

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Prop. 153 LS

(2009–2010)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om internasjonale sikkerhetsretter i
mobilt løsøre og vedtak om samtykke til
tiltredelse av Cape Town-konvensjonen og
protokollen om luftfartøysløsøre

Innhold

<p>1 Hovedinnholdet i proposisjonen . 5</p> <p>2 Bakgrunnen for forslaget..... 7</p> <p>2.1 Bakgrunnen for Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre. Tilslutning fra andre stater ..... 7</p> <p>2.2 Norsk arbeid med konvensjonen og protokollen. Utredningen ..... 8</p> <p>2.3 Høringen ..... 9</p> <p>3 Nærmere om innholdet i Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre..... 10</p> <p>3.1 Oversikt..... 10</p> <p>3.2 Nærmere om de enkelte artiklene i konvensjonen ..... 12</p> <p>3.2.1 Kapittel I – virkeområde og alminnelige bestemmelser ..... 12</p> <p>3.2.2 Kapittel II – stiftelse av en internasjonal sikkerhetsrett..... 13</p> <p>3.2.3 Kapittel III – misligholdsbeføyelser.. 13</p> <p>3.2.4 Kapittel IV – den internasjonale registreringsordningen ..... 15</p> <p>3.2.5 Kapittel V – Andre forhold i forbindelse med registrering ..... 15</p> <p>3.2.6 Kapittel VI – Privilegier og immunitet for tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten ..... 16</p> <p>3.2.7 Kapittel VII – Registreringsmyndighetens ansvar..... 17</p> <p>3.2.8 Kapittel VIII – En internasjonal sikkerhetsretts rettsvirkninger overfor tredjepersoner..... 17</p> <p>3.2.9 Kapittel IX – Overdragelse av tilhørende rettigheter og internasjonale sikkerhetsretter, subrogasjonsrettigheter ..... 19</p> <p>3.2.10 Kapittel X – Rettigheter eller sikkerhetsretter omhandlet i erklæringer fra konvensjonsstatene 20</p> <p>3.2.11 Kapittel XI – Konvensjonens anvendelse på salg ..... 20</p> <p>3.2.12 Kapittel XII – Kompetanse ..... 20</p> <p>3.2.13 Kapittel XIII – Forholdet til andre konvensjoner ..... 20</p> <p>3.2.14 Kapittel XIV – Sluttbestemmelser ..... 21</p> <p>3.3 Nærmere om de enkelte artiklene i protokollen..... 23</p> <p>3.3.1 Kapittel I – virkeområde og alminnelige bestemmelser ..... 23</p>	<p>3.3.2 Kapittel II – Misligholdsbeføyelser, prioriteter og overdragelser ..... 26</p> <p>3.3.3 Kapittel III – Bestemmelser om registreringsordningen for internasjonale sikkerhetsretter i luftfartøysløsøre ..... 29</p> <p>3.3.4 Kapittel IV – Kompetanse ..... 30</p> <p>3.3.5 Kapittel V – Forholdet til andre konvensjoner ..... 30</p> <p>3.3.6 Kapittel VI – Sluttbestemmelser ..... 30</p> <p>4 Forholdet til norsk rett..... 33</p> <p>5 Norsk tiltredelse til Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre ..... 35</p> <p>5.1 Innledning. Bør Norge tiltre konvensjonen og protokollen?..... 35</p> <p>5.2 Nødvendige lovendringer ..... 37</p> <p>5.2.1 Inkorporasjon eller transformasjon ... 37</p> <p>5.2.2 Egen gjennomføringslov eller inkorporasjon gjennom eksisterende lovgivning?..... 37</p> <p>5.2.3 Oppfyllelse av lovkravet i panteloven § 1-2 annet ledd 38</p> <p>5.2.4 Endringer i tvangsfullbyrdelsesloven 38</p> <p>5.3 Norske erklæringer ..... 39</p> <p>5.3.1 Innledning..... 39</p> <p>5.3.2 Artikkel 39 – Rettigheter som har prioritet uten registrering ..... 39</p> <p>5.3.3 Artikkel 40 – Registrerbare ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter ..... 40</p> <p>5.3.4 Artikkel 50 – Interne transaksjoner ... 41</p> <p>5.3.5 Artikkel 52 – Territoriale enheter ..... 41</p> <p>5.3.6 Artikkel 53 – Utpeking av domstoler..... 42</p> <p>5.3.7 Artikkel 54 – Erklæringer om tiltak... 42</p> <p>5.3.8 Artikkel 55 – Erklæringer om rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse..... 42</p> <p>5.3.9 Artikkel 60 – Overgangsbestemmelser 43</p> <p>5.3.10 Protokollen artikkel XIX – Utpekte kontaktorganer..... 43</p> <p>5.3.11 Protokollen artikkel XXIV – Forholdet til Roma-konvensjonen om arrest i luftfartøyer ..... 44</p> <p>5.3.12 Protokollen artikkel XXX – Erklæringer om visse bestemmelser. 44</p>
---	---

6	Økonomiske og administrative konsekvenser	49
7	Merknader til forslag til lov om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre.....	50
	A Forslag til lov om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre	52
	B Forslag til vedtak om samtykke til tiltredelse av Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre.....	52

Vedlegg

1	Konvensjon om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre.....	53
2	Protokoll til konvensjonen om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre, om særlige forhold for luftfartøysløsøre	87

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Prop. 153 LS

(2009–2010)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre og vedtak om samtykke til tiltredelse av Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre

*Tilråding fra Justis- og politidepartementet av 18. juni 2010,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Hovedinnholdet i proposisjonen

I proposisjonen ber regjeringen om Stortingets samtykke til at Norge tiltrer konvensjon om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre, ferdigstilt 16. november 2001 i Cape Town (Convention on International Interests in Mobile Equipment, heretter «Cape Town-konvensjonen» eller «konvensjonen») og protokoll til konvensjonen om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre, om særlige forhold for luftfartøysløsøre, også ferdigstilt 16. november 2001 i Cape Town (Protocol to the Convention on International Interests in Mobile Equipment on Matters Specific to Aircraft Equipment, heretter «Protokollen om luftfartøysløsøre» eller «protokollen»). Det foreslås en egen lov om gjennomføring av konvensjonen og protokollen i norsk rett, samt enkelte endringer i luftfartsloven og tvangsfullbyrdelsesloven. Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre i original engelsk tekst, samt i norsk oversettelse, er tatt inn som vedlegg til proposisjonen.

Cape Town-konvensjonen etablerer en internasjonal registreringsordning for panterett og lig-

nende sikkerhetsretter i mobilt løsøre. Konvensjonen med protokoller åpner for å etablere internasjonale sikkerhetsretter i visse nærmere bestemte formuesgoder som kan flyttes over landegrensene. Konvensjonen kan etter artikkel 2 nr. 3 være aktuell for

- flyskrog, flymotorer og helikoptre
- rullende jernbanemateriell
- romutstyr

For hver av disse kategoriene kan det etableres en egen protokoll som nærmere regulerer internasjonale sikkerhetsrettigheter. Konvensjonen og den aktuelle protokollen må sees i sammenheng, som et hele. Foreløpig er det etablert protokoller for luftfartsutstyr og rullende jernbanemateriell. Protokoll om romutstyr (space assets) er under foreberedelse. Formålet med konvensjonen og protokollene er at de kreditorene som har fått etablert en internasjonal sikkerhetsrett i formuesgoder som er dekket av konvensjonen og protokollene, kan oppnå internasjonalt rettsvern ved å

registrere rettigheten i et internasjonalt register. For Norges del er det foreløpig kun aktuelt å tiltre protokollen om luftfartøysløsløse, og proposisjonen her gjelder bare konvensjonen og protokollen om luftfartsutstyr. Tilslutning til de andre protokollene må eventuelt vurderes på et senere tidspunkt.

Cape Town-konvensjonen og protokollen om særlige forhold for luftfartøysløsløse bryter på enkelte punkter med norsk panterett og norske tvangsfullbyrdelsesregler. Tiltredelse av konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsløse og gjennomføringen i norsk rett vil likevel ikke kreve omfattende endringer i norsk lovgivning.

2 Bakgrunnen for forslaget

2.1 Bakgrunnen for Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre. Tilslutning fra andre stater

Cape Town-konvensjonen etablerer en internasjonal registreringsordning for panterrett og lignende sikkerhetsretter i mobilt løsøre. Gjennom konvensjonen er det mulig å etablere internasjonalt rettsvern for sikkerhetsretter i nærmere bestemte formuesgoder som kan flyttes over landegrensene. Formålet med konvensjonen er å legge til rette for en sikrere og mer kostnadseffektiv finansiering av kostbart mobilt løsøre.

Konvensjonen omfatter i dag tre kategorier av mobilt løsøre: luftfartøysløsøre, rullende jernbanemateriell og romutstyr (satellitter mv.). Konvensjonen åpner imidlertid for regler om sikkerhet også i andre typer formuesgoder i fremtiden ved at det kan føyes til nye protokoller med bestemmelser om sikkerhetsretter i eksempelvis landbruksløsøre, utstyr benyttet i entreprenørvirksomhet og materiell for gruvedrift.

Konvensjonen må leses sammen med en protokoll; alene har den ingen rettsvirkninger. Konvensjonen og en protokoll utgjør en enhet og må vurderes samlet.

Konvensjonen og protokollen er utarbeidet på de seks offisielle FN-språkene: engelsk, arabisk, kinesisk, fransk, russisk og spansk. Alle disse språkversjonene er autentiske. I tilfelle motstrid mellom den norske oversettelsen og (noen av) de autentiske versjonene, må den norske vike.

Det er utarbeidet en offisiell kommentarutgave til konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre: Roy Goode, *Official Commentary*, 2. utgave, Roma 2008.

Pantesikkerhet og liknende sikkerhetsretter i løsøregjenstander er ulikt regulert i forskjellige stater. Panteretten plasseres innenfor rettsystematikken som en del av tingsretten, og hver stat har utviklet sine egne tingsrettslige regler ut fra sin egen historie og rettstradisjon. Dette gjelder både regler om hvilke formuesgoder det er tillatt å etablere sikkerhetsrett i, måten panterett stiftes på og vilkårene for å oppnå rettsvern.

Forskjellene i nasjonal regulering av sikkerhetsretter gir rettslige utfordringer. Dette gjelder i særlig grad for formuesgoder som benyttes i internasjonal transportvirksomhet, og som derfor stadig krysser landegrenser. For slike formuesgoder oppstår spørsmål som i hvilken grad sikkerhetsretten kan gjøres gjeldende overfor en konkurrerende avtalebasert rettighet i løsøregjenstanden, og om sikkerhetsrettigheten står seg ved debitors konkurs der den sikrede kreditor befinner seg i en annen stat enn der debitors konkursbo avvikles, eller i annen stat enn der løsøregjenstanden befinner seg.

Uten en konvensjon som samordner regler om panterrett og andre sikkerhetsretter, må spørsmålet om sikkerhetsretten står seg i slike tredjemannskonflikter avgjøres ut fra lovvalgsreglene i den stat hvor domstolen som får tvisten til avgjørelse, ligger. Med tredjemannskonflikter menes tvister som angår godtroerverv, forholdet til et konkursbo eller forholdet til enkeltforfølgende kreditorer. Hovedregelen om lovvalg ved tredjemannskonflikter er i de fleste staters internasjonale privatrett regelen om *lex rei sitae*. Denne lovvalgsregelen innebærer at man som hovedregel vil legge til grunn retten i landet hvor tingen befinner seg. Ved tredjemannskonflikter forstås lovvalgsregelen slik at man velger retten i den staten hvor løsøregjenstanden befant seg da tredjemannskonflikten kom opp. En slik lovvalgsregel er lite egnet for mobile løsøregjenstander som sedvanlig krysser landegrenser. Det vil ofte være tilfeldig hvor løsøregjenstanden befinner seg når debitor går konkurs eller det oppstår en tvist om godtroerverv.

Variasjonsbredden mellom staters regulering av panterrett og andre sikkerhetsretter, kombinert med at lovvalgsreglene i de fleste stater er lite egnet, skaper usikkerhet for banker og kredittinstitusjoner som finansierer investeringer i mobilt løsøre. Innenfor EU har det vært tatt initiativ til å forsøke å harmonisere den materielle panteretten fordi mye av usikkerheten kunne vært eliminert om medlemsstatene i EU hadde hatt harmoniserte regler om pant og lignende sikkerhetsretter. Så langt har det ikke lyktes å få til harmoniserte regler på dette området innenfor EU.

Parallelt med arbeidet i EU har UNIDROIT arbeidet for å styrke den internasjonale samhandelen og å oppnå større grad av forutberegnelighet for pantesikrede kreditorer. I løpet av 1990-årene ble det arbeidet med en konvensjon om sikkerhetsretter i mobilt utstyr. Arbeidet ledet frem til Cape Town-konvensjonen om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre 16. november 2001. Konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre trådte i kraft 1. mars 2006.

Konvensjonen åpner for at organisasjoner for regional økonomisk integrasjon skal kunne bli parter. Organisasjonen vil i et slikt tilfelle ha en konvensjonsstats rettigheter og plikter i den grad den har kompetanse på saksområder som reguleres av konvensjonen. EU tiltrådte Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre 28. april 2009 etter vedtak fra Rådet for den europeiske union 6. april 2009. For EU trådte konvensjonen i kraft 1. august 2009. Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre regnes EU-rettslig som blandede avtaler, som dels faller innenfor fellesskapets enekompetanse og dels faller inn under medlemsstatenes kompetanse. Bakgrunnen for at EU som sådan har tiltrådt, er at fellesskapet har enekompetanse på enkelte områder som er omhandlet i konvensjonen og protokollen. Dette gjelder forhold som reguleres av Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 22. desember 2000 om domstolenes kompetanse og om anerkjennelse og fullbyrdelse av rettsavgjørelser på sivil- og handelsrettens område, Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 29. mai 2000 om konkurs og Europa-parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 17. juni 2008 om lovvalsregler for kontraktsrettslige forpliktelser (Roma I). For at konvensjonen og protokollen skal få full virkning også for medlemslandene, kreves særskilt tiltredelse fra hver av dem. Etter det departementet har fått opplyst, er det ikke fra EUs side pålagt medlemsstatene å slutte seg til konvensjonen og protokollen, eller til å vurdere spørsmålet innen en frist.

Av EU-statene har foreløpig kun Irland og Luxembourg sluttet seg til konvensjonen. Frankrike, Italia, Tyskland og Storbritannia har signert konvensjonen og protokollen, men ennå ikke ratifisert. På grunn av Danmarks konstitusjonelle forhold til EU – at de ikke er med i det indre justissamarbeidet i EU som gir grunnlag for EUs partskompetanse på vegne av medlemslandene – står Danmark utenfor denne delen av EU-samarbeidet. Sverige har ikke tiltrådt konvensjonen eller protokollen, men etter det departementet har fått opplyst, ligger saken til behandling hos svenske myndigheter.

2.2 Norsk arbeid med konvensjonen og protokollen. Utredningen

Etter EUs tiltredelse av Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre er det aktuelt å vurdere om også Norge bør slutte seg til disse internasjonale rettslige instrumentene. Departementet har i forbindelse med EUs tiltredelse av konvensjonen og protokollen fått henvendelser fra flybransjen med ønske om norsk tiltredelse. Flybransjen har særlig fremhevet hensynet til konkurransesituasjonen og mulighetene for å få gunstigere finansieringsvilkår ved flykjøp dersom Norge tiltrer Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre. Ved Justisdepartementets brev 31. august 2009 ble professor dr. juris Berte-Elen Reinertsen Konow ved Universitetet i Bergen gitt i oppdrag å vurdere norsk tilslutning til konvensjonen og protokollen. Mandatet lød slik:

«(...)Justisdepartementet ønsker en utredning med forslag om gjennomføring i norsk rett av Convention on international interests in mobile equipment, samt Protocol to the convention on international interests in mobile equipment on matters specific to aircraft equipment (begge fremforhandlet i Cape Town 2001). Utredningen skal inneholde en vurdering av om Norge bør slutte seg til konvensjonen og protokollen, og en vurdering av om det er aktuelt å gjøre noen av de reservasjoner konvensjonen og protokollen åpner for. Det bes om at det utarbeides forslag til nødvendige lovendringer.

Utrederen står fritt til å drøfte saken i relevante fora og med aktuelle organisasjoner og organer underveis. Det kan særlig være aktuelt å ha kontakt med Luftfartstilsynet.»

Utredningen ble avgitt 19. februar 2010. Hovedkonklusjonen i utredningen er at Norge bør slutte seg til konvensjonen og protokollen. Utredningen gjennomgår også de erklæringer Norge bør avgi ved tilslutningen. I utredningen foreslås det at konvensjonen og protokollen gjennomføres i norsk rett gjennom en egen lov. I tillegg foreslås det enkelte endringer i tvangsfullbyrdelsesloven og luftfartsloven. Utredningen omtales nærmere under de enkelte problemstillingene i proposisjonen.

Det gjøres spesielt oppmerksom på at professor Konow ikke hadde den norske oversettelsen av konvensjonen og protokollen tilgjengelig. Begrepsbruken i utredningen skiller seg på noen punkter fra den utarbeidede oversettelsen.

2.3 Høringen

Justisdepartementet sendte 24. februar 2010 ut høringsbrev med spørsmål om Norge bør slutte seg til Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre, og spørsmål om hvordan konvensjonen og protokollen eventuelt bør gjennomføres i norsk rett. Vedlagt høringsbrevet var konvensjonen og protokollen, samt utredningen fra professor Konow. Høringsbrev med vedlegg ble sendt til følgende adressater med frist 12. april 2010 for å uttale seg:

Departementene

Avinor AS
Brønnøysundregistrene
Finanstilsynet
Innovasjon Norge
Konkurransetilsynet
Konkursrådet
Luftfartstilsynet – Norges Luftfartøyregister
Regjeringsadvokaten

Airlift AS
Air Norway AS
Airwing AS
BenAir AS
Bergen Air Transport AS
Bristow Norway AS
CHC Norway AS
Den Norske Advokatforening
Den norske Dommerforening
European Helicopter Center AS
FEEL Air AS
Finansnæringens Fellesorganisasjon
Finansforbundet
FlyDirect.no AS
Fly Taxi Nord AS
Fonnafly AS
HSH (tidligere Handels- og servicenæringens hovedorganisasjon)
Handelshøyskolen BI
HelikopterDrift AS
Helitrans AS
HeliWing
Landsorganisasjonen i Norge
Lufttransport AS
Midtnorsk Helikopterservice AS
NHO Luftfart
Nor Aviation AS
Norges Handelshøyskole

Norges Statsbaner NSB
Norsk Flygerforbund
Norsk Helikopter AS
Norsk Kabinforening
Norsk Luftambulans AS
Norwegian Air Shuttle ASA
Næringslivets Hovedorganisasjon
Pegasus Helicopter AS
Rørosfly AS
SAS Scandinavian Airlines Norge AS
Sundt Air AS
Sundt Atlanta Skybridge AS
Telenor ASA
Vildanden AS
Widerøes Flyveselskap AS

Følgende instanser har hatt realitetsmerknader:

Finansdepartementet
Luftfartstilsynet – Norges Luftfartøyregister
Den Norske Advokatforening
NHO Luftfart
Norsk Luftambulans AS
Norwegian Air Shuttle ASA

Følgende instanser har uttalt at de ikke har noen merknader til høringsnotatet:

Arbeidsdepartementet
Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet
Forsvarsdepartementet
Helse- og omsorgsdepartementet
Kunnskapsdepartementet
Landbruks- og matdepartementet
Utenriksdepartementet
Brønnøysundregistrene
Handelshøyskolen BI
Landsorganisasjonen i Norge

Forsvarsdepartementet uttaler at de ikke har merknader fordi hverken konvensjonen eller protokollen får anvendelse på Forsvarets materiell.

Alle høringsinstansene som har uttalt seg, er positive til at Norge tiltrer Cape Town-konvensjonen og protokollen om særlige forhold for luftfartøysløsøre. Kun et fåtall av høringsinstansene har realitetsmerknader. Merknadene er omtalt i tilknytning til de problemstillinger som tas opp i proposisjonen.

3 Nærmere om innholdet i Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartsløsøre

3.1 Oversikt

Cape Town-konvensjonen etablerer et internasjonalt register for registrering av de internasjonale sikkerhetsretter som anerkjennes av konvensjonen og protokollen. Ordningen er en nyskaping i internasjonal sammenheng. Registreringen skjer elektronisk, og registeret gir offentlig tilgjengelige opplysninger om registrerte internasjonale sikkerhetsretter. Registeret gir kreditorer vern mot konkurrerende tredjemenn og sikrer ordnede prioritetsforhold for registrerte internasjonale sikkerhetsretter. Det internasjonale registeret er et realregister; det er basert på formuesgoder, ikke på den enkelte debitor. Men for å kunne registreres må formuesgodet være identifiserbart. Registeret er ikke ment å være et register for eierforhold, men et register for panterrettigheter og liknende sikkerhetsretter. Konvensjonen omhandler totalt syv ulike typer av sikrede krav eller rettigheter:

Internasjonale sikkerhetsretter, definert i artikkel 2, er den sentrale typen av sikrede krav som konvensjonen regulerer. Internasjonale sikkerhetsretter omfatter tradisjonelle panterrettigheter, eiendomsforbehold (salgspant) og leie (leasing). Internasjonale sikkerhetsretter kan også være avledede rettigheter, forhold som i norsk rett anses som fremleie eller fremleielignende tilfeller.

Fremtidige internasjonale sikkerhetsretter, definert i artikkel 1 bokstav y, er sikkerhetsretter som er ment å knyttes til en formuesgjenstand i fremtiden, men som ennå ikke er blitt en internasjonal sikkerhetsrett i henhold til artikkel 2. Bakgrunnen for at sikkerhetsretten ennå ikke er endelig, kan være at den underliggende finansieringsavtalen ikke er sluttforhandlet, eller at debitor ennå ikke har full rådighet over formuesgjenstanden. Det er imidlertid et absolutt krav at den framtidige internasjonale sikkerhetsretten knytter seg til en formuesgjenstand som kan identifiseres i samsvar med kravene som er oppstilt i protokollen for vedkommende formuesgjenstand.

Nasjonale sikkerhetsretter, definert i artikkel 1 bokstav r, er sikkerhetsretter i en formuesgjenstand som er stiftet ved en såkalt intern transak-

sjon. Ved interne transaksjoner, definert i artikkel 1 bokstav n, befinner formuesgjenstanden og hovedtyngden av virksomheten til alle partene i transaksjonen seg i samme konvensjonsstat på avtaletidspunktet. Sikkerhetsretten må dessuten være registrert i denne konvensjonsstatens nasjonale register. Konvensjonsstatene kan ved erklæring etter artikkel 50 begrense konvensjonens anvendelse på nasjonale sikkerhetsretter.

Ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter, definert i artikkel 1 bokstav s, er rettigheter eller sikkerhetsretter gitt i henhold til lovgivningen i en konvensjonsstat som har avgitt erklæring i samsvar med artikkel 39 for å sikre oppfyllelse av en forpliktelse, herunder en forpliktelse overfor en stat, et statlig organ eller en mellomfolkelig eller privat organisasjon. Sikkerhetsretter som etableres som ledd i tvangsinn drivelse, eller som gis lovbestemt prioritet til sikkerhet for særlige offentligrettslige krav, varierer mye fra stat til stat. I norsk rett kjenner vi slike sikkerhetsretter i form av utlegg og legalpant. Konvensjonsstatene kan i medhold av artikkel 39 avgi en erklæring med nærmere angivelse av hvilke kategorier av ikke-avtalemessige sikkerhetsretter som har prioritet foran eksisterende rettigheter i formuesgjenstanden. Det er kun rettigheter eller sikkerhetsretter som gis prioritetsmessig forrang uten registrering som det er aktuelt å avgi erklæring om i henhold til artikkel 39.

Registrerbare ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter, definert i artikkel 1 bokstav dd, er ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter som er registrerbare i henhold til en erklæring deponert i samsvar med artikkel 40. I medhold av artikkel 40 kan konvensjonsstater avgi en erklæring med liste over kategorier av ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter som vedkommende stat ønsker at skal kunne registreres i det internasjonale registeret. Når en stat har gitt erklæring i samsvar med artikkel 40, vil rettigheter og sikkerhetsretter som nevnt i erklæringen kunne registreres, og deretter behandles som om de var internasjonale sikkerhetsretter. Bestemmelsen innebærer at for eksempel utlegg, som kan

registreres etter norsk rett, vil kunne registreres i det internasjonale registeret dersom Norge avgir erklæring om det.

Tilhørende rettigheter, definert i artikkel 1 bokstav c, er rettigheter til betaling eller annen ytelse fra en debitor i henhold til avtale, som er sikret gjennom formuesgjenstanden eller knyttet til den. Tilhørende rettigheter er begrenset til debitors egne forpliktelser under avtalen. Tredjemanns forpliktelser eller debitors forpliktelser i andre kontraktsforhold med kreditor eller andre er i utgangspunktet ikke tilhørende rettigheter.

Eksisterende rettighet eller sikkerhetsrett, definert i artikkel 1 bokstav v, er enhver type rettighet eller sikkerhetsrett i eller over en formuesgjenstand som stiftes eller oppstår før den dag denne konvensjonen får virkning som fastlagt i artikkel 60 nr. 2 bokstav a. Artikkel 60 handler om overgangsbestemmelser. Det følger av artikkel 60 nr. 3 at en konvensjonsstat innenfor visse rammer kan avgi erklæring med angivelse av en dato for når konvensjonen skal gis anvendelse på eksisterende rettigheter eller sikkerhetsretter.

Hvilke rettsforhold som kan registreres i det internasjonale registeret, er nærmere regulert i konvensjonen artikkel 16. For det første kan man registrere internasjonale sikkerhetsretter, fremtidige internasjonale sikkerhetsretter og registrerbare ikke-avtalemessige rettigheter og sikkerhetsretter. For det andre kan overdragelser og fremtidige overdragelser av internasjonale sikkerhetsretter registreres. Registeret er videre åpent for å registrere erverv av internasjonale sikkerhetsretter ved lovbestemt eller avtalebestemt subrogasjon etter gjeldende lovgivning. Artikkel 16 åpner avslutningsvis for å registrere meldinger om nasjonale sikkerhetsretter og avtaler om prioritetsvilkelse mellom sikkerhetsretter. Med hjemmel i protokollens artikkel III kan også salg av luftfartøysgjenstander (flyskrog, flymotorer og helikoptre) registreres i det internasjonale registeret.

Avtale om sikkerhetsstillelse, eiendomsforbehold eller leie må være knyttet til en individuelt identifiserbar formuesgjenstand i en av kategoriene luftfartøysgjenstand, rullende jernbanemateriell eller romutstyr. Videre må avtalen oppfylle visse formelle krav, jf. artikkel 7. Avtalen må være skriftlig, og den må gjelde en formuesgjenstand som rettighetsstifter, selger med forbehold eller utleier har rådighet over. Dessuten må en avtale om sikkerhetsstillelse være spesifisert slik at det er mulig å bestemme de sikrede forpliktelsene, men uten at det er nødvendig å fastsette et beløp eller et sikret maksimumsbeløp. Spesifikasjonskravet behandles nærmere i punkt 3.2.

Konvensjonen regulerer ikke hvem som kan være part i en avtale som etablerer en internasjonal sikkerhetsrett. Det er ikke noe i veien for at en internasjonal sikkerhetsrett sikrer flere kreditors krav eller at sikkerheten gjelder for flere debitors forpliktelser. For at konvensjonen skal komme til anvendelse, må imidlertid debitor ha den nødvendige tilknytningen til en konvensjonsstat. Det kreves at debitor befinner seg i en konvensjonsstat på det tidspunkt avtalen om stiftelse eller fastsettelse av den internasjonale sikkerhet inngås. Konvensjonen inneholder for øvrig en liste av legaldefinisjoner, blant annet av «kreditor», «debitor» og «kjøper med forbehold».

Den elektroniske registreringen skjer i utgangspunktet uten menneskelig innblanding, og det foretas ingen kontroll av dokumentasjonen i forbindelse med selve registreringen. Bestemmelsene i konvensjonen og protokollen om registreringsprosedyren må ses i sammenheng med de mer detaljerte bestemmelsene i regelverket som er utformet av tilsynsmyndigheten med hjemmel i konvensjonens artikkel 17, det såkalte «Regulations and Procedures for the International Registry». Tilsynsmyndigheten for sikkerhetsretter i luftfartøysgjenstander er styret for den internasjonale sivile luftfartsorganisasjonen, ICAO (International Civil Aviation Organization). Styret i ICAO har utpekt Aviareto som registreringsmyndighet. Aviareto er et joint venture selskap mellom den irske regjering og telekommunikasjonsselskapet SITA, som er eid av verdens flyselskaper. Registeret, som har vært virksomt siden 1. mars 2006, har sete i Dublin.

Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre inneholder flere bestemmelser som gir en konvensjonsstat mulighet til å avgi erklæringer om anvendelse av noen av bestemmelsene, eller erklæring om at konvensjonsstaten vil avstå fra å anvende den aktuelle bestemmelsen. De mest sentrale bestemmelsene om slike erklæringer er konvensjonen artikkel 55 og protokollen artikkel XXX, artikkel XXXI og artikkel XXXII. Det følger av konvensjonen artikkel 56 og protokollen artikkel XXXII at konvensjonsstatene ikke kan ta forbehold med hensyn til konvensjonens eller protokollens bestemmelser. De kan imidlertid avgi erklæringer om de bestemmelsene som gir rom for det. Det fremgår av den enkelte bestemmelsen i konvensjonen eller protokollen som gir adgang til å avgi erklæring, om den gir adgang til å avgi erklæring om å anvende bestemmelsen (opt-in-klausul) eller om den åpner for erklæring om at konvensjonsstaten ikke vil anvende bestemmelsen (opt-out-klausul).

3.2 Nærmere om de enkelte artiklene i konvensjonen

3.2.1 Kapittel I – virkeområde og alminnelige bestemmelser

Artikkel 1 definerer sentrale begreper i konvensjonen. «Avtale» defineres i artikkel 1 bokstav a som «en avtale om sikkerhetsstillelse, en avtale om eiendomsforbehold eller en leieavtale». Det er egne definisjoner for kontraktstypene «overdragelse» (bokstav b) og «salgsavtale» (bokstav g). Verdt å merke i denne forbindelse er at en avtale om eiendomsforbehold ikke anses som en salgsavtale og at det sondres mellom «salg» og «framtidig salg».

Artikkel 2 nr. 2 definerer en «internasjonal sikkerhetsrett» som en type sikkerhetsrett som er «stiftet i overensstemmelse med artikkel 7». Sikkerhetsretten må knytte seg til en individuelt identifiserbar formuesgjenstand i en av kategoriene angitt i artikkel 2 nr. 3, dvs. flyskrog, flymotorer og helikoptre, rullende jernbanemateriell eller romutstyr. Videre må sikkerhetsretten være etablert gjennom en avtale om sikkerhetsstillelse, en avtale om salg med eiendomsforbehold eller en leieavtale. Det følger av artikkel 2 nr. 2 at en avtale om sikkerhetsstillelse ikke samtidig kan etablere en sikkerhet som leieavtale eller avtale om eiendomsforbehold. Avtale om sikkerhetsstillelse er definert i artikkel 1 bokstav ii som «en avtale der en rettighetsstifter gir eller samtykker i å gi en kravshaver en rettighet (herunder eiendomsrett) i eller over en formuesgjenstand for å sikre at enhver eksisterende eller framtidig forpliktelse som hviler på rettighetsstifteren eller en tredjeperson blir oppfylt». Når uttrykket «sikkerhet» brukes i konvensjonen, følger det av artikkel 1 bokstav jj at det siktes til «en sikkerhetsrett stiftet ved en avtale om sikkerhetsstillelse».

Som nevnt er «avtale» i konvensjonen definert som «en avtale om sikkerhetsstillelse, en avtale om eiendomsforbehold eller en leieavtale». Med disse definisjonene vil de vanligste former for kredittsikkerhet som vi kjenner fra norske forhold, reguleres av Cape Town-konvensjonen. Tradisjonelle panterrettigheter, men også eiendomsforbehold (salgspant etter norsk rett, jf. panteloven § 3-22 første ledd) og finansiell leasing faller inn under konvensjonen. Alle leieavtaler omfattes av konvensjonen. Det sondres ikke mellom finansiell og operasjonell leasing (som i panteloven § 3-22 annet ledd) eller mellom leieavtaler med og uten kjøpsopsjon for leietaker. Om en sikkerhetsrett skal klassifiseres som en avtale om sikkerhetsstillelse, en avtale

om eiendomsforbehold eller en leieavtale, avgjøres av gjeldende lovgivning i staten som får spørsmålet til avgjørelse, jf. artikkel 2 nr. 4. I Norge vil avtaler om eiendomsforbehold og visse leasingavtaler klassifiseres som avtaler om sikkerhetsstillelse (pantavtaler).

Artikkel 2 nr. 5 foreskriver at en internasjonal sikkerhetsrett i en formuesgjenstand også omfatter erstatningsproveny fra denne formuesgjenstanden. Erstatningsproveny er i konvensjonen artikkel 1 bokstav w definert som «proveny av en formuesgjenstand i form av penger eller annet som oppstår som en følge av helt eller delvis tap eller fysisk ødeleggelse av formuesgjenstanden, eller hel eller delvis konfiskering, kondemnering eller rekvirering». Definisjonen begrenser erstatningsprovenyet til forsikringsutbetalinger og andre tapsrelaterte kompensasjoner. Det er altså ikke en generell surrogatregel. Den begrensede rekkevidden er bevisst, slik at konvensjonen ikke skal komme i konflikt med med FN-konvensjonen om overdragelse av fordringer i internasjonal handel av 12. desember 2001. Hvorvidt erstatningsproveny som har forlatt debtors formuessfære eller har blitt sammenblandet med debtors øvrige formue fortsatt er identifiserbart, er ikke regulert i konvensjonen. Dette spørsmålet må løses etter den anvendelige rett i den konkrete sak.

Artikkel 3 angir konvensjonens virkeområde. Den kommer til anvendelse når debitor befinner seg i en konvensjonsstat på det tidspunkt avtalen om stiftelse eller fastsettelse av den internasjonale sikkerhetsretten inngås. Det spiller ingen rolle om også kreditor befinner seg i en konvensjonsstat eller ikke.

Artikkel 4 regulerer nærmere når debitor anses å befinne seg i en konvensjonsstat. Debitor som er en juridisk person, anses å befinne seg i den konvensjonsstat etter hvis lovgivning den er stiftet, eventuelt der debitor har sitt vedtektsbestemte sete, sin hovedadministrasjon eller sitt forretningssted. Ved flere forretningssteder er hovedforetakets forretningssted avgjørende. For fysiske personer som ikke har et forretningssted, er det vanlige bostedet avgjørende.

Artikkel 5 gjelder fortolkning av traktaten og gjeldende lovgivning. Artikkel 5 nr. 1 og 2 bygger på alminnelige prinsipper for traktatfortolkning. Ved tolkningen skal det tas hensyn til traktatens formål slik dette er nedfelt i fortalen, til konvensjonens internasjonale karakter og til «nødvendigheten av å fremme en ensartet og forutsigbar anvendelse». Forutsigbarhet er fremhevet på bekostning av god tro som ofte forekommer i lignende konvensjonsbestemmelser. Dette er et bevisst valg som skyldes

at godtrostander vil skape for stor usikkerhet ved grenseoverskridende finansielle transaksjoner. Spørsmål på saksområder som reguleres av konvensjonen, men som ikke er uttrykkelig avklart der, skal avgjøres i samsvar med de generelle prinsippene som ligger til grunn for konvensjonen. Hvis slike prinsipper ikke kan utledes, skal man falle tilbake på gjeldende lovgivning. Med gjeldende lovgivning menes de interne regler i den lovgivning som kommer til anvendelse på grunnlag av reglene om internasjonal privatrett i verneingsstaten, jf. artikkel 5 nr. 3. Artikkel 5 nr. 4 regulerer lovvalget for stater som består av flere territoriale enheter med egne rettsregler.

Artikkel 6 regulerer forholdet mellom konvensjonen og protokollen. Konvensjonen og protokollen skal leses og fortolkes som ett enkelt instrument, men i den grad det er motstrid mellom dem, skal protokollen gå foran.

3.2.2 Kapittel II – stiftelse av en internasjonal sikkerhetsrett

Artikkel 7 angir de formelle krav som stilles til en internasjonal sikkerhetsrett. En avtale om stiftelse eller fastsettelse av en internasjonal sikkerhetsrett skal for det første være skriftlig. «Skrift» er i konvensjonen definert slik at det også omfatter elektronisk dataoverføring, jf. artikkel 1 bokstav nn. For det andre må sikkerhetsretten knytte seg til en formuesgjenstand som rettighetsstifter, selger med forbehold eller utleier har rådighet over. For det tredje må formuesgjenstanden sikkerhetsretten er knyttet til, kunne identifiseres i samsvar med protokollen. I protokollen om luftfartøysløsøre er det gitt særlige regler om identifikasjon av luftfartøysløsøre i artikkel VII (se nærmere under punkt 3.3). Vilkåret om identifikasjon innebærer at konvensjonen ikke aksepterer sikkerhet i en samling formuesgoder, såkalt «floating charge» eller tingsinnbegrepspant etter norsk rett. For det fjerde må en avtale om sikkerhetsstillelse gjøre det mulig å bestemme de sikrede forpliktelsene, men uten at det er nødvendig å fastsette et beløp eller et sikret maksimumsbeløp. Man må ut fra avtalen kunne fastslå omfanget av det sikrede kravet. Det kan være tilstrekkelig å angi det sikrede kravet ved en generell beskrivelse dersom beskrivelsen er presis nok. Dette modifiserte spesialitetsprinsippet skyldes at man har ønsket en bestemmelse som gjør det mulig å sikre framtidige krav, dvs. krav som man i og for seg kan beskrive, men som man ved tidspunktet for sikkerhetsstillelsen ikke kjenner omfanget av.

3.2.3 Kapittel III – misligholdsbeføyelser

Et viktig utgangspunkt når det gjelder misligholdsreglene, er at disse kommer til anvendelse selv om den internasjonale sikkerhetsretten ikke er registrert. Registrering er likevel nødvendig for å gi kreditor vern i tredjemannskonflikter. Konvensjonen er bygget opp slik at det er forskjellige misligholdsbeføyelser for ulike typer av kreditorer. Hva som utgjør mislighold i konvensjonens forstand, er regulert i artikkel 11.

Artikkel 8 angir hvilke tiltak som kan treffes av kravshaver, typisk en panthaver. Ved mislighold kan kravshaver etter artikkel 8 nr. 1, dersom debitor på et tidspunkt har gitt sitt samtykke, ta i besittelse eller utøve rådighet over en formuesgjenstand, selge eller leie ut formuesgjenstanden eller innkreve eller motta enhver inntekt eller fortjeneste som er resultat av forvaltning eller bruk av formuesgjenstanden. Hvis kravshaver ønsker det, kan han etter artikkel 8 nr. 2 be om domstolsbeslutning som gir tillatelse til eller pålegg om en av de beføyselsene som er nevnt i artikkel 8 nr. 1. Ved begjæring for domstol er det ikke påkrevet med samtykke fra debitor. De tiltak kravshaver velger i forbindelse med debtors mislighold, må utøves på en kommersielt fornuftig måte, jf. artikkel 8 nr. 3. Et tiltak anses utøvd på en kommersielt fornuftig måte når det skjer i samsvar med en bestemmelse i avtalen om sikkerhetsstillelse, unntatt når en slik bestemmelse er åpenbart urimelig. Ønsker en kravshaver å selge eller leie ut en formuesgjenstand i samsvar med artikkel 8 nr. 1, skal han gi skriftlig varsel om det foreslåtte salget eller den foreslåtte utleien til nærmere bestemte berørte personer. Berørte personer er definert i artikkel 1 bokstav m. Beløp innkrevet som følge av tiltak som angitt i artikkel 8 nr. 1 eller nr. 2, skal benyttes til å innfri de sikrede forpliktelsene, jf. artikkel 8. nr. 5. Hvis det er innkrevd eller mottatt mer enn det sikrede beløp og eventuelle rimelige inndrivelseskostnader, skal det overskytende i utgangspunktet fordeles i prioritert rekkefølge blant innehavere av lavere prioriterte sikkerhetsretter som er registrert eller som kreditor har fått melding om. Et eventuelt restbeløp skal utbetales til debitor.

Artikkel 9 nr. 1 foreskriver som alternativ til tiltakene som nevnt i artikkel 8 at det kan skje en overføring av eiendomsretten (eller en annen sikkerhetsrettsrett som rettighetsstifteren har til formuesgjenstanden) som hel eller delvis kompensasjon for de sikrede forpliktelsene. En slik ordning kan etableres enten ved avtale mellom partene etter at misligholdet er et faktum (artikkel 9 nr. 1), eller etter domstolsbegjæring fra kravshaver

(artikkel 9 nr. 2). Begjæringen skal kun tas til følge dersom forpliktelsene som er sikret, står i forhold til verdien av formuesgjenstanden (artikkel 9 nr. 3). Hvis formuesgjenstanden er vesentlig mer verdt enn kravet som har sikkerhet i den, skal domstolen avvise begjæringen. Overføring av debitors eiendomsrett kan unngås ved at rettighetsstifteren eller en annen berørt person, for eksempel en kausjonist, betaler kreditor hele det sikrede beløpet (artikkel 9 nr. 4). Ved slik intervensjonsbetaling fra en annen berørt person enn debitor trer intervensjonsbetaleren inn i kravshaverens rettigheter (subrogasjon). Ved overføring av eiendomsrett eller annen rettighet til en kravshaver, overtar kravshaveren eiendomsretten eller rettigheten fri for sikkerhetsretter og andre rettigheter med lavere prioritet en hans egen sikkerhetsrett (artikkel 9 nr. 5). De lavere prioriterte kreditorene har mulighet for å unngå rettstap gjennom intervensjonsbetaling etter artikkel 9 nr. 4.

Artikkel 10 gjelder misligholdsbeføyelser for selger med forbehold og utleier. Bestemmelsen er enklere og mindre detaljert enn bestemmelsene i artikkel 8 og 9. Hvor misligholdet har skjedd under en avtale om eiendomsforbehold eller som ledd i en leie- eller leasingkontrakt, knyttes misligholdsbeføyelsene opp mot det forhold at kreditor også er eier av formuesgodet som sikkerhetsretten knytter seg til. Utgangspunktet er at eierbeføyelsene går tilbake til kreditor når vilkårene i avtalen er brutt på en slik måte at kontrakten bringes til opphør. I norsk rett likestilles sikkerhet som oppnås ved eiendomsforbehold og visse leieavtaler (finansiell leasing) med salgspant, jf. panteloven § 3-22. Det følger av konvensjonen artikkel 2 nr. 4 at det er kvalifikasjonen av avtalen etter den anvendelige nasjonale rett som er avgjørende for hvilken kategori av sikkerhetsrett man står overfor. Dersom det følger av nasjonal rett at en leieavtale eller en avtale om eiendomsforbehold regnes som en avtale om sikkerhetsstillelse, vil bestemmelsene i artikkel 8 og 9 komme til anvendelse ved mislighold. Skal klassifiseringen foretas etter norsk rett, vil avtaler om eiendomsforbehold vanligvis måtte klassifiseres som avtaler om sikkerhetsstillelse. De er da underlagt misligholdsbeføyelsene i artikkel 8 og 9 og ikke artikkel 10. Det samme vil være tilfelle for avtaler om finansiell leasing.

Artikkel 11 regulerer nærmere hva som skal anses som mislighold i konvensjonens forstand. Etter artikkel 11 nr. 1 vil en skriftlig avtale mellom debitor og kreditor om hva som utgjør mislighold, legges til grunn ved anvendelse av konvensjonens misligholdsbestemmelser. Hvis partene ikke har regulert terskelen for mislighold i avtalen, følger

det av artikkel 11 nr. 2 at det kreves et mislighold som «i vesentlig grad fratår kreditor hva vedkommende har rett til å forvente etter avtalen».

Artikkel 12 åpner for at man i tillegg til de misligholdsbeføyelser som er angitt i konvensjonen, kan iverksette andre misligholdsbeføyelser som er hjemlet i gjeldende lovgivning eller i avtale mellom partene. Men slike misligholdsbeføyelser må være forenlige med de ufravikelige bestemmelsene i artikkel 15.

Artikkel 13 regulerer rettsmidler i påvente av en endelig avgjørelse. Bestemmelsen er, sammen med sitt motstykke i protokollen artikkel X, viktig i et økonomisk perspektiv, men den kan være problematisk i forhold til nasjonal rett. Konvensjonsstatene kan derfor erklære at den ikke skal komme til anvendelse eller bare komme delvis til anvendelse, jf. artikkel 55 (se om slik erklæring nedenfor i punkt 5.3.8). Konvensjonsstater som ikke har avgitt slik erklæring, skal sørge for at en kreditor som fører bevis for debtors mislighold, kan beslutte ett eller flere nærmere bestemte tiltak i påvente av endelig avgjørelse av saken. For at tiltak skal kunne settes i verk, må debitor på et eller annet tidspunkt, for eksempel ved avtaleinngåelsen, ha samtykket til at det kan iverksettes midlertidige tiltak. Det midlertidige tiltaket kan for det første gå ut på bevaring av formuesgjenstanden og dens verdi, jf. nr. 1 bokstav a. Videre kan tiltaket dreie seg om besittelse av, rådighet over eller oppbevaring av formuesgjenstanden, jf. nr. 1 bokstav b. Et tredje tiltak kan være tilbakeholdelse av formuesgjenstanden, jf. nr. 1 bokstav c. Endelig kan tiltaket gå ut på utleie eller forvaltning av formuesgjenstanden, jf. nr. 1 bokstav d. Forvaltning kan imidlertid ikke settes i verk ved siden av tiltakene nevnt i bokstav a til c. Salg av formuesgjenstanden og fordeling av inntektene av salget er ikke nevnt som et tiltak, men når det gjelder luftfartøysløsøre, er det i protokollen artikkel X nr. 3 hjemmel for at partene uttrykkelig avtaler et slikt tiltak skal kunne iverksettes. Det følger dessuten av artikkel 13 nr. 4 at artikkel 13 nr. 1 ikke er uttømmende med hensyn til hvilke midlertidige tiltak som kan iverksettes. Supplerende tiltak kan være hjemlet i forumsstatens lovgivning. I artikkel 13 nr. 2 er domstolen gitt anledning til å sette vilkår som den mener er nødvendige for å beskytte berørte personer hvis kreditor i forbindelse med iverksettelse av en beslutning om midlertidige tiltak unnlater å oppfylle noen av sine forpliktelser overfor debitor etter konvensjonen eller protokollen, eller dersom kreditors krav helt eller delvis avvises i den endelige beslutningen om kravet. Etter artikkel 13 nr. 3 kan domstolen før den treffer beslutning om mid-

lertidige tiltak dessuten kreve at alle berørte personer får melding om kreditors anmodning om tiltak. Dette gir også et visst vern av debitor.

Artikkel 14 krever at alle tiltak omhandlet i misligholdskapittelet som utgangspunkt skal iverksettes i henhold til den prosedyre som er fastsatt i loven på det stedet hvor tiltaket skal iverksettes. Men i medhold av artikkel 54 nr. 2 kan en konvensjonsstat erklære om et tiltak som kreditor kan treffe i henhold til en bestemmelse i konvensjonen, og som etter disse bestemmelsene ikke forutsetter domstolsbegjæring, likevel bare kan utøves med tillatelse fra domstol.

Artikkel 15 bestemmer at to eller flere av partene som er nevnt i misligholdskapittelet, på et hvert tidspunkt ved skriftlig avtale kan gjøre unntak fra eller fravike bestemmelser i misligholdskapittelet. Artikkel 8 nr. 3 til 6, artikkel 9 nr. 3 og 4, artikkel 13 nr. 2 og artikkel 14 er likevel ufravikelige.

3.2.4 Kapittel IV – den internasjonale registreringsordningen

Artikkel 16 gjelder opprettelsen av det internasjonale registeret, og angir i bokstav a til e hva som er gjenstand for registrering. Når det gjelder registreringsbestemmelsene i kapittel IV og V, omfatter uttrykket «registrering» også endring, forlengelse eller sletting av en registrering, alt etter sammenhengen, jf. artikkel 16 nr. 3. Registreres kan for det første internasjonale sikkerhetsretter, fremtidige internasjonale sikkerhetsretter og registrerbare ikke-avtalemessige rettigheter og sikkerhetsretter. For det andre kan man registrere overdragelser og fremtidige overdragelser av internasjonale sikkerhetsretter. For det tredje kan man registrere erverv av internasjonale sikkerhetsretter ved lovbestemt eller avtalebestemt subrogasjon etter gjeldende lovgivning. For det fjerde kan meldinger om nasjonale sikkerhetsretter registreres. For alle disse kategoriene av registrerte rettigheter kan man dessuten registrere avtaler om prioritetsvikelsler. Artikkel 16 åpner for at det kan opprettes forskjellige internasjonale registre for forskjellige kategorier av formuesgjenstander og tilhørende rettigheter. Foreløpig er det kun etablert et register for sikkerhetsretter i luftfartøysløsøre. Registerets offisielle navn er «the International Registry of Mobile Assets». I dette registeret kan også overdragelser av luftfartøysgjenstander (flyskrog, flymotorer og helikoptre) registreres, jf. protokollen artikkel III.

Artikkel 17 gir nærmere bestemmelser om tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten.

Bestemmelsen angir fordelingen av oppgaver mellom tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten, som for sikkerhetsretter i luftfartøysløsøre er henholdsvis ICAO og Aviareto. Bestemmelsen gir tilsynsmyndigheten hjemmel til å utarbeide eller godkjenne reglement for driften av det internasjonale registeret i henhold til protokollen. Slikt reglement er gitt i «Regulations and Procedures for the International Registry».

3.2.5 Kapittel V – Andre forhold i forbindelse med registrering

Artikkel 18 har overskriften «vilkår for registrering», men angir ikke selv registreringsvilkårene. Bestemmelsen viser til at protokollen og reglementet skal angi vilkårene, herunder kravene til identifisering av formuesgjenstanden. Protokollen og reglementet skal også angi vilkårene for å søke i registeret og for å utstede søkeattester, samt sikre fortrolig behandling av opplysninger og dokumenter i det internasjonale registeret. Registreringsmyndigheten er ikke pålagt noen plikt til å undersøke om et samtykke til registrering i samsvar med artikkel 20 er gitt eller er gyldig. I det hele tatt bygger registreringsordningen på at det skal være minst mulig manuell saksbehandling. Det kreves ikke ytterligere registrering når en fremtidig internasjonal sikkerhetsrett går over til å bli en internasjonal sikkerhetsrett, jf. artikkel 18 nr. 3. I artikkel 18 nr. 4 gis det føringer for hvordan registreringen skal skje. Registreringene skal føres inn i det internasjonale registerets database og gjøres søkbare i kronologisk orden etter tidspunkt for mottak. Dato og klokkeslett for mottak skal fremgå av filen. Artikkel 18 åpner videre for at det i protokollene kan bestemmes at en konvensjonsstat kan utpeke ett eller flere kontaktorganer, som kan eller skal videreformidle nødvendige registreringsopplysninger til det internasjonale registeret.

Artikkel 19 regulerer registreringstidspunktet og gyldigheten av registreringer. En registrering er bare gyldig dersom den foretas i samsvar med artikkel 20 om samtykke til registrering. En gyldig registrering er fullstendig når de nødvendige opplysningene er innført i det internasjonale registerets database slik at den er søkbar. Etter artikkel 19 nr. 3 er registreringen søkbar når det internasjonale registeret har gitt den et løpenummer, og opplysningene gitt ved registreringen, herunder løpenummeret, er lagret på en varig bærer og kan hentes ut gjennom det internasjonale registeret. I artikkel 19 nr. 4 og 5 er det gitt særlige bestemmelser om registreringstidspunktet for fremtidige

internasjonale sikkerhetsretter og fremtidige overdragelser av internasjonale sikkerhetsretter.

Artikkel 20 har nærmere regler om hvem som kan sørge for registrering. En internasjonal sikkerhetsrett, en fremtidig internasjonal sikkerhetsrett eller en overdragelse eller fremtidig overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett kan registreres av en av partene i avtalen med skriftlig samtykke fra den andre avtaleparten, jf. artikkel 20 nr. 1. Dette gjelder også for endringer i en registrering, for eksempel forlenget løpetid. Samtykkekravet er en sikkerhetsforanstaltning mot uriktige registreringer. En avtale om prioritetsvilkåle kan imidlertid registreres alene av den som viker prioritet, jf. artikkel 20 nr. 2. En registrering kan kreves slettet av den personen som registreringen tilgodeser – typisk kreditor – eller med dennes samtykke, jf. artikkel 20 nr. 3. Etter artikkel 20 nr. 4 kan en registrerbar ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett registreres av dens innehaver. Det er også opp til innehaveren alene å registrere en nasjonal sikkerhetsrett, jf. artikkel 20 nr. 6.

Artikkel 21 dreier seg om en registrerings gyldighet i tid. Konvensjonen oppstiller ingen utløpsperiode for en registrerings gyldighet. Partene kan imidlertid avtale når registreringen skal utløpe i forbindelse med registreringen. Uten slik avtale er registreringen gyldig til den slettes.

Artikkel 22 gjelder allmennhetens adgang til å foreta søk i registeret. Bestemmelsen gir videre regler om utstedelse av og innhold i søkeattester. I reglementet til protokollen om luftfartøysløsløse er det gitt nærmere bestemmelser om forskjellige typer av søk. Søkeattesten skiller ikke mellom internasjonale sikkerhetsretter og fremtidige internasjonale sikkerhetsretter, jf. artikkel 22. nr. 3.

Artikkel 23 pålegger registreringsmyndigheten å føre en liste over erklæringer, tilbaketrunkne erklæringer og kategorier av ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter. Registreringsmyndigheten får oversendt slike erklæringer fra depositaren, UNIDROIT, etter at konvensjonsstatene har avgitt erklæringer i samsvar med artikkel 39 og 40. Listen skal registreres og være søkbar på navnet på staten som har avgitt erklæringen. Datoen på erklæringen skal også fremgå.

Artikkel 24 fastslår at et dokument som oppfyller formkravene i reglementet og fremstår som en attest utstedt av det internasjonale registeret, er prima-facie bevis på at det er utstedt av det internasjonale registeret, og på dokumentets innhold. Innehaveren av dokumentet vil derfor i utgangspunktet ikke trenge å legge frem bevis for at attesten er utstedt av det internasjonale registeret eller for innholdet av den.

Artikkel 25 regulerer sletting av registreringer i det internasjonale registeret. Debitor kan kreve sletting av en registrering etter innfrielse av forpliktelse som er sikret gjennom registreringen. Etter skriftlig anmodning fra debitor om sletting er innehaveren av sikkerhetsretten forpliktet til å sørge for at registreringen slettes, jf. artikkel 25 nr. 1. Det samme gjelder ved innfrielse av en forpliktelse sikret gjennom en nasjonal sikkerhetsrett angitt i melding om nasjonal sikkerhetsrett, jf. artikkel 25 nr. 3. Sletting i konvensjonens forstand innebærer ikke at registeret fysisk fjerner registreringen fra registeret, men at det registreres en ny fil om at den tidligere registreringen er slettet. Historiske data om registreringer vedrørende den enkelte formuesgjenstand bevares. Sletting av fremtidige internasjonale sikkerhetsretter eller fremtidige overdragelser av internasjonale sikkerhetsretter kan etter artikkel 25 nr. 2 dessuten kreves slettet av den fremtidige debitor eller overdrager frem til den fremtidige kreditor eller mottaker har betalt forskudd eller forpliktet seg til å betale forskudd. En person som er tilgodesett av en registrering som beror på en feil, plikter på skriftlig anmodning fra debitor å sørge for at registreringen slettes eller endres, jf. artikkel 25 nr. 4.

Artikkel 26 bestemmer at ingen skal nektes tilgang til det internasjonale registerets registrerings- og søketjeneste av annen grunn enn at vedkommende unnlater å følge prosedyrene fastsatt i eller gitt i medhold av konvensjonens kapittel V. Prinsippet om offentlig tilgang har først og fremst betydning for søketjenestene. Artikkel 20 gir av naturlige årsaker sterke begrensninger på hvem som kan foreta registreringer i registeret.

3.2.6 Kapittel VI – Privilegier og immunitet for tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten

Artikkel 27 nr. 1 fastsetter at tilsynsmyndigheten skal ha status som internasjonal juridisk person om dette ikke allerede er tilfellet. ICAO, som er tilsynsmyndighet etter protokollen om luftfartøysløsløse, er en særorganisasjon under FN og har derved de privilegier og den immunitet som følger av FN-overenskomst 21. november 1947 om privilegier og immunitet for særorganisasjonene og tillegg III til denne konvensjonen. I motsetning til tilsynsmyndigheten nyter ikke registreringsmyndigheten rettslig immunitet. Men det internasjonale registerets eiendeler, dokumenter, databaser og arkiver skal være ukrenkelige og ha immunitet med hensyn til beslag eller annen rettslig eller administrativ forfølgning, jf. artikkel 27 nr. 4. Til-

synsmyndigheten kan likevel gi avkall på ukrenkeligheten og immuniteten, jf. artikkel 27 nr. 6.

3.2.7 Kapittel VII – Registreringsmyndighetens ansvar

Artikkel 28 regulerer registreringsmyndighetens erstatningsansvar. Registreringsmyndigheten skal betale skadeserstatning når en person har lidt tap som en direkte følge av en feil eller unnlatelse registreringsmyndigheten har gjort seg skyldig i. Videre er registreringsmyndigheten ansvarlig for funksjonsfeil i den internasjonale registreringsordningen. For slike funksjonsfeil er ansvaret meget strengt. Registreringsmyndigheten er ansvarlig med mindre funksjonsfeilen skyldes en hendelse som ikke lar seg unngå eller avverge, og som vanlig, anbefalt praksis for utforming og drift av elektroniske registre, herunder sikkerhetskopiering og sikkerhets- og nettsystemer, ikke hadde kunnet hindre. Med en slik avgrensning av ansvaret vil registreringsmyndigheten være ansvarlig også ved en del tilfeller av *force majeure*. Med dagens teknologi vil selv hendelser som krig, brann og naturkatastrofer kun unntaksvis være av en slik art at det leder til funksjonsfeil som ikke lar seg unngå eller avverge. Ansvaret for egne feil og unnlatelser er strengt. Derimot har ikke registreringsmyndigheten ansvar for faktiske feil i registreringsopplysninger registreringsmyndigheten har mottatt eller videresendt i den form det ble mottatt, jf. artikkel 28 nr. 2. Ved en fullt ut elektronisk saksbehandling er det små muligheter for å kontrollere innsendte faktiske opplysninger. Ved skadelidtes medvirkning kan dessuten skadeserstatningen reduseres, jf. artikkel 28 nr. 3. Registreringsmyndigheten plikter å tegne forsikring eller sørge for annen garanti som dekker mulig ansvar etter artikkel 28.

3.2.8 Kapittel VIII – En internasjonal sikkerhetsretts rettsvirkninger overfor tredjepersoner

Artikkel 29 regulerer spørsmål om prioritet mellom internasjonale sikkerhetsretter og konkurrerende rettsstiftelser i formuesgodet. Hovedregelen slås fast i artikkel 29 nr. 1 som gir en registrert sikkerhetsrett forrang fremfor senere registrerte sikkerhetsretter. En registrert sikkerhetsrett har også prioritet foran enhver uregistrert sikkerhetsrett uavhengig av om den uregistrerte sikkerhetsretten er registrerbar etter konvensjonens bestemmelser eller ikke. Bestemmelsen i artikkel 29 nr. 1 om først i tid, best i rett, må ses i sammenheng med artikkel 18 nr. 4 om at registreringsmyndigheten

skal sikre at registreringen skjer slik at det er mulig å foreta kronologisk søk. Databasen må registrere dato og klokkeslett for mottakelsen av registreringen.

Hva som i denne sammenheng er å anse som en registrert sikkerhetsrett, følger av definisjonen i artikkel 1 bokstav cc. At rettigheten er registrert, innebærer at den er registrert i det internasjonale registeret, jf. artikkel 1 bokstav bb. Definisjonen av «registrert sikkerhetsrett» i artikkel 1 bokstav cc omfatter også registrerbare ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter, jf. artikkel 40, og nasjonale sikkerhetsretter som det er avgitt erklæring om, og som er registrert i medhold av konvensjonens kapittel V. For luftfartøysløsøre er artikkel 29 utvidet til også å gjelde overføring av eiendomsrett i forbindelse med salg av luftfartøysgjenstander, jf. protokollen artikkel III. Men artikkel 29 nr. 3 er da særskilt unntatt; protokollen artikkel XIV nr. 1 og 2 trer inn i stedet. Artikkel 29 nr. 2 presiserer hovedregelen i artikkel 29 nr. 1 om forrang for den først registrerte sikkerhetsretten. Et overordnet formål med artikkel 29 er å gi enkle og objektive regler om rettsvern og prioritet. Man har forsøkt å unngå noen av de mest komplekse reglene som finnes i enkelte rettsystemer, for eksempel regler om god tro. Det følger av artikkel 29 nr. 2 at den først registrerte sikkerhetsretten har forrang selv om den andre sikkerhetsretten var kjent da registreringen skjedde, og uavhengig av om innehaveren av den først registrerte sikkerhetsretten hadde betalt noe forskudd.

Artikkel 29 nr. 3 regulerer forholdet til kjøpere, mens artikkel 29 nr. 4 regulerer forholdet til kjøpere i kontrakt med eiendomsforbehold eller leietakere. Den alminnelige regelen i artikkel 29 nr. 3 er at kjøpere må respektere enhver sikkerhetsrett som er registrert på tidspunktet for ervervet. Uregistrerte sikkerhetsretter vil falle bort, og det gjelder også selv om kjøperen hadde kjennskap til vedkommende rettighet. Kjøpere i kontrakt med eiendomsforbehold eller leietakere må på samme måte respektere en sikkerhetsrett som er registrert før selger med forbehold eller utleier registrerte sin internasjonale sikkerhetsrett. Også i disse tilfellene må uregistrerte sikkerhetsretter vike selv om kjøper med forbehold eller leietaker hadde kjennskap til vedkommende rettighet. Protokollen artikkel III utvider konvensjonens bestemmelser til også å gjelde ved salg av luftfartøysløsøre. Derfor passer ikke artikkel 29 nr. 3 når det gjelder spørsmålet om hvilke rettigheter som må respekteres i forbindelse med salg. Det følger av protokollen artikkel XIV nr. 1 at kjøperen, når han registrerer salget i henhold til protokollen, erverver luftfar-

tøysgjenstanden fri for senere registrerte heftelser, og fri for tidligere registrerte heftelser selv om kjøperen hadde kjennskap til den uregistrerte heftelsen. På den annen side må kjøperen respektere heftelser i flygjenstanden som allerede er registrert, jf. protokollen artikkel XIV nr. 2.

Sikrede kreditorer kan seg i mellom inngå avtaler om prioritetsvikelse, jf. artikkel 29 nr. 5. Slike avtaler kan også registreres, jf. artikkel 16 nr. 1 bokstav e. Dersom den sikrede formuesgjenstanden er gått tapt eller er blitt skadet, følger det av artikkel 29 nr. 6 at prioriteten til den sikrede kreditor overføres til erstatningsprovenyet. I artikkel 29 nr. 7 finnes en bestemmelse om rettigheter som er knyttet til gjenstander eller utstyr som er blitt montert inn i formuesgjenstanden (pantobjektet). Bestemmelsen regulerer tilfeller hvor det eksisterer en rettighet i den aktuelle komponenten før den ble innmontert i formuesgjenstanden. Artikkel 29 nr. 7 bokstav a gjelder for løsøregjenstander som ikke er å anse som formuesgjenstand i konvensjonens forstand, dvs. annet enn luftfartøysløsøre, rullende jernbanemateriell og romutstyr, jf. artikkel 1 bokstav u. Bestemmelsen i artikkel 29 nr. 7 om inkorporasjon må ses i lys av at man har svært ulike regler fra stat til stat både om man kan etablere rettigheten i slike formuesgoder, og hvordan det går med sikkerhetsretten etter at inkorporasjonen har funnet sted. I enkelte stater faller sikkerhetsretten bort ved inkorporasjon, mens andre rettssystemer legger til grunn at rettigheten fortsatt består, og man har da regler (som igjen varierer fra stat til stat) om hvordan den sikrede kreditor får dekning i forbindelse med inndrivelse av kravet. Når det gjelder rettsstiftelser i gjenstander som senere blir inkorporert, følger det av artikkel 29 nr. 7 bokstav b at konvensjonen ikke er til hinder for at det stiftes rettighet i en gjenstand som senere inkorporeres i en formuesgjenstand etter konvensjonen. Slik rettighet vil aksepteres under konvensjonen dersom rettigheten er stiftet i tråd med anvendelig nasjonal rett.

Etter protokollen artikkel XIV nr. 4 gjelder konvensjonen artikkel 29 nr. 7 også for andre formuesgjenstander enn luftfartøysgjenstander som er montert inn i et flyskrog, en flymotor eller et helikopter. Regelen om inkorporerte komponenter gjelder dermed i prinsippet for alle typer løsøregjenstander. For en så viktig bestanddel av luftfartøyet som flymotoren, har protokollen ulike regler for flymotorer alt ettersom de er montert i et flyskrog eller i et helikopter. Det kan etableres selvstendig separat sikkerhetsrett i en flymotor som er ment å skulle monteres i et flyskrog. I disse tilfellene vil sikkerhetsretten bestå både før, under og

etter innmonteringen. En separat sikkerhetsrett i flymotor som er ment å bli brukt i et helikopter, vil imidlertid bare eksistere utenfor helikopteret, ikke etter at motoren er innmontert. Det følger av protokollen artikkel XIV nr. 3 at eiendomsretten eller enhver annen rett i en flymotor ikke påvirkes av om motoren er montert eller tatt ut av luftfartøyet. I disse tilfellene gir protokollen en klar bestemmelse om eierforholdet til flymotoren, og eierforholdet påvirkes ikke av hva nasjonal rett måtte gå ut på.

Artikkel 30 gir hovedregelen om hvilke rettsvirkninger en konkurs har for internasjonale sikkerhetsretter. Hovedregelen er at en internasjonal sikkerhetsrett kan gjøres gjeldende under debtors konkurs eller annen insolvensbehandling dersom rettigheten er registrert i samsvar med konvensjonens bestemmelser før insolvensbehandlingen ble innledet, jf. artikkel 30 nr. 1. Det presiseres videre i artikkel 30 nr. 2 at bestemmelsen ikke berører muligheten til å gjøre en internasjonal sikkerhetsrett gjeldende når den kan gjøres gjeldende i henhold til anvendelig nasjonal rett. Det følger endelig av artikkel 30 nr. 3 at bestemmelsen ikke berører nasjonale omstøtelsesregler ved svik eller kreditorbegunstigelse eller prosessregler om håndheving av eiendomsrettigheter som er undergitt insolvensbestyrerens kontroll eller tilsyn. Hovedregelen i artikkel 30 nr. 1 om at en registrert internasjonal sikkerhetsrett kan gjøres gjeldende i debtors konkurs, gjelder selv om denne type sikkerhetsrett eller denne type registrering ikke er i overensstemmelse med det som ellers ville følge av nasjonal rett. I denne sammenheng vil rettsvern oppnås når rettigheten samsvarer med konvensjonens bestemmelser og er registrert i overensstemmelse med reglene i konvensjonen, protokollen og reglementet om internasjonal registrering. En registrerbar ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett av en kategori som fremgår av en liste utarbeidet av konvensjonsstaten, og som er registrert i det internasjonale registeret, likestilles med en internasjonal sikkerhetsrett i insolvenssituasjoner. Dersom det etter anvendelig nasjonal rett gis rettsvern for en uregistrert internasjonal sikkerhetsrett, er det ingen bestemmelser i konvensjonen som avskjærer en slik løsning. Hvorvidt det oppnås rettsvern for en uregistrert internasjonal sikkerhetsrett, må avgjøres etter den anvendelige nasjonale rett. De fleste land har en hovedregel om *lex rei sitae* som lovvalgsregel for å peke ut hva som er anvendelig nasjonal rett. Artikkel 30 suppleres gjennom bestemmelsen artikkel XI i protokollen. Konvensjonsstatene må velge om alternativ A eller B av artikkel XI skal legges til grunn, eller om sta-

tenes internrettslige regulering av tiltak ved insolvens skal gjelde. Se nærmere nedenfor i punkt 3.3.2 og punkt 5.3.11.

3.2.9 Kapittel IX – Overdragelse av tilhørende rettigheter og internasjonale sikkerhetsretter, subrogasjonsrettigheter

Artikkel 31 regulerer rettsvirkningene ved overdragelse av tilhørende rettigheter, typisk overdragelse av den underliggende fordringen for en internasjonal sikkerhetsrett. Hvis ikke partene har avtalt noen annet, innebærer en overdragelse av tilhørende rettigheter også en overføring til mottakeren av den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett, og alle overdragerens sikkerhetsretter og prioriteter etter konvensjonen, jf. artikkel 31 nr. 1. Rettsvirkningene av delvis overdragelse av tilhørende rettigheter er regulert i artikkel 31 nr. 2. Konvensjonen overlater til gjeldende lovgivning å avgjøre debitors motregningsadgang og mulighet til innsigelser overfor mottakeren, jf. artikkel 31 nr. 4. Imidlertid følger det av artikkel 31 nr. 4 at debitor på et hvert tidspunkt skal ha anledning til å gi skriftlig avkall på rett til innsigelser eller motregning.

Artikkel 32 oppstiller visse formelle krav for at en overdragelse av tilhørende rettigheter skal ha de rettsvirkninger som nevnt i artikkel 31. For det første må overdragelsen være avtalt skriftlig. For det andre må det være mulig å identifisere avtalen som ligger til grunn for de tilhørende rettighetene. For det tredje må det være mulig å bestemme hvilke forpliktelser som sikres ved overdragelsen, men uten at det er nødvendig å fastsette et beløp eller et sikret maksimumsbeløp. Da formålet med en sikkerhetsrett er at den skal sikre noe, er en overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett som er stiftet eller fastsatt ved en avtale om sikkerhetsstillelse, ikke gyldig med mindre enkelte eller samtlige tilhørende rettigheter også overdras, jf. artikkel 32 nr. 2. Avtaler om overdragelse av tilhørende rettigheter som ikke medfører overføring av den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett, faller utenfor konvensjonen, jf. artikkel 32 nr. 3.

Artikkel 33 regulerer når debitor er forpliktet til å betale til mottaker etter at tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett er blitt overført i samsvar med artikkel 31 og 32. Debitor er forpliktet til å betale til mottakeren hvis to vilkår er oppfylt: Debitor må for det første ha fått skriftlig melding om overdragelsen fra overdrageren. For det andre må de tilhørende rettigheter identifiseres i meldingen. Er disse vilkårene

oppfylt, kan debitor betale til mottakeren med frigjørende virkning, jf. artikkel 33 nr. 2.

Artikkel 34 angir mottakers misligholdsbeføyelser dersom overdrageren misligholder sine forpliktelser i henhold til en overdragelse av tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett som stilles som sikkerhet. Artikkel 8, artikkel 9 og artiklene 11 til 14 skal gjelde tilsvarende så langt de passer for forbindelsen mellom overdrageren og mottakeren.

Artikkel 35 regulerer prioritetspørsmålene mellom konkurrerende overdragelser av tilhørende rettigheter knyttet til den samme internasjonale sikkerhetsrett. For at bestemmelsen skal komme til anvendelse, må minst én av de konkurrerende overdragelsene være registrert og omfatte den internasjonale sikkerhetsretten. I slike tilfeller kommer artikkel 29 tilsvarende til anvendelse, slik at en registrert overdragelse har prioritet foran en senere registrert eller uregistrert overdragelse. Etter artikkel 35 nr. 2 skal også artikkel 30, om rettsvirkningene ved konkurs, gjelde for overdragelse av tilhørende rettigheter som om henvisninger til en internasjonal sikkerhetsrett var henvisninger til en overdragelse av de tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett.

Artikkel 36 presiserer mottakers prioritet med hensyn til tilhørende rettigheter overfor andre mottakere av de tilhørende rettighetene. Dette skjer på to måter: For det første krever artikkel 36 at kontrakten som de tilhørende rettighetene springer ut av, angir at de er sikret ved eller knyttet til formuesgjenstanden, for eksempel et flyskrog. For det andre begrenses prioriteten til tilhørende rettigheter til slike tilhørende rettigheter som knytter seg til finansieringen av formuesgjenstanden. Andre prioritetskonflikter mellom konkurrerende overdragelser av tilhørende rettigheter enn de som faller inn under artikkel 36, avgjøres etter gjeldende lovgivning, jf. artikkel 36 nr. 3.

Artikkel 37 gjelder rettsvirkningene av overdragerens insolvens. Den fastsetter at bestemmelsene i artikkel 30 skal gjelde for behandling av overdragerens insolvens som om henvisninger til debitor var henvisninger til overdrageren.

Artikkel 38 nr. 1 fastsetter at konvensjonen ikke berører erverv av tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett ved lovbestemt eller avtalebestemt subrogasjon etter gjeldende lovgivning. Gjeldende lovgivning refererer normalt til lovgivning utenfor konvensjonen, men i dette tilfellet er det antatt at man også sikter til subrogasjon med hjemmel i artikkel 9 nr. 4. Etter artikkel 38 nr. 2 kan den som har ervervet tilhørende

rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett gjennom subrogasjon, inngå skriftlig avtale med konkurrerende rettighetshaver om prioritetsvikelse. For at en slik avtale skal stå seg overfor mottakere med lavere prioritet, må avtalen om prioritetsvikelse være registrert på overdragelsestidspunktet.

3.2.10 Kapittel X – Rettigheter eller sikkerhetsretter omhandlet i erklæringer fra konvensjonsstatene

Artikkel 39 gjelder rettigheter som har prioritet uten registrering. Bestemmelsen omtales nærmere i punkt 5.3.2.

Artikkel 40 gjelder registrerbare ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter, og omtales nærmere i punkt 5.3.3.

3.2.11 Kapittel XI – Konvensjonens anvendelse på salg

Artikkel 41 åpner for at konvensjonen kan komme til anvendelse på salg og framtidige salg av en formuesgjenstand når dette er fastsatt i protokollen. Protokollen om luftfartøysløsøre benytter denne adgangen idet den tillater registrering av salg og framtidige salg. I protokollens artikkel III er konvensjonens anvendelse på salg av formuesgjenstander som faller inn under protokollen om luftfartøysløsøre, nærmere presisert.

3.2.12 Kapittel XII – Kompetanse

Artikkel 42 regulerer valg av verneting (jurisdiksjon). Partene kan velge hvor tvister som har tilknytning til konvensjonens bestemmelser, skal anlegges. Men partene må velge jurisdiksjon i en stat som er tilsluttet konvensjonen. Dersom partene har avtalt jurisdiksjon, er domstolskompetansen eksklusiv, med mindre partene har avtalt noe annet eller annet følger av artikkel 43 eller 44. Det følger av artikkel 42 nr. 2 at vernetingsavtalen må være inngått skriftlig, eller avtalen må være i overensstemmelse med de formelle krav i det landets rett der partene har valgt verneting. En viktig begrensning i konvensjonens bestemmelser om jurisdiksjon følger imidlertid av artikkel 45, som slår fast at bestemmelsene i konvensjonens kapittel XII ikke gjelder ved insolvensbehandling. Spørsmålet om jurisdiksjon blir i disse tilfellene avgjort av lovvalgsregelen for konkurs – *lex concursus*.

I EU er regler om jurisdiksjon underlagt fellesskapsretten gjennom den såkalte Brussel I-forord-

ningen. Det samme gjelder for rettsregler om anerkjennelse og fullbyrdelse av sivile dommer. De enkelte medlemsstatene har på dette rettsområdet overført kompetanse til EU. Dette er en av hovedgrunnene til at det har vært nødvendig for EU som sådan å tiltre konvensjonen. I etterkant av EUs tiltredelse vil de enkelte medlemsstatene kunne tiltre konvensjonen innenfor de rammene som er trukket opp gjennom EUs tiltredelse.

Artikkel 43 regulerer jurisdiksjon i forbindelse med midlertidige rettsmidler etter artikkel 13. De domstoler i en konvensjonsstat som er valgt av partene, og domstolene i den konvensjonsstat som formuesgjenstanden befinner seg i, har kompetanse til å treffe beslutning om tiltak som nevnt i artikkel 13 nr. 1 bokstav a til c og artikkel 13 nr. 4 med hensyn til formuesgjenstanden. Kompetansen til å treffe beslutninger om tiltak omhandlet i artikkel 13 nr. 1 bokstav d eller andre tiltak i medhold av artikkel 13 nr. 4 kan utøves av enten de domstoler som er valgt av partene, eller domstolene i den konvensjonsstat debitor befinner seg i, jf. artikkel 43 nr. 2. Artikkel 43 nr. 3 slår fast at det ikke er noe i veien for at den endelige avgjørelsen i saken tas av en domstol i en annen stat enn i den stat hvor det midlertidige tiltak ble besluttet. Artikkel 43 hører til de bestemmelser medlemslandene kan erklære at ikke skal gjelde. Se nærmere nedenfor i punkt 5.3.8.

Artikkel 44 legger kompetansen til å treffe beslutning om tiltak overfor registreringsmyndigheten til domstolene på det stedet hvor registreringsmyndigheten har sin hovedadministrasjon. Erstatningssaker mot registreringsmyndigheten for luftfartøysløsøre vil gå for the Commercial Court i Dublin, Irland. Den eksklusive kompetansen for irske domstoler gjelder imidlertid ikke for søksmål som registreringsmyndigheten selv anlegger.

Artikkel 45 unntar insolvensbehandling fra bestemmelsene om jurisdiksjon i kapittel 12. Hvilken stats domstoler insolvensspørsmål skal avgjøres av, må avgjøres etter *lex concursus*. Det vil normalt være den stat hvor insolvensbehandlingen er iverksatt.

3.2.13 Kapittel XIII – Forholdet til andre konvensjoner

Artikkel 45 a regulerer forholdet til FNs *konvensjon om overdragelse av fordringer i internasjonal handel 12. desember 2001*. Ved motstrid skal Cape Town-konvensjonen ha forrang. Det er antatt at det i liten grad vil være motstrid mellom de to konvensjonene. Norge er ikke tilsluttet FN-konvensjonen

om overdragelse av fordringer i internasjonal handel.

Artikkel 46 regulerer forholdet til UNIDROIT-konvensjonen om internasjonal finansiell leie 28. mai 1988. Artikkel 46 overlater til protokollene å fastlegge forholdet til denne konvensjonen. I protokollen artikkel XXV er det bestemt at Cape Town-konvensjonen skal ha forrang i den grad konvensjonen om internasjonal finansiell leie gjelder for luftfartøygjenstander.

3.2.14 Kapittel XIV – Sluttbestemmelser

Artikkel 47 gjelder undertegning, ratifikasjon, godtakelse, godkjenning og tiltredelse av konvensjonen. Ved avslutningsseremonien av diplomatkonferansen undertegnet 20 stater konvensjonen. Frem til konvensjonen trådte i kraft 1. mars 2006 gjaldt det at konvensjonen skulle ratifiseres, godtas eller godkjennes av signatarstatene, jf. artikkel 47 nr. 2. Etter konvensjonens ikrafttredelse kan konvensjonen *tiltres* på ethvert tidspunkt, jf. artikkel 47 nr. 3. Tiltredelse skal etter artikkel 47 nr. 4 skje ved at det formelle dokumentet deponeres hos depositaren, Det internasjonale institutt for ensartet privatrett (UNIDROIT), jf. artikkel 62. For Norge vil tiltredelse være aktuelt, ettersom konvensjonen er trådt i kraft.

Artikkel 48 åpner for at regionale organisasjoner for økonomisk integrasjon som er sammensatt av suverene stater og har kompetanse på visse områder som reguleres av konvensjonen, kan slutte seg til konvensjonen. Dette er bakgrunnen for at EU som sådant har sluttet seg til konvensjonen, jf. punkt 2.1.

Artikkel 49 regulerer ikrafttredelse. Konvensjonen trådte i kraft 1. mars 2006. Samtidig trådte protokollen om særlige forhold for luftfartøysløsøre i kraft. Foreløpig er konvensjonen kun i kraft for denne typen formuesgjenstander. Hvis Norge tiltrer konvensjonen, vil den tre i kraft for Norges del den første dag i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tre måneder fra den dag tiltredelsesdokumentet deponeres, jf. artikkel 49 nr. 2.

Artikkel 50 åpner for at konvensjonsstater kan erklære at konvensjonens bestemmelser ikke skal gjelde for såkalte «interne transaksjoner». En transaksjon er intern, jf. artikkel 1 bokstav n, når hovedtyngden av virksomheten til alle transaksjonens parter og den aktuelle formuesgjenstanden befinner seg i samme konvensjonsstat på avtaletidspunktet, og sikkerhetsretten som stiftes ved transaksjonen er registrert i et nasjonalt register i denne konvensjonsstaten. Konvensjonsstaten kan altså bestemme at sikkerhetsretter som er rent norske,

men som allikevel tilfredsstillere definisjonen av en internasjonal sikkerhetsrettighet etter artikkel 2, jf. artikkel 1 bokstav o, ikke skal omfattes av konvensjonens bestemmelser. For luftfartøysløsøre må bestemmelsen ses i sammenheng med protokollen artikkel IV nr. 2. Selv om en konvensjonsstat bestemmer at konvensjonen ikke skal gjelde for interne transaksjoner, vil en del av konvensjonens regler allikevel gjelde i disse tilfellene, jf. artikkel 50 nr. 2. Det følger av denne bestemmelsen at artikkel 8 nr. 4, artikkel 9 nr. 1, artikkel 16, kapittel V, artikkel 29, samt alle konvensjonens bestemmelser om registrerte sikkerhetsretter gjelder uavhengig av om det er avgitt erklæring etter artikkel 50 nr. 1. Hvorvidt Norge bør avgi erklæring etter artikkel 50 nr. 1, drøftes i punkt 5.3.4 nedenfor.

Artikkel 51 åpner for at det i fremtiden kan utarbeides nye protokoller om andre typer kategorier av mobile løsøregjenstander av stor verdi. Bestemmelsen angir også fremgangsmåten for hvordan fremtidige protokoller skal komme i stand. Hittil er to protokoller sluttforhandlet: Protokollen om særlige forhold for luftfartøysløsøre og en protokoll om særlige forhold for rullende jernbanemateriell. En tredje protokoll om romutstyr er under forberedelse. Det har vært diskutert framtidige protokoller om jordbruks-, entreprise- og gruvemateriell.

Artikkel 52 nr. 1 gir konvensjonsstater som har territoriale enheter med forskjellige rettsystemer på saksområder regulert av konvensjonen, adgang til å bestemme hvilke av dens territoriale enheter konvensjonen skal gjelde for. Hvis en konvensjonsstat ikke har avgitt slik erklæring, skal konvensjonen gjelde for alle territoriale enheter i vedkommende stat, jf. artikkel 52 nr. 3. Hvorvidt Norge består av flere territoriale enheter i relasjon til artikkel 52, og om vi eventuelt bør avgi erklæring etter artikkel 52, drøftes i punkt 5.3.5 nedenfor.

Artikkel 53 gir konvensjonsstatene adgang til å utpeke en eller flere domstoler som relevant domstol ved anvendelse av artikkel 1 bokstav h som definerer «domstol», og kapittel XII om jurisdiksjon. Erklæring som utpeker domstoler etter denne bestemmelsen, må gis på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, men den kan endres eller tilbakekalles senere, jf. artikkel 57 og 58. Hvorvidt Norge bør avgi en slik erklæring, drøftes i punkt 5.3.6 nedenfor.

Artikkel 54 gjelder erklæring om tiltak. En konvensjonsstat kan erklære at kravshaveren ikke skal kunne leie ut en sikret formuesgjenstand på dens territorium så lenge formuesgjenstanden befinner seg på eller kontrolleres fra dette territoriet. Alternativet «kontrolleres fra» er primært rettet mot

satellitter, som må kontrolleres fra jorda. Hvis en slik erklæring skal avgis, må den avgis på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres. Artikkel 54 nr. 2 pålegger konvensjonsstatene å avgi en erklæring. Konvensjonsstatene skal erklære hvorvidt et tiltak som kreditor kan treffe i henhold til en bestemmelse i konvensjonen som det ikke er nødvendig med noen domstolsbegjæring for å iverksette, kan utøves bare med domstolens tillatelse. En slik erklæring skal avgis på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres. Hvordan en norsk erklæring bør utformes, drøftes i punkt 5.3.7 nedenfor.

Artikkel 55 åpner for at konvensjonsstatene kan erklære at de helt eller delvis vil unnlate å anvende bestemmelsene i artikkel 13 og/eller artikkel 43. En slik erklæring skal angi på hvilke vilkår den relevante artikkelen vil bli anvendt dersom den vil bli anvendt bare delvis, eller hvilke andre midlertidige tiltak som vil bli anvendt. Erklæringen må gis på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, men kan senere endres eller tilbakekalles, jf. artikkel 57 og 58. Hvorvidt Norge bør avgi en slik erklæring, drøftes i punkt 5.3.8 nedenfor.

Artikkel 56 omhandler forbehold og erklæringer til konvensjonen. Bestemmelsen fastsetter at det ikke kan tas noen forbehold mot konvensjonen, men at det kan avgis erklæringer i medhold av artikkel 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 og 60. Erklæringer eller tilbakekall av erklæringer skal meldes skriftlig til depositaren. Forbehold skiller seg fra erklæringer ved at de er unilaterale disposisjoner fra en konvensjonsstat som har til hensikt å utelukke eller modifisere en konvensjonsbestemmelse, jf. Wien-konvensjonen om traktatretten artikkel 2 nr. 1 bokstav d. Forbehold binder ikke andre konvensjonsstater med mindre de har akseptert det, jf. Wien-konvensjonen artikkel 20, mens erklæringer om at en bestemmelse skal eller ikke skal få anvendelse, har hjemmel i konvensjonen selv og er derfor ikke avhengig av noen aksept. Alle erklæringer under konvensjonen er spesifikke i forhold til enkelte kategorier av formuesgjenstander. Erklæringer må derfor gjøres i forbindelse med tilslutning til protokollene og ikke ved tilslutning til konvensjonen.

Artikkel 57 regulerer adgangen til å avgi erklæringer senere. En konvensjonsstat kan på ethvert tidspunkt etter at konvensjonen er trådt i kraft for denne staten, avgi senere erklæring, som kan supplere, erstatte eller modifisere tidligere erklæringer. Slike senere erklæringer gis ved melding til depositaren. Erklæringer etter artikkel 60 kan imidlertid ikke endres ved senere erklæringer.

Artikkel 58 nr. 1 regulerer adgangen til å trekke tilbake erklæringer. En konvensjonsstat som har avgitt en erklæring etter konvensjonen, kan på ethvert tidspunkt trekke erklæringen tilbake ved melding om dette til depositaren. Tilbaketrekkingen skal få virkning den første dag i måneden som følger etter utløpet av et tidspunkt på seks måneder fra den dag depositaren får meldingen. En erklæring etter artikkel 60 kan imidlertid ikke trekkes tilbake. Med hensyn til rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før tilbaketrekkingen får virkning, skal konvensjonen fortsatt gjelde som om erklæringen ikke var trukket tilbake, jf. artikkel 58 nr. 2.

Artikkel 59 regulerer konvensjonsstatenes adgang til å si opp konvensjonen. Enhver konvensjonsstat kan si opp konvensjonen ved skriftlig varsel til depositaren, jf. artikkel 59 nr. 1. Oppsigelsen får i så fall virkning fra den første dag i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tolv måneder fra den dag depositaren mottar varselet, jf. artikkel 59 nr. 2. Med hensyn til rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før oppsigelsen får virkning, skal konvensjonen fortsatt gjelde som om oppsigelse ikke har funnet sted.

Artikkel 60 gir overgangsbestemmelser. Artikkel 60 nr. 1 fastslår prinsippet om at dersom en konvensjonsstat ikke gir erklæring om noe annet, skal konvensjonen ikke gjelde for en eksisterende rettighet eller sikkerhetsrett, som beholder den prioritet den har etter gjeldende lovgivning fra før den dag denne konvensjonen får virkning. Med gjeldende lovgivning menes de interne regler i den lovgivning som skal gjelde i henhold til reglene om internasjonal privatrett i vernetingsstaten, jf. artikkel 5 nr. 3. Eventuelle erklæringer må avgis i samsvar med artikkel 60 nr. 3. En erklæring avgitt i medhold av artikkel 60 kan ikke senere endres eller tilbakekalles, jf. artikkel 57 nr. 1 og 58 nr. 1, da dette ville kunne rukke ved etablerte rettigheter. «Eksisterende rettighet eller sikkerhetsrett» er definert i artikkel 1 bokstav v som «enhver type rettighet eller sikkerhetsrett i eller over en formuesgjenstand som stiftes eller oppstår før den dag denne konvensjon får virkning, som fastlagt i artikkel 60 nr. 2 bokstav a)». Slike rettigheter og sikkerhetsretter er i utgangspunktet uberørt av konvensjonen, med mindre konvensjonsstaten har avgitt erklæring etter artikkel 60 nr. 3. I artikkel 60 nr. 2 bokstav a er «den dag denne konvensjon får virkning» med hensyn til en debitor, definert som det tidspunkt som kommer sist av det tidspunkt konvensjonen trer i kraft, og det tidspunkt staten der debitor befinner seg, blir en konvensjonsstat. I artikkel 60 bokstav b anses debitor å befinne seg i

staten der den har sin hovedadministrasjon, eller, dersom den ikke har noen hovedadministrasjon, sitt forretningssted eller, dersom den har mer enn ett forretningssted, sitt hovedforetak eller, dersom den ikke har noe forretningssted, sitt vanlige bosted.

Artikkel 60 nr. 3 åpner for at konvensjonsstatene i erklæringen etter nr. 1 kan angi et tidspunkt som ligger minst tre år frem i tid fra det tidspunkt erklæringen får virkning, som skal være det tidspunkt som konvensjonens og protokollens bestemmelser om prioritet skal gjelde fra. Formålet med disse bestemmelsene er å unngå situasjoner hvor rettigheter og sikkerhetsretter etablert under konvensjonen for alltid vil ha prioritet etter eksisterende rettigheter eller sikkerhetsretter som kan være uklare, samtidig som de gir kreditorer som har eksisterende rettigheter eller sikkerhetsretter en frist for å sikre seg rettsvern og prioritet gjennom å registrere dem i det internasjonale registeret. Når perioden angitt i erklæringen er utløpt, vil prioritetsbestemmelsen i artikkel 29 komme til anvendelse også for rettigheter og sikkerhetsretter som eksisterte før konvensjonen fikk virkning. Hvorvidt Norge bør avgi erklæring i medhold av artikkel 60 nr. 3, drøftes nedenfor i punkt 5.3.9.

Artikkel 61 angir prosedyrene for kontroll og revisjon av konvensjonen. Formålet med prosedyrene er å sikre at konvensjonen virker etter sitt formål. På nærmere bestemte vilkår skal depositaren kalle inn til tilsynskonferanse, hvor det kan gjøres endringer av konvensjonen.

Artikkel 62 utpeker depositaren og angir dennes oppgaver. Depositar er Det internasjonale institutt for ensartet privatrett (UNIDROIT).

3.3 Nærmere om de enkelte artiklene i protokollen

3.3.1 Kapittel I – virkeområde og alminnelige bestemmelser

Artikkel I gir supplerende definisjoner som er særlig aktuelle i forbindelse med sikkerhetsretter knyttet til luftfartøysløsøre. Med mindre sammenhengen tilsier noe annet, har uttrykkene som benyttes i protokollen, samme betydning som i konvensjonen. I artikkel I nr. 2 er det bl.a. definisjoner av «luftfartøy», «flymotorer», «flyskrog» og «helikopter». Formuesgjenstander som det kan knyttes internasjonale sikkerhetsretter til under protokollen, er med en samlebetegnelse kalt «luftfartøysgjenstander». Samlebetegnelsen omfatter flyskrog, flymotorer og helikoptre. Definisjonen av flymotor i protokollen er kvalifisert med hensyn til

ytelse, mens definisjonene av henholdsvis flyskrog og helikopter er kvalifisert med hensyn til størrelse. Definisjonene utelukker luftfartøysløsøre som benyttes av forsvaret, tollvesenet eller politiet, men omfatter luftfartøysløsøre benyttet i annen offentlig tjeneste, som brann- og redningshelikoptre.

Det er kun luftfartøysgjenstander som oppfyller spesifikasjonene i protokollen artikkel 1 nr. 2 som det kan etableres en internasjonal sikkerhetsrett i, og som kan være gjenstand for registrering i det internasjonale registeret. Med mindre luftfartøyet er et helikopter, kan det ikke knyttes internasjonale sikkerhetsretter til et luftfartøy som sådant. Sikkerhetsrettene må knyttes til flyskroget og/eller flymotoren. Motorer som er installert i et helikopter, utgjør ikke en formuesgjenstand som det kan knyttes sikkerhetsretter til under protokollen.

I artikkel 1 nr. 2 bokstav o defineres «registermyndighet» som den nasjonale myndighet eller den felles registreringsmyndighet som fører et luftfartøysregister i en konvensjonsstat og har ansvar for avregistrering av et luftfartøy i samsvar med Chicago-konvensjonen. I Norge er dette Luftfartøyregisteret, jf. luftfartsloven § 3-1. Registermyndigheten må ikke forveksles med det internasjonale registeret opprettet i medhold av konvensjonen og protokollen.

Artikkel II fastslår at konvensjonen skal gjelde for luftfartøysgjenstander etter bestemmelsene i protokollen, og at konvensjonen og protokollen skal kalles Konvensjon om sikkerhetsretter i mobilt løsøre, slik den anvendes på luftfartøysgjenstander.

Artikkel III regulerer konvensjonens anvendelse på salg. Den utvider registreringsordningen slik at også salg og fremtidige salg kan registreres i det internasjonale registeret. Salg defineres i konvensjonens artikkel 1 bokstav gg som «overføring av eiendomsretten til en formuesgjenstand i henhold til en salgsavtale», mens fremtidig salg defineres i konvensjonens artikkel 1 bokstav z som «et salg som er ment å skulle skje når en bestemt begivenhet finner sted i fremtiden, uansett om det er sikkert at den vil finne sted eller ikke». I henhold til artikkel III er det bare de av konvensjonens bestemmelser som passer på salg og fremtidige salg, som gis tilsvarende anvendelse. Artikkel III fordeler konvensjonens bestemmelser i tre hovedkategorier når det gjelder forholdet mellom konvensjonens og protokollens regler: Bestemmelser som er generelle og som kommer til anvendelse slik de står i konvensjonen, bestemmelser i konvensjonen som kommer til anvendelse med visse

modifikasjoner, og konvensjonsbestemmelser som ikke kommer til anvendelse.

De konvensjonsbestemmelser som ikke kommer til anvendelse på avtaler om salg og fremtidige salg av luftfartøysgjenstander, er i hovedsak bestemmelser i konvensjonen som gjelder salg eller fremtidige salg. Begrunnelsen for dette er at protokollen gir adgang til å registrere rettigheter i forbindelse med salg og fremtidige salg, og man har derfor også flere og mer detaljerte regler om dette i protokollen enn i konvensjonen.

For eksempel nevnes ikke artikkel 2 i oppramsingene i artikkel III av hvilke bestemmelser som får tilsvarende anvendelse ved salg. Definisjonen av hva som regnes som en internasjonal sikkerhetsrett, kommer altså ikke til anvendelse i tilfeller som faller inn under protokollens artikkel III. Begrunnelsen er nettopp at de tilfellene som faller inn under artikkel III, er de ordinære salgene eller fremtidige salgene, og disse transaksjonene er ikke slike som etablerer en internasjonal sikkerhetsrett etter konvensjonens artikkel 2. Konvensjonens kapittel III om misligholdsbeføyelser får heller ikke anvendelse ved salg eller fremtidige salg. Ved salg og fremtidige salg er de kjøpsrettslige misligholdsbeføyelsene det sentrale, mens konvensjonens misligholdsbestemmelser er tilpasset internasjonale sikkerhetsretter slik disse er definert i konvensjonens artikkel 2. Det følger også av artikkel III at konvensjonens artikkel 29 nr. 3 ikke kommer til anvendelse for salg og fremtidige salg. Artikkel 29 nr. 3 om prioritetsforhold vil ikke passe i og med at en kjøper av flyskrog, flymotor eller helikopter vil kunne registrere kjøpet etter reglene i protokollen.

Konvensjonens kapittel IX kommer heller ikke til anvendelse, idet regler om overdragelse av tilhørende rettigheter, overdragelse av internasjonale sikkerhetsretter og subrogasjon ikke vil være aktuelle bestemmelser for salg og fremtidige salg som faller inn under protokollen artikkel III. Heller ikke konvensjonens kapittel XI kommer til anvendelse for disposisjoner som reguleres av protokollens artikkel III. Kapittel XI består av artikkel 41 og omhandler salg og fremtidige salg. Men for flytstyr har man særbestemmelsen i protokollens artikkel III som uttrykkelig regulerer forholdet til salg og fremtidige salg. Artikkel 43 i konvensjonen er også unntatt, noe som innebærer at artikkel 13 om rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse ikke gjelder ved salg eller fremtidige salg. Konvensjonens artikkel 60 regulerer forholdet mellom internasjonale sikkerhetsrettigheter og allerede eksisterende rettigheter i formuesgodet. Slike konflikt-situasjoner vil ikke være aktuelle i forbindelse med

ordinært salg eller fremtidig salg. Konvensjonens artikkel 60 får derfor ikke anvendelse på salg eller fremtidige salg som faller inn under protokollen artikkel III.

For alle andre sikkerhetsretter i luftfartøysgjenstander, dvs. slike som faller inn under definisjonen i konvensjonens artikkel 2, men som ikke er salg eller fremtidige salg, og som dermed ikke er underlagt protokollens artikkel III, vil konvensjonens bestemmelser gjelde fullt ut på vanlig måte.

Artikkel IV nr. 1 utvider konvensjonens virkeområde noe i forhold til det som følger av konvensjonen alene, idet den gir en ytterligere tilknytningsfaktor enn de som er angitt i konvensjonens artikkel 3. Konvensjonen skal også gjelde for et helikopter, eller et flyskrog tilhørende et luftfartøy, registrert i et luftfartøysregister i en konvensjonsstat som er registreringsstaten, og når en slik registrering foretas i henhold til en avtale om registrering av luftfartøyet, anses den å ha funnet sted på avtaletidspunktet. Uttrykket avtale er her brukt i en annen sammenheng enn den som er angitt i legaldefinisjonen i konvensjonens artikkel 1 bokstav a. Artikkel IV nr. 1 får ikke anvendelse på flymotorer, da det ikke finnes nasjonale registre for slike formuesgjenstander. I artikkel IV nr. 2 presiseres betydningen av begrepet «intern transaksjon» i konvensjonen i relasjon til flyskrog, flymotorer og helikoptre. Bestemmelsen i artikkel IV nr. 3 er av en noe annen karakter. Den gir avtalepartene (ikke konvensjonsstatene) adgang til å utelukke anvendelsen av artikkel XI, og i sine forbindelser med hverandre gjøre unntak eller fravike alle bestemmelsene i protokollen bortsett fra artikkel IX nr. 2 til nr. 4. Bestemmelsen er et eksempel på betydningen av partsautonomi i Cape Town-systemet.

Artikkel V oppstiller de formelle krav til salgsavtaler, samtidig som den angir rettsvirkninger av salgsavtaler og registrering av salgsavtaler. Salgsavtaler, som ikke omfatter avtaler om eiendomsforbehold (salgspant), skal være skriftlige, gjelde en luftfartøysgjenstand som selgeren har råderett over, og gjøre det mulig å identifisere luftfartøysgjenstanden i samsvar med protokollen. Disse formelle kravene samsvarer med konvensjonens artikkel 7. I artikkel V nr. 2 slås det fast at en salgsavtale overfører selgerens sikkerhetsrett i luftfartøysgjenstanden til kjøperen i samsvar med avtalens bestemmelser. I artikkel V nr. 3 heter det at «[r]egistreringen av en salgsavtale skal gjelde på ubestemt tid, og at registreringen av et framtidig salg er gyldig til salget oppheves, eller til tidsrommet angitt i registreringen utløper». Uttrykksmåten «registreringen av en salgsavtale» i artikkel V

nr. 3 er teknisk sett uriktig. Begrepet «salgsavtale» i konvensjonen forekommer i konvensjonen kun der det er behov for å definere «salg», som er en overføring av eiendomsretten til en formuesgjensstand i henhold til en salgsavtale. Det som kan registreres etter konvensjonen, er et «salg», ikke en «salgsavtale».

Artikkel VI regulerer representanters fullmakter. En person kan inngå en avtale eller slutte et salg, og registrere en internasjonal sikkerhetsrett eller et salg angående en luftfartøysgjensstand, i egenskap av fullmektig, forvalter, eller annen type representant. I et slikt tilfelle er vedkommende berettiget til å gjøre gjeldende de rettigheter og sikkerhetsretter som følger av konvensjonen. Fullmakts- og representasjonsforhold er svært utbredt ved flyfinansiering hvor det ofte forekommer lånesyndikater. Artikkel VI letter også koordineringen av delt eierskap både på selger-, kjøper- og kreditorsiden.

Artikkel VII gjelder identifiseringen av luftfartøysgjensstander som er nødvendig blant annet i forbindelse med registrering. En beskrivelse av en luftfartøysgjensstand som inneholder serienummer fra produsenten, produsentens navn og modellbetegnelse skal være nødvendig og tilstrekkelig for å kunne identifisere luftfartøysgjensstanden ved anvendelse av artikkel 7 bokstav c i konvensjonen og artikkel V nr. 1 bokstav c i protokollen.

Artikkel VIII regulerer spørsmålet om hvilket lands rett som skal legges til grunn i saker om internasjonale sikkerhetsretter i luftfartøysgjensstander. Den kommer bare til anvendelse dersom en konvensjonsstat har avgitt erklæring i henhold til protokollens artikkel XXX nr. 1, som åpner for at en konvensjonsstat kan erklære at staten vil anvende en eller flere av artiklene VIII, XII og XIII i protokollen (såkalte opt-in regler). Lovvalgsregelen i artikkel VIII kommer følgelig bare til anvendelse dersom tvisten kommer opp for en domstol i en stat som har avgitt erklæring i henhold til artikkel XXX nr. 1 om anvendelse av artikkel VIII.

Artikkel VIII nr. 2 åpner for at partene i en avtale eller en salgsavtale eller en garantiavtale eller en avtale om prioritetsvikelse kan enes om hvilken lovgivning som helt eller delvis skal regulere deres avtalemessige rettigheter og forpliktelser. Formålet med partsautonomien er å skape bedre forutberegnelighet med sikte på lovvalget. Selv om hovedregelen om lovvalget er partsautonomi, er det i forbindelse med internasjonale sikkerhetsretter viktige unntak. En viktig begrensning når det gjelder rekkevidden av lovvalgsregelen, er at artikkel VIII nr. 2 bare gjelder i forhold til «avtalemessige rettigheter og forpliktelser». At lov-

valgsregelen er begrenset til å gjelde bare for partenes avtalemessige forhold, er en viktig begrensning av bestemmelsens rekkevidde. For panterrettigheter og tilsvarende sikkerhetsretter er mange av de sentrale rettighetene og pliktene knyttet til rettsregler som ikke springer ut av kontrakt, og som heller ikke kan reguleres gjennom kontrakt. Dette gjelder i særlig grad tvister som måtte oppstå med hensyn pantesikkerhetens vern overfor kreditorer og godtroende omsetningsserververe. Slike problemstillinger faller utenfor lovvalgsregelen, dels fordi det er rettsspørsmål som faller utenfor de konkrete partene i sikkerhetsstillelsesavtalen, men også fordi det er spørsmål som i de fleste rettsystemer ikke vil karakteriseres som kontraktsrettslige. Ved at lovvalgsregelen i protokollens Art VIII er begrenset til partenes kontraktsmessige rettigheter og plikter, faller også spørsmål om overdragelse eller pantsettelse av sikkerhetsrettigheten utenfor lovvalgsregelens anvendelsesområde.

Lovvalgsregelen i artikkel VIII nr. 2 regulerer bare de tilfellene der partene har inngått en lovvalgsavtale. Verken konvensjonen eller protokollen har noen generell lovvalgsregel som kommer til anvendelse hvor partene ikke har inngått avtale om lovvalg. I disse tilfellene vil spørsmålet om lovvalg avgjøres etter reglene i domstollandets internasjonale privatrett. Artikkel VIII nr. 2 gir dessuten uttrykkelig adgang for partene til å splitte opp lovvalget. For eksempel vil spørsmål om betaling kunne stå under en stats rett, mens spørsmål om mislighold av plikten til å holde pantobjektet ved like eller forsikret kan stå under en annen stats rett. Det er også mulig for partene å bestemme at ulike deler av kontrakten reguleres av forskjellige staters rett. Uten en uttrykkelig bestemmelse om oppsplitting av lovvalget, ville lovvalget vært mer usikkert for partene. Ulike stater har svært forskjellig tradisjon i sin internasjonale privatrett med hensyn til oppsplitting av lovvalget.

Spørsmålet om tilbakevisning (*renvoi*) avklares i artikkel VIII nr. 3. Dersom partene har inngått en lovvalgsavtale, legges det til grunn at partene har gitt en henvisning til den valgte statens materielle rettsregler. Det følger av artikkel VIII nr. 3 at det er den valgte statens materielle rettsregler, ikke også dens internasjonal privatrettslige regler, som kommer til anvendelse. Dette gjelder med mindre det skulle være holdepunkter for en annen løsning. Denne løsningen på tilbakevisningsspørsmålet er i tråd med det som ellers legges til grunn i de fleste internasjonale konvensjoner om lovvalg på kontraktsrettens område. Med henvisningen til «de interne rettsregler i den utpekte staten», er det

dessuten utelukket å velge a-nasjonale rettslige instrumenter slik som UNIDROIT Principles eller PECL (Principles of European Contract Law).

Det oppstilles ingen formkrav knyttet til selve lovvalgsavtalen. Avtalen behøver derfor i og for seg ikke inngås skriftlig. Samtidig må det antas at en avtale om lovvalg for det alt vesentlige vil komme til å bli inngått skriftlig i forbindelse med etablering av den type sikkerhetsretter som konvensjonen og protokollen regulerer.

3.3.2 Kapittel II – Misligholdsbeføyelser, prioriteter og overdragelser

Artikkel IX supplerer og modifierer konvensjonens misligholdsbestemmelser. I tillegg til de misligholdsbeføyelser som allerede følger av konvensjonens kapittel III, gir artikkel IX kreditor to nye misligholdsbeføyelser, henholdsvis avregistrering av luftfartøyet og eksport og fysisk overføring av luftfartøysgjenstanden fra det territoriet der det befinner seg. Tilleggsbeføyelsene kan settes i verk som midlertidige tiltak i medhold av konvensjonens artikkel 13. De gir kreditor mulighet til å kreve endring av nasjonaliteten på et luftfartøy og å få det fysisk overført til en eventuell ny registreringsstat. For at tilleggsbeføyelsene skal kunne settes i verk, kreves det forhåndssamtykke fra debitor og skriftlig samtykke fra innehavere av enhver registrert sikkerhetsrett med høyere prioritet enn kreditorens, jf. artikkel IX nr. 2. Samtykkebestemmelsen er ufravikelig, jf. artikkel IV nr. 3.

Konvensjonens artikkel 8 nr. 3, om at tiltak skal utøves på en kommersielt fornuftig måte, får ikke anvendelse for luftfartøysgjenstander. Den erstattes av artikkel IX nr. 3, som er ufravikelig, og som krever at alle tiltak oppført i konvensjonen i forbindelse med en luftfartøysgjenstand, skal utøves på en kommersielt fornuftig måte. Tiltaket anses kommersielt fornuftig når det skjer i samsvar med avtalen, med mindre avtalebestemmelsen er åpenbart urimelig. Formuleringen «åpenbart urimelig» signaliserer en høy terskel for å sette til side avtalens misligholdsbestemmelser.

I artikkel IX nr. 4 presiseres det når et foreslått salg eller en foreslått utleie i konvensjonens artikkel 8 nr. 4 har skjedd med «rimelig skriftlig varsel». Hvis ikke partene er blitt enige om en lenger frist, skal ti virkedager anses som rimelig varsel. Artikkel IX nr. 5 fastsetter når registermyndigheten i en konvensjonsstat blir forpliktet til å imøtekomme en anmodning om avregistrering og eksport. Tre vilkår må da være oppfylt: For det første må alle gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet være iaktatt. For det andre må anmodningen være

fremmet av den bemyndigede part på behørig måte, i henhold til en registrert, ugjenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og eksport. For det tredje må den bemyndigede parten bekrefte overfor registreringsmyndigheten, dersom registreringsmyndigheten krever det, at alle registrerte sikkerhetsretter med høyere prioritet enn den som innehas av den bemyndigede kreditoren, er slettet, eller at innehaverne av disse sikkerhetsrettene har samtykket i avregistrering og eksport.

I artikkel IX nr. 6 er en kravshaver som foreslår at et luftfartøy avregistreres og eksporteres etter artikkel IX nr. 1 på annen måte enn i henhold til domstolsbeslutning, pålagt å gi skriftlig varsel til berørte personer slik det også kreves etter konvensjonens artikkel 8 nr. 4.

Artikkel X supplerer og modifierer konvensjonens bestemmelser om rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse. Bestemmelsen skal ikke gjelde med mindre en konvensjonsstat har avgitt erklæring etter artikkel XXX nr. 2, og bare i den grad det framgår av erklæringen. I artikkel X nr. 2 presiseres hva som menes med «raskt» i relasjon til kreditors utvirkning av en beslutning om midlertidige tiltak i medhold av artikkel 13 nr. 1 i konvensjonen. Den gir konvensjonsstatene anledning til å avgi erklæring om hvor mange virkedager fra innlevering av anmodningen som skal anses som «raskt». I artikkel X nr. 3 angis som et supplerende midlertidig tiltak at «salg og fordeling av inntektene av salget» kan iverksettes dersom «debitor og kreditor på noe tidspunkt uttrykkelig avtaler det». Videre fastsettes det i artikkel X nr. 4 at debtors eiendomsrett eller annen sikkerhetsrett som overføres ved salg etter nr. 3, frigjøres for rettigheter eller sikkerhetsretter med lavere prioritet etter bestemmelsene i konvensjonens artikkel 29. Artikkel X nr. 5 gir partene adgang til å avtale at den ellers ufravikelige bestemmelsen i artikkel 13 nr. 2 til beskyttelse av debitor, ikke skal gjelde. Artikkel X nr. 6 oppstiller strenge tidsrammer for registermyndigheten for å gjøre tiltakene i artikkel IX nr. 1 – avregistrering og eksporttillatelse – tilgjengelige. Bestemmelsen pålegger også myndighetene å gi støtte og bistand i forbindelse med iverksettelsen, likevel i samsvar med gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet.

Artikkel XI regulerer tiltak ved insolvens. Gjennom bestemmelsen, som modifierer artikkel 30 nr. 3 i konvensjonen, er det utviklet et eget insolvensregime for luftfartøysgjenstander. Bestemmelsen skal regulere kreditorenes rettigheter når debitor kommer i en insolvenssituasjon. Insolvens-

situasjon er definert i protokollens artikkel I nr. 2. bokstav m som:

- «i) innledning av insolvensbehandling, eller
- ii) debitors erklærte hensikt om å gå til betalingsinnstilling eller den faktiske betalingsinnstillingen, når loven eller en handling fra statens side hindrer eller stiller i bero kreditors rett til å iverksette insolvensbehandling overfor debitor eller til å treffe tiltak i henhold til konvensjonen».

Bestemmelsen kommer bare til anvendelse hvis konvensjonsstaten som har hovedjurisdiksjon ved insolvens, har avgitt erklæring i henhold til protokollens artikkel XXX nr. 3. Den kan dessuten utelukkes av partene gjennom skriftlig avtale, jf. artikkel IV nr. 3, men må da unntas i sin helhet.

Artikkel XI oppstiller to alternative løsninger for tiltak ved insolvens. Alternativ A gir detaljerte regler om overlevering av luftfartøysgjenstanden til kreditor, og om partenes ansvar for vedlikehold med mer frem til overlevering skjer. Alternativ B gir i stedet mer fleksible regler og overlater til domstolene å treffe beslutning om overlevering av luftfartøysgjenstanden. En konvensjonsstat som vurderer å avgi erklæring etter artikkel XI, har flere valgmuligheter. En mulighet er å avstå fra å avgi erklæring. Da vil konvensjonsstatens egen konkurs- og insolvensrett komme til anvendelse. Videre kan konvensjonsstaten erklære at den gir artikkel XI anvendelse på alle typer av insolvensbehandling eller bare på enkelte typer insolvensbehandling. Dessuten kan staten erklære at den vil anvende alternativ A på noen typer insolvensbehandling, mens den vil anvende alternativ B på andre, og eventuelt ingen av de to på en tredje type insolvensbehandling. I den grad alternativ A eller B skal anvendes, må de imidlertid anvendes fullt ut på den aktuelle type insolvensbehandling.

Både alternativ A og B legger plikter på insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene. Debitor er det relevante pliktsubjekt i tilfeller hvor det ikke er noen insolvensbestyrer, for eksempel hvor insolvenssituasjonen er betalingsstans og insolvensbehandling ikke kan iverksettes eller ennå ikke er blitt iverksatt. Etter konvensjonens artikkel 1 bokstav k kan en debitor som sitter med formuesgjenstanden, anses som insolvensbestyrer dersom dette er tillatt etter gjeldende insolvenslovgivning. Artikkel XI regulerer ikke uttrykkelig situasjonen hvor det i samme formuesgjenstand er to eller flere rettighetshavere til internasjonale sikkerhetsretter. I slike situasjoner er insolvensbestyrer forpliktet overfor de sikrede kreditorene suksessivt etter deres prioritet. Det er

først når den best prioriterte kreditorens krav er innfridd, at den neste i prioritetsrekken kan påberope seg artikkel XI.

Siktemålet med alternativ A er å gi de som finansierer eller leier ut luftfartøysgjenstander den forutsigbarhet som ligger i klare og ubetingede regler. Regelverket i alternativ A forutsetter at kreditor har en internasjonal sikkerhetsrett som kan gjøres gjeldende under insolvensbehandlingen, enten fordi den var registrert i det internasjonale registeret før insolvensbehandlingen ble innledet, eller fordi den kan gjøres gjeldende under gjeldende lovgivning. Alternativ A gir insolvensbestyreren eller debitor to valgmuligheter etter utløp av en karenstid spesifisert i erklæring fra konvensjonsstaten eller et tidligere tidspunkt som kreditor ville hatt rett til å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse dersom denne artikkelen ikke fikk anvendelse. Han kan da enten overlevere luftfartøysgjenstanden til kreditor, jf. nr. 2, eller rette opp alle andre mangler enn dem som skyldes åpningen av insolvensbehandling, og forplikte seg til å oppfylle alle framtidige forpliktelser i henhold til avtalen, jf. nr. 7. Så lenge kreditor ikke har fått mulighet til å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse etter nr. 2, skal insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, bevare og vedlikeholde luftfartøysgjenstanden og opprettholde dens verdi i samsvar med avtalen. I slike tilfeller skal kreditor videre ha rett til å anmode om andre midlertidige tiltak som foreligger etter gjeldende lovgivning i forumstaten. Bevarings- og vedlikeholdsplikten opphører så snart kreditor har fått mulighet til å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse.

Bestemmelsen i nr. 8 etter alternativ A krever at registermyndigheten og forvaltningsmyndighetene i en konvensjonsstat, alt etter omstendighetene, gir kreditor tilgang til virkemidlene, avregistrering av luftfartøyet og eksport og fysisk overføring av luftfartøysgjenstanden, innen fem virkedager fra den dag kreditor ga disse myndighetene melding om at han har rett til å utvirke disse tiltakene i samsvar med konvensjonen. I tillegg pålegges vedkommende myndighet umiddelbart å gi kreditor støtte og bistand i forbindelse med iverksettelsen av disse tiltakene, likevel i samsvar med gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet.

Alternativ A begrenser i tillegg anvendelsen av ellers gjeldende insolvensrett ved at den i nr. 9 forbyr tiltak som hindrer eller forsinker iverksettelsen av tiltak som kan treffes i henhold til konvensjonen og protokollen etter utløpet karenstiden eller et tidligere tidspunkt som angitt i nr. 2 bokstav b. Videre krever bestemmelsen i nr. 10 kreditors

samtykke for at debitors forpliktelser i henhold til avtalen kan endres. Endelig skal det ikke innrømmes ny karenstid ved mislighold av fremtidige forpliktelser, jf. nr. 7 siste punktum. Disse bestemmelsene forhindrer at konkursdomstolen i en konvensjonsstat kan suspendere tvangsfullbyrdelsen av en sikkerhetsrett i en luftfartøysgjenstand eller endre vilkårene i en avtale uten kreditors samtykke. En bestemmelse i nasjonal insolvensrett som foreskriver en automatisk ventetid, vil heller ikke stå seg dersom den går ut over den karenstid som er oppgitt i konvensjonsstatens erklæring.

Alternativ B nr. 2 krever at insolvensbestyreren eller eventuelt debitor, på anmodning fra kreditor og i løpet av det tidsrom som er angitt i erklæring fra konvensjonsstaten, gir kreditor melding om han vil a) rette opp alle andre mangler enn dem som skyldes åpningen av insolvensbehandlingen, og forplikte seg til å oppfylle alle framtidige forpliktelser i henhold til avtalen og tilknyttede dokumenter, eller b) gi kreditor mulighet til å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse i samsvar med gjeldende lovgivning. I tilfeller hvor kreditor gis mulighet til å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse, kan domstolen på bakgrunn av gjeldende lovgivning kreve at det treffes ytterligere tiltak eller stilles ytterligere sikkerhet.

Begrepet «tilknyttede dokumenter» forekommer etter alternativ B, men ikke etter alternativ A. Det er ikke gitt noen legaldefinisjon av «tilknyttede dokumenter» verken i konvensjonen eller i protokollen, men begrepet omfatter blant annet gjeldsbrev gitt som betaling under avtalen eller som sikkerhet for betaling og skriftlige sideavtaler mellom partene. Hvis insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, ikke gir melding om han vil oppfylle forpliktelsene i henhold til avtalen eller om han vil gi kreditor mulighet til å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse, kan domstolen i henhold til nr. 5 tillate at kreditor tar luftfartøysgjenstanden i besittelse på de vilkår som domstolen beslutter. Domstolen kan dessuten kreve at det treffes ytterligere tiltak eller stilles ytterligere sikkerhet. I motsetning til etter alternativ A, pålegges ikke insolvensbestyreren eller debitor noen plikt til å iverksette tiltak før det har kommet anmodning om dette fra kreditor. Av den grunn kan en tidsperiode angitt i en erklæring fra en konvensjonsstat med hensyn til alternativ B ikke løpe fra før insolvensbestyrer eller debitor har fått en slik anmodning fra kreditor. Kreditor må kunne godtgjøre sine krav og vise at hans internasjonale sikkerhetsrett er registrert, jf. nr. 4. Det er ingen tilsvarende bestemmelse etter alternativ A. Bakgrunnen for denne forskjellen er at alternativ B i motsetning til alternativ

A innebærer at domstolene er involvert. Bevisene må legges frem for retten. Luftfartøysgjenstanden skal ikke selges så lenge en domstol ikke har truffet beslutning om kravet og den internasjonale sikkerhetsretten.

Artikkel XII gjelder bistand ved insolvens. Bestemmelsen får kun anvendelse dersom en konvensjonsstat har avgitt erklæring i henhold til artikkel XXX nr. 1. Etter artikkel XII nr. 2 skal domstolen i en konvensjonsstat der en luftfartøysgjenstand befinner seg, samarbeide med utenlandske domstoler og utenlandske insolvensbestyrere om gjennomføringen av bestemmelsene i artikkel XI så langt det er mulig og i overensstemmelse med konvensjonsstatens lovgivning. Den relevante erklæringen i slike saker er erklæring fra den konvensjonsstat hvor luftfartøysgjenstanden befinner seg.

Artikkel XIII gir regler om fullmakt til å anmode om avregistrering og eksporttillatelse. Bestemmelsen får kun anvendelse dersom en konvensjonsstat har avgitt erklæring i henhold til artikkel XXX nr. 1. Det er et vilkår for å inøtekomme en anmodning om avregistrering og eksport i medhold av artikkel IX nr. 5 at anmodningen er fremmet i henhold til en registrert, ugjenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og eksport. Når debitor har utstedt en ugjenkallelig fullmakt om avregistrering og eksporttillatelse som i det alt vesentlige har den utforming som følger som vedlegg til protokollen, og har forelagt fullmakten for registermyndigheten (den nasjonale registreringsmyndigheten) til registrering, plikter registermyndigheten å registrere fullmakten. Den person som får fullmakten, i protokollen omtalt som den «bemyndigede part», vil vanligvis være kreditor. Den bemyndigede part eller den person som den bemyndigede part utpeker, skal være den eneste som har rett til å anmode om avregistrering og eksporttillatelse. Vedkommende må imidlertid gjøre sin anmodning i samsvar med fullmakten og i overensstemmelse med gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet. Fullmakten kan ikke trekkes tilbake av debitor uten skriftlig samtykke fra den bemyndigede part. Når det foreligger en anmodning fra en bemyndiget part, skal registermyndigheten og andre forvaltningsmyndigheter i konvensjonsstatene umiddelbart gi den bemyndigede part støtte og bistand i forbindelse med iverksettelsen av misligholdsbeføyelsene, jf. artikkel XIII nr. 4.

Artikkel XIV tillemper konvensjonens prioritetsbestemmelser på protokollens område. Protokollen åpner for at rene salg av luftfartøysgjenstander kan registreres i tillegg til de sikkerhetsretter

og andre rettigheter som kan registreres i medhold av konvensjonen. Prioritetsbestemmelsen for en kjøper i konvensjonens artikkel 29 nr. 3 passer ikke for en kjøper av en luftfartøysgjenstand, og får derfor ikke anvendelse på salg av luftfartøysgjenstander, jf. protokollens artikkel III. Bestemmelsene i artikkel XIV nr. 1 og 2 utvider den generelle prioritetsregelen i konvensjonens artikkel 29 nr. 1. Kjøperen av en luftfartøysgjenstand gjennom et registrert salg erverver sin rett i luftfartøysgjenstanden frigjort fra eventuelle senere registrerte eller uregistrerte sikkerhetsretter eller eierrettigheter. Det spiller ingen rolle om kjøperen kjente til de eldre uregistrerte rettighetene. Kjøper må imidlertid respektere tidligere registrerte sikkerhetsretter. Artikkel XIV nr. 3 fastslår at eiendomsretten til eller en annen rettighet eller sikkerhetsrett i en flymotor, ikke skal berøres av det forhold at flymotoren er installert i eller fjernet fra et luftfartøy. For flymotorer oppstilles det en regel for inkorporasjonstilfellene som går foran eventuelle avvikende løsninger i konvensjonsstatenes interne rett. For eksempel vil en internasjonal sikkerhetsrett i en flymotor bestå selv om flymotoren inkorporeres i et helikopter og derved ikke lenger er en formuesgjenstand i konvensjonens forstand. Artikkel XIV nr. 4 lar konvensjonens artikkel 29 nr. 7 få anvendelse for en gjenstand som ikke er en luftfartøysgjenstand, og som er installert i et flyskrog, en flymotor eller et helikopter. Dette innebærer at inkorporasjonsspørsmålene for eksempelvis data-, video- eller navigasjonssystemer installert i et flyskrog, følger reglene i gjeldende lovgivning.

Artikkel XV modifierer konvensjonens bestemmelser om overdragelse av tilhørende rettigheter og internasjonale sikkerhetsretter. Den oppstiller et tilleggsvilkår for at debitor skal bli forpliktet til å betale til mottakeren etter en overdragelse. I tillegg til at debitor skal varsles skriftlig om overdragelsen, og at de tilhørende rettighetene identifiseres i meldingen, jf. artikkel 33, kreves det at «debitor har gitt skriftlig samtykke, uansett om samtykket er gitt før overdragelsen eller ikke, eller om det identifiserer mottakeren eller ikke». Formålet med bestemmelsen er å unngå at debitor får meldinger om overdragelse fra flere konkurrerende mottakere. Debtors samtykke er nødvendig for at debitor skal ha plikt til å betale til mottakeren, men det har ikke betydning for gyldigheten av avtalen om overdragelse mellom overdrageren og mottakeren.

Artikkel XVI bestemmer overfor hvilke personer debitor skal ha rett til fri faktisk rådighet over og bruk av luftfartøysgjenstanden. Bestemmelsen har nær sammenheng med prioritetsregelen i kon-

vensjonens artikkel 29 nr. 4 hvoretter en kjøper med forbehold eller en leietaker erverver sin rett i formuesgjenstanden frigjort fra uregistrerte sikkerhetsretter, men med forbehold for sikkerhetsretter som ble registrert før den internasjonale sikkerhetsretten som selger med forbehold eller utleier sitter med. Med mindre det foreligger mislighold som definert i konvensjonens artikkel 11, er debitor beskyttet mot inngrep fra kreditor og innehavere av enhver sikkerhetsrett som debitor er frigjort fra i henhold til konvensjonens artikkel 29 nr. 4. Debitor er også beskyttet mot inngrep fra innehaveren av enhver sikkerhetsrett som går foran debtors rettighet i henhold til konvensjonens artikkel 29 nr. 4, men bare i den grad innehaveren har samtykket. Tilsvarende vil en debitor i egenskap av kjøper (pengedebitor) være beskyttet mot inngrep fra innehaveren av enhver sikkerhetsrett som debitor er frigjort fra i henhold til protokollens artikkel XIV nr. 1, mens han bare er beskyttet fra inngrep fra innehaveren av en sikkerhetsrett som er registrert på kjøpstidspunktet, dersom innehaveren har samtykket. Inngrep i den frie faktiske rådigheten kan for eksempel være at kreditor bemektiger seg luftfartøysgjenstanden utenom en misligholdssituasjon.

3.3.3 Kapittel III – Bestemmelser om registreringsordningen for internasjonale sikkerhetsretter i luftfartøysløsøre

Artikkel XVII gir bestemmelser om tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten. Den fastsetter hvordan tilsynsmyndigheten utpekes og hvilke oppgaver og privilegier den skal ha. Dessuten angir bestemmelsen hvordan registreringsmyndigheten skal utpekes og hvilke oppgaver den skal ha.

Artikkel XVIII bestemmer at tilsynsmyndigheten skal utarbeide et reglement som skal få virkning når protokollen trer i kraft. Reglementet *Regulations and Procedures for the International Registry* har blitt revidert flere ganger. Tredje reviderte utgave er fra 2009.

Artikkel XIX har bestemmelser om utpekte kontaktorganer. Den gjennomfører konvensjonens artikkel 18 nr. 5 som gir anledning til å ha bestemmelser om slike organer i protokollene for luftfartøysgjenstander. En konvensjonsstat kan på ethvert tidspunkt utpeke ett eller flere organer på sitt territorium til kontaktorgan, som skal eller kan videreformidle nødvendige registreringsopplysninger til det internasjonale registeret. For flymotorer er det vanligvis ikke nasjonale registreringsordninger. I forbindelse med en utpeking kan alli-

kevel kontaktorganet tillates, men ikke pålegges, å videreformidle de opplysninger som er nødvendige for å kunne foreta en registrering som gjelder en flymotor. Reglementet for det internasjonale registeret åpner for at konvensjonsstater som har utpekt kontaktorgan, og det internasjonale registeret kan inngå avtale om elektronisk varsling i tilfeller hvor det forsøkes registrert rettigheter uten at søknaden har gått gjennom et obligatorisk kontaktpunkt.

Artikkel XX gir enkelte supplerende bestemmelser om registeret. For individualisering av luftfartøysgjenstanden er det bestemt at søkekriteriene skal være serienummer fra produsenten, produsentens navn og modellbetegnelse, samt de opplysninger som i tillegg er nødvendige for at gjenstanden skal være individuelt identifiserbar. Vanligvis vil serienummer, produsent og modellbetegnelse være tilstrekkelig. I reglementet er det lagt til ett ytterligere vilkår om at typen av luftfartøysgjenstand (flyskrog, flymotor eller helikopter) må spesifiseres. I artikkel XX nr. 2 presiseres hva som i konvensjonens artikkel 25 nr. 2 menes med «uten unødig opphold» i relasjon til sletting av registreringer vedrørende luftfartøysgjenstander. I artikkel XX nr. 3 til nr. 6 gis supplerende bestemmelser om det internasjonale registerets økonomi, administrasjon og organisering. Registeret skal være selvfinansierende og avgifter ved bruk av registeret skal dekke registerets kostnader. Avgifter skal ikke settes så høyt at det gir registeret for tjeneste.

3.3.4 Kapittel IV – Kompetanse

Artikkel XXI modifierer konvensjonens bestemmelse om domstolsjurisdiksjon. Den innebærer at også registreringsstaten for et helikopter eller et flyskrog tilhørende et luftfartøy skal ha kompetanse for så vidt gjelder rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse i konvensjonens artikkel 13. Bestemmelsen gjelder ikke dersom en konvensjonsstat har avgitt erklæring etter artikkel 55 om at den ikke vil anvende artikkel 13. Selv uten en slik erklæring kan artikkel XXI utelukkes gjennom erklæring etter protokollens artikkel XXX nr. 5.

Artikkel XXII handler om avkall på immunitet mot rettsforfølgning. Bakgrunnen for bestemmelsen er at mange flyselskaper er statseide, og at dette i enkelte tilfeller innebærer at selskapet er immunt mot rettsforfølgning. Bestemmelsen gir adgang til å gi avkall på slik immunitet mot rettsforfølgning ved domstoler som er angitt i artikkel 42 eller 43, eller med hensyn til håndheving av rettigheter og sikkerhetsretter i luftfartøysgjenstand i

henhold til konvensjonen. Avkallet må være skriftlig og inneholde en beskrivelse av luftfartøysgjenstanden.

3.3.5 Kapittel V – Forholdet til andre konvensjoner

Artikkel XXIII fastslår at for konvensjonsstater som også er part i *Overenskomst om internasjonal anerkjennelse av rettigheter i luftfartøyer*, undertegnet i Genève 19. juni 1948 (Genève-konvensjonen), har Cape Town-konvensjonen forrang i den grad Genève-konvensjonen får anvendelse på luftfartøyer som definert i protokollen, og på luftfartøysgjenstander. Dette gjelder etableringen av internasjonale sikkerhetsretter og reglene om sikring av rettsvern, håndhevelse og prioritet for slike rettigheter. Cape Town-konvensjonen og Genève-konvensjonen har forskjellig regulering av blant annet betydningen av god tro om eldre rettsverv og betydningen av nasjonale prosessregler. I en konvensjonsstats relasjon til stater som ikke er tilknyttet Cape Town-konvensjonen, men som er tilknyttet Genève-konvensjonen, får Genève-konvensjonen fortsatt full anvendelse. Norge er part i Genève-konvensjonen.

Artikkel XXIV bestemmer at Cape Town-konvensjonen skal gå foran *Konvensjon om innføring av visse ensartede regler om arrest i luftfartøyer*, undertegnet i Roma 29. mai 1933 (Roma-konvensjonen), i den grad Roma-konvensjonen får anvendelse på luftfartøyer som definert i protokollen. En konvensjonsstat som er part i Roma-konvensjonen, kan avgi erklæring om at den ikke vil anvende artikkel XXIV. Da får Roma-konvensjonen full virkning. Roma-konvensjonen vil dessuten fortsatt gjelde i en konvensjonsstats relasjon til stater som ikke er tilknyttet Cape Town-konvensjonen, men som er tilknyttet Roma-konvensjonen. Norge er part i Roma-konvensjonen.

Artikkel XXV gir Cape Town-konvensjonen forrang for *UNIDROIT-konvensjonen om internasjonal finansiell leie*, undertegnet i Ottawa 28. mai 1988 (Ottawa-konvensjonen), i den grad Ottawa-konvensjonen får anvendelse på luftfartøysgjenstander. Norge er ikke tilsluttet Ottawa-konvensjonen.

3.3.6 Kapittel VI – Sluttbestemmelser

Artikkel XXVI gjelder undertegning, ratifikasjon, godtakelse, godkjenning og tiltredelse. Protokollen skal ratifiseres, godtas eller godkjennes av signatarstatene. For andre stater, herunder Norge, kan protokollen tiltres på et hvert tidspunkt ved at det deponeres et formelt dokument for dette for-

målet hos depositaren, UNIDROIT. En stat kan ikke bli part i protokollen hvis den ikke også er part i konvensjonen.

Artikkel XXVII åpner for at regionale organisasjoner for økonomisk integrasjon som er sammensatt av suverene stater og har kompetanse på visse områder som reguleres av protokollen, kan slutte seg til protokollen. Dette er bakgrunnen for at EU som sådan har sluttet seg til protokollen. Se nærmere i punkt 2.1 foran.

Artikkel XXVIII gjelder protokollens ikrafttredelse. Protokollen trådte i kraft 1. mars 2006, samtidig med konvensjonen. For stater som ønsker å slutte seg til protokollen, trer den i kraft den første dag i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tre måneder fra den dag statens ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument deponeres.

Artikkel XXIX gir konvensjonsstater som har territoriale enheter med forskjellige rettsystemer på saksområder regulert av protokollen, adgang til å bestemme hvilke av dens territoriale enheter protokollen skal gjelde for. Hvis en konvensjonsstat ikke har avgitt slik erklæring, skal protokollen gjelde for alle territoriale enheter i vedkommende stat, jf. artikkel XXIX nr. 3. Hvorvidt Norge består av flere territoriale enheter i relasjon til artikkel XXIX, og om det eventuelt bør avgis erklæring etter artikkel XXIX, drøftes i punkt 5.3.5 nedenfor.

Artikkel XXX gjelder erklæringer om ulike bestemmelser i protokollen. Erklæringer om anvendelse av artiklene VIII (lovvalg), X (rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse), XI (tiltak ved insolvens), XII (bistand ved insolvens) og XIII (fullmakt til å anmode om avregistrering og eksporttilatelse) er alle erklæringer som er nødvendige for at bestemmelsene skal komme til anvendelse for en konvensjonsstat (såkalte opt-in-klausuler). Artiklene VIII, XII og XIII må anvendes fullt ut dersom de skal gjelde. For artikkel X er det også mulig å avgi erklæring om at den skal anvendes delvis, jf. artikkel XXX nr. 2. I en erklæring etter artikkel X skal det angis det antall virkedager som skal anses som «raskt», fra en anmodning om rettsmidler innleveres til det foreligger beslutning om tiltak, jf. artikkel X nr. 2

Når det gjelder artikkel XI, skal konvensjonsstaten erklære at den vil anvende alternativ A eller B i sin helhet. Konvensjonsstaten skal samtidig angi på hvilke typer av insolvensbehandling den eventuelt vil anvende alternativ A, og på hvilke typer av insolvensbehandling den eventuelt vil anvende alternativ B. En konvensjonsstat som avgir erklæring om anvendelse av artikkel XI, skal i erklæringen også angi det tidsrom som oppstilles

for at insolvensbestyreren eller debitor skal overlevere luftfartøysgjenstanden eller ha rettet opp alle mangler og forpliktet seg til å oppfylle alle framtidige forpliktelser etter avtalen (alternativ A), eller gitt melding om at de vil oppfylle forpliktelsene eller overgi besittelsen (alternativ B). Etter alternativ A oppstår insolvensbestyrerens eller debitors plikter umiddelbart når det oppstår en insolvenssituasjon, mens pliktene først oppstår etter anmodning fra kreditor etter alternativ B. Følgelig kan ikke startpunktet for en tidsperiode som angis i forbindelse med en erklæring om anvendelse av alternativ B, være tidligere enn datoen da kreditors anmodning kom frem til insolvensbestyreren.

Konvensjonsstatenes domstoler skal anvende artikkel XI i samsvar med erklæringen fra den konvensjonsstat som har hovedjurisdiksjon ved insolvens, jf. artikkel XXX nr. 4. I artikkel I nr. 2 bokstav n er «hovedjurisdiksjon ved insolvens» definert som «konvensjonsstaten der debitor har hovedtyngden av sin virksomhet, som for dette formål og med mindre det motsatte blir bevist, skal anses å være debitors vedtektsbestemte sete, eller om dette ikke finnes, stedet der debitor ble stiftet». Hvis det er «sekundære» insolvensprosesser i andre konvensjonsstater, må domstolene i slike stater holde seg til den versjon av artikkel XI som gjelder i konvensjonsstaten med hovedjurisdiksjon. I artikkel XXX nr. 5 er det åpnet for at konvensjonsstater kan erklære at de helt eller delvis vil unnlate å anvende artikkel XXI om alternativ jurisdiksjon i forhold til rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse. Hvilke erklæringer etter artikkel XXX som foreslås fra norsk side ved en eventuell tiltredelse av protokollen, drøftes nedenfor i punkt 5.3.12.

Artikkel XXXI klargjør at erklæringer avgitt i henhold til konvensjonen skal anses avgitt også etter protokollen, med mindre noe annet er angitt.

Artikkel XXXII omhandler forbehold og erklæringer til protokollen. Bestemmelsen fastsetter at det ikke kan tas noen forbehold mot protokollen, men at det kan avgis erklæringer i medhold av artiklene XXIV, XXIX, XXX, XXXI, XXXIII og XXXIV. Erklæringer eller tilbakekall av erklæringer skal meldes skriftlig til depositaren. Om forholdet mellom forbehold og erklæringer, se merknadene til artikkel 56 foran i punkt 3.2.14.

Artikkel XXXIII regulerer senere erklæringer. En konvensjonsstat kan på ethvert tidspunkt etter at konvensjonen er trådt i kraft for denne staten, avgi en erklæring, som kan supplere, erstatte eller modifisere tidligere erklæringer. Slike senere erklæringer gis ved melding til depositaren. Erklæringer i samsvar med artikkel XXXI etter konven-

sjonens artikkel 60 kan imidlertid ikke endres ved senere erklæringer.

Artikkel XXXIV regulerer adgangen til å trekke tilbake erklæringer. En konvensjonsstat som har avgitt en erklæring etter protokollen, kan på ethvert tidspunkt trekke erklæringen tilbake ved melding om dette til depositaren. Tilbaketrekkingen skal få virkning den første dag i måneden som følger etter utløpet av et tidspunkt på seks måneder fra den dag depositaren får meldingen. En erklæring i samsvar med artikkel XXXI etter artikkel 60 kan imidlertid ikke trekkes tilbake. Med hensyn til rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før tilbaketrekningen får virkning, skal protokollen fortsatt gjelde som om erklæringen ikke var trukket tilbake, jf. artikkel XXXIV nr. 2.

Artikkel XXXV regulerer konvensjonsstatenes adgang til å si opp protokollen. Enhver konvensjonsstat kan si opp protokollen ved skriftlig varsel til depositaren. Oppsigelsen får i så fall virkning fra den første dag i måneden som følger etter utløpet

av et tidsrom på tolv måneder fra den dag depositaren mottar varselet, jf. artikkel XXXV nr. 2. Med hensyn til rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før oppsigelsen får virkning, skal protokollen fortsatt gjelde som om oppsigelse ikke har funnet sted. En konvensjonsstat som sier opp protokollen om særlige forhold for luftfartøysløse, men uten å si opp konvensjonen, vil fortsatt være bundet av de sluttbestemmelsene i konvensjonen som gjelder uavhengig av protokollen om luftfartøysløse, for eksempel artiklene 47, 59 og 62. En slik stat kan selvfølgelig tilslutte seg andre protokoller under konvensjonen.

Artikkel XXXVI gjelder tilsynskonferanser, endringer og andre relaterte spørsmål. Bestemmelsen angir prosedyrer for å følge opp at protokollen virker etter sin hensikt. Den angir også kriteriene for hvordan protokollen kan endres.

Artikkel XXXVII utpeker depositaren og angir dennes oppgaver. Depositaren er Det internasjonale institutt for ensartet privatrett (UNIDROIT).

4 Forholdet til norsk rett

Det er lagt til grunn i *utredningen* punkt 6.1 at nasjonale og internasjonale sikkerhetsretter skal kunne eksistere side om side, og at eksisterende nasjonale registreringsordninger og regelverk for pant og tilsvarende type sikkerhet i flymateriell vil bestå.

Av høringsinstansene uttaler *Luftfartstilsynet* at konvensjonen og protokollen «isolert sett ikke [berører] Norges luftfartøysregister». D e p a r t e m e n t e t slutter seg til disse vurderingene.

I noen tilfeller medfører kravene i konvensjonen og protokollen at en sikkerhetsrett bare kan etableres og registreres i henhold til nasjonal rett. Dette gjelder for eksempel sikkerhetsretter knyttet til mindre fly og helikoptre. Konvensjonen har bestemmelser knyttet til størrelsen på de fly og helikoptre som det kan knyttes internasjonale sikkerhetsretter til. Protokollen oppstiller også minstekrav til flymotorers ytelse for at sikkerhetsretter i flymotorer kan registreres i det internasjonale registeret. Disse spesifikasjonene avviker i noen grad fra nasjonale regler slik at det ikke er full parallellitet mellom hva som er gjenstand for registrering nasjonalt og internasjonalt.

I andre tilfeller tilfredsstillen en sikkerhetsrett vilkårene for å være en internasjonal sikkerhetsrett, men uten å tilfredsstillen kravene for registrering som panterett eller tilsvarende type sikkerhetsrett etter nasjonal rett. I slike tilfeller er registrering kun mulig i det internasjonale registeret, og kreditors vern vil være begrenset til det vern konvensjonen og protokollen gir.

En tredje kategori er hvor en panterett stiftet etter norsk rett samtidig tilfredsstillen konvensjonens vilkår for å være en internasjonal sikkerhetsrett. I slike tilfeller kan panteretten registreres nasjonalt, internasjonalt eller begge deler. I og med at norske regler om rettsvern og prioritet avviker fra konvensjonens bestemmelser på enkelte punkter, kan det være nødvendig å registrere både nasjonalt og internasjonalt for at kreditor skal oppnå best mulig beskyttelse.

På bakgrunn av at nasjonale sikkerhetsretter og registreringsordninger er ment å eksistere side om side med konvensjonens sikkerhetsretter og registreringsordning, er det ikke nødvendig å

endre norske lovbestemmelser om pantsettelse og om registrering av panterettigheter i formuesobjekter som faller inn under virkeområdet for konvensjonen og protokollen. I Norge vil man fortsatt kunne registrere i det norske luftfartøyregisteret i tråd med de spesifikasjoner som følger av dagens regler. Men for å oppfylle forpliktelse etter konvensjonen, må norsk lovgivning innrettes slik at internasjonale sikkerhetsretter anerkjennes og kan inndrives her.

I *utredningen* er det i punkt 10.2 gjort nærmere rede for hvilke lovendringer som vil være nødvendige. Det antas at det ikke vil være nødvendig med endringer i panteloven, og det foreslås heller ikke endringer i de gjeldende reglene i luftfartsloven om registrering av luftfartøy.

Av høringsinstansene er det bare *Luftfartstilsynet* som uttaler seg om dette spørsmålet spesielt, og Luftfartstilsynet støtter vurderingene i utredningen.

D e p a r t e m e n t e t antar at anerkjennelse og inndrivelse av internasjonale sikkerhetsretter i Norge krever endringer i tvangsfullbyrdelsesloven. Hvilke endringer som er nødvendige, blir gjennomgått i punkt 5.2 nedenfor. Departementet ser ikke behov for endringer i de norske reglene om registreringer i det norske luftfartøyregisteret.

Konvensjonens vide definisjon av internasjonal sikkerhetsrett i artikkel 2, jf. legaldefinisjonene i artikkel 1 bokstav o, ii og jj, aktualiserer spørsmålet om det er nødvendig å utvide pantelovens legaldefinisjon av panterett. De sentrale kriteriene for en «internasjonal sikkerhetsrett» er at kreditor er sikret en rettighet (herunder eiendomsrett) i en formuesgjenstand for å sikre oppfyllelsen av enhver eksisterende eller fremtidig forpliktelse som hviler på rettighetsstifteren selv eller på en tredjeperson. Dessuten må debitor befinne seg i en konvensjonsstat, jf. artikkel 3. I *utredningen* legger professor Konow til grunn at det ikke er nødvendig å endre legaldefinisjonen av panterett. Hun begrunner dette med at panteloven § 1-1 første ledd også gir en relativt vid definisjon av panterett. En panterett defineres der til å være «en særrett til å søke dekning for et krav (pantekravet) i ett eller flere bestemte formuesgoder». I og med at norsk rett i hovedsak

likestiller salg med eiendomsforbehold og finansiell leasing med salgspant, jf. panteloven § 3-22 første og annet ledd, vil den norske måten å etablere en sikkerhetsrett i utgangspunktet falle innenfor konvensjonens anvendelsesområde.

Departementet er enig i at det ikke er nødvendig å endre panteloven § 1-1 første ledd. Man må riktignok regne med at det i forbindelse med bruk av eiendomsforbehold eller leasing kan være ordninger som faller inn under konvensjonens og protokollens bestemmelser, men som ikke stemmer overens med de norske reglene om når leieavtaler eller eiendomsforbehold anses som panteretter. Departementet kan ikke se at det av den grunn er behov for å forandre de norske panterettsreglene. Det vil i disse tilfellene være tilstrekkelig at denne typen rettigheter anerkjennes i forbindelse med inndrivelse, jf. punkt 5.2 nedenfor.

I forholdet mellom norsk rett og konvensjonen kan det også være et problem at panteloven § 1-2 annet ledd stiller som vilkår for en gyldig panterett at den er hjemlet i panteloven eller i annen lov. Kravet til lovhjemmel kan innebære en utfordring i den grad konvensjonen omfatter flere typer sikkerhetsretter enn det som tillates etter norsk rett. Konvensjonen er relativt åpen i sin tilnærming til hvilke rettigheter og sikkerhetsretter som anses som internasjonale sikkerhetsretter, og som dermed kan registreres i det internasjonale registeret. Det er mulig at panteloven § 1-2 annet ledd eller luftfartsloven bør endres for å få tilstrekkelig klar hjemmel for at internasjonale sikkerhetsrettigheter etter konvensjonen og protokollen aksepteres etter norsk rett. Departementet kommer tilbake til dette spørsmålet i punkt 5.2 nedenfor.

Et annet område hvor det er et klart avvik mellom konvensjonens og protokollens regler og norsk rett, er spørsmålet om prioritetsforholdet mellom en eldre uregistrert panterett og en yngre registrert rettighet. Konvensjonens artikkel 29 nr. 2 bygger på at den først registrerte rettigheten har forrang for uregistrerte sikkerhetsretter selv om innehaveren av den registrerte sikkerhetsretten kjente til eksistensen av den uregistrerte sikkerhetsretten. Etter norsk rett følger det av luftfartsloven § 3-27 første ledd nr. 1 at en uregistrert eldre rettighet går foran en yngre registrert rettighet dersom innehaveren av den registrerte rettigheten kjente eller burde kjenne til den eldre rettigheten. Tilsvarende gjelder etter tinglysningslovens § 21.

I og med at de nasjonale og de internasjonale rettighetene er ment å skulle eksistere side om side, er det ikke behov for å endre de norske prioritetsreglene. Samtidig må man være oppmerksom på at internasjonale sikkerhetsretter i kollisjonstilfeller kan ha bedre prioritet enn det som ellers ville følge av de alminnelige norske reglene. I *utredningen* legger professor Konow til grunn at det følger av prinsippet om *lex specialis* at konvensjonens bestemmelser blir avgjørende hvor det er spørsmål om prioritet for en internasjonal sikkerhetsrett, og at det derfor ikke er nødvendig med lovendringer i norsk rett ut over en klar hjemmel for anerkjennelse av internasjonale sikkerhetsretter som må oppstilles i den lovgivning som gjennomfører konvensjonen og protokollen.

Departementet deler denne vurderingen.

Også når det gjelder spørsmål om bortfall av panterett i forbindelse med inkorporasjon kan det være forskjeller mellom norsk rett og konvensjonens og protokollens bestemmelser. Konvensjonens og protokollens bestemmelser legger opp til at det kan etableres særskilt sikkerhetsrett i flymotorer. Denne retten vil være midlertidig gjenstandsløs så lenge motoren er satt inn i et helikopter. Men dersom motoren tas ut, vil sikkerhetsretten fortsatt være intakt. I norsk rett er inkorporasjonsspørsmålet regulert i luftfartsloven § 3-23. Utgangspunktet etter luftfartslovens § 3-23 annet ledd er at den som har registerhjemmel til luftfartøyet, også har hjemmel bl.a. til motoren, men det er mulig å ha en særskilt rettighet knyttet til motoren, jf. § 3-23 tredje ledd, som fastslår at rettighet knyttet til motor eller annet tilbehør ikke faller bort dersom komponenten midlertidig skilles fra luftfartøyet. I den grad det er avvik mellom norsk rett og konvensjonens eller protokollens regler, legges det til grunn i *utredningen* at det må løses ut fra prinsippet om *lex specialis*, slik at når det gjelder internasjonale sikkerhetsretter, går konvensjonens og protokollens regler foran internrettslige regler ved motstrid. Også i dette tilfellet er det tilstrekkelig at norsk lovgivning inneholder regler om anerkjennelse og fullbyrdelse av internasjonale sikkerhetsretter, men uten at det er nødvendig å endre det eksisterende lovverk om sikkerhet i motorer og annet tilbehør til luftfartøyer.

Departementet deler også her professor Konows vurdering.

5 Norsk tiltredelse til Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre

5.1 Innledning. Bør Norge tiltre konvensjonen og protokollen?

I *utredningen* punkt 9 anbefaler professor Konow at Norge tiltre Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre. Hun begrunner sitt syn i en forventning om at våre handelspartnere innen EU etter hvert kommer til å tiltre konvensjonen og protokollen, og at et norsk utenforskap kan virke konkurransehemmende på norske aktører i flybransjen og finanssektoren. I tillegg påpeker hun at konvensjonen og protokollen fremmer forutsigbarheten ved internasjonale konkurser. Utrederens syn er sammenfattet slik:

«Som det er gjort rede for innledningsvis, har EU som sådan tiltrådt 2001 Cape Town-konvensjonen med tilleggsprotokoll 1. Det er foreløpig ikke så mange av medlemsstatene som har tiltrådt konvensjonen. Det vil antakelig endre seg i og med at problemstillinger angående jurisdiksjon, anerkjennelse, fullbyrdelse og forholdet til konkursretten er blitt mer avklart i forbindelse med EUs tiltredelse. Danmark står som nevnt fortsatt utenfor på grunn av sitt grunnleggende traktatmessige forhold til EU.

Ved spørsmålet om Norge bør slutte seg til konvensjonen og dens Protokoll 1, er det etter mitt syn viktig å gi flyindustrien, herunder banker og finansieringsinstitusjoner som finansierer denne, de samme rettslige rammebetingelser som konkurrentene i de fleste øvrige europeiske statene arbeider under. Det vil være viktig for norske flyselskaper å kunne tilby samme type sikkerhetsrettigheter som sine utenlandske konkurrenter for dermed å være i posisjon til å skaffe seg samme betingelser i forbindelse med kredittfinansiering av slik flyutstyr som faller inn under Protokoll 1.

Selv om det er debitors tilknytning til en kontraherende stat som er avgjørende for om konvensjonens og protokollens bestemmelser kommer til anvendelse, er det grunn til å anta at det vil fremme konkurransen også for norske banker og finansieringsinstitusjoner at disse kan yte kreditt til norske (og i prinsippet også til utenlandske) flyselskaper ved å skreddersy

kredittvilkårene slik at de er tilpasset Cape Town-konvensjonen og dens Protokoll 1.

En annen viktig side ved norsk tilslutning til konvensjonen og Protokoll 1 er at bestemmelsene her vil styrke kreditors posisjon og fremme forutsigbarhet i forbindelse med debitors konkurs. Selv om konvensjonen og protokollen ikke løser alle de rettslige utfordringer som oppstår i forbindelse med internasjonale konkurser, vil det allikevel være et stort fremskritt å kunne ha pantesikkerhet eller tilsvarende type sikkerhetsrettighet av en slik art at det på forhånd er klart at rettigheten vil ha rettsvern internasjonalt i de statene som er tilsluttet konvensjonen. Det må legges til grunn at prosessene i inndrivelsesomgangen blir langt enklere under konvensjonens regime.

Etter min mening bør norske myndigheter på bakgrunn av det ovenstående legge til rette for at de norske aktørene innen flyindustri og innen finansiering kan forholde seg til reglene i Cape Town-konvensjonen og Protokoll 1. Jeg anbefaler derfor at Norge slutter seg til Cape Town-konvensjonen med tillegg av dens Protokoll 1.»

Alle de høringsinstanser som uttaler seg i spørsmålet om Norge bør tiltre konvensjonen og protokollen, støtter slik tiltredelse. Det gjelder: *Samferdselsdepartementet, Den Norske Advokatforening, NHO Luftfart, Norsk Luftambulans AS og Norwegian Air Shuttle ASA.*

Samferdselsdepartementet uttaler:

«Samferdselsdepartementet slutter seg til anbefalingen i utredningen fra professor dr. juris Berte-Elen Reiertsen Konow om at Norge bør slutte seg til Cape Town-konvensjonen og Protokoll 1 til konvensjonen om luftfartøysløsøre. Vi begrunner dette først og fremst med at norsk luftfartsindustri bør ha mulighet til å finansiere sin virksomhet på samme måte og på samme vilkår som tilsvarende industri i andre land det er naturlig å sammenligne seg med. Selv om det ennå er for tidlig å si hvor mange land som vil slutte seg til konvensjonen og protokollen, gir EUs tilslutning en klar indikasjon om at norsk industri vil kunne oppleve en konkurranseulempe dersom vi ikke slutter oss til

konvensjonen. Så lenge Norges luftfartøyregister blir videreført i sin nåværende form er det samtidig vanskelig å se ulemper av betydning ved å slutte seg til ordningen.»

NHO Luftfart, som representerer flyselskaper og andre luftfartsrelaterte virksomheter i Norge, mener at det er svært viktig for norsk luftfart at også Norge tiltrer Cape Town-konvensjonen. NHO Luftfart fremhever konkurransesituasjonen for norsk luftfart, samt den økonomiske og miljømessige gevinst som kan oppnås ved at flyfinansiering blir rimeligere for flyselskapene:

«NHO Luftfart mener at det er svært viktig for norsk luftfart at også Norge ratifiserer Cape Town-konvensjonen. EU gjorde dette i april 2009 med ikrafttreden fra 01.08.09. Hvis ikke Norge gjør det samme, vil dette få svært negative og konkurransevridende effekter på norsk luftfart. (...) Det er også viktig å påpeke at utskiftingen av flyflåten betyr svært mye i miljø-sammenheng da utslippene fra nye fly er 30 – 40 prosent lavere enn [fra] eldre maskiner.

Forutsetningene i konvensjonen er klare, debitor må ha tilknytning til en kontraherende stat. For norsk luftfart er det viktig, til enhver tid, å ha en moderne og mest mulig oppdatert fly- og helikopterflåte med hensyn til miljøkrav. Bransjen vil i de kommende årene stå overfor store investeringer i nye luftfartøy. Konkurransen både i europeisk og global luftfart er hard. Tapet ved å stå utenfor blir stort, og for Norwegian alene er det tidligere anslått til 60 millioner kroner for de nye flyene de skal kjøpe de nærmeste årene.»

Norsk Luftambulans AS uttaler at man støtter forslaget om tilslutning til konvensjonen og protokollen:

«Vi ser det som at dette vil gi norske flyselskaper mulighet for bedre lånebetingelser dersom utenlandske banker og finansieringsinstitusjoner ser at Norge er tilsluttet denne konvensjonen.»

Norwegian Air Shuttle ASA viser til konkurransesituasjonen, men også til fordelene ved en internasjonal registreringsordning og mulighetene til å få ensartede regler om tredjemannskonflikter og klare linjer med hensyn til lovvalg:

«For et norsk selskap som Norwegian betyr en tilslutning til Konvensjonen at man fjerner en meget uheldig konkurransevridning og at norske selskap får et mye bedre økonomisk utgangspunkt for å fornye flåten med nye og langt mer miljøvennlige fly. (...) Som vi tidligere har pekt på, ville det være svært negativt og konkurransevridende for norske flyselskaper

om Norge valgte å fortsatt stå utenfor Konvensjonen. Når EU, USA, Canada og en rekke andre vestlige land er gått med betyr det at norske selskapet ville tapt store beløp. (...)»

Sikkerhet i løsøre innen luftfart har utviklet seg ulikt fra stat til stat når det gjelder hvilke formuesgoder det er tillatt å etablere sikkerhetsrett i, måten panterett stiftes på og rettsvern etableres. Ettersom fly, helikoptre og motorer flyttes over landegrenser skaper dette rettslige utfordringer ved eventuelle tredjemannskonflikter, blant annet gjelder dette spørsmål om sikkerheter i løsøre kan gjøres gjeldende overfor konkurrerende rettighetshavere og spørsmål om panterettigheter kan gjøres gjeldende overfor debtors konkursbo der den sikrede kreditor befinner seg i annen stat enn der debtors konkursbo avvikles.

Norwegian vil peke på at den alminnelige hovedregel i internasjonal privatrett ved konkurrerende rettigheter, om at man som hovedregel skal legge det landets rett til grunn der tingen befinner seg når tvisten kommer opp, er lite egnet på luftfartens område. Det kan eksempelvis være helt tilfeldig hvor det relevante luftfartøyet befinner seg når konflikten oppstår.

Dette danner grunnlaget og viser behovet for Konvensjonen. Konvensjonen tjener flere formål: (i) å tillate etablering av internasjonale rettigheter, (ii) å etablere et elektronisk, internasjonalt register for registrering av internasjonale rettigheter som vil gi kreditor muligheten til å sikre sin rettighets prioritet mot senere registrerte rettigheter og mot uregistrerte rettigheter og skyldnerens konkursbo, (iii) gi kreditorer et utvalg grunnleggende misligholdsbeholdninger, og (iv) sikre at luftfartsindustriens særlige behov blir ivaretatt.

Dette vil gi potensielle kreditorer større tilfitt ved avgjørelsen om å gi kreditt, øke kredittverdigheten innenfor industrien, og redusere finansieringskostnadene, noe som vil være til gode for alle aktører. Siden Norge i dag står utenfor Konvensjonen gir banker Norwegian langt dårligere kredittvilkår enn det som ville vært tilfelle om Norge var med i Konvensjonen hvilket innebærer at Norwegian vil påføres betydelige økonomiske merkostnader dersom Norge velger å fortsette å stå utenfor Konvensjonen.»

Departementet slutter seg til vurderingene i utredningen og høringsuttalelsene og støtter forslaget i utredningen om at Norge tiltrer konvensjonen og protokollen om luftfartøysutstyr. Departementet legger i sin vurdering vekt på at innkjøp av luftfartøysutstyr er meget kapitalkrevende, og at det er behov for gode finansieringsordninger. Det

er særlig dette hensynet som ligger bak etableringen av konvensjonen, og dette hensynet er fremhevet i konvensjonens fortale. Videre er det behov for internasjonale avtaler og regelverk om sikkerhetsrettigheter i luftfartøysutstyr nettopp fordi slikt utstyr stadig krysser landegrensene. Det kan være helt tilfeldig hvor for eksempel et fly befinner seg når sikkerhetsrettigheten aktualiseres. Departementet viser her til høringsuttalelsen fra *Norwegian Air Shuttle ASA*.

Når det gjelder synspunktet som er fremhevet fra både *NHO Luftfart* og *Norwegian Air Shuttle ASA* om at det å stå utenfor konvensjonen og protokollen vil ha konkurransevridende effekt, vil departementet bemerke at det foreløpig er relativt få av norske handelspartnere som har sluttet seg til konvensjonen. Det er viktig å presisere at EUs tilslutning til konvensjonen og protokollen ikke i seg selv gjør EUs medlemsstater til parter i konvensjonen og protokollen. Etter det departementet har fått opplyst må hver enkelt medlemsstat selv slutte seg til og gjennomføre konvensjonen og protokollen i nasjonal rett. EUs tilslutning setter imidlertid visse rammer for hvordan slik tilslutning kan skje, fordi konvensjonen berører enkelte områder der EU som organisasjon har eksklusiv kompetanse. Det er etter det som er opplyst, ikke pålagt medlemsstatene å slutte seg til konvensjonen og protokollen, og heller ikke krevet av medlemsstatene at de må vurdere slik tilslutning. Det er usikkert om og eventuelt når Sverige og Danmark vil vurdere tilslutning til Cape Town-konvensjonen. For Danmark har for øvrig ikke EUs tilslutning rettsvirkninger fordi Danmark står utenfor denne delen av EU-samarbeidet. Dette innebærer at synspunktet om konsekvensene av å stå utenfor konvensjonen og protokollen i hvert fall for tiden, har noe mer begrenset vekt enn det som synes forutsatt av de nevnte høringsinstansene.

5.2 Nødvendige lovendringer

5.2.1 Inkorporasjon eller transformasjon

Hvis Norge tiltrer Cape Town-konvensjonen, må konvensjonen innarbeides i norsk rett. Det må tas stilling til om dette bør gjøres ved transformasjon eller ved inkorporasjon. I *utredningen* går professor Konow inn for inkorporasjon:

«Etter mitt syn er inkorporasjonsmetoden klart å foretrekke. Ved inkorporasjonsmetoden bestemmes det i lovs form at den enkelte konvensjon skal gjelde som lov. På denne måten vil det være selve konvensjonsteksten man forhold

der seg til og ikke en omskrevet og bearbejdet versjon av konvensjonsbestemmelsene. Inkorporasjonsmetoden er for eksempel valgt både ved Luganolovent fra 1993 og fra 2009.»

De *høringsinstansene* som har uttalt seg om spørsmålet, *Samferdselsdepartementet*, *Luftfartstilsynet*, *NHO Luftfart* og *Norwegian Air Shuttle ASA*, mener alle at inkorporasjon er den mest hensiktsmessige måten å gjennomføre konvensjonen og protokollen.

Departementet er enig i at inkorporasjon er den mest hensiktsmessige gjennomføringsmåten i dette tilfellet. I vurderingen legger departementet vekt på at det dermed er mindre risiko for at det oppstår uklarheter ved norsk gjennomføring. Reglene skal forutsetningsvis også benyttes av utenlandske rettssubjekter og det er derfor en klar fordel at reglene fremstår som like med konvensjonsteksten og protokollen.

5.2.2 Egen gjennomføringslov eller inkorporasjon gjennom eksisterende lovgivning?

Det neste spørsmålet som må avgjøres, er om inkorporasjonen skal gjøres ved å utarbeide en egen gjennomføringslov, eller om inkorporasjonen skal gjøres gjennom en henvisning til konvensjonen i en ny lovbestemmelse i en eksisterende lov. Den mest nærliggende loven ville i så fall være luftfartsloven i og med at det er i luftfartsloven man finner bestemmelsene om registrering av rettigheter i luftfartøyer. Det er både fordeler og ulemper ved begge disse tilnærmingene. Dersom man velger å lage en enkel gjennomføringslov, er det en fare for at reglene blir stående isolert og ikke ses i sammenheng med luftfartslovens bestemmelser. På den annen side kan det også tenkes at konvensjonens bestemmelser ikke kommer så godt frem hvis reglene henvises til gjennom en av bestemmelsene i luftfartsloven. Det gjelder kanskje særlig for reglene om utleggspant og legalpant hvor det naturlige utgangspunkt er panteloven, og ikke luftfartsloven.

Professor Konow har i *utredningen* ingen klar anbefaling i valget mellom en egen gjennomføringslov og gjennomføring i luftfartsloven, for eksempel ved å føye til et nytt punkt G i luftfartslovens kapittel III. Hun konkluderer likevel med å anbefale en egen gjennomføringslov, og gir følgende begrunnelse:

«Cape Town-konvensjonen som sådan er i utgangspunktet ikke begrenset til kun å gjelde for fly, helikoptre og flymotorer. Konvensjonen

gjelder også for jernbanemateriell og romutstyr. Det er videre lagt til rette for at konvensjonen utvides til å gjelde for landbruksløsøre, materiell som benyttes i entreprenørvirksomhet og utstyr som benyttes i forbindelse med gruvedrift. Etter mitt syn vil det være uheldig med tanke på fremtidig eventuell tiltredelse for annet mobilt utstyr enn flymateriell dersom konvensjonen forankres for sterkt i luftfartsloven. Min anbefaling er at det utarbeides en egen ganske kort og enkel gjennomføringslov. Jeg anbefaler at det i tillegg lages et eget punkt G i luftfartslovens der det slås fast at når det gjelder internasjonale sikkerhetsrettigheter i flymateriell, så gjelder reglene i Cape Town-konvensjonen og dens Protokoll 1.»

De *høringsinstansene* som har uttalt seg om spørsmålet, *Samferdselsdepartementet*, *Luftfartstilsynet*, *NHO Luftfart*, og *Norwegian Air Shuttle ASA*, går alle inn for at inkorporasjonen skjer gjennom en egen gjennomføringslov. *Samferdselsdepartementet* og *NHO Luftfart* trekker særlig frem fordelene ved en egen lov dersom Norge skulle slutte seg til ytterligere protokoller til Cape Town-konvensjonen.

Departementet er enig i at konvensjonen og protokollen bør inkorporeres gjennom en egen gjennomføringslov. Det avgjørende argumentet for at departementet går inn for denne fremgangsmåten, er at det vil gjøre det lovteknisk enklere å inkorporere eventuelle andre protokoller senere.

5.2.3 Oppfyllelse av lovkravet i panteloven § 1-2 annet ledd

I *utredningen* mener professor Konow at det er tilstrekkelig for å oppfylle kravet til lovhjemmel i panteloven § 1-2 annet ledd at man inntar et nytt punkt G i luftfartsloven kapittel III, som slår fast at konvensjonens og protokollens bestemmelser kommer til anvendelse. Hun foreslår derfor ingen endring av panteloven § 1-2 annet ledd.

Av de *høringsinstansene* som har uttalt seg, *Samferdselsdepartementet*, *Luftfartstilsynet*, *NHO Luftfart* og *Norwegian Air Shuttle ASA*, ser alle ut til å dele utredningens konklusjon på dette punktet.

Departementet er enig i at kravet om lovhjemmel er oppfylt hvis det gis en generell lovbestemmelse som sier at Cape Town-konvensjonen med protokollen om særlige forhold for luftfartøysløsøre skal gjelde som lov, og at man i en egnet bestemmelse i luftfartsloven henviser til gjennomføringsloven.

5.2.4 Endringer i tvangsfullbyrdelsesloven

Ved norsk tiltredelse til Cape Town-konvensjonen er det behov for endringer i tvangsfullbyrdelsesloven for å sikre inndrivelse av sikkerhetsretter Norge da har forpliktet seg til å anerkjenne, men som ikke fullt ut svarer til våre nasjonale sikkerhetsretter i luftfartøyer og annet løsøre regulert av protokollen om særlige forhold for luftfartøysløsøre. I norsk rett reguleres tvangsinnndrivelse primært i tvangsfullbyrdelsesloven. Tvangsdekning i realregistrerte formuesgoder reguleres i lovens kapittel 11, mens det er gitt særlige regler om utleggspant i lovens kapittel 7. Det følger av tvangsfullbyrdelseslovens § 11-2 første ledd at registrert utlegg og lovbestemt panterett er tvangsgrunnlag i tillegg til blant annet registrert avtalepant. Bestemmelsene i konvensjonen og protokollen om kreditors beføyelser ved debtors mislighold, særlig bestemmelsene om kreditors tilegnelse av formuesobjektet, avviker fra tvangsfullbyrdelseslovens regler.

Professor Konow mener i *utredningen* at man enklest kan legge til rette for inndrivelse etter konvensjonens og protokollens system ved at det gjøres en tilpasning i tvangsfullbyrdelseslovens § 11-1. Hun foreslår at det tas inn et nytt tredje ledd som utformes etter mønster av det eksisterende annet ledd. Konow drøfter videre om kreditorer som har rettigheter registrert i det internasjonale rettighetsregisteret, skal kunne velge mellom inndrivelse etter tvangsfullbyrdelsesloven og inndrivelse etter konvensjonens og protokollens regler, eller om man for de internasjonale sikkerhetsrettighetene bare bør holde seg til konvensjonens og protokollens regler:

«Slik jeg ser det, synes jeg at i alle fall de 'norske' kreditorene som har en panterett som både tilfredsstillende de norske reglene og som samtidig utgjør en internasjonal sikkerhetsrettighet som er registrert i det internasjonale registeret, bør kunne velge om inndrivelsen skal skje etter det nasjonale eller det internasjonale regelverket. De norske panthaverne vil jo ha en rettighet som fullt ut svarer til de norske reglene og som passer inn i tvangslovens regler. Jeg er noe mer usikker på om de rent internasjonale sikkerhetsrettighetene bør ha en tilsvarende valgadgang når det gjelder inndrivelsen. På den annen side ser jeg ingen gode grunner for å forskjellsbehandle internasjonale kreditorer hvis den internasjonale sikkerhetsrettigheten vil kunne la seg inndrive via reglene i tvangsloven. Så vidt jeg kan se, skulle det ikke være store vanskeligheter med inndrivelse etter tvangslovens regler for de internasjonalt

registrerte sikkerhetsrettighetene, forutsatt at det gjøres klart at disse rettighetene er å regne som tvangsgrunnlag etter § 11-2.»

Ingen av *høringsinstansene* går eksplisitt inn på dette spørsmålet, men både *Samferdselsdepartementet* og *Norwegian Air Shuttle ASA* gir generell tilslutning til forslaget til gjennomføring i utredningen.

Departementet er enig i at et nytt tredje ledd i tvangsfullbyrdelsesloven § 11-1 som slår fast at den som har registrert en sikkerhetsrett i mobilt løsøre i tråd med Cape Town-konvensjonen om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre med tillegg av protokollen om særlige forhold for luftfartøysløsøre, kan begjære dekning etter konvensjonens og protokollens regler. I likhet med professor Konow ser heller ikke departementet noen grunn til å forskjellsbehandle kreditorer med en norsk panterett og kreditorer med en internasjonal sikkerhetsrett som ikke samtidig er en norsk panterett, med hensyn til muligheten til å inndrive sitt krav etter reglene i tvangsfullbyrdelseslovens kapittel 11.

I *utredningen* drøfter professor Konow hvorvidt det kreves lovendring for å få klart frem at internasjonale sikkerhetsretter regnes som «registrert» avtalepant eller utleggspant i relasjon til tvangsfullbyrdelsesloven § 11-2:

«Det er mulig det kan ligge en utfordring i tvangslovens § 11-2 i forbindelse med inndrivelse i tilknytning til internasjonale sikkerhetsrettigheter når det i bestemmelsen uttrykkes et vilkår om 'registrert' avtalepant eller utleggspant. I forhold til tvangslovens § 11-2 kan det argumenteres med at 'registrert' også kan bety panterett som er registrert i det internasjonale sikkerhetsregisteret. Men for å gjøre det helt klart at slike sikkerhetsrettigheter skal kunne tvangsinnføres i Norge, vil det kunne være en fordel om det var kommet klart til uttrykk i tvangsloven. Konflikten er mindre enn om man sammenlikner med tvangslovens § 8-2 der det er tale om pant som har rettsvern etter pantelovens kapittel 3 eller kapittel 5.»

I utredningen foreslår professor Konow derfor at det i tvangsfullbyrdelsesloven § 11-2 tas inn en henvisning til rettigheter som er registrert i det internasjonale registeret.

Ingen av *høringsinstansene* kommenterer dette spørsmålet særskilt.

Departementet mener tvangsfullbyrdelsesloven § 11-2 gir tilstrekkelig klar hjemmel for at registrerte sikkerhetsretter i det internasjonale registeret kan tjene som tvangsgrunnlag. Tvangsfullbyrdelsesloven § 1-8 første ledd annet

punktum likestiller utenlandske realregistre med norske realregistre. Det er ikke tvilsomt at det internasjonale registeret er et realregister. Det kan heller ikke være tvil om at det internasjonale registeret må anses som et utenlandsk register i relasjon til tvangsfullbyrdelsesloven § 1-8. Selv om lovhemmelen etter departementets syn er klar nok, mener departementet at det av pedagogiske grunner bør tas inn en henvisning i § 11-2 til rettigheter som er registrert i det internasjonale registeret.

5.3 Norske erklæringer

5.3.1 Innledning

Konvensjonsstatene kan avgi erklæringer etter konvensjonens artikkel 39, 40, 48, 50, 52, 53, 54, 55 og 60 og protokollens artikkel XIX, XXVII, XXIX og XXX. De fleste erklæringer kan senere trekkes tilbake eller endres. Erklæringer kan, med enkelte unntak, gis enten i forbindelse med statens tilslutning til konvensjonen eller senere.

Konvensjonens artikkel 57 og protokollens artikkel XXXIII regulerer senere erklæringer. Den åpner for at en konvensjonsstat på ethvert tidspunkt etter at konvensjonen er trådt i kraft for staten, kan avgi erklæring, som kan supplere, erstatte eller modifisere tidligere erklæringer. Erklæringer etter konvensjonens artikkel 60 kan imidlertid ikke endres ved senere erklæringer. Konvensjonens artikkel 58 nr. 1 og protokollens artikkel XXXIV regulerer adgangen til å trekke tilbake erklæringer. En konvensjonsstat som har avgitt en erklæring etter konvensjonen eller protokollen, kan på ethvert tidspunkt trekke erklæringen tilbake. En erklæring etter artikkel 60 eller i samsvar med artikkel XXXI etter artikkel 60 kan imidlertid ikke trekkes tilbake.

Den vide adgangen til å endre, trekke tilbake eller supplere med nye erklæringer innebærer at man i stor utstrekning kan ta hensyn til hvordan situasjonen utvikler seg. Det innebærer også at Norge ikke låser seg overfor norske handelspartnere innenfor EU selv om Norge skulle velge andre erklæringer enn EU eller de enkelte EU-medlemsstatene.

5.3.2 Artikkel 39 – Rettigheter som har prioritet uten registrering

Konvensjonens artikkel 39 gjelder rettigheter som har foranstående prioritet uten noen form for registrering. Artikkel 39 nr. 1 bokstav a gjelder ikke-avtalemessige rettigheter som har prioritet foran registrerte rettigheter som kan sammenlik-

nes med internasjonale sikkerhetsretter i en formuesgjenstand regulert av konvensjonen og protokollen(e). For norske forhold er dette aktuelt for legalpant (luftpanterett når det er tale om sikkerhet i flyutstyr). Artikkel 39 nr. 1 bokstav b gjelder lovbestemt beslag, arrest eller tilbakeholdsrett.

I *utredningen* er det konkludert med at det vil skape best ryddighet og oversikt om også utleggspant og legalpanterettigheter blir omfattet av prioritetsreglene i konvensjonen. Videre uttales det:

«Som nevnt ovenfor, gir det etter mitt syn best oversikt om også utlegg og legalpant blir tatt hensyn til under konvensjonens og protokollens bestemmelser. Det er en viss fare for å overse rettigheter når reglene er spredt omkring i lovverket, derfor vil det etter mitt syn være en fordel om man utformer erklæringen slik at det gis en generell henvisning til reglene i norsk rett og ikke ramser opp hver enkelt bestemmelse i erklæringen.»

I utredningen forslår utrederen følgende erklæring til artikkel 39:

«Pursuant to Article 39 of the Convention -

(A) all categories of non-consensual rights or interests which under Norwegian law have priority over an interest in an object equivalent to that of the holder of a registered international interest shall to that extent have priority over a registered international interest, whether in or outside insolvency proceedings; and

(B) nothing in the Convention shall affect the right of the Kingdom of Norway or that of any entity thereof, any intergovernmental organization in which Norway is a member State, or other private provider of public services in Norway to arrest or detain an aircraft object under Norwegian law for payment of amounts owed to any such entity, organization, or provider directly relating to the services provided by it in respect of that object or another object.»

Ingen av *høringsinstansene* har kommentert spørsmålet om erklæring etter artikkel 39.

Departementet mener Norge bør avgis erklæringer både til artikkel 39 nr. 1 bokstav a og bokstav b. De fleste nåværende konvensjonsstater har avgitt erklæringer til artikkel 39. Per april 2010 har 25 stater avgitt erklæring til artikkel 39 nr. 1 bokstav a og 19 stater til artikkel 39 nr. 1 bokstav b. Erklæringene kan utformes slik det er foreslått av professor Konow. Erklæringene er bygget over samme lest som de tilsvarende erklæringer fra USA.

Artikkel 39 nr. 4 åpner for at en konvensjonsstat kan erklære at en rettighet eller sikkerhetsrett i en kategori omhandlet i en erklæring som er avgitt i henhold til nr. 1 bokstav a, skal ha prioritet fremfor en internasjonal sikkerhetsrett som er registrert før tidspunktet for statens tilslutning til konvensjonen. Artikkel 39 nr. 4 er ikke drøftet i professor Konows utredning.

Departementet finner det ikke naturlig at Norge avgir erklæring etter artikkel 39 nr. 4. Foreløpig har kun fire av 35 konvensjonsstater avgitt slik erklæring (Kina, Pakistan, Panama og Singapore). Verken USA, Irland eller Luxembourg har avgitt en slik erklæring. Departementet mener det heller ikke for Norges del er naturlig å gi utleggspant eller legalpant denne ytterligere prioriteten.

5.3.3 Artikkel 40 – Registrerbare ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter

Artikkel 40 gjelder ikke-avtalebaserte sikkerhetsretter som kan få rettsvern ved registrering. For norske forhold er dette aktuelt ved utleggspant, jf. pantelovens § 5-3 første ledd. Den generelle regel for legalpant i løsøre etter norsk rett, er at legalpant får rettsvern uten særskilt rettsvernsakt, altså en situasjon som faller inn under artikkel 39 nr. 1 bokstav a. Men det følger av pantelovens § 6-2 at annet kan være bestemt i den lovbestemmelsen som fastsetter panteretten. For de såkalte luftpanterettene følger det av luftfartsloven § 3-47 at krav på bergelønn mv. får prioritet foran alle andre rettigheter. Men for å bevare prioriteten må luftpanteretten registreres innen tre måneder.

I *utredningen* viser professor Konow til at det er mest ryddig og oversiktlig om utleggspant og eventuelle legalpanterettigheter blir omfattet av prioriteringsreglene i konvensjonen. Hun foreslår følgende erklæring:

«Art 40

The Kingdom of Norway declares that the following categories of non-consensual right or interest:

a) rights of a person obtaining a court order permitting attachment of an aircraft object in partial or full satisfaction of a legal judgment; and

b) liens or other rights of a state entity relating to taxes or other unpaid charges

shall be registrable under the Convention as regards any category of object as if the right or interest were an international interest and shall be regulated accordingly.»

Departementet er enig i at rettighetshavere som har utleggspant eller legalpant som ikke fanges opp av erklæringen etter artikkel 39, bør ha mulighet til å sikre seg internasjonalt rettsvern gjennom registrering. Det er vanlig at stater som avgir erklæring til konvensjonen og protokollen, avgir erklæring i tilknytning til artikkel 40. Per april 2010 har 17 av 35 konvensjonsstater avgitt erklæring etter artikkel 40. Imidlertid har verken Irland, Luxembourg eller USA avgitt erklæring etter artikkel 40. Departementet er enig i at erklæringen kan utformes slik professor Konow har foreslått.

5.3.4 Artikkel 50 – Interne transaksjoner

Konvensjonen artikkel 50 nr. 1 åpner for å ta forbehold om at konvensjonens bestemmelser ikke skal gjelde for såkalte interne transaksjoner.

Professor Konow anbefaler at det ikke gis noen erklæring etter artikkel 50 nr. 1. Begrunnelsen er dels at en slik erklæring har begrenset effekt. Videre uttales:

«Det at bare et fåtall stater har benyttet adgangen til å avgi erklæring i henhold til Art 50 (1) viser antakelig at et slikt forbehold ikke anses som spesielt viktig for flertallet av de kontraherende statene. Dersom Norge velger å la være å ta forbehold etter Art 50 (1), vil resultatet være at norske panteretter, dvs. panterettigheter som er stiftet i henhold til norsk rett og er registrert i norsk rettighetsregister, også vil kunne registreres i det internasjonale rettighetsregisteret. Det er dette systemet de fleste konvensjonsstatene legger opp til i og med at de fleste ikke har avgitt erklæring i henhold til Art 50 (1). Etter mitt syn er det en fordel om Norge legger opp til et system som samsvarer med det de fleste konvensjonsstatene har.

Ved å la være å ta forbehold etter Art 50 (1) slipper man i norsk rett også en diskusjon om avgrensningen mellom interne transaksjoner som i utgangspunktet faller utenfor konvensjonens bestemmelser, og etablering av 'ekte' internasjonale sikkerhetsrettigheter som uten videre vil omfattes av konvensjonens regler.

Samlet sett er den beste løsningen etter mitt syn en ordning der interne transaksjoner samtidig også vil omfattes av konvensjonens bestemmelser. Jeg anbefaler at det ikke avgis noen erklæring i henhold til Art 50 (1).»

Av *høringsinstansene* ser *NHO Luftfart* ut til å være kritisk til et slikt forbehold:

«NHO Luftfart mener at en tiltredelse av konvensjonen må omfatte både internasjonale og nasjonale panterettigheter. Luftfarten er global

og hovedtyngden av luftfartøyene brukes både på innenriksmarkedet og utenlandsmarkedet. En moderne operatør tilstreber størst mulig grad av fleksibilitet på fartøyflåten. Det er slutt på tiden da et luftfartøy var dedikert til kun å benyttes på bestemte ruter:»

Departementet slutter seg til vurderingene i utredningen og i høringsuttalelsen fra NHO Luftfart, og foreslår at Norge ikke avgir erklæring etter artikkel 50. Det er få stater som har benyttet adgangen i artikkel 50 nr. 1 til å erklære at konvensjonens bestemmelser ikke kommer til anvendelse på interne transaksjoner. Per april 2010 er det bare Kina, Mexico og Panama som har avgitt erklæring i henhold til artikkel 50 nr. 1. En erklæring om at konvensjonens bestemmelser ikke skal gjelde for interne transaksjoner, vil dessuten ha begrenset effekt på grunn av bestemmelsen i artikkel 50 nr. 2 som sørger for at sentrale bestemmelser likevel får anvendelse. For eksempel vil artikkel 9 nr. 1 om overføring av eiendomsretten til kreditor ved mislighold eller artikkel 29 om prioritetsforholdene komme til anvendelse selv om det er tatt forbehold etter artikkel 50 nr. 1.

5.3.5 Artikkel 52 – Territoriale enheter

Konvensjonens artikkel 52 og protokollens artikkel XXIX gjelder forholdet til territoriale enheter. Det er ikke alle stater som består av flere ulike territoriale enheter, og bestemmelsen vil dermed ikke være aktuell for alle statene som er tilsluttet konvensjonen eller protokollen.

Departementet legger til grunn at Norge ikke består av flere territoriale enheter i relasjon til konvensjonens artikkel 52 og protokollens artikkel XXIX. Bestemmelsene krever at de territoriale enheter har forskjellige rettsystemer som anvendes på saksområder regulert av henholdsvis konvensjonen og protokollen. I Svalbardloven § 2 heter det at norsk privatrett og den norske lovgivning om rettspleien gjelder for Svalbard, når ikke annet er fastsatt. Det samme er bestemt i lov om Jan Mayen § 2 og i bilandsloven § 2 for Bouvet-øya, Peter I's øy og Dronning Maud Land. Cape Town-konvensjonen regulerer dels privatrettslige spørsmål og dels konkurs- og tvangsfullbyrdsesspørsmål som må anses å falle inn under lovgivningen om rettspleien. Svalbard, Jan Mayen og bilandene kan derfor ikke sies å ha forskjellige rettsystemer fra det som gjelder for resten av Norge i relasjon til konvensjonens artikkel 52 og protokollens artikkel XXIX. Det er følgelig heller ikke aktuelt å avgi erklæringer etter disse bestemmelsene fra norsk side.

5.3.6 Artikkel 53 – Utpeking av domstoler

Artikkel 53 åpner for at konvensjonsstater kan avgi erklæring om hva som er relevant «domstol» eller «domstoler» ved anvendelse av artikkel 1 og kapittel XII om vernetting. Per april 2010 har 19 av 35 konvensjonsstater avgitt erklæring etter artikkel 53. Professor Konow drøfter ikke denne bestemmelsen.

Departementet ser ikke behov for at Norge avgir noen erklæring etter artikkel 53. Departementet antar at bestemmelsene i tvisteloven §§ 4-3 flg. om vernetting har tilstrekkelig fleksibilitet til å løse vernettingsproblematikken også for rettstvister med tilknytning til Cape Town-konvensjonen.

5.3.7 Artikkel 54 – Erklæringer om tiltak

Artikkel 54 nr. 1 åpner for at en konvensjonsstat kan avgi erklæring om at kravshaveren ikke skal kunne leie ut en sikret formuesgjenstand på dens territorium så lenge formuesgjenstanden befinner seg på eller kontrolleres fra dette territorium. Per april 2010 har kun Kina avgitt erklæring etter artikkel 54 nr. 1.

Etter artikkel 54 nr. 2 kan en konvensjonsstat avgi erklæring om et tiltak som kreditor kan treffe i henhold til en bestemmelse i konvensjonen, og hvis iverksettelse etter disse bestemmelsene ikke forutsetter en anmodning til domstol, likevel bare kan utøves med tillatelse fra en domstol. Konvensjonsstatene må her gjøre et valg, og det skal avgis en erklæring hvor dette valget framgår. Professor Konow uttaler følgende om norsk erklæring under artikkel 54 nr. 2:

«Her må man gjøre seg opp en mening om hvor enkelt det bør være for en kreditor med en internasjonal sikkerhetsrettighet å kunne inndrive sikkerheten i tråd med konvensjonens bestemmelser. Det må antas at domstolens godkjennelse kan virke noe forsinkende, men det kan naturligvis utarbeides regler og rutiner som kan sikre en relativt rask gjennomføring.

Etter det jeg kan se, er det bare tre kontraherende stater som legger til grunn at domstolene må koples inn. Etter mitt syn bør også Norge legge til rette for en enkel inndrivelse og følge det opplegget de fleste andre konvensjonsstatene har lagt seg på. I mitt forslag til erklæringens innhold har jeg tatt utgangspunkt i formuleringen Luxembourg har brukt.»

Professor Konow foreslår følgende erklæring:

«Art 54 (2)

Pursuant to Article 54(2) of the Convention, the Kingdom of Norway declares that any remedies available to the creditor under the Convention may be exercised without court intervention or action, unless the intervention of the court is expressly required by the provisions of the Cape Town Convention.»

edies available to the creditor under the Convention may be exercised without court intervention or action, unless the intervention of the court is expressly required by the provisions of the Cape Town Convention.»

Departementet er enig i at Norge bør legge til rette for en enkel inndrivelse uten at det er nødvendig med domstolens medvirkning, og foreslår at Norge avgir erklæring slik det er foreslått i utredningen. Av samtlige konvensjonsstater er det kun Kina, Colombia, Cuba og Forente arabiske emirater som krever domstolens medvirkning ved tiltak fra kreditor.

5.3.8 Artikkel 55 – Erklæringer om rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse

Etter konvensjonens artikkel 55 må konvensjonsstaten avgi erklæring dersom bestemmelsene om foreløpige rettsmidler i artikkel 13 og/eller artikkel 43 ikke skal gjelde. EU har avgitt slik erklæring. Professor Konow anbefaler i *utredningen* at Norge følger EUs linje med hensyn til erklæringer om rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse. Hun skriver følgende:

«I og med at Norge har tilsvarende bestemmelser i Lugano-konvensjonen som man innen EU har gjennom Brussel-forordningen, bør man etter mitt syn overveie å følge den samme tilnærmingen som det EU gjør. På den måten får vi en mest mulig homogen praktisering av reglene i Lugano-konvensjonen i EØS-området, sammenholdt med det parallelle regelverket Brussel-forordningen. Jeg anbefaler derfor at Norge avgir erklæring etter Cape Town-konvensjonens Art 55 om å la være å anvende konvensjonens Art 13 og 43 samt Protokoll 1 Art X. I mitt forslag til tekst for erklæring under Art 55 jf 43 har jeg tatt utgangspunkt i den erklæringen EU har avgitt, men relatert den til Lugano-konvensjonen og EØS-området.

Når det gjelder Art XXI, finnes hjemmelen for å avgi erklæring i Art XXX (5). Hvis man velger å følge EUs standpunkt i forhold til reglene i Brussel-forordningen, bør også Norge ha en tilsvarende erklæring i forhold til denne bestemmelsen.»

Professor Konow foreslår følgende erklæring under artikkel 55:

«Art 55 jf Art 43

Pursuant to Article 55 of the Cape Town Convention, where the debtor is domiciled in the territory of a European Economic Area, the Member States bound by The Lugano Conven-

tion 1998 and 2007 on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters, will apply Articles 13 and 43 of the Cape Town Convention for interim relief only in accordance with Article 31 of the 2007 Lugano Convention interpreted in the context of Article 24 of the 1998 Lugano Convention on jurisdiction and the enforcement of judgments in civil and commercial matters.»

Departementet deler professor Konows vurderinger på dette punktet. Imidlertid bør forholdet til konvensjonens og protokollens bestemmelser om foreløpige rettsmidler vurderes fortløpende etter hvert som man skaffer seg erfaring med hvordan konvensjonens bestemmelser virker, og hvordan forholdet til Lugano-konvensjonens regler blir i praksis. Hvis det viser seg at det er en bedre løsning å anvende konvensjonens bestemmelser om foreløpige rettsmidler, åpner både konvensjonen og protokollen for at en kontraherende stat kan avgi ny erklæring eller endre erklæringer, jf. konvensjonens artikkel 57.

5.3.9 Artikkel 60 – Overgangsbestemmelser

Artikkel 60 nr. 1 åpner for at en konvensjonsstat kan erklære at den vil fravike prinsippet om at konvensjonen ikke skal gjelde for en eksisterende rettighet eller sikkerhetsrett, som beholder den prioritet den har etter gjeldende lovgivning fra før konvensjonen får virkning. Per april 2010 er det kun Mexico som har avgitt erklæring etter artikkel 60 nr. 1. Artikkel 60 nr. 3 åpner for at konvensjonsstatene i erklæringen etter nr. 1 kan angi et tidspunkt som ligger minst tre år frem i tid fra det tidspunkt erklæringen får virkning, som skal være det tidspunkt som konvensjonens og protokollens bestemmelser om prioritet skal gjelden fra (se nærmere foran i punkt 3.2.14).

Erklæring etter artikkel 60 er ikke drøftet i *utredningen* eller av *høringsinstansene*, men i utredningen er den med i listen over erklæringer i utredningen punkt 13.

Departementet ser ikke behov for at Norge avgir erklæring etter artikkel 60. Ingen andre konvensjonsstater enn Mexice har avgitt slik erklæring. Det foreligger ikke særlige forhold i Norge eller i norsk rett som tilsier at Norge bør avgi en slik erklæring. Departementet foreslår at det ikke avgis erklæring etter artikkel 60.

5.3.10 Protokollen artikkel XIX – Utpekte kontaktorganer

Protokollens artikkel XIX åpner for at en konvensjonsstat på ethvert tidspunkt kan utpeke kontaktorganer, som skal eller kan videreformidle nødvendige registreringsopplysninger til det internasjonale registeret (se foran i punkt 3.3.3). Det er ikke obligatorisk å etablere slike kontaktorgan. Foreløpig har kun fem konvensjonsstater etablert slike kontaktorgan (Albania, Kina, Mexico, Forente arabiske emirater og USA).

Professor Konow antyder i *utredningen* at Luftfartstilsynet, eventuelt også Brønnøysundregistrene, kan utpekes til kontaktorgan.

Av *høringsinstansene* uttaler *Samferdselsdepartementet* og *Luftfartstilsynet* seg om dette spørsmålet. *Samferdselsdepartementet* uttaler:

«Det er noe uklart for oss hvilken rolle et kontaktorgan som omhandlet på s. 48 i utredningen skal ha. Er meningen at et slikt organ bare skal gjøre en praktisk jobb for dem som ønsker sikkerhetsrettigheter registrert, eller er det meningen at det skal foreta kontroll av den underliggende dokumentasjonens gyldighet, hjemmel, osv.? Vi antar at det første er tilfellet.

Uansett vil det være en klar forutsetning fra Samferdselsdepartementets side at funksjonen som kontaktorgan brukerfinansieres dersom Luftfartstilsynet skal ha denne rollen. Dette er i tråd med måten driften av Norges luftfartøysregister finansieres på, og det er i tråd med det grunnleggende prinsippet i norsk luftfartspolitikk om at næringen som hovedregel skal være selvfinansiert. Endelig må også det internasjonale registeret ses på som et frivillig tilbud som både luftfartsbransjen og finansnæringen selv velger om de vil benytte seg av.

Det kan være en ide for det norske kontaktpunktet å inngå en avtale med registerføreren for det internasjonale registeret for å unngå at gebyr må betales til to ulike organer ved registreringer i det internasjonale registeret.»

Dersom det etableres et slikt kontaktorgan, ser *Luftfartstilsynet* det som rasjonelt at Luftfartstilsynet utpekes til et slikt organ, eventuelt sammen med Brønnøysundregistrene. Luftfartstilsynet forutsetter i så fall at kostnader knyttet til denne oppgaven fullt ut dekkes av tildelte midler.

Departementet ser ikke noe særlig behov for å etablere et kontaktorgan. Å innføre ett eller flere nasjonale kontaktpunkter kan medføre uklare ansvarsforhold mellom det nasjonale kontaktpunktet og det internasjonale registeret. I den grad norske myndigheter ønsker opplysninger fra

det internasjonale registeret, vil de kunne søke om opplysninger derfra.

5.3.11 Protokollen artikkel XXIV – Forholdet til Roma-konvensjonen om arrest i luftfartøyer

Artikkel XXIV bestemmer at Cape Town-konvensjonen skal gå foran Konvensjon om innføring av visse ensartede regler om arrest i luftfartøyer, undertegnet i Roma 29. mai 1933 (Roma-konvensjonen) dersom Roma-konvensjonen får anvendelse på luftfartøyer som definert i protokollen. Norge er part i Roma-konvensjonen. En konvensjonsstat som er part i Roma-konvensjonen, kan avgi erklæring om at den ikke vil anvende artikkel XXIV. I så fall får Roma-konvensjonen full virkning. Per april 2010 har ingen konvensjonsstater avgitt erklæring etter artikkel XXIV nr. 2.

Luftfartstilsynet uttaler at man ikke kan se at forholdet til Roma-konvensjonen er berørt i utredningen, og antar at denne konvensjonen fortsatt skal gjelde.

Departementet mener det ikke er behov for å avgi slik erklæring, og at forholdet til Roma-konvensjonen er tilstrekkelig avklart gjennom artikkel XXIV. Uavhengig av om det avgis erklæring, vil Roma-konvensjonen fortsatt gjelde overfor stater som ikke er tilknyttet Cape Town-konvensjonen, men som er tilknyttet Roma-konvensjonen. Mellom to konvensjonsstater under Roma-konvensjonen hvor kun den ene er tilknyttet Cape Town-konvensjonen, vil Roma-konvensjonen gjelde i arrestforhold. Hvis begge statene som er tilknyttet Roma-konvensjonen, også er tilknyttet Cape Town-konvensjonen, vil Cape Town-konvensjonen gå foran. En av konsekvensene av å avgi erklæring etter artikkel 39 nr. 1 bokstav b i Cape Town-konvensjonen er at arrest som er beskyttet gjennom en slik erklæring, ikke vil reguleres av Roma-konvensjonen i forholdet mellom to stater tilknyttet Cape Town-konvensjonen. Departementet foreslår etter dette at Norge ikke avgir erklæring etter artikkel XXIV nr. 2.

5.3.12 Protokollen artikkel XXX – Erklæringer om visse bestemmelser

Artikkel XXX nr. 1 regulerer erklæringer om at statene vil anvende én eller flere av artiklene VIII, XII og XIII i protokollen.

Artikkel VIII gjelder lovvalg (se om bestemmelsen i punkt 3.3.1). Norsk rett har ingen generell lovfestet lovvalgsregel for pant og lignende sikkerhetsretter i løsøre. Luftfartsloven § 3-44 oppstiller

en lovvalgsregel for registrerte rettigheters innbyrdes prioritet og de virkninger registreringen ellers har overfor tredjemann når det gjelder luftfartøy. Men for løsøre som faller utenfor denne lovbestemmelsen, må man falle tilbake på ulovfestet norsk internasjonal privatrett. Etter norsk internasjonal privatrett antas spørsmål om panterrettigheter, og da især spørsmål om rettsvern og prioritet, å falle inn under hovedregelen om *lex rei sitae*, dvs. det landets rett hvor tingen befinner seg.

25 av 35 konvensjonsstater, herunder Kina, Irland, Luxembourg og USA, har avgitt erklæring etter artikkel XXX nr. 1 om at lovvalgsregelen kommer til anvendelse. I forbindelse med EUs tiltredelse av Cape Town-konvensjonen og protokollen om særlige forhold for luftfartøysløsøre ble spørsmålet og avgivelse av erklæring drøftet. Ettersom alle medlemsstatene i EU er bundet av Roma-konvensjonen av 1980 om lovvalg på kontraktrettens område, og etter hvert blir tilsvarende bundet av Roma I-forordningen som avløser Roma-konvensjonen, fant Kommisjonen at man fra EUs side ikke ville avgi erklæring om å anvende lovvalgsregelen i protokollens artikkel VIII.

Professor Konow anbefaler i *utredningen* at Norge avgir erklæring om at lovvalgsregelen skal få anvendelse. Hun begrunner dette med at norsk internasjonal privatrett på dette området er uklar:

«En klar lovvalgsregel som den man har i Protokoll 1 Art VIII, vil skape avklaring i forhold til i alle fall noen av de spørsmålene som kan synes usikre etter norsk internasjonal privatrett. Selv om Art VIII har begrenset rekkevidde, gir den allikevel en klar lovvalgsregel så langt den rekker. Norsk internasjonal privatrett er i all hovedsak ulovfestet, og det er dermed stor usikkerhet både knyttet til spørsmålet om hvilken lovvalgsregel som skal legges til grunn for den problemstilling man står overfor. I forhold til problemstillinger som berører panterrettigheter, kan det også ofte være tvil knyttet til det nærmere innholdet av lovvalgsregelen.

I norsk internasjonal privatrett har man imidlertid ikke tilsvarende regelverk om lovvalg på kontraktsrettens område som det man har for medlemsstatene i EU i Roma-konvensjonen og Roma I-forordningen. Jeg anbefaler derfor at Norge, om man velger å tilslutte seg Protokoll 1, avgir erklæring i henhold til Art XXX (1) om at protokollens Art VIII kommer til anvendelse.»

Professor Konows forslag til erklæringer under artikkel XXX gjengis avslutningsvis i dette punktet.

Ingen av *høringsinstansene* går inn på lovvalgs-spørsmålet.

Departementet er enig i at Norge bør avgi erklæring om at artikkel VIII kommer til anvendelse, og er også enig i professor Konows begrunnelse for dette. Om nødvendig, vil erklæringen vedrørende artikkel VIII kunne endres eller trekkes tilbake.

Artikkel XII gjelder domstolssamarbeid over landegrensene i forbindelse med bostyrerens utlevering av flygjenstander til den sikrede kreditor. Det følger av protokollens artikkel XXX nr. 1 at artikkel XII bare kommer til anvendelse dersom konvensjonsstaten har erklært å ville anvende bestemmelsen. Artikkel XII nr. 2 pålegger domstolene i konvensjonsstatene en plikt til å samarbeide med utenlandske domstoler og insolvensbestyrere. 26 stater, herunder Kina, India, Irland, Luxembourg og USA, har avgitt erklæring om anvendelse av artikkel XII.

Innenfor EU er en rekke av de spørsmålene som oppstår i forbindelse med internasjonale konkurser, regulert gjennom konkursforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000). Forordningen har bestemmelser om jurisdiksjon, lovvalg, anerkjennelse av rettigheter og fullbyrdelse. Det er fastlagt gjennom praksis fra EU-domstolen at det bare er Fellesskapet som sådan som har folkerettslig kompetanse til å inngå forpliktelser eksternt. Under henvisning til fellesskapsretten, og i denne forbindelse da særlig til reglene i konkursforordningen, har EU ikke avgitt erklæring om anvendelse av artikkel XII.

Professor Konow anbefaler, under noe tvil, at Norge avgir erklæring om anvendelse av artikkel XII. Hun uttaler følgende:

«Ved vurderingen av hvorvidt Norge bør avgi erklæring om anvendelse av Art XII, er det viktig å se bestemmelsen i lys av dens formål, nemlig å fremme et mer aktivt samarbeid over landegrensene i forbindelse med håndteringen av sikkerhetsrettigheter i flymateriell. Slikt samarbeid vil være vanskelig uten at statene er folkerettslig forpliktet til dette. Dette trekker i retning av at Norge bør avgi erklæring om anvendelse av både av Art XI og Art XII.

På den annen side kan man si at Norge ikke behøver å påta seg større folkerettslige forpliktelser enn det EU gjør. Når EU velger å la være å gi Art XI og Art XII anvendelse, så behøver heller ikke Norge å gjøre dette. Men EUs tilbakeholdenhet må som nevnt ses på bakgrunn av de forpliktelser medlemsstatene har gjennom konkursforordningen.

Det er vanskelig å gi en klar anbefaling på dette punkt, annet enn å peke på at internasjonale konkurser kan skape en rekke kompliserte situasjoner i forbindelse med avviklingen

av konkursboet. Det er nok et relativt stort behov for samarbeid både domstolene imellom og mellom bostyrere og domstoler når man står overfor konkurser med virkning over landegrensene. Dette må antas å gjelde også i forbindelse med avvikling av boer der flymateriell er påheftet internasjonale sikkerhetsrettigheter. Dette gjelder relativt store verdier, noe som gjerne fører til en del konflikter mellom sikrede og usikrede kreditorer i forbindelse med spørsmålet om hva som inngår i boet. På denne bakgrunn heller jeg for min del helst i retning av at Norge bør avgi erklæring om anvendelse av Art XI og Art XII.»

Ingen av *høringsinstansene* uttaler seg om Norge bør avgi erklæring om at artikkel XII skal komme til anvendelse.

Departementet er enig i at Norge bør avgi erklæring om at artikkel XII skal få anvendelse. Departementet er også enig i de argumenter professor Konow gir for at Norge bør avgi en slik erklæring. Så lenge Norge ikke har samme skranke som EU-landene har mot å avgi erklæringer etter konvensjonen, bør Norge avgi de erklæringer som både Norge og det internasjonale samarbeidet er best tjent med. Departementet foreslår at Norge avgir erklæring om at artikkel XII får anvendelse i tråd med professor Konows foreslåtte erklæring gjengitt avslutningsvis i dette punktet.

Protokollens artikkel XIII regulerer avregistrering (sletting) og eksporttillatelse. Bestemmelsen gir nærmere føringer for prosedyren i forbindelse med sletting når debitor avgir ugjenkallelig anmodning om avregistrering og tillatelse til eksport. Det følger av artikkel XIII nr. 1 at artikkel XIII bare kommer til anvendelse dersom den kontraherende staten har avgitt erklæring om dette etter artikkel XXX nr. 1. Bestemmelsen må ses i sammenheng med artikkel IX nr. 5 hvor det forutsettes at den nasjonale registreringsmyndigheten tar en anmodning om sletting og eksporttillatelse til følge når vilkårene i konvensjonen er innfridd. De fleste stater som har avgitt erklæringer etter artikkel XXX erklærer at artikkel XIII skal få anvendelse. Per april 2010 gjelder dette 25 av 35 konvensjonsstater, herunder Irland, Luxembourg og USA. Det er imidlertid fra EUs side ikke avgitt erklæring som dekker artikkel XIII, noe som kan få betydning for Irlands og Luxembourgs erklæringer. I *utredningen* anbefaler professor Konow anbefaler at Norge avgir erklæring etter artikkel XXX nr. 1 om å anvende protokollens artikkel XIII:

«Det legges til grunn at det er en fordel å ha mest mulig ensartede regler om avregistrering i det internasjonale registeret og hvordan man

skal forholde seg i forbindelse med tillatelse til eksport. I og med at de fleste stater som har avgitt erklæring under Art XXX har erklært å anvende Art XIII, anbefales det at også Norge avgir en slik erklæring under protokollens Art XXX (1).»

Av *høringsinstansene* har *Luftfartstilsynet* en omfattende drøftelse av følgene av en avregistrering:

«Innføring av et luftfartøy i Norges luftfartøyregister innebærer i realiteten to forhold. Fartøyet gis norsk nasjonalitet, jf. Konvensjonen om internasjonal sivil luftfart av 7. desember 1944 (heretter Chicago-konvensjonen) artikkel 17 og at det registreres (tinglyses) hvem som har registerhjemmel til fartøyet, jf. luftfartsloven §§ 3-22 og 3-23. Det følger av Chicago-konvensjonens artikkel 18 og 19 at et fartøy ikke gyldig kan være registrert i mer enn en stat, og at det er de nasjonale reglene som fastsetter hvordan registrering av fartøy og overgang til nytt registerland skal skje.

Det er noe uklart hva som menes under punkt 12.4 første avsnitt: 'Bestemmelsen må ses i sammenheng med Art IX (5) der det forutsettes at den nasjonale registreringsmyndigheten tar en anmodning om sletting og tillatelse av eksport til følge når vilkårene i konvensjonen er innfridd.'

Slik luftfartstilsynet forstår konvensjonen og protokollen, vil eventuell norsk tiltredelse, hvor det samtidig velges å opprettholde det nasjonale luftfartøyregisteret, innebære at de nasjonale og internasjonale heftelsene må sees helt separat. Sagt med andre ord: det nasjonale luftfartøyregisteret og det internasjonale registeret opptrer helt separat av hverandre.

Utgangspunktet etter luftfartsloven § 3-7 er at et luftfartøy slettes fra luftfartøyregisteret når registrert eier ber om dette, jf. første ledd nr. 1. (Sletting kan også skje på en del andre grunnlag, jf. første ledd nr. 2 -5, men dette er ikke relevant i denne sammenheng.) Det følger imidlertid av luftfartsloven § 3-8 at hvis det hviler en registrert (nasjonal) heftelse på fartøyet, skal fartøyet ikke slettes i registeret uten at rettighetshaveren samtykker. I stedet for å registrere fartøyet slettet, skal det gjøres en anmerkning om det forhold som skulle ha medført sletting (altså begjæringen fra registrert eier). En slik anmerkning berører ikke heftelsen, men har ellers samme virkning som sletting av fartøyet.

Ved overføring til annet lands luftfartøyregister vil Norges luftfartøyregister i en slik situasjon opplyse om at fartøyet er slettet fra norsk register og at det påhviler en heftelse i fartøyet. Hvis det nye registerlandet har tiltrådt Konvensjonen om internasjonal anerkjennelse av ret-

tigheter i luftfartøy av 19. Juni 1948 (heretter Genève-konvensjonen), så innebærer dette at det nye registerlandet (hvis det har nasjonalt rettighetsregister) ikke kan registrere fartøyet uten samtidig å anerkjenne denne norskregistrerte rettigheten. Motsatt ved innføring av et luftfartøy i Norges luftfartøyregister, må Norge anerkjenne nasjonale rettigheter som på slettestidspunktet måtte være registrert i tidligere registerland, hvis landet har tiltrådt Genève-konvensjonen.

Ved overføring av fartøy mellom land som har tiltrådt Genève-konvensjonen, kan registrering ikke skje før det foreligger attest som bekrefter at fartøyet er slettet, når sletting fant sted og om det forelå nasjonale heftelser på slettestidspunktet eller ikke. Norges luftfartøyregister mottar slike attester også fra land som har tiltrådt Cape Town-konvensjonen, typisk USA.

Protokollens artikkel XXIII omhandler forholdet mellom Cape Town-konvensjonen og Genève-konvensjonen. Etter det Luftfartstilsynet kan forstå innebærer det skarpe skillet mellom nasjonale og internasjonale heftelser at så langt det gjelder nasjonale heftelser, vil en eventuell tiltredelse fortsatt innebære at Genève-konvensjonen må legges til grunn for heftelsen og i henhold til luftfartsloven § 3-8.

Når det gjelder sletting av fartøyet, innebærer protokollens artikkel IX (5) etter det Luftfartstilsynet kan forstå, en plikt til å slette (avregistrere) et fartøy i det nasjonale registeret, hvis vilkårene i konvensjonen for sletting er oppfylt. Det er noe uklart hvordan forholdet mellom protokollens bestemmelse og luftfartslovens bestemmelser om sletting av fartøy, samsvarer med hverandre. Det bør derfor vurderes nærmere om det er behov for en lovendring på dette punktet, eventuelt om det er grunnlag for å ta forbehold så langt det gjelder protokollens artikkel XIII. Luftfartstilsynet har merket seg at EU synes å ha tatt forbehold så langt det gjelder artikkel XIII.»

Samferdselsdepartementet viser til Luftfartstilsynets uttalelse.

Departementet er enig med professor Konow i at Norge bør avgis erklæring om at artikkel XIII skal få anvendelse. Når det gjelder forholdet til Genève-konvensjonen, er dette avklart i artikkel XXIII i protokollen om særlige forhold for luftfartøysløse. Cape Town-konvensjonen er der gitt forrang (se punkt 3.3.5 foran). Departementet antar at en anmerkning i tråd med luftfartsloven § 3-8 tilfredsstiller kravene til avregistrering i protokollens artikkel XIII når dette ikke stenger for overføring til en annen stats register. I og med at Cape Town-konvensjonen har forrang for Genève-

konvensjonen, vil prioriteten av en heftelse som fortsatt blir stående på det angitte luftfartøyet avgjøres etter Cape Town-konvensjonens regler. Etter departementets syn er det ikke grunn til å foreslå lovendringer ut over den foreslåtte nye bestemmelsen i luftfartsloven § 3-53. Departementet foreslår at Norge avgir erklæring om at artikkel XIII kommer til anvendelse i tråd med professor Konows forslag til erklæring gjengitt avslutningsvis i dette punktet.

Protokollen artikkel XXX nr. 2 åpner for at konvensjonsstatene kan erklære om den helt eller delvis vil anvende artikkel X. Hvis det gis slik erklæring, skal det angis antall virkedager som omhandlet i artikkel X. Artikkel X gjelder endring av bestemmelsene om rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse (se nærmere i punkt 3.3.2 foran). Av 35 konvensjonsstater har 23 avgitt erklæring om anvendelse av artikkel X. EU har avgitt erklæring om at de ikke vil avgi erklæringer etter protokollens artikkel XXX nr. 1, 2 eller 3 om foreløpige rettsmidler. Begrunnelsen for dette er at spørsmålet om foreløpige rettsmidler faller inn under Brussel-forordningen, og at reglene om foreløpige rettsmidler derfor bør underkastes fellesskapsretten alene. Professor Konow foreslår i *utredningen* at Norge ikke skal la artikkel X få anvendelse:

«I og med at Norge har tilsvarende bestemmelser i Luganokonvensjonen som man innen EU har gjennom Brussel-forordningen, bør man etter mitt syn overveie å følge den samme tilnærmingen som det EU gjør. På den måten får vi en mest mulig homogen praktisering av reglene i Luganokonvensjonen i EØS-området, sammenholdt med det parallelle regelverket Brussel-forordningen. Jeg anbefaler derfor at Norge avgir erklæring etter Cape Town-konvensjonens Art 55 om å la være å anvende konvensjonens Art 13 og 43 samt Protokoll 1 Art X. I mitt forslag til tekst for erklæring under Art 55 jf 43 har jeg tatt utgangspunkt i den erklæringen EU har avgitt, men relatert den til Luganokonvensjonen og EØS-området.»

Departementet er enig i at Norge ikke bør gi artikkel X anvendelse og deler også de synspunkter professor Konow gir med hensyn til Lugano-konvensjonen. Det er ikke nødvendig med noen egen erklæring for ikke å anvende artikkel X, da bestemmelsen angir at det er erklæring om at den skal anvendes, som krever særskilt erklæring.

Protokollen artikkel XXX nr. 3 gjelder erklæringer om artikkel XI, som gjelder spørsmålet om hvordan insolvensbestyrer skal forholde seg med hensyn til luftfartøysløsøre kreditor har sikkerhet i. Artikkel XXX nr. 3 åpner for at konvensjonssta-

tene kan gi erklæringer om de vil anvende alternativ A eller B i artikkel XI i sin helhet (se nærmere i punkt 3.3.2 foran). Konvensjonsstatene skal i så fall angi på hvilke typer insolvensbehandling den vil anvende alternativ A og på hvilke typer insolvensbehandling den vil anvende alternativ B. En konvensjonsstat som avgir erklæring med hensyn til artikkel XI skal angi det tidsrom som er omhandlet i artikkel XI. 24 konvensjonsstater har avgitt erklæring om anvendelse av artikkel XI (per april 2010). De fleste av konvensjonsstatene som har avgitt erklæring om anvendelse av artikkel XI, legger alternativ A til grunn (23 av statene har valgt alternativ A og bare én stat – Mexico – har valgt alternativ B). Ingen stater har valgt blandende løsninger. Når det gjelder den fristen som skal fastsettes etter artikkel XI nr. 3 vedrørende alternativ A, har de fleste statene oppgitt en 60 dagers frist. Luxembourg er én av statene som har erklært at denne staten vil anvende alternativ A i artikkel XI, og at venteperioden (karenstiden) som nevnes i nr. 3 vedrørende alternativ A er 60 dager. EU avgir ingen erklæring etter artikkel XXX nr. 3 om anvendelse av alternativ A eller B, men fastholder at konkursforordningens bestemmelser gjelder også her.

Til tross for at EU ikke avgir erklæring om anvendelse av artikkel XI, anbefaler professor Konow i *utredningen* at Norge avgir erklæring om anvendelse av artikkel XI. Hun begrunner sin anbefaling slik:

«For norsk retts vedkommende, har vi ikke gjennom EØS-avtalen noe regelverk som svarer til EUs konkursforordning. Vurderingen om å avgi erklæring om anvendelse av Art XII og et av alternativene i Art XI blir derfor annerledes sett fra et norsk ståsted.

Ved vurderingen av hvorvidt Norge bør avgi erklæring om anvendelse av Art XII, er det viktig å se bestemmelsen i lys av dens formål, nemlig å fremme et mer aktiv samarbeid over landegrensene i forbindelse med håndteringen av sikkerhetsrettigheter i flymaterieell. Slikt samarbeid vil være vanskelig uten at statene er folkerettslig forpliktet til dette. Dette trekker i retning av at Norge bør avgi erklæring om anvendelse av både av Art XI og Art XII.

På den annen side kan man si at Norge ikke behøver å påta seg større folkerettslige forpliktelser enn det EU gjør. Når EU velger å la være å gi Art XI og Art XII anvendelse, så behøver heller ikke Norge å gjøre dette. Men EUs tilbakeholdenhet må som nevnt ses på bakgrunn av de forpliktelser medlemsstatene har gjennom konkursforordningen.

Det er vanskelig å gi en klar anbefaling på dette punkt, annet enn å peke på at internasjo-

nale konkurser kan skape en rekke kompliserte situasjoner i forbindelse med avviklingen av konkursboet. Det er nok et relativt stort behov for samarbeid både domstolene imellom og mellom bostyrere og domstoler når man står overfor konkurser med virkning over landegrensene. Dette må antas å gjelde også i forbindelse med avvikling av boer der flymateriell er påheftet internasjonale sikkerhetsrettigheter. Dette gjelder relativt store verdier, noe som gjerne fører til en del konflikter mellom sikrede og usikrede kreditorer i forbindelse med spørsmålet om hva som inngår i boet. På denne bakgrunn heller jeg for min del helst i retning av at Norge bør avgis erklæring om anvendelse av Art XI og Art XII.»

I valget mellom alternativ A og B anbefaler professor Konow at Norge velger alternativ A, og at det i erklæringen fastsettes en frist på 60 dager. Hun begrunner dette standpunktet slik:

«For så vidt gjelder spørsmålet om alternativ A eller alternativ B skal legges til grunn som Art XI, er det også vanskelig å gi en klar anbefaling. Alternativ A er den bestemmelsen som er klarrest og som skaper best forutberegnelighet, mens alternativ B gir større rom for fleksible løsninger. I og med at de fleste kontraherende stater har valgt alternativ A med en frist etter Art XI A (3) på 60 dager, kan det etter mitt syn være en fordel at også Norge faller ned på denne løsningen.»

Ingen av *høringsinstansene* uttaler seg om erklæringer under artikkel XXX nr. 3.

Departementet er enig med professor Konow i at Norge bør avgis erklæring om at artikkel XI alternativ A skal få anvendelse på alle typer av insolvensbehandling, og at karenstiden etter nr. 3 vedrørende alternativ A skal være 60 dager. Departementet går inn for at det avgis en erklæring i tråd med professor Konows forslag, men med tillegget «to all types of insolvency proceedings», slik at erklæringen skal korrespondere best mulig med ordlyden i artikkel XXX nr. 3. Forslaget til erklæring er gjengitt avslutningsvis i dette punktet.

Protokollen artikkel XXX nr. 5 gir konvensjonsstatene mulighet til å erklære at de helt eller delvis

vil unnlate å anvende bestemmelsene i artikkel XXI. Artikkel XXI gjelder domstolenes kompetanse. Bestemmelsen må ses i lys av konvensjonens artikkel 13 og 43, jf. konvensjonens artikkel 55 om at konvensjonsstatene kan avgis erklæring om å la være å anvende hele eller deler av artiklene 13 og 43. EU har avgitt erklæring om ikke å anvende artikkel XXI. Begrunnelsen er at spørsmål om foreløpige rettsmidler skal være underkastet bestemmelsene om jurisdiksjon i Brussel-forordningen. I *utredningen* anbefaler professor Konow anbefaler at Norge følger EU på dette punktet på grunn av våre forpliktelser etter Lugano-konvensjonen.

Departementet er enig i at Norge på grunn av våre forpliktelser etter Lugano-konvensjonen bør unnlate å anvende artikkel XXI. Bestemmelsen gjelder ikke i tilfeller hvor en konvensjonsstat har avgitt erklæring etter artikkel 55 om at den ikke vil anvende artikkel 13. Departementet foreslår likevel at Norge avgir uttrykkelig erklæring om at artikkel XXI ikke får anvendelse i samsvar med professor Konows forslag til erklæring.

Departementet går etter dette inn for at det avgis erklæringer etter artikkel XXX i tråd med følgende forslag:

«Pursuant to Article XXX (1) of the Aircraft Protocol, the Kingdom of Norway declares that it will apply Articles VIII, XII and XIII.

Pursuant to Article XXX (3) of the Aircraft Protocol, the Kingdom of Norway declares that it will apply in its entirety Alternative A of Article XI to all types of insolvency proceeding and that the waiting period for the purposes of Article XI(3) is 60 days.

Pursuant to Article XXX (5) of the Aircraft Protocol, the Kingdom of Norway declares that Article XXI of that Protocol will not apply within the European Economic Area. The Lugano Convention 1998 and 2007 on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters will apply to this matter for the Member States to the said Lugano Conventions.»

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Tiltredelse og gjennomføring av Cape Town-konvensjonen og protokollen om særlige forhold for luftfartøysløsøre vil trolig ha beskjedne administrative og økonomiske konsekvenser. De avgifter som skal pålegges brukerne av registeret med hjemmel i konvensjonens artikkel 17 nr. 2 bokstav h, skal fastsettes slik at de «dekker de utgifter som med rimelighet er forbundet med å etablere, drive og regulere det internasjonale registeret, og de utgifter som med rimelighet er forbundet med at tilsynsmyndigheten ivaretar sine oppgaver, utøver sin myndighet og oppfyller sine forpliktelser», jf. protokollens artikkel XX nr. 3. Registreringsordningen er med andre ord selvfinansierende. Det internasjonale registeret er allerede etablert, og har vært virksomt fra 1. mars 2006. Norge vil ikke pådra seg kostnader til etablering av ny infrastruktur og nye internasjonale organer.

Konvensjonen forutsetter at det internasjonale registeret skal fungere side om side med nasjonale registre i konvensjonsstatene. Bestemmelsene i luftfartsloven om registrering av pant eller tilsvarende type sikkerhetsrett i luftfartøy i luftfartøyregisteret vil bestå. Registreringen vil gjøres på samme måte som i dag. Konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre krever ingen endringer i registrering av sikkerhetsretter i fly, flydeler eller helikoptre, så langt det er tale om sikkerhetsretter som får virkning nasjonalt.

Ved en norsk tiltredelse må lovverket og administrative ordninger tilpasses slik at internasjonale rettigheter blir anerkjent og kan inndrives i Norge. Dette vil antagelig være lite ressurskrevende. Ved å tiltre konvensjonen forplikter Norge seg til å

anerkjenne de sikkerhetsretter som er registrert i det internasjonale registeret. Det kreves enkelte justeringer i det norske lovverket, særlig i tvangsfullbyrdelsesloven, for at internasjonale sikkerhetsretter skal kunne fullbyrdes i Norge.

Protokollen artikkel XIX åpner for at det kan utpekes ett eller flere kontaktorgan for viderefremming av nødvendige registreringsopplysninger til det internasjonale registeret. Departementet foreslår at det ikke skal utpekes noe nasjonalt kontaktorgan. Dersom Norge likevel skulle utpeke et slikt organ, vil det knytte seg enkelte økonomiske og administrative konsekvenser til å fylle denne funksjonen, men det er neppe tale om en tung byrde som faller på vedkommende kontaktorgan. For det tilfellet at det skulle være aktuelt å etablere et kontaktpunkt, uttaler Samferdselsdepartementet:

«[Det vil] være en klar forutsetning fra Samferdselsdepartementets side at funksjonen som kontaktorgan brukerfinansieres dersom Luftfartstilsynet skal ha denne rollen. Dette er i tråd med måten driften av Norges luftfartøysregister finansieres på, og det er i tråd med det grunnleggende prinsippet i norsk luftfartspolitikk om at næringen som hovedregel skal være selvfinansiert. Endelig må også det internasjonale registeret ses på som et frivillig tilbud som både luftfartsbransjen og finansnæringen selv velger om de vil benytte seg av.

Det kan være en ide for det norske kontaktpunktet å inngå en avtale med registerføreren for det internasjonale registeret for å unngå at gebyr må betales til to ulike organer ved registreringer i det internasjonale registeret.»

7 Merknader til forslag til lov om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre

Til § 1

Bestemmelsen foreskriver at konvensjonen og protokollen skal gjelde som norsk lov. Det er redegjort nærmere for bakgrunnen for at det foreslås en egen gjennomføringslov i punkt 5.2.2. Sammen med den foreslåtte endringen i luftfartsloven antas § 1 å oppfylle kravet til lovhjemmel for pantrett i panteloven § 1-2 for sikkerhetsretter hvor det ellers ikke er tilstrekkelig lovhjemmel i norsk lovgivning i dag. Se nærmere om dette i punkt 5.2.3.

Til § 2

Det foreslås at loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Loven bør tre i kraft samtidig med at konvensjonen og protokollen trer i kraft for Norge. Dette vil skje den første dag i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tre måneder fra den dag Norges tiltredelsesdokument deponeres der som tiltredelsesdokumentene for konvensjonen og protokollen deponeres samtidig, jf. konvensjonens artikkel 49 og protokollens artikkel XXVIII.

Til § 3 nr. 1 (endringer i tvangsfullbyrdsesloven)

Det foreslås et nytt *tredje ledd* i *tvangsfullbyrdsesloven § 11-1*. Bestemmelsen fastsetter at den som har registrert en sikkerhetsrett i mobilt løsøre i tråd med Cape Town-konvensjon om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre og protokollen om særlige forhold for luftfartøysløsøre, har en valgtrett om han vil begjære inndrivelse etter konvensjonens og protokollens regler, eller om han vil begjære inndrivelse etter reglene i tvangsfullbyrdsesloven kapittel 11. Nåværende tredje, fjerde og femte ledd i § 11-1 blir fjerde, femte og sjette ledd. Se nærmere om bakgrunnen for bestemmelsen i punkt 5.2.4.

I § 11-2 foreslås det en ny *bokstav (e)* som slår fast at registrert internasjonal sikkerhetsrett i

mobilt løsøre i medhold av lov om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre skal være særskilt grunnlag for tvangsdekning etter tvangsfullbyrdsesloven kapittel 11. Se nærmere om bakgrunnen for bestemmelsen i punkt 5.2.4 foran.

Samtidig foreslås at en inkurie i § 11-2 første ledd bokstav c rettes opp. Ved lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) ble lovbestemt pant etter akvakulturloven § 20 innført som tvangsgrunnlag. Ved en inkurie ble det ikke tatt hensyn til denne lovendringen ved lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) som endret samme bokstav med senere ikrafttredelse.

Til § 3 nr. 2 (endringer i luftfartsloven)

Det foreslås tilføyd et nytt punkt G i luftfartslovens kapittel III med tittelen «Internasjonale sikkerhetsretter i luftfartøysløsøre». Den eneste lovbestemmelsen under dette punktet er forslaget § 3-53. Bakgrunnen for at det tilføyes et nytt punkt er at dette allerede er gjort i punkt E i luftfartsloven med hensyn til anerkjennelse av rettigheter i utenlandske luftfartøyer i henhold til konvensjon av 19. juni 1948 (Genève-konvensjonen). Forslagets § 3-53 er av en annen karakter enn de øvrige bestemmelsene i luftfartsloven kapittel III.

Sammen med § 1 i den foreslåtte loven om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre oppfyller forslaget § 3-53 kravet til lovhjemmel i panteloven § 1-2.

Cape Town-konvensjonen avviker på enkelte punkter fra reguleringen av registrering og rettigheter i luftfartøyer etter luftfartsloven kapittel III. For å unngå tvil i tilfeller av motstrid er det foreslått at konvensjonens og protokollens regler har forrang så langt de gjelder foran de øvrige bestemmelsene i luftfartsloven kapittel III.

Justis- og politidepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre og vedtak om samtykke til tiltredelse av Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om lov om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre og vedtak om samtykke til tiltredelse av Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre i samsvar med et vedlagt forslag.

A

Forslag

til lov om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre

§ 1 Cape Town-konvensjonen 16. november 2001 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre og protokoll 16. november 2001 til konvensjonen om særlige forhold for luftfartøysløsøre gjelder som lov.

§ 2 Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

§ 3 Fra den tid loven trer i kraft gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 26. juni 1992 nr. 62 om tvangsfullbyrdelse gjøres følgende endringer:

§ 11-1 nytt tredje ledd skal lyde:

Den som har registrert en sikkerhetsrett i mobilt løsøre etter Cape Town-konvensjon 16. november 2001 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre og protokoll 16. november 2001 om særlige forhold for luftfartøysløsøre, kan begjære dekning etter konvensjonens og protokollens regler eller etter reglene i dette kapitlet.

Nåværende tredje, fjerde og femte ledd blir nye fjerde, femte og sjette ledd.

§ 11-2 første ledd bokstav c, d, og ny bokstav e skal lyde:

(c) lovbestemt panterrett for skatt eller avgifter til stat eller kommune, for sameiets krav etter sameieforholdet i seksjonssameier, *lovbestemt pant etter akvakulturloven § 20*, og for borettslagets krav etter andelslagsforholdet i borettslag,

(d) registrert lovbestemt panterrett,

(e) *registrert internasjonal sikkerhetsrett i mobilt løsøre, jf. lov om internasjonale sikkerhetsretter.*

2. I lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) tilføyes det et nytt avsnitt G i lovens kapittel III som skal lyde:

G Internasjonale sikkerhetsretter i luftfartøysløsøre

§ 3-53. *Internasjonale sikkerhetsretter*

For panterrett eller tilsvarende sikkerhetsretter som faller inn under Cape Town-konvensjonen 16. november 2001 om internasjonale sikkerhetsrettigheter i mobilt løsøre og protokoll 16. november 2001 om særlige forhold for luftfartøysløsøre, har konvensjonens og protokollens regler forrang så langt de gjelder foran bestemmelsene i denne lovens kapittel III.

B

Forslag

til vedtak om samtykke til tiltredelse av Cape Town-konvensjonen og protokollen om luftfartøysløsøre

Stortinget samtykker i tiltredelse av Cape Town-konvensjonen 16. november 2001 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre og proto-

koll 16. november 2001 til konvensjonen om særlige forhold for luftfartøysløsøre.

Vedlegg 1**Convention on International interests in mobile equipment**

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

AWARE of the need to acquire and use mobile equipment of high value or particular economic significance and to facilitate the financing of the acquisition and use of such equipment in an efficient manner,

RECOGNISING the advantages of asset-based financing and leasing for this purpose and desiring to facilitate these types of transaction by establishing clear rules to govern them,

MINDFUL of the need to ensure that interests in such equipment are recognised and protected universally,

DESIRING to provide broad and mutual economic benefits for all interested parties,

BELIEVING that such rules must reflect the principles underlying asset-based financing and leasing and promote the autonomy of the parties necessary in these transactions,

CONSCIOUS of the need to establish a legal framework for international interests in such equipment and for that purpose to create an international registration system for their protection,

TAKING INTO CONSIDERATION the objectives and principles enunciated in existing Conventions relating to such equipment,

HAVE AGREED upon the following provisions:

*Chapter I***Sphere of application and general provisions***Article 1***Definitions**

In this Convention, except where the context otherwise requires, the following terms are employed with the meanings set out below:

- a) «agreement» means a security agreement, a title reservation agreement or a leasing agreement;
- b) «assignment» means a contract which, whether by way of security or otherwise, confers on the assignee associated rights with or without a transfer of the related international interest;

Konvensjon om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre

DE STATER SOM ER PART I DENNE KONVEN-SJON,

SOM ER OPPMERKSOMME PÅ behovet for å anskaffe og bruke mobilt løsøre av stor verdi eller av særlig økonomisk betydning, og på nødvendigheten av å lette finansieringen av slik anskaffelse og bruk på en effektiv måte,

SOM INNSER at finansiering og leie mot sikkerhet i aktiva er fordelaktig i denne forbindelse, og som ønsker å legge til rette for slike transaksjoner ved å gi klare regler på området,

SOM ER KLAR OVER behovet for å sikre at sikkerhetsretter i slikt utstyr får universell anerkjennelse og beskyttelse,

SOM ØNSKER å sørge for at alle berørte parter har utstrakte, gjensidige økonomiske fordeler,

SOM ER OVERBEVIST OM at slike regler må gjenspeile prinsippene som ligger til grunn for leie og finansiering mot sikkerhet i aktiva, og fremme den partsautonomi som er nødvendig i forbindelse med denne type transaksjoner,

SOM ER SEG BEVISST at det må etableres en rettslig ramme for internasjonale sikkerhetsretter i slikt utstyr, og at det må opprettes en internasjonal registreringsordning for å beskytte disse rettigheter,

SOM TAR HENSYN TIL de mål og prinsipper som er nedfelt i eksisterende konvensjoner om slikt utstyr,

ER ENIGE OM følgende bestemmelser:

*Kapittel I***Virkeområde og alminnelige bestemmelser***Artikkel 1***Definisjoner**

Med mindre sammenhengen tilsier noe annet, menes i denne konvensjon med:

- a) «avtale»: en avtale om sikkerhetsstillelse, en avtale om eiendomsforbehold eller en leieavtale,
- b) «overdragelse»: en avtale som, enten i form av sikkerhet eller på annen måte, gir mottakeren tilhørende rettigheter, med eller uten overføring av den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett,

- c) «associated rights» means all rights to payment or other performance by a debtor under an agreement which are secured by or associated with the object;
- d) «commencement of the insolvency proceedings» means the time at which the insolvency proceedings are deemed to commence under the applicable insolvency law;
- e) «conditional buyer» means a buyer under a title reservation agreement;
- f) «conditional seller» means a seller under a title reservation agreement;
- g) «contract of sale» means a contract for the sale of an object by a seller to a buyer which is not an agreement as defined in (a) above;
- h) «court» means a court of law or an administrative or arbitral tribunal established by a Contracting State;
- i) «creditor» means a chargee under a security agreement, a conditional seller under a title reservation agreement or a lessor under a leasing agreement;
- j) «debtor» means a chargor under a security agreement, a conditional buyer under a title reservation agreement, a lessee under a leasing agreement or a person whose interest in an object is burdened by a registrable non-consensual right or interest;
- k) «insolvency administrator» means a person authorised to administer the reorganisation or liquidation, including one authorised on an interim basis, and includes a debtor in possession if permitted by the applicable insolvency law;
- l) «insolvency proceedings» means bankruptcy, liquidation or other collective judicial or administrative proceedings, including interim proceedings, in which the assets and affairs of the debtor are subject to control or supervision by a court for the purposes of reorganisation or liquidation;
- m) «interested persons» means:
- i. the debtor;
  - ii. any person who, for the purpose of assuring performance of any of the obligations in favour of the creditor, gives or issues a suretyship or demand guarantee or a standby letter of credit or any other form of credit insurance;
  - iii. any other person having rights in or over the object;
- n) «internal transaction» means a transaction of a type listed in Article 2(2) (a) to (c) where the centre of the main interests of all parties to such transaction is situated, and the relevant object located (as specified in the Protocol), in the
- c) «tilhørende rettigheter»: alle rettigheter til betaling eller annen ytelse fra en debitor i henhold til avtale, som er sikret gjennom formuesgjensstanden eller er knyttet til den,
- d) «innledning av insolvensbehandling»: tidspunktet da insolvensbehandlingen anses å begynne etter gjeldende insolvenslovgivning,
- e) «kjøper med forbehold»: en kjøper i henhold til en avtale om eiendomsforbehold,
- f) «selger med forbehold»: en selger i henhold til en avtale om eiendomsforbehold,
- g) «salgsavtale»: en avtale om salg av en formuesgjenstand, fra en selger til en kjøper, som ikke er en avtale som definert i bokstav a),
- h) «domstol»: en rettsinstans, et forvaltningsorgan eller en voldgiftsdomstol opprettet av en konvensjonsstat,
- i) «kreditor»: en kravshaver i henhold til en avtale om sikkerhetsstillelse, en selger med forbehold i henhold til en avtale om eiendomsforbehold eller en utleier i henhold til en leieavtale,
- j) «debitor»: en rettighetsstifter i henhold til en avtale om sikkerhetsstillelse, en kjøper med forbehold i henhold til en avtale om eiendomsforbehold, en leietaker i henhold til en leieavtale eller en person hvis rett til en formuesgjenstand er beheftet med en registrerbar ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett,
- k) «insolvensbestyrer»: en person med fullmakt til å administrere omstrukturering eller avvikling, også på midlertidig basis, herunder en debitor som sitter med formuesgjensstanden dersom dette er tillatt etter gjeldende insolvenslovgivning,
- l) «insolvensbehandling»: konkurs, avvikling eller annen kollektiv rettslig eller forvaltningsmessig behandling, herunder midlertidig sikring, der debtors aktiva og anliggender er undergitt en domstols kontroll eller tilsyn med sikte på omstrukturering eller avvikling,
- m) «berørte personer»:
- i. debitor,
  - ii. enhver person som stiller kausjon eller gir eller utsteder påkravsgaranti eller standby remburs eller annen form for kredittforsikring for å sikre at forpliktelser overfor kreditor blir oppfylt,
  - iii. enhver annen person som har rettigheter i eller over formuesgjensstanden,
- n) «intern transaksjon»: en transaksjon av en type som oppført i artikkel 2 nr. 2 bokstav a)-c), når hovedtyngden av virksomheten til alle transaksjonens parter, og den aktuelle formuesgjensstanden (som spesifisert i protokollen), be-

tion of an interest in the object), whether or not the occurrence of the event is certain;

- z) «prospective sale» means a sale which is intended to be made in the future, upon the occurrence of a stated event, whether or not the occurrence of the event is certain;
- (aa) «Protocol» means, in respect of any category of object and associated rights to which this Convention applies, the Protocol in respect of that category of object and associated rights;
- (bb) «registered» means registered in the International Registry pursuant to Chapter V;
- (cc) «registered interest» means an international interest, a registrable non-consensual right or interest or a national interest specified in a notice of a national interest registered pursuant to Chapter V;
- (dd) «registrable non-consensual right or interest» means a non-consensual right or interest registrable pursuant to a declaration deposited under Article 40;
- (ee) «Registrar» means, in respect of the Protocol, the person or body designated by that Protocol or appointed under Article 17(2) (b);
- (ff) «regulations» means regulations made or approved by the Supervisory Authority pursuant to the Protocol;
- (gg) «sale» means a transfer of ownership of an object pursuant to a contract of sale;
- (hh) «secured obligation» means an obligation secured by a security interest;
- (ii) «security agreement» means an agreement by which a chargor grants or agrees to grant to a chargee an interest (including an ownership interest) in or over an object to secure the performance of any existing or future obligation of the chargor or a third person;
- (jj) «security interest» means an interest created by a security agreement;
- (kk) «Supervisory Authority» means, in respect of the Protocol, the Supervisory Authority referred to in Article 17(1);
- (ll) «title reservation agreement» means an agreement for the sale of an object on terms that ownership does not pass until fulfilment of the condition or conditions stated in the agreement;
- (mm) «unregistered interest» means a consensual interest or non-consensual right or interest (other than an interest to which Article

gjenstanden), uansett om det er sikkert at den vil finne sted eller ikke,

- z) «framtidig salg»: et salg som er ment å skulle skje når en bestemt begivenhet finner sted i framtiden, uansett om det er sikkert at den vil finne sted eller ikke,
- aa) «protokoll»: for alle kategorier av formuesgjenstander og tilhørende rettigheter som omfattes av denne konvensjon, protokollen for den aktuelle kategorien av formuesgjenstander og tilhørende rettigheter,
- bb) «registrert»: registrert i det internasjonale registeret i henhold til kapittel V,
- cc) «registrert sikkerhetsrett»: en internasjonal sikkerhetsrett, en registrerbar ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett, eller en nasjonal sikkerhetsrett angitt i en melding om nasjonal sikkerhetsrett som er registrert i henhold til kapittel V,
- dd) «registrerbar ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett»: en ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett som er registrerbar i henhold til en erklæring deponert i samsvar med artikkel 40,
- ee) «registreringsmyndighet»: i forbindelse med protokollen, den person eller det organ som er oppført i protokollen eller er utpekt i samsvar med artikkel 17 nr. 2 bokstav b),
- ff) «reglement»: reglement utarbeidet eller godkjent av tilsynsmyndigheten i henhold til protokollen,
- gg) «salg»: overføring av eiendomsretten til en formuesgjenstand i henhold til en salgsavtale,
- hh) «sikret forpliktelse»: en forpliktelse der det er stilt sikkerhet,
- ii) «avtale om sikkerhetsstillelse»: en avtale der en rettighetsstifter gir eller samtykker i å gi en kravshaver en rettighet (herunder eiendomsrett) i eller over en formuesgjenstand for å sikre at enhver eksisterende eller framtidig forpliktelse som hviler på rettighetsstifteren eller en tredjeperson, blir oppfylt,
- jj) «sikkerhet»: en sikkerhetsrett stiftet ved en avtale om sikkerhetsstillelse,
- kk) «tilsynsmyndighet»: i forbindelse med protokollen, tilsynsmyndigheten nevnt i artikkel 17 nr. 1,
- ll) «avtale om eiendomsforbehold»: en avtale om salg av en formuesgjenstand der eiendomsretten kan overføres først når avtalens vilkår er oppfylt,
- mm) «uregistrert sikkerhetsrett»: en avtalemessig sikkerhetsrett eller ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett (men ikke en sik-

39 applies) which has not been registered, whether or not it is registrable under this Convention; and

(nn) «writing» means a record of information (including information communicated by teletransmission) which is in tangible or other form and is capable of being reproduced in tangible form on a subsequent occasion and which indicates by reasonable means a person's approval of the record.

Article 2

The international interest

1. This Convention provides for the constitution and effects of an international interest in certain categories of mobile equipment and associated rights.
2. For the purposes of this Convention, an international interest in mobile equipment is an interest, constituted under Article 7, in a uniquely identifiable object of a category of such objects listed in paragraph 3 and designated in the Protocol:
  - a) granted by the chargor under a security agreement;
  - b) vested in a person who is the conditional seller under a title reservation agreement; or
  - c) vested in a person who is the lessor under a leasing agreement.

An interest falling within sub-paragraph (a) does not also fall within sub-paragraph (b) or (c).
3. The categories referred to in the preceding paragraphs are:
  - a) airframes, aircraft engines and helicopters;
  - b) railway rolling stock; and
  - c) space assets.
4. The applicable law determines whether an interest to which paragraph 2 applies falls within subparagraph (a), (b) or (c) of that paragraph.
5. An international interest in an object extends to proceeds of that object.

Article 3

Sphere of application

1. This Convention applies when, at the time of the conclusion of the agreement creating or providing for the international interest, the debtor is situated in a Contracting State.

kerhetsrett som omfattes av artikkel 39) som ikke er registrert, enten den er registrerbar etter denne konvensjon eller ikke, og

nn) «skrift»: registrering av opplysninger (herunder opplysninger oversendt ved dataoverføring) på en fysisk bærer, eller en i en annen form, som kan gjengis på en fysisk bærer ved en senere anledning, slik at det på en rimelig og fornuftig måte framgår av bæreren at en person har godkjent registreringen.

Artikkel 2

Internasjonal sikkerhetsrett

1. Ved denne konvensjon innføres en ordning for stiftelsen og rettsvirkningene av en internasjonal sikkerhetsrett i forbindelse med bestemte kategorier av mobilt løsøre og tilhørende rettigheter.
2. I denne konvensjon er en internasjonal sikkerhetsrett i mobilt løsøre en sikkerhetsrett, stiftet i samsvar med artikkel 7, i en individuelt identifiserbar formuesgjenstand tilhørende en kategori av formuesgjenstander omhandlet i nr. 3 og oppført i protokollen, som:
  - a) tilstås av rettighetsstifter i samsvar med en avtale om sikkerhetsstillelse,
  - b) innehas av den som er selger med forbehold i samsvar med en avtale om eiendomsforbehold, eller
  - c) innehas av utleier i samsvar med en leieavtale.

En sikkerhetsrett som hører under bokstav a), kan ikke samtidig høre under bokstav b) eller c).
3. Kategoriene nevnt i de foregående ledd, er:
  - a) flyskrog, flymotorer og helikoptre,
  - b) rullende jernbanemateriell, og
  - c) romutstyr.
4. Gjeldende lovgivning avgjør om en sikkerhetsrett som omfattes av nr. 2, hører under bokstav a), b) eller c).
5. En internasjonal sikkerhetsrett i en formuesgjenstand omfatter også erstatningsproveny fra denne formuesgjenstanden.

Artikkel 3

Virkeområde

1. Denne konvensjon får anvendelse når debitor befinner seg i en konvensjonsstat på det tidspunkt avtalen om stiftelse eller fastsettelse av den internasjonale sikkerhetsretten inngås.

2. The fact that the creditor is situated in a non-Contracting State does not affect the applicability of this Convention.

Article 4

Where debtor is situated

1. For the purposes of Article 3(1), the debtor is situated in any Contracting State:
  - a) under the law of which it is incorporated or formed;
  - b) where it has its registered office or statutory seat;
  - c) where it has its centre of administration; or
  - d) where it has its place of business.
2. A reference in sub-paragraph (d) of the preceding paragraph to the debtor's place of business shall, if it has more than one place of business, mean its principal place of business or, if it has no place of business, its habitual residence.

Article 5

Interpretation and applicable law

1. In the interpretation of this Convention, regard is to be had to its purposes as set forth in the preamble, to its international character and to the need to promote uniformity and predictability in its application.
2. Questions concerning matters governed by this Convention which are not expressly settled in it are to be settled in conformity with the general principles on which it is based or, in the absence of such principles, in conformity with the applicable law.
3. References to the applicable law are to the domestic rules of the law applicable by virtue of the rules of private international law of the forum State.
4. Where a State comprises several territorial units, each of which has its own rules of law in respect of the matter to be decided, and where there is no indication of the relevant territorial unit, the law of that State decides which is the territorial unit whose rules shall govern. In the absence of any such rule, the law of the territorial unit with which the case is most closely connected shall apply.

Article 6

Relationship between the Convention and the Protocol

1. This Convention and the Protocol shall be read and interpreted together as a single instrument.

2. Denne konvensjon får anvendelse også om kreditor ikke befinner seg i en konvensjonsstat.

Artikkel 4

Debitors beliggenhet eller oppholdssted

1. Ved anvendelse av artikkel 3 nr. 1 skal debitor anses å befinne seg i den konvensjonsstat
  - a) etter hvis lovgivning den er stiftet,
  - b) der den har sitt vedtektsbestemte sete,
  - c) der den har sin hovedadministrasjon, eller
  - d) der den har sitt forretningssted.
2. Når det i bokstav d) i foregående ledd er vist til debitors forretningssted, menes hovedforetaket dersom debitor har mer enn ett forretningssted, eller det vanlige bostedet dersom vedkommende ikke har noe forretningssted.

Artikkel 5

Fortolkning og gjeldende lovgivning

1. Ved fortolkningen av denne konvensjon skal det tas hensyn til dens formål slik dette er nedfelt i preambelen, til dens internasjonale karakter og til nødvendigheten av å fremme en ensartet og forutsigbar anvendelse.
2. Spørsmål på saksområder som reguleres av denne konvensjon men som ikke uttrykkelig avgjøres her, skal avgjøres i samsvar med de generelle prinsippene som ligger til grunn for konvensjonen eller, om slike prinsipper ikke foreligger, i samsvar med gjeldende lovgivning.
3. Når det er vist til gjeldende lovgivning, menes de interne regler i den lovgivning som skal gjelde i henhold til reglene innen internasjonal privatrett i vernetingsstaten.
4. Når en stat består av flere territoriale enheter som hver og en har egne rettsregler for spørsmålet som skal prøves, og det ikke er opplyst hvilken territoriale enhet som er relevant, skal denne stats lovgivning avgjøre hvilken territorial enhets regler som skal gjelde. Om slike regler ikke foreligger, skal lovgivningen i den territoriale enhet gjelde som har sterkest tilknytning til saken.

Artikkel 6

Forholdet mellom konvensjonen og protokollen

1. Denne konvensjon og protokollen skal leses og fortolkes sammen, som ett enkelt instrument.

2. To the extent of any inconsistency between this Convention and the Protocol, the Protocol shall prevail.

Chapter II

Constitution of an international interest

Article 7

Formal requirements

An interest is constituted as an international interest under this Convention where the agreement creating or providing for the interest:

- a) is in writing;
- b) relates to an object of which the chargor, conditional seller or lessor has power to dispose;
- c) enables the object to be identified in conformity with the Protocol; and
- d) in the case of a security agreement, enables the secured obligations to be determined, but without the need to state a sum or maximum sum secured.

Chapter III

Default remedies

Article 8

Remedies of charge

1. In the event of default as provided in Article 11, the chargee may, to the extent that the chargor has at any time so agreed and subject to any declaration that may be made by a Contracting State under Article 54, exercise any one or more of the following remedies:
  - a) take possession or control of any object charged to it;
  - b) sell or grant a lease of any such object;
  - c) collect or receive any income or profits arising from the management or use of any such object.
2. The chargee may alternatively apply for a court order authorising or directing any of the acts referred to in the preceding paragraph.
3. Any remedy set out in sub-paragraph (a), (b) or (c) of paragraph 1 or by Article 13 shall be exercised in a commercially reasonable manner. A remedy shall be deemed to be exercised in a commercially reasonable manner where it is exercised in conformity with a provision of the security agreement except where such a provision is manifestly unreasonable.
4. A chargee proposing to sell or grant a lease of an object under paragraph 1 shall give reasona-

2. I den grad det er manglende samsvar mellom denne konvensjon og protokollen, skal protokollen gå foran.

Kapittel II

Stiftelse av en internasjonal sikkerhetsrett

Artikkel 7

Formelle krav

En rettighet anses som en internasjonal sikkerhetsrett etter denne konvensjon når avtalen om stiftelse eller fastsettelse av sikkerhetsretten

- a) er skriftlig,
- b) gjelder en formuesgjenstand som rettighetsstifter, selger med forbehold eller utleier har råderett over,
- c) gjør det mulig å identifisere formuesgjenstanden i samsvar med protokollen, og
- d) når det dreier seg om en avtale om sikkerhetsstillelse, gjør det mulig å bestemme de sikrede forpliktelsene, men uten at det er nødvendig å fastsette et beløp eller et sikret maksimumsbeløp.

Kapittel III

Misligholdsbeføyelser

Artikkel 8

Tiltak som kan treffes av kravshaver

1. Ved mislighold som fastsatt i artikkel 11 kan kravshaveren, dersom rettighetsstifteren på et tidspunkt har samtykket, og med forbehold for en eventuell erklæring avgitt av en konvensjonsstat i samsvar med artikkel 54, treffe ett eller flere av følgende tiltak:
  - a) ta i besittelse eller utøve rådighet over enhver formuesgjenstand vedkommende har sikkerhet i,
  - b) selge eller leie ut formuesgjenstanden,
  - c) innkreve eller motta enhver inntekt eller fortjeneste som er et resultat av forvaltning eller bruk av formuesgjenstanden.
2. Kravshaveren kan også anmode om en domstolsbeslutning som gir tillatelse til eller pålegg om en av handlingene nevnt i foregående ledd.
3. Alle tiltak oppført i nr. 1 bokstav a), b) eller c) eller i artikkel 13 skal utøves på en kommersielt fornuftig måte. Et tiltak skal anses utøvd på en kommersielt fornuftig måte når det skjer i samsvar med en bestemmelse i avtalen om sikkerhetsstillelse, unntatt når en slik bestemmelse er åpenbart urimelig.
4. En kravshaver som ønsker å selge eller leie ut en formuesgjenstand i samsvar med nr. 1, skal

ble prior notice in writing of the proposed sale or lease to:

- a) interested persons specified in Article 1(m) (i) and (ii); and
  - b) interested persons specified in Article 1(m) (iii) who have given notice of their rights to the chargee within a reasonable time prior to the sale or lease.
5. Any sum collected or received by the chargee as a result of exercise of any of the remedies set out in paragraph 1 or 2 shall be applied towards discharge of the amount of the secured obligations.
  6. Where the sums collected or received by the chargee as a result of the exercise of any remedy set out in paragraph 1 or 2 exceed the amount secured by the security interest and any reasonable costs incurred in the exercise of any such remedy, then unless otherwise ordered by the court the chargee shall distribute the surplus among holders of subsequently ranking interests which have been registered or of which the chargee has been given notice, in order of priority, and pay any remaining balance to the chargor.

Article 9

Vesting of object in satisfaction; redemption

1. At any time after default as provided in Article 11, the chargee and all the interested persons may agree that ownership of (or any other interest of the chargor in) any object covered by the security interest shall vest in the chargee in or towards satisfaction of the secured obligations.
2. The court may on the application of the chargee order that ownership of (or any other interest of the chargor in) any object covered by the security interest shall vest in the chargee in or towards satisfaction of the secured obligations.
3. The court shall grant an application under the preceding paragraph only if the amount of the secured obligations to be satisfied by such vesting is commensurate with the value of the object after taking account of any payment to be made by the chargee to any of the interested persons.
4. At any time after default as provided in Article 11 and before sale of the charged object or the making of an order under paragraph 2, the chargor or any interested person may dis-

gi et rimelig skriftlig varsel om det foreslåtte salget eller den foreslåtte utleien til:

- a) berørte personer som angitt i artikkel 1 bokstav m) i) og ii), og
  - b) berørte personer som angitt i artikkel 1 bokstav m) iii) som har gitt kravshaveren melding om sine rettigheter i rimelig tid før salget eller utleien.
5. Ethvert beløp kravshaveren har innkrevd eller mottatt som en følge av iverksettelse av et tiltak som angitt i nr. 1 eller 2, skal benyttes til å innfri de sikrede forpliktelsene.
  6. Når beløp som kravshaveren har innkrevd eller mottatt som en følge av et tiltak som angitt i nr. 1 eller 2, overstiger det sikrede beløpet og eventuelle rimelige utgifter som er påløpt i forbindelse med tiltaket, skal kravshaveren, med mindre domstolen beslutter noe annet, fordele det overskytende beløpet i prioritert rekkefølge blant innehavere av lavere prioriterte sikkerhetsretter som er registrert, eller som kravshaveren har fått melding om, og utbetale et eventuelt restbeløp til rettighetsstifteren.

Artikkel 9

Overføring av eiendomsrett som kompensasjon, frigjøring

1. På ethvert tidspunkt etter mislighold som fastsatt i artikkel 11 kan kravshaveren og alle berørte personer bli enige om at eiendomsretten til en sikret formuesgjenstand (eller enhver annen sikkerhetsrett som rettighetsstifteren har til denne formuesgjenstand) skal overføres til kravshaveren som hel eller delvis kompensasjon for de sikrede forpliktelsene.
2. Domstolen kan på anmodning fra kravshaveren beslutte at eiendomsretten til en sikret formuesgjenstand (eller enhver annen sikkerhetsrett som rettighetsstifteren har til denne formuesgjenstand) skal overføres til kravshaveren som hel eller delvis kompensasjon for de sikrede forpliktelsene.
3. Domstolen skal ta en anmodning etter foregående ledd til følge bare dersom forpliktelsene som skal kompenseres ved en slik overførsel, er sikret med et beløp som står i forhold til verdien av formuesgjenstanden, når det tas hensyn til alle utbetalinger fra kravshaveren til de berørte personer.
4. På ethvert tidspunkt etter mislighold som fastsatt i artikkel 11, og før et salg av formuesgjenstanden eller en beslutning i henhold til nr. 2, kan rettighetsstifteren eller en berørt person

charge the security interest by paying in full the amount secured, subject to any lease granted by the chargee under Article 8(1) (b) or ordered under Article 8(2). Where, after such default, the payment of the amount secured is made in full by an interested person other than the debtor, that person is subrogated to the rights of the chargee.

5. Ownership or any other interest of the chargor passing on a sale under Article 8(1) (b) or passing under paragraph 1 or 2 of this Article is free from any other interest over which the chargee's security interest has priority under the provisions of Article 29.

Article 10

Remedies of conditional seller or lessor

In the event of default under a title reservation agreement or under a leasing agreement as provided in Article 11, the conditional seller or the lessor, as the case may be, may:

- a) subject to any declaration that may be made by a Contracting State under Article 54, terminate the agreement and take possession or control of any object to which the agreement relates; or
- b) apply for a court order authorising or directing either of these acts.

Article 11

Meaning of default

1. The debtor and the creditor may at any time agree in writing as to the events that constitute a default or otherwise give rise to the rights and remedies specified in Articles 8 to 10 and 13.
2. Where the debtor and the creditor have not so agreed, «default» for the purposes of Articles 8 to 10 and 13 means a default which substantially deprives the creditor of what it is entitled to expect under the agreement.

Article 12

Additional remedies

Any additional remedies permitted by the applicable law, including any remedies agreed upon by the parties, may be exercised to the extent that they are not inconsistent with the mandatory provisions of this Chapter as set out in Article 15.

innløse sikkerheten som er stilt ved å betale hele det sikrede beløpet, med forbehold for en eventuell leieavtale inngått av kravshaveren i samsvar med artikkel 8 nr. 1 bokstav b) eller besluttet i samsvar med artikkel 8 nr. 2. Når hele det sikrede beløpet etter mislighold betales av en berørt person som ikke er debitor, trer vedkommende inn i kravshaverens rettigheter.

5. Rettighetsstifterens eiendomsrett eller annen rettighet som overføres ved salg etter artikkel 8 nr. 1 bokstav b) eller etter nr. 1 eller 2 i denne artikkel, frigjøres for enhver annen rettighet eller sikkerhetsrett som er prioritert lavere enn kravshaverens sikkerhet etter bestemmelsene i artikkel 29.

Artikkel 10

Tiltak som kan treffes av selger med forbehold eller av utleier

Ved mislighold av en avtale om eiendomsforbehold eller en leieavtale som fastsatt i artikkel 11 kan selger med forbehold eller utleier, alt etter omstendighetene,

- a) med forbehold for enhver erklæring som kan avgis av en konvensjonsstat i samsvar med artikkel 54, si opp avtalen og ta i besittelse eller utøve rådighet over enhver formuesgjenstand som omfattes av avtalen, eller
- b) anmode om en domstolsbeslutning som gir tillatelse til eller pålegg om en av disse handlingene.

Artikkel 11

Begrepet mislighold

1. Debitor og kreditor kan på ethvert tidspunkt avtale skriftlig hvilke forhold som skal utgjøre mislighold eller utløse de rettigheter og tiltak som er angitt i artikkel 8-10 og i artikkel 13.
2. Når debitor og kreditor ikke har avtalt dette, menes med «mislighold» ved anvendelse av artikkel 8-10 og artikkel 13 et mislighold som i vesentlig grad fratrar kreditor hva vedkommende har rett til å forvente etter avtalen.

Artikkel 12

Ytterligere tiltak

Alle ytterligere tiltak som kan treffes etter gjeldende lovgivning, herunder tiltak som partene blir enige om, kan iverksettes i den grad de ikke er uforenlige med ufravikelige bestemmelser i dette kapittel som angitt i artikkel 15.

*Article 13***Relief pending final determination**

1. Subject to any declaration that it may make under Article 55, a Contracting State shall ensure that a creditor who adduces evidence of default by the debtor may, pending final determination of its claim and to the extent that the debtor has at any time so agreed, obtain from a court speedy relief in the form of such one or more of the following orders as the creditor requests:
  - a) preservation of the object and its value;
  - b) possession, control or custody of the object;
  - c) immobilisation of the object; and
  - d) lease or, except where covered by subparagraphs (a) to (c), management of the object and the income therefrom.
2. In making any order under the preceding paragraph, the court may impose such terms as it considers necessary to protect the interested persons in the event that the creditor:
  - a) in implementing any order granting such relief, fails to perform any of its obligations to the debtor under this Convention or the Protocol; or
  - b) fails to establish its claim, wholly or in part, on the final determination of that claim.
3. Before making any order under paragraph 1, the court may require notice of the request to be given to any of the interested persons.
4. Nothing in this Article affects the application of Article 8(3) or limits the availability of forms of interim relief other than those set out in paragraph 1.

*Article 14***Procedural requirements**

Subject to Article 54(2), any remedy provided by this Chapter shall be exercised in conformity with the procedure prescribed by the law of the place where the remedy is to be exercised.

*Article 15***Derogation**

In their relations with each other, any two or more of the parties referred to in this Chapter may at any time, by agreement in writing, derogate from or vary the effect of any of the preceding provisions of this Chapter except Articles 8(3) to (6), 9(3) and (4), 13(2) and 14.

*Artikkel 13***Rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse**

1. En konvensjonsstat skal, med forbehold for en eventuell erklæring den kan avgi i samsvar med artikkel 55, sørge for at en kreditor som fører bevis for debtors mislighold, i påvente av endelig avgjørelse i saken og i den grad debitor på et tidspunkt har samtykket, på anmodning kan utvirke at en domstol raskt beslutter ett eller flere av følgende tiltak:
  - a) bevaring av formuesgjenstanden og dets verdi,
  - b) besittelse av, rådighet over eller oppbevaring av formuesgjenstanden,
  - c) tilbakeholdelse av formuesgjenstanden, og
  - d) utleie eller, unntatt i de tilfeller som er omhandlet i bokstav a)-c), forvaltning av formuesgjenstanden og inntektene av dette.
2. Domstolen kan, når den treffer beslutning i samsvar med foregående ledd, sette de vilkår som den mener er nødvendige for å beskytte de berørte personer dersom:
  - a) kreditor i forbindelse med iverksettelse av en beslutning om slike tiltak unnlater å oppfylle noen av sine forpliktelser overfor debitor etter denne konvensjon eller protokollen, eller
  - b) kreditors krav helt eller delvis avvises i den endelige beslutningen om kravet.
3. Domstolen kan, før den treffer beslutning i samsvar med nr. 1, kreve at alle berørte personer får melding om anmodningen.
4. Ingen bestemmelse i denne artikkel berører anvendelsen av artikkel 8 nr. 3 eller innskrenker muligheten for andre midlertidige tiltak enn dem som er angitt i nr. 1.

*Artikkel 14***Krav til prosess**

Med forbehold for artikkel 54 nr. 2 skal alle rettsmidler omhandlet i dette kapittel iverksettes i henhold til den prosedyre som er fastsatt i loven på stedet der rettsmidlet skal iverksettes.

*Artikkel 15***Fravikelse**

To eller flere av de parter som er nevnt i dette kapittel, kan i forbindelsene seg imellom på ethvert tidspunkt, ved skriftlig avtale, gjøre unntak fra eller fravike de foregående bestemmelsene i dette kapittel, unntatt artikkel 8 nr. 3-6, artikkel 9 nr. 3 og 4, artikkel 13 nr. 2 og artikkel 14.

*Chapter IV***The international registration system***Article 16***The International Registry**

1. An International Registry shall be established for registrations of:
  - a) international interests, prospective international interests and registrable non-consensual rights and interests;
  - b) assignments and prospective assignments of international interests;
  - c) acquisitions of international interests by legal or contractual subrogations under the applicable law;
  - d) notices of national interests; and
  - e) subordinations of interests referred to in any of the preceding sub-paragraphs.
2. Different international registries may be established for different categories of object and associated rights.
3. For the purposes of this Chapter and Chapter V, the term «registration» includes, where appropriate, an amendment, extension or discharge of a registration.

*Article 17***The Supervisory Authority and the Registrar**

1. There shall be a Supervisory Authority as provided by the Protocol.
2. The Supervisory Authority shall:
  - a) establish or provide for the establishment of the International Registry;
  - b) except as otherwise provided by the Protocol, appoint and dismiss the Registrar;
  - c) ensure that any rights required for the continued effective operation of the International Registry in the event of a change of Registrar will vest in or be assignable to the new Registrar;
  - d) after consultation with the Contracting States, make or approve and ensure the publication of regulations pursuant to the Protocol dealing with the operation of the International Registry;
  - e) establish administrative procedures through which complaints concerning the operation of the International Registry can be made to the Supervisory Authority;

*Kapittel IV***Den internasjonale registreringsordningen***Artikkel 16***Det internasjonale registeret**

1. Det skal opprettes et internasjonalt register for registrering av:
  - a) internasjonale sikkerhetsretter, framtidige internasjonale sikkerhetsretter og registrerbare ikke-avtalemessige rettigheter og sikkerhetsretter,
  - b) overdragelser og framtidige overdragelser av internasjonale sikkerhetsretter,
  - c) erverv av internasjonale sikkerhetsretter ved lovbestemt eller avtalebestemt subrogasjon etter gjeldende lovgivning,
  - d) meldinger om nasjonale sikkerhetsretter, og
  - e) prioritert rekkefølge for sikkerhetsretter nevnt i bokstav a)-d).
2. Det kan opprettes forskjellige internasjonale registre for forskjellige kategorier av formuesgjenstander og tilhørende rettigheter.
3. I dette kapittel og i kapittel V omfatter uttrykket «registrering» også endring, forlengelse eller sletting av en registrering, alt etter sammenhengen.

*Artikkel 17***Tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten**

1. Det skal utpekes en tilsynsmyndighet som fastsatt i protokollen.
2. Tilsynsmyndigheten skal:
  - a) opprette eller sørge for opprettelse av det internasjonale registeret,
  - b) med mindre det er bestemt noe annet i protokollen, utpeke registreringsmyndigheten og avslutte dens virksomhet,
  - c) dersom registreringsmyndigheten skiftes ut, sørge for at alle rettigheter som kreves for en kontinuerlig og effektiv drift av det internasjonale registeret, overføres til eller kan overdras til den nye registreringsmyndigheten,
  - d) etter å ha rådspurt konvensjonsstatene, utarbeide eller godkjenne reglementet for driften av det internasjonale registeret i henhold til protokollen, og sørge for at det offentliggjøres,
  - e) fastsette administrative rutiner for behandlingen av klager på driften av det internasjonale registeret,

f) supervise the Registrar and the operation of the International Registry; g) at the request of the Registrar, provide such guidance to the Registrar as the Supervisory Authority thinks fit; h) set and periodically review the structure of fees to be charged for the services and facilities of the International Registry; i) do all things necessary to ensure that an efficient notice-based electronic registration system exists to implement the objectives of this Convention and the Protocol; and j) report periodically to Contracting States concerning the discharge of its obligations under this Convention and the Protocol. 3. The Supervisory Authority may enter into any agreement requisite for the performance of its functions, including any agreement referred to in Article 27(3). 4. The Supervisory Authority shall own all proprietary rights in the data bases and archives of the International Registry. 5. The Registrar shall ensure the efficient operation of the International Registry and perform the functions assigned to it by this Convention, the Protocol and the regulations.	f) føre tilsyn med registreringsmyndigheten og med driften av det internasjonale registeret, g) på anmodning fra registreringsmyndigheten, gi registreringsmyndigheten den veiledning som tilsynsmyndigheten mener er hensiktsmessig, h) fastsette og jevnlig gjennomgå avgiftssystemet for det internasjonale registerets tjenester, i) treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at det foreligger en effektiv, meldingsbasert elektronisk registreringsordning for det formål å nå målene i denne konvensjon og i protokollen, og j) rapportere jevnlig til konvensjonsstatene om hvordan den oppfyller sine forpliktelser etter denne konvensjon og protokollen. 3. Tilsynsmyndigheten kan inngå enhver avtale som er nødvendig for at den skal kunne utføre sine oppgaver, herunder enhver avtale som nevnt i artikkel 27 nr. 3. 4. Tilsynsmyndigheten skal ha alle eiendomsrettigheter til det internasjonale registerets databaser og arkiver. 5. Registreringsmyndigheten skal sikre en effektiv drift av det internasjonale registeret og utføre de oppgaver den er tillagt i denne konvensjon, i protokollen og i reglementet.

Chapter V

Other matters relating to registration

Article 18

Registration requirements

1. The Protocol and regulations shall specify the requirements, including the criteria for the identification of the object:
  - a) for effecting a registration (which shall include provision for prior electronic transmission of any consent from any person whose consent is required under Article 20);
  - b) for making searches and issuing search certificates, and, subject thereto;
  - c) for ensuring the confidentiality of information and documents of the International Registry other than information and documents relating to a registration.
2. The Registrar shall not be under a duty to enquire whether a consent to registration under Article 20 has in fact been given or is valid.
3. Where an interest registered as a prospective international interest becomes an international interest, no further registration shall be required provided that the registration information is

Kapittel V

Andre forhold i forbindelse med registrering

Artikkel 18

Vilkår for registrering

1. Protokollen og reglementet skal angi vilkårene, herunder kravene til identifisering av formuesgjenstanden, for å kunne:
  - a) foreta en registrering (samtykke i samsvar med artikkel 20 kan gis elektronisk på forhånd),
  - b) foreta søk og utstede søkeattester og, med forbehold for dette,
  - c) sikre fortrolig behandling av opplysninger og dokumenter i det internasjonale registeret, bortsett fra opplysninger og dokumenter som gjelder en registrering.
2. Registreringsmyndigheten skal ikke ha plikt til å undersøke om et samtykke til registrering i samsvar med artikkel 20 er gitt, eller er gyldig.
3. Når en sikkerhetsrett som er registrert som en framtidig internasjonal sikkerhetsrett, går over til å bli en internasjonal sikkerhetsrett, skal ytterligere registrering ikke kreves, forutsatt at

sufficient for a registration of an international interest.

4. The Registrar shall arrange for registrations to be entered into the International Registry data base and made searchable in chronological order of receipt, and the file shall record the date and time of receipt.
5. The Protocol may provide that a Contracting State may designate an entity or entities in its territory as the entry point or entry points through which the information required for registration shall or may be transmitted to the International Registry. A Contracting State making such a designation may specify the requirements, if any, to be satisfied before such information is transmitted to the International Registry.

Article 19

Validity and time of registration

1. A registration shall be valid only if made in conformity with Article 20.
2. A registration, if valid, shall be complete upon entry of the required information into the International Registry data base so as to be searchable.
3. A registration shall be searchable for the purposes of the preceding paragraph at the time when:
  - a) the International Registry has assigned to it a sequentially ordered file number; and
  - b) the registration information, including the file number, is stored in durable form and may be accessed at the International Registry.
4. If an interest first registered as a prospective international interest becomes an international interest, that international interest shall be treated as registered from the time of registration of the prospective international interest provided that the registration was still current immediately before the international interest was constituted as provided by Article 7.
5. The preceding paragraph applies with necessary modifications to the registration of a prospective assignment of an international interest.
6. A registration shall be searchable in the International Registry data base according to the criteria prescribed by the Protocol.

det er gitt tilstrekkelige opplysninger ved registreringen til at en internasjonal sikkerhetsrett kan registreres.

4. Registreringsmyndigheten skal sørge for at registreringene føres inn i det internasjonale registerets database og gjøres søkbare i kronologisk orden etter tidspunktet for mottak, og dato og klokkeslett for mottak skal framgå av filen.
5. Protokollen kan ha bestemmelser om at en konvensjonsstat kan utpeke ett eller flere organer på sitt territorium til kontaktorgan, som kan eller skal viderefremde nødvendige registreringsopplysninger til det internasjonale registeret. En konvensjonsstat som foretar en slik utpeking, kan angi eventuelle krav som må oppfylles før opplysningene kan overføres til det internasjonale registeret.

Artikkel 19

Gyldighet og registreringstidspunkt

1. En registrering skal være gyldig bare dersom den foretas i samsvar med artikkel 20.
2. En registrering er, dersom den er gyldig, fullstendig når de nødvendige opplysningene er innført i det internasjonale registerets database, slik at den er søkbar.
3. En registrering skal være søkbar i samsvar med foregående ledd når:
  - a) det internasjonale registeret har gitt den et løpenummer, og
  - b) opplysningene gitt ved registreringen, herunder løpenummeret, er lagret på en varig bærer og kan hentes ut gjennom det internasjonale registeret.
4. Dersom en sikkerhetsrett som først er registrert som en framtidig internasjonal sikkerhetsrett, går over til å bli en internasjonal sikkerhetsrett, skal denne internasjonale sikkerhetsrett anses å være registrert fra det tidspunkt den framtidige internasjonale sikkerhetsretten ble registrert, forutsatt at denne registreringen fremdeles var gyldig umiddelbart før den internasjonale sikkerhetsretten ble stiftet som fastsatt i artikkel 7.
5. Nr. 4 skal, med nødvendige tilpasninger, gjelde for registrering av en framtidig overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett.
6. En registrering skal være søkbar i det internasjonale registerets database i samsvar med de kriterier som er fastsatt i protokollen.

*Article 20***Consent to registration**

1. An international interest, a prospective international interest or an assignment or prospective assignment of an international interest may be registered, and any such registration amended or extended prior to its expiry, by either party with the consent in writing of the other.
2. The subordination of an international interest to another international interest may be registered by or with the consent in writing at any time of the person whose interest has been subordinated.
3. A registration may be discharged by or with the consent in writing of the party in whose favour it was made.
4. The acquisition of an international interest by legal or contractual subrogation may be registered by the subrogee.
5. A registrable non-consensual right or interest may be registered by the holder thereof.
6. A notice of a national interest may be registered by the holder thereof.

*Article 21***Duration of registration**

Registration of an international interest remains effective until discharged or until expiry of the period specified in the registration.

*Article 22***Searches**

1. Any person may, in the manner prescribed by the Protocol and regulations, make or request a search of the International Registry by electronic means concerning interests or prospective international interests registered therein.
2. Upon receipt of a request therefor, the Registrar, in the manner prescribed by the Protocol and regulations, shall issue a registry search certificate by electronic means with respect to any object:
  - a) stating all registered information relating thereto, together with a statement indicating the date and time of registration of such information; or
  - b) stating that there is no information in the International Registry relating thereto.

*Artikkel 20***Samtykke til registrering**

1. En internasjonal sikkerhetsrett, en framtidig internasjonal sikkerhetsrett eller en overdragelse eller framtidig overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett kan registreres, og en av partene kan, med skriftlig samtykke fra den andre parten, endre eller forlenge registreringen før den utløper.
2. Når en internasjonal sikkerhetsrett viker prioritet for en annen internasjonal sikkerhetsrett, kan det registreres av den person hvis sikkerhetsrett har fått lavere prioritet, eller med vedkommendes skriftlige samtykke, som kan gis på ethvert tidspunkt.
3. En registrering kan slettes av den part i hvis favør den ble foretatt, eller med vedkommendes skriftlige samtykke.
4. Når en internasjonal sikkerhetsrett er ervervet ved lovbestemt eller avtalemessig subrogasjon, kan dette registreres av den som trer inn.
5. En registrerbar ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett kan registreres av dens innehaver.
6. En melding om en nasjonal sikkerhetsrett kan registreres av dens innehaver.

*Artikkel 21***Registreringens gyldighet**

Registreringen av en internasjonal sikkerhetsrett er gyldig til den slettes, eller til tidsrommet angitt i registreringen utløper.

*Artikkel 22***Søk**

1. Enhver person kan, på den måte som er fastsatt i protokollen og i reglementet, foreta eller be om å få foreta et elektronisk søk i det internasjonale registeret, på sikkerhetsretter eller framtidige internasjonale sikkerhetsretter som er registrert der.
2. Registreringsmyndigheten skal, på den måte som er fastsatt i protokollen og reglementet, når den mottar en anmodning om søk, utstede en elektronisk søkeattest
  - a) med angivelse av alle registrerte opplysninger om formuesgjenstanden, samt dato og klokkeslett for registreringen av opplysningene, eller
  - b) med angivelse av at det ikke finnes opplysninger om formuesgjenstanden i det internasjonale registeret.

3. A search certificate issued under the preceding paragraph shall indicate that the creditor named in the registration information has acquired or intends to acquire an international interest in the object but shall not indicate whether what is registered is an international interest or a prospective international interest, even if this is ascertainable from the relevant registration information.
3. En søkeattest utstedt i samsvar med foregående ledd skal angi at den kreditor som er navngitt i registreringsopplysningene, har ervervet eller har til hensikt å erverve en internasjonal sikkerhetsrett i formuesgjenstanden, men den skal ikke angi om registreringen gjelder en internasjonal sikkerhetsrett eller en framtidig internasjonal sikkerhetsrett, selv om det er mulig å bringe dette på det rene ut fra opplysningene gitt ved registreringen.

Article 23

List of declarations and declared non-consensual rights or interests

The Registrar shall maintain a list of declarations, withdrawals of declaration and of the categories of nonconsensual right or interest communicated to the Registrar by the Depositary as having been declared by Contracting States in conformity with Articles 39 and 40 and the date of each such declaration or withdrawal of declaration. Such list shall be recorded and searchable in the name of the declaring State and shall be made available as provided in the Protocol and regulations to any person requesting it.

Article 24

Evidentiary value of certificates

A document in the form prescribed by the regulations which purports to be a certificate issued by the International Registry is prima facie proof:

- a) that it has been so issued; and
- b) of the facts recited in it, including the date and time of a registration.

Article 25

Discharge of registration

1. Where the obligations secured by a registered security interest or the obligations giving rise to a registered non-consensual right or interest have been discharged, or where the conditions of transfer of title under a registered title reservation agreement have been fulfilled, the holder of such interest shall, without undue delay, procure the discharge of the registration after written demand by the debtor delivered to or received at its address stated in the registration.
2. Where a prospective international interest or a prospective assignment of an international interest has been registered, the intending creditor or intending assignee shall, without undue delay, procure the discharge of the

Artikkel 23

Liste over erklæringer og ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter

Registreringsmyndigheten skal føre en liste over erklæringer, tilbaketrunkne erklæringer og kategorier av ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter som depositaren har oversendt til registreringsmyndigheten etter at konvensjonsstatene har avgitt erklæring om dette i samsvar med artikkel 39 og 40, med angivelse av dato for hver erklæring eller tilbaketrekning av erklæring. Listen skal registreres og være søkbar på navnet på staten som har avgitt erklæringen, og skal gjøres tilgjengelig som fastsatt i protokollen og i reglementet for alle som ønsker det.

Artikkel 24

Attestens bevisverdi

Et dokument som oppfyller formkravene i reglementet og framstår som en attest utstedt av det internasjonale registeret, er prima facie-bevis på:

- a) at det er utstedt av det internasjonale registeret, og
- b) dokumentets innhold, herunder dato og klokkeslett for registreringen.

Artikkel 25

Sletting av registrering

1. Ved innfrielse av forpliktelser sikret gjennom en registrert sikkerhet eller forpliktelser under en registrert ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett, eller ved oppfyllelse av vilkårene for overføring av eiendomsrett etter en registrert avtale om eiendomsforbehold, skal innehaveren av en slik sikkerhetsrett uten unødige opphold sørge for at registreringen slettes, etter skriftlig anmodning fra debitor levert til eller mottatt på adressen oppgitt i registreringen.
2. Når en framtidig internasjonal sikkerhetsrett eller en framtidig overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett er blitt registrert, skal den framtidige kreditor eller den framtidige mottakeren uten unødige opphold sørge for at regis-

registration after written demand by the intending debtor or assignor which is delivered to or received at its address stated in the registration before the intending creditor or assignee has given value or incurred a commitment to give value.

3. Where the obligations secured by a national interest specified in a registered notice of a national interest have been discharged, the holder of such interest shall, without undue delay, procure the discharge of the registration after written demand by the debtor delivered to or received at its address stated in the registration.
4. Where a registration ought not to have been made or is incorrect, the person in whose favour the registration was made shall, without undue delay, procure its discharge or amendment after written demand by the debtor delivered to or received at its address stated in the registration.

Article 26

Access to the international registration facilities

No person shall be denied access to the registration and search facilities of the International Registry on any ground other than its failure to comply with the procedures prescribed by this Chapter.

Chapter VI

Privileges and immunities of the Supervisory Authority and the Registrar

Article 27

Legal personality; immunity

1. The Supervisory Authority shall have international legal personality where not already possessing such personality.
2. The Supervisory Authority and its officers and employees shall enjoy such immunity from legal or administrative process as is specified in the Protocol.
3. a) The Supervisory Authority shall enjoy exemption from taxes and such other privileges as may be provided by agreement with the host State.
b) For the purposes of this paragraph, «host State» means the State in which the Supervisory Authority is situated.
4. The assets, documents, data bases and archives of the International Registry shall be inviolable and immune from seizure or other legal or administrative process.

treringen slettes, etter skriftlig anmodning fra den framtidige debitor eller overdrager levert til eller mottatt på adressen oppgitt i registreringen, før den framtidige kreditoren eller mottakeren har betalt forskudd eller forpliktet seg til å betale forskudd.

3. Ved innfrielse av forpliktelse sikret gjennom en nasjonal sikkerhetsrett og angitt i en registrert melding om en nasjonal sikkerhetsrett, skal innehaveren av denne sikkerhetsrett uten unødige opphold sørge for at registreringen slettes, etter skriftlig anmodning fra debitor levert til eller mottatt på adressen oppgitt i registreringen.
4. Når en registrering ikke burde vært foretatt eller er ukorrekt, skal den person i hvis favør den ble foretatt, uten unødige opphold sørge for at den slettes eller endres, etter skriftlig anmodning fra debitor levert til eller mottatt på adressen oppgitt i registreringen.

Artikkel 26

Tilgang til den internasjonale registrerings-tjenesten

Ingen skal nektes tilgang til det internasjonale registerets registrerings- og søketjeneste av annen grunn enn at vedkommende unnlater å følge prosedyrene fastsatt i dette kapittel.

Kapittel VI

Privilegier og immunitet for tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten

Artikkel 27

Status som juridisk person, immunitet

1. Tilsynsmyndigheten skal ha status som internasjonal juridisk person om dette ikke allerede er tilfellet.
2. Tilsynsmyndigheten og dens tjenestemenn og ansatte skal nyte godt av immunitet mot rettslig eller administrativ forfølgning som angitt i protokollen.
3. a) Tilsynsmyndigheten skal nyte godt av skattefritak og andre privilegier etter avtale med vertsstaten.
b) I dette ledd menes med «vertsstat», staten der tilsynsmyndigheten holder til.
4. Det internasjonale registerets eiendeler, dokumenter, databaser og arkiver skal være ukrenkelige og ha immunitet med hensyn til beslag eller annen rettslig eller administrativ forfølgning.

5. For the purposes of any claim against the Registrar under Article 28(1) or Article 44, the claimant shall be entitled to access to such information and documents as are necessary to enable the claimant to pursue its claim.
6. The Supervisory Authority may waive the inviolability and immunity conferred by paragraph 4.

*Chapter VII***Liability of the Registrar***Article 28***Liability and financial assurances**

1. The Registrar shall be liable for compensatory damages for loss suffered by a person directly resulting from an error or omission of the Registrar and its officers and employees or from a malfunction of the international registration system except where the malfunction is caused by an event of an inevitable and irresistible nature, which could not be prevented by using the best practices in current use in the field of electronic registry design and operation, including those related to back-up and systems security and networking.
2. The Registrar shall not be liable under the preceding paragraph for factual inaccuracy of registration information received by the Registrar or transmitted by the Registrar in the form in which it received that information nor for acts or circumstances for which the Registrar and its officers and employees are not responsible and arising prior to receipt of registration information at the International Registry.
3. Compensation under paragraph 1 may be reduced to the extent that the person who suffered the damage caused or contributed to that damage.
4. The Registrar shall procure insurance or a financial guarantee covering the liability referred to in this Article to the extent determined by the Supervisory Authority, in accordance with the Protocol.

*Chapter VIII***Effects of an international interest as against third parties***Article 29***Priority of competing interests**

1. A registered interest has priority over any other interest subsequently registered and over an unregistered interest.

*Kapittel VII***Registreringsmyndighetens ansvar***Artikkel 28***Ansvar og økonomiske forsikringer**

1. Registreringsmyndigheten skal betale skadeserstatning når en person har lidt tap som en direkte følge av en feil eller unnløstelse som registreringsmyndigheten og dens tjenestemenn og ansatte har gjort seg skyldig i, eller en funksjonsfeil i den internasjonale registreringsordningen, med mindre funksjonsfeilen skyldes en hendelse som ikke lar seg unngå eller avverge, og som vanlig, anbefalt praksis for utforming og drift av elektroniske registre, herunder sikkerhetskopiering og sikkerhets- og nettsystemer, ikke hadde kunnet hindre.
2. Registreringsmyndigheten skal ikke være ansvarlig etter foregående ledd for faktiske feil i registreringsopplysninger den har mottatt eller videresendt i den form de ble mottatt; registreringsmyndigheten skal heller ikke være ansvarlig for handlinger eller forhold som verken den eller dens tjenestemenn eller ansatte har som sitt ansvarsområde, og som fant sted før registreringsopplysningene ble mottatt ved det internasjonale registeret.
3. Skadeserstatning etter nr. 1 kan reduseres i den utstrekning skadelidte har forårsaket eller bidratt til skaden.
4. Registreringsmyndigheten skal tegne forsikring eller sørge for økonomisk garanti som dekker ansvaret nevnt i denne artikkel, slik tilsynsmyndigheten bestemmer og i samsvar med protokollen.

*Kapittel VIII***En internasjonal sikkerhetsretts rettsvirkninger overfor tredjepersoner***Artikkel 29***Prioritet for konkurrerende sikkerhetsretter**

1. En registrert sikkerhetsrett har prioritet framfor enhver annen sikkerhetsrett som er registrert på et senere tidspunkt, og framfor en uregistrert sikkerhetsrett.

2. The priority of the first-mentioned interest under the preceding paragraph applies:
    - a) even if the first-mentioned interest was acquired or registered with actual knowledge of the other interest; and
    - b) even as regards value given by the holder of the first-mentioned interest with such knowledge.
  3. The buyer of an object acquires its interest in it:
    - a) subject to an interest registered at the time of its acquisition of that interest; and
    - b) free from an unregistered interest even if it has actual knowledge of such an interest.
  4. The conditional buyer or lessee acquires its interest in or right over that object:
    - a) subject to an interest registered prior to the registration of the international interest held by its conditional seller or lessor; and
    - b) free from an interest not so registered at that time even if it has actual knowledge of that interest.
  5. The priority of competing interests or rights under this Article may be varied by agreement between the holders of those interests, but an assignee of a subordinated interest is not bound by an agreement to subordinate that interest unless at the time of the assignment a subordination had been registered relating to that agreement.
  6. Any priority given by this Article to an interest in an object extends to proceeds.
  7. This Convention:
    - (a) does not affect the rights of a person in an item, other than an object, held prior to its installation on an object if under the applicable law those rights continue to exist after the installation; and
    - (b) does not prevent the creation of rights in an item, other than an object, which has previously been installed on an object where under the applicable law those rights are created.
2. Førstnevnte sikkerhetsretts prioritet etter foregående ledd gjelder
    - a) selv om den andre sikkerhetsretten var kjent da førstnevnte sikkerhetsrett ble ervervet eller registrert, og
    - b) selv for ethvert forskudd som innehaveren av førstnevnte sikkerhetsrett, med kjennskap til den andre sikkerhetsretten, har utbetalt.
  3. Kjøperen erverver sin sikkerhetsrett i formuesgjenstanden
    - a) med forbehold for en sikkerhetsrett som var registrert på tidspunktet da sikkerhetsretten ble ervervet, og
    - b) frigjort fra en uregistrert sikkerhetsrett, selv om en slik sikkerhetsrett er kjent for kjøperen.
  4. En kjøper med forbehold eller en leietaker erverver sin sikkerhetsrett i formuesgjenstanden
    - a) med forbehold for en sikkerhetsrett som ble registrert før den internasjonale sikkerhetsretten som selger med forbehold eller utleier sitter med, og
    - b) frigjort fra en sikkerhetsrett som ikke var registrert på denne måten på det tidspunktet, selv om en slik sikkerhetsrett er kjent for kjøperen.
  5. Prioriteringen av konkurrerende sikkerhetsretter eller rettigheter etter denne artikkel kan endres etter avtale mellom innehaverne av disse sikkerhetsretter, men en mottaker av en sikkerhetsrett med lavere prioritet er ikke bundet av en avtale om å vike prioritet, med mindre den prioritetsvikelse som følger av en slik avtale, var registrert på overdragelsestidspunktet.
  6. Enhver prioritet for en sikkerhetsrett i en formuesgjenstand etter denne artikkel gjelder tilsvarende for erstatningsprovenyer.
  7. Denne konvensjon
    - a) berører ikke en persons rettigheter i en gjenstand som ikke er en formuesgjenstand, og som vedkommende satt med før den ble installert på en formuesgjenstand, dersom disse rettigheter fortsatt består etter installeringen i henhold til gjeldende lovgivning, og
    - b) er ikke til hinder for at det stiftes rettigheter i en gjenstand som ikke er en formuesgjenstand, og som tidligere har vært installert på en formuesgjenstand, når disse rettigheter er stiftet i henhold til gjeldende lovgivning.

*Article 30***Effects of insolvency**

1. In insolvency proceedings against the debtor an international interest is effective if prior to the

*Artikkel 30***Rettsvirkninger ved insolvens**

1. Ved insolvensbehandling mot debitor kan en internasjonal sikkerhetsrett gjøres gjeldende der-

- commencement of the insolvency proceedings that interest was registered in conformity with this Convention.
2. Nothing in this Article impairs the effectiveness of an international interest in the insolvency proceedings where that interest is effective under the applicable law.
  3. Nothing in this Article affects:
    - (a) any rules of law applicable in insolvency proceedings relating to the avoidance of a transaction as a preference or a transfer in fraud of creditors; or
    - (b) any rules of procedure relating to the enforcement of rights to property which is under the control or supervision of the insolvency administrator.

*Chapter IX***Assignments of associated rights and international interests; rights of subrogation***Article 31***Effects of assignment**

1. Except as otherwise agreed by the parties, an assignment of associated rights made in conformity with Article 32 also transfers to the assignee:
  - a) the related international interest; and
  - b) all the interests and priorities of the assignor under this Convention.
2. Nothing in this Convention prevents a partial assignment of the assignor's associated rights. In the case of such a partial assignment the assignor and assignee may agree as to their respective rights concerning the related international interest assigned under the preceding paragraph but not so as adversely to affect the debtor without its consent.
3. Subject to paragraph 4, the applicable law shall determine the defences and rights of set-off available to the debtor against the assignee.
4. The debtor may at any time by agreement in writing waive all or any of the defences and rights of set-off referred to in the preceding paragraph other than defences arising from fraudulent acts on the part of the assignee.
5. In the case of an assignment by way of security, the assigned associated rights revest in the

som den ble registrert i samsvar med denne konvensjon før insolvensbehandlingen ble innledet.

2. Ingen bestemmelse i denne artikkel innskrenker muligheten for å gjøre en internasjonal sikkerhetsrett gjeldende under insolvensbehandling når denne sikkerhetsrett kan gjøres gjeldende etter den lovgivning som får anvendelse.
3. Ingen bestemmelse i denne artikkel berører:
  - a) rettsregler som får anvendelse ved insolvensbehandling, om omstøtelse av en transaksjon, enten fordi den gir en fortrinnsrett, eller fordi den utgjør en svikaktig overførsel av kreditors rettigheter, eller
  - b) prosedyreregler om håndheving av eidsrettigheter som er undergitt insolvensbestyrerens kontroll eller tilsyn.

*Kapittel IX***Overdragelse av tilhørende rettigheter og internasjonale sikkerhetsretter, subrogasjonsrettigheter***Artikkel 31***Rettsvirkninger ved overdragelse**

1. Med mindre partene blir enige om noe annet, skal en overdragelse av tilhørende rettigheter som gjennomføres i samsvar med artikkel 32, også innebære overføring til mottakeren av:
  - a) den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett, og
  - b) alle overdragerens sikkerhetsretter og prioriteter etter denne konvensjon.
2. Ingen bestemmelse i denne konvensjon skal være til hinder for en delvis overdragelse av overdragerens tilhørende rettigheter. Ved en slik delvis overdragelse kan overdrageren og mottakeren bli enige om sine respektive rettigheter med hensyn til den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett som er overdratt etter foregående ledd, men slik at debtors stilling ikke svekkes uten dens samtykke.
3. Med forbehold for nr. 4 skal gjeldende lovgivning avgjøre debtors mulighet for innsigelse og rett til motregning overfor mottakeren.
4. Debitor kan på ethvert tidspunkt ved skriftlig avtale helt eller delvis gi avkall på den mulighet for innsigelse og rett til motregning som er nevnt i foregående ledd, med unntak av innsigelser som skyldes svikaktig handling fra mottakerens side.
5. Når tilhørende rettigheter overdras som sikkerhet, skal de tilbakeføres til overdrageren, i den

assignor, to the extent that they are still subsisting, when the obligations secured by the assignment have been discharged.

Article 32

Formal requirements of assignment

1. An assignment of associated rights transfers the related international interest only if it:
  - (a) is in writing;
  - (b) enables the associated rights to be identified under the contract from which they arise; and
  - (c) in the case of an assignment by way of security, enables the obligations secured by the assignment to be determined in accordance with the Protocol but without the need to state a sum or maximum sum secured.
2. An assignment of an international interest created or provided for by a security agreement is not valid unless some or all related associated rights also are assigned.
3. This Convention does not apply to an assignment of associated rights which is not effective to transfer the related international interest.

Article 33

Debtor's duty to assignee

1. To the extent that associated rights and the related international interest have been transferred in accordance with Articles 31 and 32, the debtor in relation to those rights and that interest is bound by the assignment and has a duty to make payment or give other performance to the assignee, if but only if:
  - a) the debtor has been given notice of the assignment in writing by or with the authority of the assignor; and
  - b) the notice identifies the associated rights.
2. Irrespective of any other ground on which payment or performance by the debtor discharges the latter from liability, payment or performance shall be effective for this purpose if made in accordance with the preceding paragraph.
3. Nothing in this Article shall affect the priority of competing assignments.

grad de fortsatt består, når forpliktelsene som er sikret ved overdragelsen er innfridd.

Artikkel 32

Formelle krav til overdragelse

1. En overdragelse av tilhørende rettigheter innebærer overføring av den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett bare dersom overdragelsen
  - a) er avtalt skriftlig,
  - b) gjør det mulig å identifisere avtalen som ligger til grunn for de tilhørende rettighetene, og
  - c) når de tilhørende rettigheter overdras som sikkerhet, gjør det mulig å bestemme hvilke forpliktelser som sikres ved overdragelsen, i samsvar med protokollen, men uten at det er nødvendig å fastsette et beløp eller et sikret maksimumsbeløp.
2. En overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett som er stiftet eller fastsatt ved en avtale om sikkerhetsstillelse, er ikke gyldig med mindre enkelte eller samtlige tilhørende rettigheter også overdras.
3. Denne konvensjon gjelder ikke for en overdragelse av tilhørende rettigheter som ikke medfører overføring av den motsvarende internasjonale sikkerhetsretten.

Artikkel 33

Debitors forpliktelser overfor mottaker

1. I den grad tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett er blitt overført i samsvar med artikkel 31 og 32, er debitor for disse rettigheter og denne sikkerhetsrett bundet av overdragelsen og har plikt til å foreta betaling eller gi annen ytelse til mottakeren, hvis men bare dersom:
  - a) debitor har fått skriftlig melding om overdragelsen fra overdrageren, eller etter dens fullmakt, og
  - b) de tilhørende rettighetene identifiseres i meldingen.
2. Betaling eller ytelse fra debitor har frigjørende virkning dersom det skjer i samsvar med foregående ledd, uten at dette berører andre former for betaling eller ytelse som også har frigjørende virkning.
3. Ingen bestemmelse i denne artikkel berører den prioriterte rekkefølgen for konkurrerende overdragelser.

*Article 34***Default remedies in respect of assignment by way of security**

In the event of default by the assignor under the assignment of associated rights and the related international interest made by way of security, Articles 8, 9 and 11 to 14 apply in the relations between the assignor and the assignee (and, in relation to associated rights, apply in so far as those provisions are capable of application to intangible property) as if references:

- a) to the secured obligation and the security interest were references to the obligation secured by the assignment of the associated rights and the related international interest and the security interest created by that assignment;
- b) to the chargee or creditor and chargor or debtor were references to the assignee and assignor;
- c) to the holder of the international interest were references to the assignee; and
- d) to the object were references to the assigned associated rights and the related international interest.

*Article 35***Priority of competing assignments**

1. Where there are competing assignments of associated rights and at least one of the assignments includes the related international interest and is registered, the provisions of Article 29 apply as if the references to a registered interest were references to an assignment of the associated rights and the related registered interest and as if references to a registered or unregistered interest were references to a registered or unregistered assignment.
2. Article 30 applies to an assignment of associated rights as if the references to an international interest were references to an assignment of the associated rights and the related international interest.

*Artikkel 34***Misligholdsbeføyelser i forbindelse med overdragelse som sikkerhet**

Dersom overdrageren misligholder sine forpliktelser i henhold til en overdragelse av tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett som stilles som sikkerhet, skal artikkel 8, artikkel 9 og artikkel 11-14 gjelde i forbindelsene mellom overdrageren og mottakeren (og skal for tilhørende rettigheter gjelde i den grad disse bestemmelser kan anvendes på immaterielle eiendeler) som om:

- a) henvisninger til den sikrede forpliktelsen og sikkerheten var henvisninger til forpliktelsen som ble sikret ved overdragelsen av de tilhørende rettighetene og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett, og til sikkerheten som ble stiftet ved overdragelsen,
- b) henvisninger til kravshaver eller kreditor og rettighetsstifter eller debitor var henvisninger mottaker og overdrager,
- c) henvisninger til innehaver av den internasjonale sikkerhetsretten var henvisninger til mottaker, og
- d) henvisninger til formuesgjenstanden var henvisninger til de overdratte tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett.

*Artikkel 35***Prioritet for konkurrerende overdragelser**

1. Ved konkurrerende overdragelser av tilhørende rettigheter, der minst en av overdragelsene omfatter den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett og er registrert, skal bestemmelsene i artikkel 29 gjelde som om henvisninger til en registrert sikkerhetsrett var henvisninger til en overdragelse av de tilhørende rettigheter og den motsvarende registrerte sikkerhetsrett, og som om henvisninger til en registrert eller uregistrert sikkerhetsrett var henvisninger til en registrert eller uregistrert overdragelse.
2. Artikkel 30 skal gjelde for en overdragelse av tilhørende rettigheter som om henvisninger til en internasjonal sikkerhetsrett var henvisninger til en overdragelse av de tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett.

*Article 36***Assignee's priority with respect to associated rights**

1. The assignee of associated rights and the related international interest whose assignment has been registered only has priority under Article 35(1) over another assignee of the associated rights:
  - a) if the contract under which the associated rights arise states that they are secured by or associated with the object; and
  - b) to the extent that the associated rights are related to an object.
2. For the purposes of sub-paragraph (b) of the preceding paragraph, associated rights are related to an object only to the extent that they consist of rights to payment or performance that relate to:
  - a) a sum advanced and utilised for the purchase of the object;
  - b) a sum advanced and utilised for the purchase of another object in which the assignor held another international interest if the assignor transferred that interest to the assignee and the assignment has been registered;
  - c) the price payable for the object;
  - d) the rentals payable in respect of the object; or
  - e) other obligations arising from a transaction referred to in any of the preceding subparagraphs.
3. In all other cases, the priority of the competing assignments of the associated rights shall be determined by the applicable law.

*Article 37***Effects of assignor's insolvency**

The provisions of Article 30 apply to insolvency proceedings against the assignor as if references to the debtor were references to the assignor.

*Article 38***Subrogation**

1. Subject to paragraph 2, nothing in this Convention affects the acquisition of associated rights and the related international interest by legal or contractual subrogation under the applicable law.

*Artikkel 36***Mottakers prioritet med hensyn til tilhørende rettigheter**

1. En mottaker av tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett hvis overdragelse er registrert, har prioritet i samsvarende med artikkel 35 nr. 1 framfor en annen mottaker av de tilhørende rettighetene bare
  - a) dersom avtalen som ligger til grunn for de tilhørende rettighetene, angir at de er sikret ved eller er knyttet til formuesgjenstanden, og
  - b) i den grad de tilhørende rettighetene gjelder en formuesgjenstand.
2. Ved anvendelse av bokstav b) i foregående ledd gjelder tilhørende rettigheter en formuesgjenstand bare i den grad de består av rettigheter til betaling eller ytelse vedrørende:
  - a) et beløp som er utbetalt på forskudd og benyttet til å kjøpe formuesgjenstanden,
  - b) et beløp som er utbetalt på forskudd og benyttet til å kjøpe en annen formuesgjenstand der overdrageren sitter med en annen internasjonal sikkerhetsrett, dersom overdrageren har overført denne sikkerhetsrett til mottakeren og overdragelsen er registrert,
  - c) prisen som skal betales for formuesgjenstanden,
  - d) leien som skal betales for formuesgjenstanden, eller
  - e) andre forpliktelser som oppstår som en følge av en transaksjon nevnt i bokstav a)-d).
3. I alle andre tilfeller skal prioriteten for konkurrerende overdragelser av tilhørende rettigheter fastsettes etter gjeldende lovgivning.

*Artikkel 37***Rettsvirkninger av overdragers insolvens**

Bestemmelsene i artikkel 30 skal gjelde for behandling av overdragers insolvens som om henvisninger til debitor var henvisninger til overdrageren.

*Artikkel 38***Subrogasjon**

1. Med forbehold for nr. 2 skal ingen bestemmelse i denne konvensjon berøre erverv av tilhørende rettigheter og den motsvarende internasjonale sikkerhetsrett ved lovbestemt eller avtalebestemt subrogasjon etter gjeldende lovgivning.

2. The priority between any interest within the preceding paragraph and a competing interest may be varied by agreement in writing between the holders of the respective interests but an assignee of a subordinated interest is not bound by an agreement to subordinate that interest unless at the time of the assignment a subordination had been registered relating to that agreement.
2. Innehaverne av en rettighet omhandlet i foregående ledd og en konkurrerende rettighet kan ved skriftlig avtale endre de respektive prioriteter, men en mottaker av en sikkerhetsrett med lavere prioritet er ikke bundet av en avtale om å vike prioritet, med mindre den prioritetsvikelse som følger av en slik avtale, var registrert på overdragelsestidspunktet.

Chapter X

Rights or interests subject to declarations by Contracting States

Article 39

Rights having priority without registration

1. A Contracting State may at any time, in a declaration deposited with the Depositary of the Protocol declare, generally or specifically:
  - a) those categories of non-consensual right or interest (other than a right or interest to which Article 40 applies) which under that State's law have priority over an interest in an object equivalent to that of the holder of a registered international interest and which shall have priority over a registered international interest, whether in or outside insolvency proceedings; and
  - b) that nothing in this Convention shall affect the right of a State or State entity, intergovernmental organisation or other private provider of public services to arrest or detain an object under the laws of that State for payment of amounts owed to such entity, organisation or provider directly relating to those services in respect of that object or another object.
2. A declaration made under the preceding paragraph may be expressed to cover categories that are created after the deposit of that declaration.
3. A non-consensual right or interest has priority over an international interest if and only if the former is of a category covered by a declaration deposited prior to the registration of the international interest.
4. Notwithstanding the preceding paragraph, a Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that a right or interest of a category covered by a declaration made under

Kapittel X

Rettigheter eller sikkerhetsretter omhandlet i erklæringer fra konvensjonsstatene

Artikkel 39

Rettigheter som har prioritet uten registrering

1. En konvensjonsstat kan på ethvert tidspunkt, i en erklæring deponert hos protokollens depositar, på generelt eller spesifikt grunnlag angi:
  - a) hvilke kategorier av ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter (bortsett fra rettigheter eller sikkerhetsretter som omfattes av artikkel 40) som etter denne stats lovgivning har prioritet framfor en sikkerhetsrett i en formuesgjenstand tilsvarende den rett som tilkommer innehaveren av en registrert internasjonal sikkerhetsrett, og som skal ha prioritet framfor en registrert internasjonal sikkerhetsrett, enten det er i forbindelse med en insolvensbehandling eller ikke, og
  - b) at ingen bestemmelse i denne konvensjon skal berøre den rett som tilkommer en stat eller et statlig organ, en mellomstatlig organisasjon eller en annen privat leverandør av offentlige tjenester til å beslaglegge eller holde tilbake en formuesgjenstand etter denne stats lovgivning i forbindelse med betaling av beløp som organet, organisasjonen eller leverandøren har til gode, og som er direkte knyttet til tjenester utført for denne eller en annen formuesgjenstand.
2. I en erklæring avgitt etter foregående ledd kan det angis kategorier som opprettes etter at erklæringen er deponert.
3. En ikke-avtalemessig rettighet eller sikkerhetsrett har prioritet framfor en internasjonal sikkerhetsrett hvis og bare hvis den ikke-avtalemessige rettighet eller sikkerhetsrett tilhører en kategori omhandlet i en erklæring som ble deponert før den internasjonale sikkerhetsretten ble registrert.
4. Uten hensyn til foregående ledd kan en konvensjonsstat på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at en rettighet eller sikkerhetsrett tilhørende en kategori omhandlet i en erklæring som er avgitt

sub-paragraph (a) of paragraph 1 shall have priority over an international interest registered prior to the date of such ratification, acceptance, approval or accession.

Article 40

Registrable non-consensual rights or interests

A Contracting State may at any time in a declaration deposited with the Depositary of the Protocol list the categories of non-consensual right or interest which shall be registrable under this Convention as regards any category of object as if the right or interest were an international interest and shall be regulated accordingly. Such a declaration may be modified from time to time.

Chapter XI

Application of the Convention to sales

Article 41

Sale and prospective sale

This Convention shall apply to the sale or prospective sale of an object as provided for in the Protocol with any modifications therein.

Chapter XII

Jurisdiction

Article 42

Choice of forum

1. Subject to Articles 43 and 44, the courts of a Contracting State chosen by the parties to a transaction have jurisdiction in respect of any claim brought under this Convention, whether or not the chosen forum has a connection with the parties or the transaction. Such jurisdiction shall be exclusive unless otherwise agreed between the parties.
2. Any such agreement shall be in writing or otherwise concluded in accordance with the formal requirements of the law of the chosen forum.

Article 43

Jurisdiction under Article 13

1. The courts of a Contracting State chosen by the parties and the courts of the Contracting State on the territory of which the object is situated have jurisdiction to grant relief under Article 13(1) (a), (b), (c) and Article 13(4) in respect of that object.

i henhold til nr. 1 bokstav a), skal ha prioritet framfor en internasjonal sikkerhetsrett som er registrert før tidspunktet for denne ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse.

Artikkel 40

Registrerbare ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter

En konvensjonsstat kan på ethvert tidspunkt og for alle kategorier av formuesgjenstander, i en erklæring deponert hos protokollens depositar, sette opp en liste over kategorier av ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter som er registrerbare etter denne konvensjon, som om disse rettigheter eller sikkerhetsretter var internasjonale sikkerhetsretter, og de skal behandles deretter. En slik erklæring kan endres på ethvert tidspunkt.

Kapittel XI

Konvensjonens anvendelse på salg

Artikkel 41

Salg og framtidig salg

Denne konvensjon skal gjelde for salg eller framtidig salg av en formuesgjenstand, som fastsatt i protokollen, med eventuelle endringer.

Kapittel XII

Kompetanse

Artikkel 42

Valg av vernetting

1. Med forbehold for artikkel 43 og 44 har de domstoler i en konvensjonsstat som er valgt av partene i en transaksjon, kompetanse med hensyn til ethvert krav som fremmes etter denne konvensjon, enten det valgte vernettinget har tilknytning eller ikke til partene eller transaksjonen. En slik kompetanse er eksklusiv, med mindre partene blir enige om noe annet.
2. En slik avtale skal være skriftlig eller være inngått i samsvar med de formelle kravene i det valgte vernettingets lovgivning.

Artikkel 43

Kompetanse i samsvar med artikkel 13

1. De domstoler i en konvensjonsstat som er valgt av partene, og domstolene i den konvensjonsstat på hvis territorium formuesgjenstanden befinner seg, har kompetanse til å treffe beslutning om tiltakene omhandlet i artikkel 13 nr. 1 bokstav a)-c) og i artikkel 13 nr. 4 med hensyn til denne formuesgjenstand.

2. Jurisdiction to grant relief under Article 13(1)(d) or other interim relief by virtue of Article 13(4) may be exercised either:
  - a) by the courts chosen by the parties; or
  - b) by the courts of a Contracting State on the territory of which the debtor is situated, being relief which, by the terms of the order granting it, is enforceable only in the territory of that Contracting State.
3. A court has jurisdiction under the preceding paragraphs even if the final determination of the claim referred to in Article 13(1) will or may take place in a court of another Contracting State or by arbitration.

*Article 44***Jurisdiction to make orders against the Registrar**

1. The courts of the place in which the Registrar has its centre of administration shall have exclusive jurisdiction to award damages or make orders against the Registrar.
2. Where a person fails to respond to a demand made under Article 25 and that person has ceased to exist or cannot be found for the purpose of enabling an order to be made against it requiring it to procure discharge of the registration, the courts referred to in the preceding paragraph shall have exclusive jurisdiction, on the application of the debtor or intending debtor, to make an order directed to the Registrar requiring the Registrar to discharge the registration.
3. Where a person fails to comply with an order of a court having jurisdiction under this Convention or, in the case of a national interest, an order of a court of competent jurisdiction requiring that person to procure the amendment or discharge of a registration, the courts referred to in paragraph 1 may direct the Registrar to take such steps as will give effect to that order.
4. Except as otherwise provided by the preceding paragraphs, no court may make orders or give judgments or rulings against or purporting to bind the Registrar.

2. Kompetanse til å treffe beslutning om tiltakene omhandlet i artikkel 13 nr. 1 bokstav d) eller andre midlertidige tiltak i henhold til artikkel 13 nr. 4 kan utøves av:
  - a) de domstoler som er valgt av partene, eller
  - b) domstolene i den konvensjonsstat på hvis territorium debitor befinner seg, men tiltaket kan, ifølge vilkårene i beslutningen, utelukkende iverksettes på denne konvensjonsstats territorium.
3. En domstol har kompetanse etter de foregående ledd selv om den endelige avgjørelsen i saken som nevnt i artikkel 13 nr. 1 skal eller kan treffes ved en domstol i en annen konvensjonsstat, eller ved voldgift.

*Artikkel 44***Kompetanse til å treffe beslutning om tiltak overfor registreringsmyndigheten**

1. Domstolene på stedet der registreringsmyndigheten har sin hovedadministrasjon, skal ha enekompetanse til å behandle erstatningssaker mot registreringsmyndigheten eller treffe beslutning om tiltak overfor den.
2. Når en person unnlater å svare på en anmodning som er fremmet i samsvar med artikkel 25, og vedkommende ikke lenger eksisterer eller ikke kan oppspores, slik at den ikke kan pålegges å sørge for at registreringen slettes, skal domstolene nevnt i foregående ledd være enekompetente til, på anmodning fra debitor eller framtidig debitor, å pålegge registreringsmyndigheten å slette registreringen.
3. Når en person unnlater å etterkomme en beslutning truffet av en domstol som har kompetanse etter denne konvensjon eller, når det dreier seg om en nasjonal sikkerhetsrett, en beslutning truffet av en kompetent domstol, som pålegger vedkommende å sørge for at en registrering endres eller slettes, kan domstolene nevnt i nr. 1 pålegge registreringsmyndigheten å treffe nødvendige tiltak for å etterkomme beslutningen.
4. Med mindre det er bestemt noe annet i de foregående ledd, kan ingen domstol treffe beslutning eller avsi dom eller kjennelse mot registreringsmyndigheten.

*Article 45***Jurisdiction in respect of insolvency proceedings**

The provisions of this Chapter are not applicable to insolvency proceedings.

*Chapter XIII***Relationship with other Conventions***Article 45 bis***Relationship with the United Nations Convention on the Assignment of Receivables in International Trade**

This Convention shall prevail over the *United Nations Convention on the Assignment of Receivables in International Trade*, opened for signature in New York on 12 December 2001, as it relates to the assignment of receivables which are associated rights related to international interests in aircraft objects, railway rolling stock and space assets.

*Article 46***Relationship with the UNIDROIT Convention on International Financial Leasing**

The Protocol may determine the relationship between this Convention and the *UNIDROIT Convention on International Financial Leasing*, signed at Ottawa on 28 May 1988.

*Chapter XIV***Final provisions***Article 47***Signature, ratification, acceptance, approval or accession**

1. This Convention shall be open for signature in Cape Town on 16 November 2001 by States participating in the Diplomatic Conference to Adopt a Mobile Equipment Convention and an Aircraft Protocol held at Cape Town from 29 October to 16 November 2001. After 16 November 2001, the Convention shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT) in Rome until it enters into force in accordance with Article 49.
2. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States which have signed it.
3. Any State which does not sign this Convention may accede to it at any time.

*Artikkel 45***Kompetanse i forbindelse med insolvensbehandling**

Bestemmelsene i dette kapittel får ikke anvendelse på insolvensbehandling.

*Kapittel XIII***Forholdet til andre konvensjoner***Artikkel 45 a***Forholdet til De forente nasjoners konvensjon om overdragelse av fordringer i internasjonal handel**

Denne konvensjon skal gå foran De forente nasjoners konvensjon om overdragelse av fordringer i internasjonal handel som ble åpnet for undertegning i New York 12. desember 2001, i den grad den får anvendelse på overdragelse av fordringer som utgjør tilhørende rettigheter knyttet til internasjonale sikkerhetsretter i luftfartøysgjenstander, rullende jernbanemateriell og romutstyr.

*Artikkel 46***Forholdet til UNIDROIT-konvensjonen om internasjonal finansiell leie**

Protokollen kan fastlegge forholdet mellom denne konvensjon og UNIDROIT-konvensjonen om internasjonal finansiell leie, som ble undertegnet i Ottawa 28. mai 1988.

*Kapittel XIV***Sluttbestemmelser***Artikkel 47***Undertegning, ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse**

1. Denne konvensjon skal legges fram til undertegning i Cape Town den 16. november 2001 for deltakerstatene på Diplomatkonferansen om vedtakelse av en konvensjon om mobilt løsøre og en protokoll om luftartsutstyr i Cape Town fra 29. oktober til 16. november 2001. Etter 16. november 2001 skal konvensjonen kunne undertegnes av alle stater ved UNIDROITs hovedkontor (Det internasjonale institutt for ensartet privatrett) i Roma, fram til den trer i kraft i samsvar med artikkel 49.
2. Denne konvensjon skal ratifiseres, godtas eller godkjennes av signatarstatene.
3. Enhver stat som ikke undertegner denne konvensjon, kan tiltre den på ethvert tidspunkt.

4. Ratification, acceptance, approval or accession is effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Depositary.

Article 48

Regional Economic Integration Organisations

1. A Regional Economic Integration Organisation which is constituted by sovereign States and has competence over certain matters governed by this Convention may similarly sign, accept, approve or accede to this Convention. The Regional Economic Integration Organisation shall in that case have the rights and obligations of a Contracting State, to the extent that that Organisation has competence over matters governed by this Convention. Where the number of Contracting States is relevant in this Convention, the Regional Economic Integration Organisation shall not count as a Contracting State in addition to its Member States which are Contracting States.
2. The Regional Economic Integration Organisation shall, at the time of signature, acceptance, approval or accession, make a declaration to the Depositary specifying the matters governed by this Convention in respect of which competence has been transferred to that Organisation by its Member States. The Regional Economic Integration Organisation shall promptly notify the Depositary of any changes to the distribution of competence, including new transfers of competence, specified in the declaration under this paragraph.
3. Any reference to a «Contracting State» or «Contracting States» or «State Party» or «States Parties» in this Convention applies equally to a Regional Economic Integration Organisation where the context so requires.

Article 49

Entry into force

1. This Convention enters into force on the first day of the month following the expiration of three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance, approval or accession but only as regards a category of objects to which a Protocol applies:
  - a) as from the time of entry into force of that Protocol;
  - b) subject to the terms of that Protocol; and

4. Ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse skal finne sted ved at det formelle dokumentet deponeres hos depositaren.

Artikkel 48

Regionale organisasjoner for økonomisk integrasjon

1. En regional organisasjon for økonomisk integrasjon som er sammensatt av suverene stater og har kompetanse på visse saksområder som reguleres av denne konvensjon, kan også undertegne, godta, godkjenne eller tiltre denne konvensjon. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal i et slikt tilfelle ha en konvensjonsstats rettigheter og forpliktelser, i den grad vedkommende organisasjon har kompetanse på saksområder som reguleres av denne konvensjon. Når antallet konvensjonsstater er relevant i denne konvensjon, skal den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon ikke telle som en konvensjonsstat i tillegg til de av sine medlemsstater som er konvensjonsstater.
2. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal på tidspunktet for undertegning, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse avgi en erklæring til depositaren der den angir på hvilke saksområder regulert av denne konvensjon organisasjonen har fått overført kompetanse fra sine medlemsstater. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal uten opphold gi depositaren melding om enhver endring i fordelingen av kompetanse, herunder nye overføringer av kompetanse, i en erklæring i henhold til dette ledd.
3. Når det er vist til «konvensjonsstat» eller «konvensjonsstatene» eller «stat som er part» eller «stater som er part» i denne konvensjon, menes også en regional organisasjon for økonomisk integrasjon når sammenhengen tilsier det.

Artikkel 49

Ikrafttredelse

1. Denne konvensjon trer i kraft den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tre måneder fra den dag det tredje ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumentet deponeres, men for en kategori av formuesgjenstander som omfattes av en protokoll, bare
  - a) fra den dag protokollen trer i kraft,
  - b) med forbehold for protokollens bestemmelser, og

- c) as between States Parties to this Convention and that Protocol.
2. For other States this Convention enters into force on the first day of the month following the expiration of three months after the date of the deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval or accession but only as regards a category of objects to which a Protocol applies and subject, in relation to such Protocol, to the requirements of sub-paragraphs (a), (b) and (c) of the preceding paragraph.

Article 50

Internal transactions

1. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that this Convention shall not apply to a transaction which is an internal transaction in relation to that State with regard to all types of objects or some of them.
2. Notwithstanding the preceding paragraph, the provisions of Articles 8(4), 9(1), 16, Chapter V, Article 29, and any provisions of this Convention relating to registered interests shall apply to an internal transaction.
3. Where notice of a national interest has been registered in the International Registry, the priority of the holder of that interest under Article 29 shall not be affected by the fact that such interest has become vested in another person by assignment or subrogation under the applicable law.

Article 51

Future Protocols

1. The Depositary may create working groups, in co-operation with such relevant non-governmental organisations as the Depositary considers appropriate, to assess the feasibility of extending the application of this Convention, through one or more Protocols, to objects of any category of high-value mobile equipment, other than a category referred to in Article 2(3), each member of which is uniquely identifiable, and associated rights relating to such objects.
2. The Depositary shall communicate the text of any preliminary draft Protocol relating to a category of objects prepared by such a working group to all States Parties to this Convention, all member States of the Depositary, member States of the United Nations which are not members of the Depositary and the relevant intergo-

- c) mellom de stater som er part i denne konvensjon og i protokollen.
2. For andre stater trer denne konvensjon i kraft den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tre måneder fra den dag deres ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument deponeres, men bare med hensyn til en kategori av formuesgjenstander som omfattes av en protokoll, og med forbehold for vilkårene i nr. 1 bokstav a)-c) med hensyn til en slik protokoll.

Artikkel 50

Interne transaksjoner

1. En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at denne konvensjon ikke skal gjelde for en transaksjon som er intern i denne stat, med hensyn til alle eller enkelte kategorier av formuesgjenstander.
2. Uten hensyn til foregående ledd skal bestemmelsene i artikkel 8 nr. 4, artikkel 9 nr. 1, artikkel 16, kapittel V, artikkel 29, samt alle bestemmelser i denne konvensjon om registrerte sikkerhetsretter, gjelde for en intern transaksjon.
3. Når det er registrert en melding om en nasjonal sikkerhetsrett i det internasjonale registeret, skal prioritet for innehaveren av denne sikkerhetsrett i samsvar med artikkel 29 ikke berøres av det forhold at sikkerhetsretten er gått over på en annen person ved overdragelse eller subrogasjon etter gjeldende lovgivning.

Artikkel 51

Framtidige protokoller

1. Depositaren kan, i samarbeid med de relevante ikke-statlige organisasjoner som depositaren anser som hensiktsmessige, nedsette arbeidsgrupper som skal avgjøre om anvendelsen av denne konvensjon kan utvides, ved en eller flere protokoller, til å omfatte formuesgjenstander tilhørende enhver kategori av mobilt løsøre av stor verdi, ut over de kategorier som er nevnt i artikkel 2 nr. 3, der hver enkelt gjenstand er individuelt identifiserbar, samt tilhørende rettigheter knyttet til slike formuesgjenstander.
2. Depositaren skal oversende alle arbeidsgruppens foreløpige utkast til protokoll om en kategori av formuesgjenstander til alle stater som er part i denne konvensjon, til alle depositarens medlemsstater, til de medlemsstater i De forente nasjoner som ikke er medlem av depositaren, og til relevante mellomstatlige

vernmental organisations, and shall invite such States and organisations to participate in intergovernmental negotiations for the completion of a draft Protocol on the basis of such a preliminary draft Protocol.

3. The Depositary shall also communicate the text of any preliminary draft Protocol prepared by such a working group to such relevant non-governmental organisations as the Depositary considers appropriate. Such non-governmental organisations shall be invited promptly to submit comments on the text of the preliminary draft Protocol to the Depositary and to participate as observers in the preparation of a draft Protocol.
4. When the competent bodies of the Depositary adjudge such a draft Protocol ripe for adoption, the Depositary shall convene a diplomatic conference for its adoption.
5. Once such a Protocol has been adopted, subject to paragraph 6, this Convention shall apply to the category of objects covered thereby.
6. Article 45 bis of this Convention applies to such a Protocol only if specifically provided for in that Protocol.

Article 52

Territorial units

1. If a Contracting State has territorial units in which different systems of law are applicable in relation to the matters dealt with in this Convention, it may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that this Convention is to extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify its declaration by submitting another declaration at any time.
2. Any such declaration shall state expressly the territorial units to which this Convention applies.
3. If a Contracting State has not made any declaration under paragraph 1, this Convention shall apply to all territorial units of that State.
4. Where a Contracting State extends this Convention to one or more of its territorial units, declarations permitted under this Convention may be made in respect of each such territorial unit, and the declarations made in respect of one territorial unit may be different from those made in respect of another territorial unit.
5. If by virtue of a declaration under paragraph 1, this Convention extends to one or more territorial units of a Contracting State:

organisasjoner, og skal invitere disse stater og organisasjoner til å delta i mellomstatlige forhandlinger om ferdigstilling av et protokollutkast på grunnlag av et slikt foreløpig utkast.

3. Depositaren skal også oversende alle arbeidsgruppens foreløpige protokollutkast til de relevante ikke-statlige organisasjoner som depositaren anser som hensiktsmessige. Disse ikke-statlige organisasjoner skal oppfordres til uten opphold å gi depositaren sine kommentarer til det foreløpige protokollutkastet, og til å delta som observatører i arbeidet med å utarbeide et protokollutkast.
4. Når depositarens kompetente organer vurderer det slik at protokollutkastet er klart til vedtakelse, skal depositaren innkalle til en diplomatkonferanse for å få utkastet vedtatt.
5. Når en slik protokoll er vedtatt, skal denne konvensjon, med forbehold for nr. 6, gjelde for den kategori av formuesgjenstander som er omhandlet i protokollen.
6. Artikkel 45 a i denne konvensjon skal gjelde for en slik protokoll bare dersom det er uttrykkelig fastsatt i protokollen.

Artikkel 52

Territoriale enheter

1. Dersom en konvensjonsstat har territoriale enheter med forskjellige rettssystemer som anvendes på saksområder regulert ved denne konvensjon, kan den på tidspunktet for ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse erklære at denne konvensjon skal gjelde for alle dens territoriale enheter eller for bare én eller enkelte av dem, og kan på ethvert tidspunkt endre sin erklæring ved å avgis en ny.
2. En slik erklæring skal uttrykkelig angi de territoriale enheter der denne konvensjon skal gjelde.
3. Dersom en konvensjonsstat ikke har avgitt erklæring etter nr. 1, skal denne konvensjon gjelde for alle territoriale enheter i vedkommende stat.
4. Når en konvensjonsstat erklærer at denne konvensjon skal omfatte en eller flere av dens territoriale enheter, kan erklæringer etter denne konvensjon avgis for den enkelte territoriale enhet, og erklæringer avgitt for én territorial enhet kan være forskjellige fra erklæringer avgitt for en annen territorial enhet.
5. Dersom denne konvensjon, i samsvar med en erklæring avgitt etter nr. 1, omfatter en eller flere territoriale enheter i en konvensjonsstat,

a) the debtor is considered to be situated in a Contracting State only if it is incorporated or formed under a law in force in a territorial unit to which this Convention applies or if it has its registered office or statutory seat, centre of administration, place of business or habitual residence in a territorial unit to which this Convention applies; b) any reference to the location of the object in a Contracting State refers to the location of the object in a territorial unit to which this Convention applies; and c) any reference to the administrative authorities in that Contracting State shall be construed as referring to the administrative authorities having jurisdiction in a territorial unit to which this Convention applies.	a) skal debitor anses å befinne seg i en konvensjonsstat bare dersom den er stiftet etter gjeldende lovgivning i en territorial enhet der denne konvensjon gjelder, eller dersom den har sitt vedtektsbestemte sete, sin hovedadministrasjon, sitt forretningssted eller sitt vanlige bosted i en territorial enhet der denne konvensjon gjelder, b) skal enhver henvisning til at formuesgjenstanden befinner seg i en konvensjonsstat, også forstås som at formuesgjenstanden befinner seg i en territorial enhet der denne konvensjon gjelder, og c) skal enhver henvisning til forvaltningsmyndighetene i denne konvensjonsstat, også anses å vise til de kompetente forvaltningsmyndigheter i en territoriale enhet der denne konvensjon gjelder.

*Article 53***Determination of courts**

A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare the relevant «court» or «courts» for the purposes of Article 1 and Chapter XII of this Convention.

*Article 54***Declarations regarding remedies**

1. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that while the charged object is situated within, or controlled from its territory the chargee shall not grant a lease of the object in that territory.
2. A Contracting State shall, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare whether or not any remedy available to the creditor under any provision of this Convention which is not there expressed to require application to the court may be exercised only with leave of the court.

*Article 55***Declarations regarding relief pending final determination**

A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to the Protocol, declare that it will not apply the provisions of Article 13 or Article 43, or both, wholly or in part. The declaration shall specify under which conditions the relevant Article will be applied, in case it

*Artikkel 53***Utpeking av domstoler**

En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære hva som er relevant «domstol» eller «domstoler» ved anvendelse av artikkel 1 og kapittel XII i denne konvensjon.

*Artikkel 54***Erklæringer om tiltak**

1. En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at kravshaveren ikke skal leie ut en sikret formuesgjenstand på dens territorium så lenge formuesgjenstanden befinner seg på eller kontrolleres fra dette territorium.
2. En konvensjonsstat skal, på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære hvorvidt et tiltak som kreditor kan treffe i henhold til en bestemmelse i denne konvensjon, og hvis iverksettelse etter disse bestemmelser ikke forutsetter en anmodning rettet til domstolen, kan utøves bare med domstolens tillatelse.

*Artikkel 55***Erklæringer om rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse**

En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt protokollen ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den helt eller delvis vil unnlate å anvende bestemmelsene i artikkel 13 og/eller artikkel 43. Erklæringen skal angi på hvilke vilkår den relevante artikkelen vil bli anvendt dersom den

will be applied partly, or otherwise which other forms of interim relief will be applied.

Article 56

Reservations and declarations

1. No reservations may be made to this Convention but declarations authorised by Articles 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 and 60 may be made in accordance with these provisions.
2. Any declaration or subsequent declaration or any withdrawal of a declaration made under this Convention shall be notified in writing to the Depositary.

Article 57

Subsequent declarations

1. A State Party may make a subsequent declaration, other than a declaration authorised under Article 60, at any time after the date on which this Convention has entered into force for it, by notifying the Depositary to that effect.
2. Any such subsequent declaration shall take effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of receipt of the notification by the Depositary. Where a longer period for that declaration to take effect is specified in the notification, it shall take effect upon the expiration of such longer period after receipt of the notification by the Depositary.
3. Notwithstanding the previous paragraphs, this Convention shall continue to apply, as if no such subsequent declarations had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such subsequent declaration.

Article 58

Withdrawal of declarations

1. Any State Party having made a declaration under this Convention, other than a declaration authorised under Article 60, may withdraw it at any time by notifying the Depositary. Such withdrawal is to take effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of receipt of the notification by the Depositary.
2. Notwithstanding the previous paragraph, this Convention shall continue to apply, as if no such withdrawal of declaration had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such withdrawal.

vil bli anvendt bare delvis, eller hvilke andre midlertidige tiltak som vil bli anvendt.

Artikkel 56

Forbehold og erklæringer

1. Det kan ikke tas noen forbehold mot denne konvensjon, men erklæringer omhandlet i artikkel 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 og 60 kan avgis i samsvar med disse bestemmelsene.
2. Enhver erklæring eller senere erklæring, eller enhver tilbaketrekning av en erklæring avgitt etter denne konvensjon, skal meldes skriftlig til depositaren.

Artikkel 57

Senere erklæringer

1. En stat som er part, kan avgi en senere erklæring, med unntak av erklæringer avgitt i samsvar med artikkel 60, på ethvert tidspunkt etter at denne konvensjon er trådt i kraft for denne stat, ved å gi depositaren melding om dette.
2. Enhver senere erklæring skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på seks måneder fra den dag depositaren mottar meldingen. Når det er angitt i meldingen at erklæringen skal få virkning først etter et lengre tidsrom, skal den få virkning etter utløpet av et slikt lengre tidsrom regnet fra depositaren mottar meldingen.
3. Uten hensyn til de foregående ledd skal denne konvensjon fortsatt gjelde som om det ikke var avgitt noen senere erklæringer, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før den senere erklæringen får virkning.

Artikkel 58

Tilbaketrekning av erklæringer

1. En stat som er part og har avgitt en erklæring etter denne konvensjon, med unntak av en erklæring avgitt i samsvar med artikkel 60, kan på ethvert tidspunkt trekke erklæringen tilbake ved å gi depositaren melding om dette. Tilbaketrekningen skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på seks måneder fra den dag depositaren mottar meldingen.
2. Uten hensyn til foregående ledd skal denne konvensjon fortsatt gjelde som om ingen erklæring var trukket tilbake, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før tilbaketrekningen får virkning.

*Article 59***Denunciations**

1. Any State Party may denounce this Convention by notification in writing to the Depositary.
2. Any such denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the date on which notification is received by the Depositary.
3. Notwithstanding the previous paragraphs, this Convention shall continue to apply, as if no such denunciation had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such denunciation.

*Article 60***Transitional provisions**

1. Unless otherwise declared by a Contracting State at any time, the Convention does not apply to a pre-existing right or interest, which retains the priority it enjoyed under the applicable law before the effective date of this Convention.
2. For the purposes of Article 1(v) and of determining priority under this Convention:
  - a) «effective date of this Convention» means in relation to a debtor the time when this Convention enters into force or the time when the State in which the debtor is situated becomes a Contracting State, whichever is the later; and
  - b) the debtor is situated in a State where it has its centre of administration or, if it has no centre of administration, its place of business or, if it has more than one place of business, its principal place of business or, if it has no place of business, its habitual residence.
3. A Contracting State may in its declaration under paragraph 1 specify a date, not earlier than three years after the date on which the declaration becomes effective, when this Convention and the Protocol will become applicable, for the purpose of determining priority, including the protection of any existing priority, to pre-existing rights or interests arising under an agreement made at a time when the debtor was situated in a State referred to in sub-paragraph (b) of the preceding paragraph but only to the extent and in the manner specified in its declaration.

*Artikkel 59***Oppsigelse**

1. Enhver stat som er part, kan si opp denne konvensjon ved skriftlig varsel til depositaren.
2. Oppsigelsen skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tolv måneder fra den dag depositaren mottar varselet.
3. Uten hensyn til de foregående ledd skal denne konvensjon fortsatt gjelde som om ingen oppsigelse hadde funnet sted, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før oppsigelsen får virkning.

*Artikkel 60***Overgangsbestemmelser**

1. Med mindre en konvensjonsstat på ethvert tidspunkt erklærer noe annet, skal konvensjonen ikke gjelde for en eksisterende rettighet eller sikkerhetsrett, som beholder den prioritet den etter gjeldende lovgivning har før den dag denne konvensjon får virkning.
2. Ved anvendelse av artikkel 1 bokstav v) og fastsettelse av prioritet etter denne konvensjon
  - a) menes med «den dag denne konvensjon får virkning»: med hensyn til en debitor, det tidspunkt denne konvensjon trer i kraft eller det tidspunkt staten der debitor befinner seg blir en konvensjonsstat, alt etter hvilket tidspunkt som kommer sist, og
  - b) anses debitor å befinne seg i staten der den har sin hovedadministrasjon eller, dersom den ikke har noen hovedadministrasjon, sitt forretningssted eller, dersom den har mer enn ett forretningssted, sitt hovedforetak eller, dersom den ikke har noe forretningssted, sitt vanlige bosted.
3. En konvensjonsstat kan i sin erklæring etter nr. 1 angi et tidspunkt, som ligger minst tre år fram i tid fra det tidspunkt erklæringen får virkning, da denne konvensjon og protokollen skal ta til å gjelde med hensyn til fastsettelse av prioritet, herunder beskyttelse av eventuell eksisterende prioritet, for eksisterende rettigheter eller sikkerhetsretter som er stiftet i henhold til en avtale inngått på et tidspunkt da debitor befant seg i en stat som nevnt i bokstav b) i foregående ledd, men bare i den grad og på den måte som er angitt i erklæringen.

*Article 61***Review Conferences, amendments and related matters**

1. The Depositary shall prepare reports yearly or at such other time as the circumstances may require for the States Parties as to the manner in which the international regimen established in this Convention has operated in practice. In preparing such reports, the Depositary shall take into account the reports of the Supervisory Authority concerning the functioning of the international registration system.
2. At the request of not less than twenty-five per cent of the States Parties, Review Conferences of States Parties shall be convened from time to time by the Depositary, in consultation with the Supervisory Authority, to consider:
  - a) the practical operation of this Convention and its effectiveness in facilitating the asset-based financing and leasing of the objects covered by its terms;
  - b) the judicial interpretation given to, and the application made of the terms of this Convention and the regulations;
  - c) the functioning of the international registration system, the performance of the Registrar and its oversight by the Supervisory Authority, taking into account the reports of the Supervisory Authority; and
  - d) whether any modifications to this Convention or the arrangements relating to the International Registry are desirable.
3. Subject to paragraph 4, any amendment to this Convention shall be approved by at least a two-thirds majority of States Parties participating in the Conference referred to in the preceding paragraph and shall then enter into force in respect of States which have ratified, accepted or approved such amendment when ratified, accepted, or approved by three States in accordance with the provisions of Article 49 relating to its entry into force.
4. Where the proposed amendment to this Convention is intended to apply to more than one category of equipment, such amendment shall also be approved by at least a two-thirds majority of States Parties to each Protocol that are participating in the Conference referred to in paragraph 2.

*Artikkel 61***Tilsynskonferanser, endringer og andre relaterte spørsmål**

1. Depositaren skal hvert år, eller med andre passende mellomrom, utarbeide en rapport til de stater som er part, om hvordan det internasjonale regimet som er innført ved denne konvensjon, har virket i praksis. I sitt arbeid med rapportene skal depositaren ta hensyn til tilsynsmyndighetens rapporter om hvordan den internasjonale registreringsordningen virker.
2. På anmodning fra minst tjudefem prosent av de stater som er part, skal depositaren fra tid til annen og i samråd med tilsynsmyndigheten innkalle til tilsynskonferanse for partene for å få vurdert:
  - a) hvordan denne konvensjon anvendes i praksis, og hvorvidt den faktisk letter finansiering mot sikkerhet i aktiva og leie av formuesgjenstander som kommer inn under dens bestemmelser,
  - b) den rettslige fortolkningen og anvendelsen av bestemmelsene i denne konvensjon og i reglementet,
  - c) hvordan den internasjonale registreringsordningen virker, hvordan registreringsmyndigheten driver sin virksomhet, og hvordan tilsynsmyndigheten gjennomfører sin oppfølging av den, på grunnlag av rapportene fra tilsynsmyndigheten, og
  - d) hvorvidt det er ønskelig å endre denne konvensjon eller bestemmelsene om det internasjonale registeret.
3. Med forbehold for nr. 4 skal enhver endring av denne konvensjon godkjennes med minst to tredjedels flertall blant de stater som er part og deltar i konferansen nevnt i foregående ledd, og skal deretter tre i kraft for de stater som har ratifisert, godtatt eller godkjent endringen, når den er ratifisert, godtatt eller godkjent av tre stater i samsvar med bestemmelsene i artikkel 49 om konvensjonens ikrafttredelse.
4. Når den foreslåtte endringen av denne konvensjon er ment å skulle gjelde for mer enn én kategori av utstyr, skal den også godkjennes med minst to tredjedels flertall blant de stater som er part i den enkelte protokoll og deltar på konferansen nevnt i nr. 2.

*Article 62***Depositary and its functions**

1. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT), which is hereby designated the Depositary.
2. The Depositary shall:
  - a) inform all Contracting States of:
    - i. each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;
    - ii. the date of entry into force of this Convention;
    - iii. each declaration made in accordance with this Convention, together with the date thereof;
    - iv. the withdrawal or amendment of any declaration, together with the date thereof; and
    - v. the notification of any denunciation of this Convention together with the date thereof and the date on which it takes effect;
  - b) transmit certified true copies of this Convention to all Contracting States;
  - c) provide the Supervisory Authority and the Registrar with a copy of each instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date of deposit thereof, of each declaration or withdrawal or amendment of a declaration and of each notification of denunciation, together with the date of notification thereof, so that the information contained therein is easily and fully available; and
  - d) perform such other functions customary for depositaries.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorised, have signed this Convention.

DONE at Cape Town, this sixteenth day of November, two thousand and one, in a single original in the English, Arabic, Chinese, French, Russian and Spanish languages, all texts being equally authentic, such authenticity to take effect upon verification by the Joint Secretariat of the Conference under the authority of the President of the Conference within ninety days hereof as to the conformity of the texts with one another.

*Artikkel 62***Depositaren og dens oppgaver**

1. Ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumentene skal deponeres ved Det internasjonale institutt for ensartet privatrett (UNIDROIT), heretter kalt depositaren.
2. Depositaren skal:
  - a) underrette alle konvensjonsstater om:
    - i. all ny undertegning eller deponering av et ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, med angivelse av tidspunkt,
    - ii. tidspunktet for denne konvensjons ikrafttredelse,
    - iii. alle erklæringer avgitt i samsvar med denne konvensjon, med angivelse av tidspunkt,
    - iv. tilbaketrekning eller endring av erklæringer, med angivelse av tidspunkt, og
    - v. varsler om oppsigelse av denne konvensjon, med angivelse av oppsigelsestidspunkt og tidspunktet da oppsigelsen får virkning,
  - b) oversende bekreftede kopier av denne konvensjon til alle konvensjonsstater,
  - c) sørge for at tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten får kopi av alle ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumenter, med angivelse av deponeringstidspunkt, av enhver erklæring eller tilbaketrekning eller endring av en erklæring, og av ethvert varsel om oppsigelse, med angivelse av oppsigelsestidspunkt, slik at alle opplysninger er fullt ut og lett tilgjengelige, og
  - d) utføre de øvrige oppgaver som vanligvis tillegges en depositar.

SOM BEKREFTELSE PÅ DETTE har nedenstående befullmektigede undertegnet denne konvensjon.

UTFERDIGET i Cape Town den sekstende november to tusen og ett, i ett originaleksemplar på engelsk, arabisk, kinesisk, fransk, russisk og spansk, med samme gyldighet for alle tekster, etter at konferansesekretariatet under konferanseledelsens myndighet innen nitti dager fra dette dokumentets dato har kontrollert at tekstene samsvarer.

Vedlegg 2**Protocol to the Convention on International interests in Mobile Equipment on matters specific to aircraft equipment**

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

CONSIDERING it necessary to implement the *Convention on International Interests in Mobile Equipment* (hereinafter referred to as «the Convention») as it relates to aircraft equipment, in the light of the purposes set out in the preamble to the Convention,

MINDFUL of the need to adapt the Convention to meet the particular requirements of aircraft finance and to extend the sphere of application of the Convention to include contracts of sale of aircraft equipment,

MINDFUL of the principles and objectives of the *Convention on International Civil Aviation*, signed at Chicago on 7 December 1944,

HAVE AGREED upon the following provisions relating to aircraft equipment:

*Chapter I***Sphere of application and general provisions***Article I***Defined terms**

1. In this Protocol, except where the context otherwise requires, terms used in it have the meanings set out in the Convention.
2. In this Protocol the following terms are employed with the meanings set out below:
  - a) «aircraft» means aircraft as defined for the purposes of the Chicago Convention which are either airframes with aircraft engines installed thereon or helicopters;
  - b) «aircraft engines» means aircraft engines (other than those used in military, customs or police services) powered by jet propulsion or turbine or piston technology and:
    - i. in the case of jet propulsion aircraft engines, have at least 1750 lb of thrust or its equivalent; and

Protokoll til konvensjonen om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løssøre, om særlige forhold for luftfartøysløssøre

DE STATER SOM ER PART I DENNE PROTOKOLL,

SOM MENER at konvensjonen om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løssøre (heretter kalt «konvensjonen»), på bakgrunn av de mål som er oppført i konvensjonens preambel, må gjennomføres i den grad den gjelder for luftfartøysløssøre,

SOM ER KLAR OVER at konvensjonen må tilpasses for å kunne oppfylle de særlige kravene til finansiering av luftfartøysløssøre, og at konvensjonens virkeområde må utvides til å omfatte avtaler om salg av luftfartøysløssøre,

SOM ER KLAR OVER de prinsipper og mål som er nedfelt i Overenskomst om internasjonal sivil luftfart, undertegnet i Chicago 7. desember 1944,

ER ENIGE OM følgende bestemmelser om luftfartøysløssøre:

*Kapittel I***Virkeområde og alminnelige bestemmelser***Artikkel I***Definisjoner**

1. Uttrykkene som benyttes i denne protokoll, har den samme betydning som i konvensjonen, med mindre sammenhengen tilsier noe annet.
2. denne protokoll menes med
  - a) «luftfartøy»: luftfartøy som definert i Chicago-konvensjonen, enten flyskrog med flymotorer installert eller helikoptre,
  - b) «flymotorer»: jetdrevne, turbindrevne eller stempeldrevne flymotorer (men ikke de som benyttes av forsvaret, tollvesenet eller politiet), som:
    - i. i jetdrevne flymotorer har en reaksjonskraft på minst 1750 pund eller tilsvarende, og

- ii. in the case of turbine-powered or piston-powered aircraft engines, have at least 550 rated take-off shaft horsepower or its equivalent, together with all modules and other installed, incorporated or attached accessories, parts and equipment and all data, manuals and records relating thereto;
- c) «aircraft objects» means airframes, aircraft engines and helicopters;
- d) «aircraft register» means a register maintained by a State or a common mark registering authority for the purposes of the Chicago Convention;
- e) «airframes» means airframes (other than those used in military, customs or police services) that, when appropriate aircraft engines are installed thereon, are type certified by the competent aviation authority to transport:
  - i. at least eight (8) persons including crew; or
  - ii. goods in excess of 2750 kilograms, together with all installed, incorporated or attached accessories, parts and equipment (other than aircraft engines), and all data, manuals and records relating thereto;
- f) «authorised party» means the party referred to in Article XIII(3);
- g) «Chicago Convention» means the *Convention on International Civil Aviation*, signed at Chicago on 7 December 1944, as amended, and its Annexes;
- h) «common mark registering authority» means the authority maintaining a register in accordance with Article 77 of the Chicago Convention as implemented by the Resolution adopted on 14 December 1967 by the Council of the International Civil Aviation Organization on nationality and registration of aircraft operated by international operating agencies;
- i) «de-registration of the aircraft» means deletion or removal of the registration of the aircraft from its aircraft register in accordance with the Chicago Convention;
- j) «guarantee contract» means a contract entered into by a person as guarantor;
- k) «guarantor» means a person who, for the purpose of assuring performance of any obligations in favour of a creditor secured by a security agreement or under an agreement, gives or issues a suretyship or
  - ii. i turbindrevne eller stempeldrevne flymotorer har en nominell effekt på propellakselen på minst 550 hk eller tilsvarende, og videre alt tilbehør og alle moduler, deler og utstyrskomponenter som er montert på, integrert i eller festet til motorene, samt alle data, håndbøker og registre i denne forbindelse,
- c) «luftfartøysgjenstander»: flyskrog, flymotorer og helikoptre,
- d) «luftfartøysregister»: et register som føres av en stat eller en felles registreringsmyndighet for Chicago-konvensjonens formål,
- e) «flyskrog»: flyskrog (men ikke de som benyttes av forsvaret, tollvesenet eller politiet) som, når de rette flymotorer er installert, er typesertifisert av den kompetente luftfartsmyndighet for transport av:
  - i. minst åtte (8) personer inkludert besetning, eller
  - ii. gods over 2750 kg, og videre alt tilbehør og alle deler og utstyrskomponenter (bortsett fra flymotorer) som er påmontert, integrert eller festet, samt alle data, håndbøker og registre i denne forbindelse,
- f) «bemyndiget part»: den part som er nevnt i artikkel XIII nr. 3,
- g) «Chicago-konvensjonen»: Overenskomst om internasjonal sivil luftfart, undertegnet i Chicago 7. desember 1944, med endringer og vedlegg,
- h) «felles registreringsmyndighet»: den myndighet som fører et register i samsvar med artikkel 77 i Chicago-konvensjonen, slik den gjennomføres ved resolusjon vedtatt av Rådet for Den internasjonale sivile luftfartsorganisasjon den 14. desember 1967 om nasjonalitet for og registrering av luftfartøyer som drives av internasjonale driftsorganisasjoner,
- i) «avregistrering av luftfartøyet»: sletting eller fjerning av luftfartøyets registrering i luftfartøysregisteret, i samsvar med Chicago-konvensjonen,
- j) «garantiavtale»: en avtale der en person går inn som garantist,
- k) «garantist»: en person som stiller kausjon eller gir eller utsteder påkravsgaranti eller standby remburs eller annen form for kredittforsikring for å sikre at forpliktelser overfor en kreditor, sikret ved en avtale om

- demand guarantee or a standby letter of credit or any other form of credit insurance;
- l) «helicopters» means heavier-than-air machines (other than those used in military, customs or police services) supported in flight chiefly by the reactions of the air on one or more power-driven rotors on substantially vertical axes and which are type certified by the competent aviation authority to transport:
- i. at least five (5) persons including crew; or
  - ii. goods in excess of 450 kilograms, together with all installed, incorporated or attached accessories, parts and equipment (including rotors), and all data, manuals and records relating thereto;
- m) «insolvency-related event» means:
- i. the commencement of the insolvency proceedings; or
  - ii. the declared intention to suspend or actual suspension of payments by the debtor where the creditor's right to institute insolvency proceedings against the debtor or to exercise remedies under the Convention is prevented or suspended by law or State action;
- n) «primary insolvency jurisdiction» means the Contracting State in which the centre of the debtor's main interests is situated, which for this purpose shall be deemed to be the place of the debtor's statutory seat or, if there is none, the place where the debtor is incorporated or formed, unless proved otherwise;
- o) «registry authority» means the national authority or the common mark registering authority, maintaining an aircraft register in a Contracting State and responsible for the registration and de-registration of an aircraft in accordance with the Chicago Convention; and
- p) «State of registry» means, in respect of an aircraft, the State on the national register of which an aircraft is entered or the State of location of the common mark registering authority maintaining the aircraft register.
- sikkerhetsstillelse eller i henhold til avtale, blir oppfylt,
- l) «helikopter»: en maskin som er tyngre enn luft (men ikke de som benyttes av forsvaret, tollvesenet eller politiet) som under flyging hovedsakelig holdes oppe av en oppdrift skapt av en eller flere motordrevne rotoror installert på overveiende vertikale aksler, og som er typesertifisert av den kompetente luftfartsmyndighet til transport av:
- i. minst fem (5) personer inkludert besetning, eller
  - ii. gods over 450 kg, og videre alt tilbehør og alle deler og utstyrskomponenter (herunder rotoror) som er påmontert, integrert eller festet, samt alle data, håndbøker og registre i denne forbindelse,
- m) «insolvenssituasjon»:
- i. innledning av insolvensbehandling, eller
  - ii. debtors erklærte hensikt om å gå til betalingsinnstilling eller den faktiske betalingsinnstillingen, når loven eller en handling fra statens side hindrer eller stiller i bero kreditors rett til å iverksette insolvensbehandling overfor debitor eller til å treffe tiltak i henhold til konvensjonen,
- n) «hovedjurisdiksjon ved insolvens»: konvensjonsstaten der debitor har hovedtyngden av sin virksomhet, som for dette formål og med mindre det motsatte blir bevist, skal anses å være debtors vedtektsbestemte sete, eller om dette ikke finnes, stedet der debitor ble stiftet,
- o) «registermyndighet»: den nasjonale myndighet eller den felles registreringsmyndighet som fører et luftfartøysregister i en konvensjonsstat og har ansvar for registrering og avregistrering av et luftfartøy i samsvar med Chicago-konvensjonen, og
- p) «registreringsstat»: med hensyn til et luftfartøy, den stat hvis nasjonale register benyttes til å registrere et luftfartøy, eller staten der den felles registreringsmyndighet som fører luftfartøysregisteret, holder til.

*Article II***Application of Convention as regards aircraft objects**

1. The Convention shall apply in relation to aircraft objects as provided by the terms of this Protocol.
2. The Convention and this Protocol shall be known as the Convention on International Interests in Mobile Equipment as applied to aircraft objects.

*Article III***Application of Convention to sales**

The following provisions of the Convention apply as if references to an agreement creating or providing for an international interest were references to a contract of sale and as if references to an international interest, a prospective international interest, the debtor and the creditor were references to a sale, a prospective sale, the seller and the buyer respectively:

Articles 3 and 4;

Article 16(1) (a);

Article 19(4);

Article 20(1) (as regards registration of a contract of sale or a prospective sale);

Article 25(2) (as regards a prospective sale); and

Article 30.

In addition, the general provisions of Article 1, Article 5, Chapters IV to VII, Article 29 (other than Article 29(3) which is replaced by Article XIV(1) and (2)), Chapter X, Chapter XII (other than Article 43), Chapter XIII and Chapter XIV (other than Article 60) shall apply to contracts of sale and prospective sales.

*Article IV***Sphere of application**

1. Without prejudice to Article 3(1) of the Convention, the Convention shall also apply in relation to a helicopter, or to an airframe pertaining to an aircraft, registered in an aircraft register of a Contracting State which is the State of registry, and where such registration is made pursuant to an agreement for registration of the aircraft it is deemed to have been effected at the time of the agreement.
2. For the purposes of the definition of «internal transaction» in Article 1 of the Convention:

*Artikkel II***Konvensjonens anvendelse på luftfartøysgjenstander**

1. Konvensjonen skal gjelde for luftfartøysgjenstander etter bestemmelsene i denne protokoll.
2. Konvensjonen og denne protokoll skal kalles Konvensjon om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre, slik den anvendes på luftfartøysgjenstander.

*Artikkel III***Konvensjonens anvendelse på salg**

Følgende bestemmelser i konvensjonen skal gjelde som om henvisninger til en avtale om opprettelse eller fastsettelse av en internasjonal sikkerhetsrett var henvisninger til en salgsavtale, og som om henvisninger til en internasjonal sikkerhetsrett, en framtidig internasjonal sikkerhetsrett, debitor og kreditor var henvisninger til henholdsvis et salg, et framtidig salg, selger og kjøper:

artikkel 3 og 4,

artikkel 16 nr. 1 bokstav a),

artikkel 19 nr. 4,

artikkel 20 nr. 1 (med hensyn til registrering av en avtale om salg eller framtidig salg),

artikkel 25 nr. 2 (med hensyn til et framtidig salg), og

artikkel 30.

Dessuten skal de alminnelige bestemmelsene i artikkel 1, artikkel 5, kapittel IV-VII, artikkel 29 (bortsett fra artikkel 29 nr. 3, som erstattes med artikkel XIV nr. 1 og 2), kapittel X, kapittel XII (bortsett fra artikkel 43), kapittel XIII og kapittel XIV (bortsett fra artikkel 60) gjelde for avtaler om salg og framtidige salg.

*Artikkel IV***Virkeområde**

1. Med forbehold for artikkel 3 nr. 1 i konvensjonen skal konvensjonen også gjelde for et helikopter, eller et flyskrog tilhørende et luftfartøy, registrert i et luftfartøysregister i en konvensjonsstat som er registreringsstaten, og når en slik registrering foretas i henhold til en avtale om registrering av luftfartøyet, anses den å ha funnet sted på avtaletidspunktet.
2. Ved anvendelse av definisjonen av «intern transaksjon» i artikkel 1 i konvensjonen

- a) an airframe is located in the State of registry of the aircraft of which it is a part;
  - b) an aircraft engine is located in the State of registry of the aircraft on which it is installed or, if it is not installed on an aircraft, where it is physically located; and
  - c) a helicopter is located in its State of registry, at the time of the conclusion of the agreement creating or providing for the interest.
3. The parties may, by agreement in writing, exclude the application of Article XI and, in their relations with each other, derogate from or vary the effect of any of the provisions of this Protocol except Article IX (2)-(4).

*Article V***Formalities, effects and registration of contracts of sale**

1. For the purposes of this Protocol, a contract of sale is one which:
  - a) is in writing;
  - b) relates to an aircraft object of which the seller has power to dispose; and
  - c) enables the aircraft object to be identified in conformity with this Protocol.
2. A contract of sale transfers the interest of the seller in the aircraft object to the buyer according to its terms.
3. Registration of a contract of sale remains effective indefinitely. Registration of a prospective sale remains effective unless discharged or until expiry of the period, if any, specified in the registration.

*Article VI***Representative capacities**

A person may enter into an agreement or a sale, and register an international interest in, or a sale of, an aircraft object, in an agency, trust or other representative capacity. In such case, that person is entitled to assert rights and interests under the Convention.

*Article VII***Description of aircraft objects**

A description of an aircraft object that contains its manufacturer's serial number, the name of the manufacturer and its model designation is necessary and sufficient to identify the object for the pur-

- a) anses et flyskrog å befinne seg i registreringsstaten for luftfartøyet som det er en del av,
  - b) anses en flymotor å befinne seg i registreringsstaten for luftfartøyet som den er installert i eller, om den ikke er installert i et luftfartøy, der den fysisk befinner seg, og
  - c) anses et helikopter å befinne seg i staten der det er registrert på det tidspunkt avtalen om stiftelse eller fastsettelse av sikkerhetsretten inngås.
3. Partene kan ved skriftlig avtale utelukke anvendelsen av artikkel XI, og i sine forbindelser med hverandre gjøre unntak fra eller fravike noen av bestemmelsene i denne protokoll, med unntak av artikkel IX nr. 2-4.

*Artikkel V***Formelle krav til salgavtaler, registrering av salgavtaler og salgavtalers rettsvirkninger**

1. I denne protokoll er en salgavtale en avtale som:
  - a) er skriftlig,
  - b) gjelder et luftfartøy som selgeren har råderett over, og
  - c) gjør det mulig å identifisere luftfartøysgjenstanden i samsvar med denne protokoll.
2. En salgavtale overfører selgerens sikkerhetsrett i luftfartøysgjenstanden til kjøperen i samsvar med avtalens bestemmelser.
3. Registreringen av en salgavtale skal gjelde på ubestemt tid. Registreringen av et framtidig salg er gyldig til salget oppheves, eller til tidsrommet angitt i registreringen utløper.

*Artikkel VI***Representanters fullmakter**

En person kan inngå en avtale eller slutte et salg, og registrere en internasjonal sikkerhet eller et salg angående en luftfartøysgjenstand, i egenskap av fullmektig, forvalter eller annen type representant. I et slikt tilfelle er vedkommende berettiget til å gjøre gjeldende de rettigheter og sikkerhetsretter som følger av konvensjonen.

*Artikkel VII***Beskrivelse av luftfartøysgjenstander**

En beskrivelse av en luftfartøysgjenstand som inneholder serienummer fra produsenten, produsentens navn og modellbetegnelse skal være nødvendig og tilstrekkelig for å kunne identifisere luftfartøysgjenstanden ved anvendelse av artikkel 7

poses of Article 7(c) of the Convention and Article V(1) (c) of this Protocol.

Article VIII

Choice of law

1. This Article applies only where a Contracting State has made a declaration pursuant to Article XXX(1).
2. The parties to an agreement, or a contract of sale, or a related guarantee contract or subordination agreement may agree on the law which is to govern their contractual rights and obligations, wholly or in part.
3. Unless otherwise agreed, the reference in the preceding paragraph to the law chosen by the parties is to the domestic rules of law of the designated State or, where that State comprises several territorial units, to the domestic law of the designated territorial unit.

Chapter II

Default remedies, priorities and assignments

Article IX

Modification of default remedies provisions

1. In addition to the remedies specified in Chapter III of the Convention, the creditor may, to the extent that the debtor has at any time so agreed and in the circumstances specified in that Chapter:
  - a) procure the de-registration of the aircraft; and
  - b) procure the export and physical transfer of the aircraft object from the territory in which it is situated.
2. The creditor shall not exercise the remedies specified in the preceding paragraph without the prior consent in writing of the holder of any registered interest ranking in priority to that of the creditor.
3. Article 8(3) of the Convention shall not apply to aircraft objects. Any remedy given by the Convention in relation to an aircraft object shall be exercised in a commercially reasonable manner. A remedy shall be deemed to be exercised in a commercially reasonable manner where it is exercised in conformity with a provision of the agreement except where such a provision is manifestly unreasonable.
4. A chargee giving ten or more working days' prior written notice of a proposed sale or lease to interested persons shall be deemed to satisfy

bokstav c) i konvensjonen og artikkel V nr. 1 bokstav c) i denne protokoll.

Artikkel VIII

Lovvalg

1. Denne artikkel skal ikke gjelde med mindre en konvensjonsstat har avgitt en erklæring i henhold til artikkel XXX nr. 1.
2. Partene i en avtale eller en salgsavtale eller en garantiavtale eller en avtale om prioritetsvilkelse kan enes om hvilken lovgivning som helt eller delvis skal regulere deres avtalemessige rettigheter og forpliktelser.
3. Når det i foregående ledd er vist til partenes lovvalg, menes de interne rettsregler i den utpekte staten eller, når denne stat består av flere territoriale enheter, de interne rettsregler i den utpekte territoriale enheten, med mindre det blir avtalt noe annet.

Kapittel II

Misligholdsbeføyelser, prioriteter og overdragelser

Artikkel IX

Endring av bestemmelsene om misligholdsbeføyelser

1. I tillegg til de tiltak som er angitt i kapittel III i konvensjonen, kan kreditor, i den grad debitor på et tidspunkt har samtykket, og i de tilfeller som er omhandlet i samme kapittel:
  - a) sørge for avregistrering av luftfartøyet, og
  - b) sørge for eksport og fysisk overføring av luftfartøysgjenstanden fra territoriet der det befinner seg.
2. Kreditor skal ikke iverksette tiltakene angitt i foregående ledd med mindre det på forhånd foreligger skriftlig samtykke fra innehaveren av enhver registrert sikkerhetsrett som har høyere prioritet enn kreditorens.
3. Artikkel 8 nr. 3 i konvensjonen skal ikke gjelde for luftfartøysgjenstander. Alle tiltak oppført i konvensjonen i forbindelse med en luftfartøysgjenstand skal utøves på en kommersielt fornuftig måte. Et tiltak skal anses utøvd på en kommersielt fornuftig måte når det skjer i samsvar med en bestemmelse i avtalen, unntatt når en slik bestemmelse er åpenbart urimelig.
4. En kravshaver som ti eller flere virkedager på forhånd gir berørte personer skriftlig varsel om et foreslått salg eller en foreslått utleie, skal

the requirement of providing «reasonable prior notice» specified in Article 8(4) of the Convention. The foregoing shall not prevent a chargee and a chargor or a guarantor from agreeing to a longer period of prior notice.

5. The registry authority in a Contracting State shall, subject to any applicable safety laws and regulations, honour a request for de-registration and export if:
  - a) the request is properly submitted by the authorised party under a recorded irrevocable deregistration and export request authorisation; and
  - b) the authorised party certifies to the registry authority, if required by that authority, that all registered interests ranking in priority to that of the creditor in whose favour the authorisation has been issued have been discharged or that the holders of such interests have consented to the de-registration and export.
6. A chargee proposing to procure the de-registration and export of an aircraft under paragraph 1 otherwise than pursuant to a court order shall give reasonable prior notice in writing of the proposed deregistration and export to:
  - a) interested persons specified in Article 1(m) (i) and (ii) of the Convention; and
  - b) interested persons specified in Article 1(m) (iii) of the Convention who have given notice of their rights to the chargee within a reasonable time prior to the de-registration and export.

Article X

Modification of provisions regarding relief pending final determination

1. This Article applies only where a Contracting State has made a declaration under Article XXX(2) and to the extent stated in such declaration.
2. For the purposes of Article 13(1) of the Convention, «speedy» in the context of obtaining relief means within such number of working days from the date of filing of the application for relief as is specified in a declaration made by the Contracting State in which the application is made.
3. Article 13(1) of the Convention applies with the following being added immediately after subparagraph (d):

anses å oppfylle kravet om å gi «rimelig skriftlig varsel» oppført i artikkel 8 nr. 4 i konvensjonen. Foregående ledd skal imidlertid ikke være til hinder for at en kravshaver og en rettighetsstifter eller en garantist samtykker i et lengre varsel.

5. Registermyndigheten i en konvensjonsstat skal, med forbehold for gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet, imøtekomme en anmodning om avregistrering og eksport dersom:
  - a) anmodningen er fremmet av den bemyndigede part på behørig måte, i henhold til en registrert, ugjenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og eksport, og
  - b) den bemyndigede part bekrefter overfor registermyndigheten, dersom denne krever det, at alle registrerte sikkerhetsretter med høyere prioritet enn den som innehas av den bemyndigede kreditoren, er slettet, eller at innehaverne av disse sikkerhetsretter har gitt sitt samtykke til avregistrering og eksport.
6. En kravshaver som foreslår at et luftfartøy avregistreres og eksporteres etter nr. 1 på annen måte enn i henhold til en domstolsbeslutning, skal gi et rimelig skriftlig varsel om den foreslåtte avregistreringen og eksporten til:
  - a) berørte personer som angitt i artikkel 1 bokstav m) i) og ii) i konvensjonen, og
  - b) berørte personer som angitt i artikkel 1 bokstav m) iii) i konvensjonen som har gitt kravshaveren melding om sine rettigheter i rimelig tid før avregistrering og eksport.

Artikkel X

Endring av bestemmelsene om rettsmidler i påvente av endelig avgjørelse

1. Denne artikkel skal ikke gjelde med mindre en konvensjonsstat har avgitt en erklæring etter artikkel XXX nr. 2, og bare i den grad det framgår av erklæringen.
2. Ved anvendelse av artikkel 13 nr. 1 i konvensjonen skal «raskt» i forbindelse med kreditors utvirkning av en beslutning om tiltak, bety i løpet av det antall virkedager fra anmodningens innlevering som er angitt i erklæringen avgitt av konvensjonsstaten der anmodningen er fremmet.
3. I artikkel 13 nr. 1 i konvensjonen skal følgende tilføyes umiddelbart etter bokstav d):

- «(e) if at any time the debtor and the creditor specifically agree, sale and application of proceeds therefrom»,
and Article 43(2) applies with the insertion after the words «Article 13(1)(d)» of the words «and (e)».
4. Ownership or any other interest of the debtor passing on a sale under the preceding paragraph is free from any other interest over which the creditor's international interest has priority under the provisions of Article 29 of the Convention.
  5. The creditor and the debtor or any other interested person may agree in writing to exclude the application of Article 13(2) of the Convention.
  6. With regard to the remedies in Article IX(1):
    - a) they shall be made available by the registry authority and other administrative authorities, as applicable, in a Contracting State no later than five working days after the creditor notifies such authorities that the relief specified in Article IX(1) is granted or, in the case of relief granted by a foreign court, recognised by a court of that Contracting State, and that the creditor is entitled to procure those remedies in accordance with the Convention; and
    - b) the applicable authorities shall expeditiously co-operate with and assist the creditor in the exercise of such remedies in conformity with the applicable aviation safety laws and regulations.
  7. Paragraphs 2 and 6 shall not affect any applicable aviation safety laws and regulations.
- «e) dersom debitor og kreditor på noe tidspunkt uttrykkelig avtaler det, salg og fordeling av inntektene av salget»,
og i artikkel 43 nr. 2 skal ordene «bokstav d)» erstattes med ordene «bokstav d) og e)».
4. Debtors eiendomsrett eller annen sikkerhetsrett som overføres ved salg etter foregående ledd, frigjøres for enhver annen rettighet eller sikkerhetsrett som er prioritert lavere enn kreditors internasjonale sikkerhetsrett etter bestemmelsene i artikkel 29 i konvensjonen.
  5. Kreditor og debitor eller en annen berørt person kan avtale skriftlig at artikkel 13 nr. 2 i konvensjonen ikke skal gjelde.
  6. Hva angår tiltakene nevnt i artikkel IX nr. 1,
    - a) skal de gjøres tilgjengelige av registermyndigheten og andre forvaltningsmyndigheter, alt etter omstendighetene, i en konvensjonsstat innen fem virkedager fra den dag kreditor gir disse myndigheter melding om at tiltaket angitt i artikkel IX nr. 1 er innvilget, eller, når tiltaket innvilges av en utenlandsk domstol, at det er anerkjent av en domstol i denne konvensjonsstat, og at kreditor har rett til å utvirke disse tiltak i samsvar med konvensjonen, og
    - b) skal vedkommende myndigheter umiddelbart gi kreditor støtte og bistand i forbindelse med iverksettelsen, i samsvar med gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet.
  7. Nr. 2 og 6 skal ikke berøre lover og forskrifter om luftfartssikkerhet.

*Article XI***Remedies on insolvency**

1. This Article applies only where a Contracting State that is the primary insolvency jurisdiction has made a declaration pursuant to Article XXX(3).

Alternative A

2. Upon the occurrence of an insolvency-related event, the insolvency administrator or the debtor, as applicable, shall, subject to paragraph 7, give possession of the aircraft object to the creditor no later than the earlier of:
  - a) the end of the waiting period; and
  - b) the date on which the creditor would be entitled to possession of the aircraft object if this Article did not apply.

*Artikkel XI***Tiltak ved insolvens**

1. Denne artikkel skal ikke gjelde med mindre en konvensjonsstat som har hovedjurisdiksjon ved insolvens, har avgitt en erklæring i henhold til artikkel XXX nr. 3.

Alternativ A

2. Når det oppstår en insolvenssituasjon, skal insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, med forbehold for nr. 7 overlevere luftfartøysgjenstanden til kreditor innen den første av følgende to datoer:
  - a) når karenstiden er utløpt, og
  - b) den dato kreditor ville hatt rett til å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse om denne artikkel ikke fikk anvendelse.

3. For the purposes of this Article, the «waiting period» shall be the period specified in a declaration of the Contracting State which is the primary insolvency jurisdiction.
4. References in this Article to the «insolvency administrator» shall be to that person in its official, not in its personal, capacity.
5. Unless and until the creditor is given the opportunity to take possession under paragraph 2:
  - a) the insolvency administrator or the debtor, as applicable, shall preserve the aircraft object and maintain it and its value in accordance with the agreement; and
  - b) the creditor shall be entitled to apply for any other forms of interim relief available under the applicable law.
6. Sub-paragraph (a) of the preceding paragraph shall not preclude the use of the aircraft object under arrangements designed to preserve the aircraft object and maintain it and its value.
7. The insolvency administrator or the debtor, as applicable, may retain possession of the aircraft object where, by the time specified in paragraph 2, it has cured all defaults other than a default constituted by the opening of insolvency proceedings and has agreed to perform all future obligations under the agreement. A second waiting period shall not apply in respect of a default in the performance of such future obligations.
8. With regard to the remedies in Article IX(1):
  - a) they shall be made available by the registry authority and the administrative authorities in a Contracting State, as applicable, no later than five working days after the date on which the creditor notifies such authorities that it is entitled to procure those remedies in accordance with the Convention; and
  - b) the applicable authorities shall expeditiously co-operate with and assist the creditor in the exercise of such remedies in conformity with the applicable aviation safety laws and regulations.
9. No exercise of remedies permitted by the Convention or this Protocol may be prevented or delayed after the date specified in paragraph 2.
10. No obligations of the debtor under the agreement may be modified without the consent of the creditor.
11. Nothing in the preceding paragraph shall be construed to affect the authority, if any, of the
  3. I denne artikkel skal «karenstiden» være det tidsrom som er angitt i en erklæring fra konvensjonsstaten som har hovedjurisdiksjon ved insolvens.
  4. Når det i denne artikkel er vist til «insolvensbestyreren», menes denne person i tjenestesammenheng, og ikke i vedkommende personlig.
  5. Så lenge kreditor ikke har fått mulighet for å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse i henhold til nr. 2,
    - a) skal insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, bevare og vedlikeholde luftfartøysgjenstanden og opprettholde dens verdi i samsvar med avtalen, og
    - b) skal kreditor ha rett til å anmode om andre midlertidige tiltak som foreligger etter gjeldende lovgivning.
  6. Bokstav a) i foregående ledd skal ikke være til hinder for at luftfartøysgjenstanden kan brukes i henhold til avtaler inngått med sikte på å bevare og vedlikeholde luftfartøysgjenstanden og opprettholde dens verdi.
  7. Insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, kan fortsatt ha luftfartøysgjenstanden i sin besittelse når den på tidspunktet angitt i nr. 2 har rettet opp alle andre mangler enn dem som skyldes åpningen av insolvensbehandlingen, og har forpliktet seg til å oppfylle alle framtidige forpliktelser i henhold til avtalen. Ved mislighold av framtidige forpliktelser skal det ikke innrømmes ny karenstid.
  8. Hva angår tiltakene omhandlet i artikkel IX nr. 1,
    - a) skal de gjøres tilgjengelige i en konvensjonsstat av registermyndigheten og forvaltningsmyndighetene, alt etter omstendighetene, innen fem virkedager fra den dag kreditor gir disse myndigheter melding om at den har rett til å utvirke disse tiltakene i samsvar med konvensjonen, og
    - b) skal vedkommende myndigheter umiddelbart gi kreditor støtte og bistand i forbindelse med iverksettelsen av disse tiltak, i samsvar med gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet.
  9. Etter tidspunktet angitt i nr. 2 er det forbudt å hindre eller forsinke iverksettelsen av tiltak som kan treffes i henhold til konvensjonen eller denne protokoll.
  10. Debtors forpliktelser i henhold til avtalen kan ikke endres uten kreditors samtykke.
  11. Ingen bestemmelse i foregående ledd skal tolkes slik at den berører insolvensbestyrerens

insolvency administrator under the applicable law to terminate the agreement.

12. No rights or interests, except for non-consensual rights or interests of a category covered by a declaration pursuant to Article 39(1), shall have priority in insolvency proceedings over registered interests.
13. The Convention as modified by Article IX of this Protocol shall apply to the exercise of any remedies under this Article.

Alternative B

2. Upon the occurrence of an insolvency-related event, the insolvency administrator or the debtor, as applicable, upon the request of the creditor, shall give notice to the creditor within the time specified in a declaration of a Contracting State pursuant to Article XXX(3) whether it will:
  - a) cure all defaults other than a default constituted by the opening of insolvency proceedings and agree to perform all future obligations, under the agreement and related transaction documents; or
  - b) give the creditor the opportunity to take possession of the aircraft object, in accordance with the applicable law.
3. The applicable law referred to in sub-paragraph (b) of the preceding paragraph may permit the court to require the taking of any additional step or the provision of any additional guarantee.
4. The creditor shall provide evidence of its claims and proof that its international interest has been registered.
5. If the insolvency administrator or the debtor, as applicable, does not give notice in conformity with paragraph 2, or when the insolvency administrator or the debtor has declared that it will give the creditor the opportunity to take possession of the aircraft object but fails to do so, the court may permit the creditor to take possession of the aircraft object upon such terms as the court may order and may require the taking of any additional step or the provision of any additional guarantee.
6. The aircraft object shall not be sold pending a decision by a court regarding the claim and the international interest.

eventuelle myndighet til å si opp avtalen etter gjeldende lovgivning.

12. Ingen rettigheter eller sikkerhetsretter, med unntak av ikke-avtalemessige rettigheter eller sikkerhetsretter tilhørende en kategori omhandlet i en erklæring i henhold til artikkel 39 nr. 1, skal ha prioritet framfor registrerte sikkerhetsretter i insolvensbehandlingen.
13. Konvensjonen, endret ved artikkel IX i denne protokoll, skal gjelde for iverksettelse av alle tiltak etter denne artikkel.

Alternativ B

2. Når det oppstår en insolvenssituasjon, skal insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, på anmodning fra kreditor og i løpet av det tidsrom som er angitt i en erklæring fra en konvensjonsstat i henhold til artikkel XXX nr. 3, gi kreditor melding om den vil:
  - a) rette opp alle andre mangler enn dem som skyldes åpningen av insolvensbehandlingen, og forplikte seg til å oppfylle alle framtidige forpliktelser i henhold til avtalen og tilknyttede dokumenter, eller
  - b) gi kreditor mulighet for å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse i samsvar med gjeldende lovgivning.
3. I gjeldende lovgivning som nevnt i bokstav b) kan domstolen gis mulighet til å kreve at det treffes ytterligere tiltak eller stilles ytterligere sikkerhet.
4. Kreditor skal kunne godtgjøre sine krav og vise at dens internasjonale sikkerhetsrett er registrert.
5. Dersom insolvensbestyreren eller debitor, alt etter omstendighetene, ikke gir melding i samsvar med nr. 2, eller når insolvensbestyreren eller debitor har erklært at den vil gi kreditor mulighet for å ta luftfartøysgjenstanden i besittelse men unnlater å gjøre det, kan domstolen tillate at kreditor tar luftfartøysgjenstanden i besittelse på de vilkår som domstolen beslutter, og kan kreve at det treffes ytterligere tiltak eller stilles ytterligere sikkerhet.
6. Luftfartøysgjenstanden skal ikke selges så lenge en domstol ikke har truffet beslutning om kravet og den internasjonale sikkerhetsretten.

*Article XII***Insolvency assistance**

1. This Article applies only where a Contracting State has made a declaration pursuant to Article XXX(1).
2. The courts of a Contracting State in which an aircraft object is situated shall, in accordance with the law of the Contracting State, co-operate to the maximum extent possible with foreign courts and foreign insolvency administrators in carrying out the provisions of Article XI.

*Article XIII***De-registration and export request authorization**

1. This Article applies only where a Contracting State has made a declaration pursuant to Article XXX(1).
2. Where the debtor has issued an irrevocable de-registration and export request authorisation substantially in the form annexed to this Protocol and has submitted such authorisation for recordation to the registry authority, that authorisation shall be so recorded.
3. The person in whose favour the authorisation has been issued (the «authorised party») or its certified designee shall be the sole person entitled to exercise the remedies specified in Article IX(1) and may do so only in accordance with the authorisation and applicable aviation safety laws and regulations. Such authorisation may not be revoked by the debtor without the consent in writing of the authorized party. The registry authority shall remove an authorisation from the registry at the request of the authorised party.
4. The registry authority and other administrative authorities in Contracting States shall expeditiously co-operate with and assist the authorised party in the exercise of the remedies specified in Article IX.

*Article XIV***Modification of priority provisions**

1. A buyer of an aircraft object under a registered sale acquires its interest in that object free from an interest subsequently registered and from an unregistered interest, even if the buyer has actual knowledge of the unregistered interest.

*Artikkel XII***Bistand ved insolvens**

1. Denne artikkel skal ikke gjelde med mindre en konvensjonsstat har avgitt en erklæring i henhold til artikkel XXX nr. 1.
2. Domstolene i en konvensjonsstat der en luftfartøysgjenstand befinner seg skal, i samsvar med konvensjonsstatens lovgivning, så langt det er mulig samarbeide med utenlandske domstoler og utenlandske insolvensbestyrere om gjennomføringen av bestemmelsene i artikkel XI.

*Artikkel XIII***Fullmakt til å anmode om avregistrering og eksporttillatelse**

1. Denne artikkel skal ikke gjelde med mindre en konvensjonsstat har avgitt en erklæring i henhold til artikkel XXX nr. 1.
2. Når debitor har utstedt en ugjenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og eksporttillatelse som i det alt vesentlige har den utforming som følger som vedlegg til denne protokoll, og har forelagt fullmakten for registermyndigheten til registrering, skal fullmakten registreres i en slik form.
3. Den person som har fått fullmakten (den «bemyndigede part») eller den person vedkommende har utpekt, skal være den eneste som har rett til å iverksette tiltakene angitt i artikkel IX nr. 1, og kan bare gjøre dette i samsvar med fullmakten og gjeldende lover og forskrifter om luftfartssikkerhet. Fullmakten kan ikke trekkes tilbake av debitor uten skriftlig samtykke fra den bemyndigede part. Registermyndigheten skal, på anmodning fra den bemyndigede part, slette en fullmakt som er innført i registeret.
4. Registermyndigheten og andre forvaltningsmyndigheter i konvensjonsstatene skal umiddelbart gi den bemyndigede part støtte og bistand i forbindelse med iverksettelse av tiltakene angitt i artikkel IX.

*Artikkel XIV***Endring av bestemmelsene om prioritet**

1. Den som kjøper en luftfartøysgjenstand gjennom et registrert salg, erverver sin sikkerhetsrett i luftfartøysgjenstanden frigjort fra en sikkerhetsrett som ble registrert på et senere tidspunkt, og fra en uregistrert sikkerhetsrett, selv om den uregistrerte sikkerhetsretten er kjent for kjøperen.

2. A buyer of an aircraft object acquires its interest in that object subject to an interest registered at the time of its acquisition.
3. Ownership of or another right or interest in an aircraft engine shall not be affected by its installation on or removal from an aircraft.
4. Article 29(7) of the Convention applies to an item, other than an object, installed on an airframe, aircraft engine or helicopter.

Article XV

Modification of assignment provisions

Article 33(1) of the Convention applies as if the following were added immediately after sub-paragraph (b):

«and (c) the debtor has consented in writing, whether or not the consent is given in advance of the assignment or identifies the assignee.»

Article XVI

Debtor provisions

1. In the absence of a default within the meaning of Article 11 of the Convention, the debtor shall be entitled to the quiet possession and use of the object in accordance with the agreement as against:
  - a) its creditor and the holder of any interest from which the debtor takes free pursuant to Article 29(4) of the Convention or, in the capacity of buyer, Article XIV(1) of this Protocol, unless and to the extent that the debtor has otherwise agreed; and
  - b) the holder of any interest to which the debtor's right or interest is subject pursuant to Article 29(4) of the Convention or, in the capacity of buyer, Article XIV(2) of this Protocol, but only to the extent, if any, that such holder has agreed.
2. Nothing in the Convention or this Protocol affects the liability of a creditor for any breach of the agreement under the applicable law in so far as that agreement relates to an aircraft object.

2. Den som kjøper en luftfartøysgjenstand, erverver sin sikkerhetsrett i luftfartøysgjenstanden med forbehold for en sikkerhetsrett som er registrert på kjøpstidspunktet.
3. Eiendomsretten til eller en annen rettighet eller sikkerhetsrett i en flymotor skal ikke berøres av det forhold at flymotoren er installert i eller fjernet fra et luftfartøy.
4. Artikkel 29 nr. 7 i konvensjonen skal gjelde for en gjenstand som ikke er en luftfartøysgjenstand, og som er installert i et flyskrog, en flymotor eller et helikopter.

Artikkel XV

Endring av bestemmelsene om overdragelse

I artikkel 33 nr. 1 i konvensjonen skal følgende tilføyes umiddelbart etter bokstav b):

«og c) debitor har gitt skriftlig samtykke, uansett om samtykket er gitt før overdragelsen eller ikke, eller om det identifiserer mottakeren eller ikke.»

Artikkel XVI

Bestemmelser om debitor

1. Om det ikke foreligger mislighold som definert i artikkel 11 i konvensjonen, skal debitor ha rett til fri faktisk rådighet over og bruk av luftfartøysgjenstanden i samsvar med avtalen i forholdet til:
  - a) kreditor og innehaveren av enhver sikkerhetsrett som debitor er frigjort fra i henhold til artikkel 29 nr. 4 i konvensjonen eller, i egenskap av kjøper, i henhold til artikkel XIV nr. 1 i denne protokoll, med mindre og i den grad debitor samtykket i noe annet, og
  - b) innehaveren av enhver sikkerhetsrett som går foran debtors rettighet henhold til artikkel 29 nr. 4 i konvensjonen eller, i egenskap av kjøper, i henhold til artikkel XIV nr. 2 i denne protokoll, men bare i den grad innehaveren har samtykket.
2. Ingen bestemmelse i konvensjonen eller denne protokoll berører kreditors ansvar ved avtalebrudd etter gjeldende lovgivning, i den grad avtalen gjelder en luftfartøysgjenstand.

*Chapter III***Registry provisions relating to international interests in aircraft objects***Article XVII***The Supervisory Authority and the Registrar**

1. The Supervisory Authority shall be the international entity designated by a Resolution adopted by the Diplomatic Conference to Adopt a Mobile Equipment Convention and an Aircraft Protocol.
2. Where the international entity referred to in the preceding paragraph is not able and willing to act as Supervisory Authority, a Conference of Signatory and Contracting States shall be convened to designate another Supervisory Authority.
3. The Supervisory Authority and its officers and employees shall enjoy such immunity from legal and administrative process as is provided under the rules applicable to them as an international entity or otherwise.
4. The Supervisory Authority may establish a commission of experts, from among persons nominated by Signatory and Contracting States and having the necessary qualifications and experience, and entrust it with the task of assisting the Supervisory Authority in the discharge of its functions.
5. The first Registrar shall operate the International Registry for a period of five years from the date of entry into force of this Protocol. Thereafter, the Registrar shall be appointed or reappointed at regular five-yearly intervals by the Supervisory Authority.

*Article XVIII***First regulations**

The first regulations shall be made by the Supervisory Authority so as to take effect upon the entry into force of this Protocol.

*Article XIX***Designated entry points**

1. Subject to paragraph 2, a Contracting State may at any time designate an entity or entities in its territory as the entry point or entry points through which there shall or may be transmitted to the International Registry information required for registration other than registration of a notice of a national interest or a right or inte-

*Kapittel III***Bestemmelser om registreringsordningen for internasjonale sikkerhetsretter i luftfartøys-gjenstander***Artikkel XVII***Tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten**

1. Tilsynsmyndigheten skal være det internasjonale organ som utpekes ved en resolusjon på Diplomatkonferansen for vedtakelse av en konvensjon om mobilt løsøre og en protokoll om luftartsutstyr.
2. Når det internasjonale organet nevnt i foregående ledd verken kan eller vil fungere som tilsynsmyndighet, skal det innkalles til en konferanse for signatar- og konvensjonsstatene for å få utpekt en annen tilsynsmyndighet.
3. Tilsynsmyndigheten og dens ledelse og ansatte skal nyte godt av immunitet mot rettslig og administrativ forfølgning, i samsvar med de regler som gjelder for dem som et internasjonalt organ, eller på annet grunnlag.
4. Tilsynsmyndigheten kan nedsette en ekspertkomité hvis medlemmer velges blant personer som signatar- og konvensjonsstatene har innstilt, og som har de kvalifikasjoner og den erfaring som er nødvendig, og gi komiteen i oppdrag å bistå tilsynsmyndigheten i dens arbeid.
5. Den første registreringsmyndigheten skal stå for driften av det internasjonale registeret i fem år fra den dag denne protokoll trer i kraft. Deretter skal registreringsmyndigheten oppnevnes eller få forlenget sitt mandat av tilsynsmyndigheten hvert femte år.

*Artikkel XVIII***Det første reglementet**

Det første reglementet skal utarbeides av tilsynsmyndigheten og få virkning når denne protokoll trer i kraft.

*Artikkel XIX***Utpekte kontaktorganer**

1. Med forbehold for nr. 2 kan en konvensjonsstat på ethvert tidspunkt utpeke ett eller flere organer på sitt territorium til kontaktorgan, som skal eller kan videreformidle nødvendige registreringsopplysninger til det internasjonale registeret, med unntak av registrering av en melding om en nasjonal sikkerhetsrett eller en ret-

rest under Article 40 in either case arising under the laws of another State.

2. A designation made under the preceding paragraph may permit, but not compel, use of a designated entry point or entry points for information required for registrations in respect of aircraft engines.

Article XX

Additional modifications to Registry provisions

1. For the purposes of Article 19(6) of the Convention, the search criteria for an aircraft object shall be the name of its manufacturer, its manufacturer's serial number and its model designation, supplemented as necessary to ensure uniqueness. Such supplementary information shall be specified in the regulations.
2. For the purposes of Article 25(2) of the Convention and in the circumstances there described, the holder of a registered prospective international interest or a registered prospective assignment of an international interest or the person in whose favour a prospective sale has been registered shall take such steps as are within its power to procure the discharge of the registration no later than five working days after the receipt of the demand described in such paragraph.
3. The fees referred to in Article 17(2)(h) of the Convention shall be determined so as to recover the reasonable costs of establishing, operating and regulating the International Registry and the reasonable costs of the Supervisory Authority associated with the performance of the functions, exercise of the powers, and discharge of the duties contemplated by Article 17(2) of the Convention.
4. The centralised functions of the International Registry shall be operated and administered by the Registrar on a twenty-four hour basis. The various entry points shall be operated at least during working hours in their respective territories.
5. The amount of the insurance or financial guarantee referred to in Article 28(4) of the Convention shall, in respect of each event, not be less than the maximum value of an aircraft object as determined by the Supervisory Authority.
6. Nothing in the Convention shall preclude the Registrar from procuring insurance or a financial guarantee covering events for which the

tighet eller sikkerhetsrett etter artikkel 40 som er stiftet i henhold til en annen stats lovgivning.

2. En utpeking etter foregående ledd kan tillate, men ikke pålegge, bruk av ett eller flere utpekte kontaktorganer til de opplysninger som er nødvendige for å kunne foreta en registrering i forbindelse med flymotorer.

Artikkel XX

Ytterligere endringer av bestemmelsene om registeret

1. Ved anvendelse av artikkel 19 nr. 6 i konvensjonen skal søkekriteriene for en luftfartøysgjenstand være serienummer fra produsenten, produsentens navn og modellbetegnelse, samt de opplysninger som i tillegg er nødvendige for at gjenstanden skal være individuelt identifiserbar. Slike tilleggsopplysninger skal være som angitt i reglementet.
2. Ved anvendelse av artikkel 25 nr. 2 i konvensjonen og under de omstendigheter som er angitt der, skal innehaveren av en registrert framtidig internasjonal sikkerhetsrett eller en registrert framtidig overdragelse av en internasjonal sikkerhetsrett, eller den person i hvis favør et framtidig salg er registrert, treffe de tiltak vedkommende har fullmakt til, for å få registreringen slettet innen fem virkedager fra anmodningen omhandlet i samme ledd er mottatt.
3. De avgifter som er nevnt i artikkel 17 nr. 2 bokstav h) i konvensjonen, skal fastsettes slik at de dekker de utgifter som med rimelighet er forbundet med å etablere, drive og regulere det internasjonale registeret, og de utgifter som med rimelighet er forbundet med at tilsynsmyndigheten ivaretar sine oppgaver, utøver sin myndighet og oppfyller sine forpliktelser som omhandlet i artikkel 17 nr. 2 i konvensjonen.
4. Registreringsmyndigheten skal utføre og administrere det internasjonale registerets sentraliserte oppgaver i døgndrift. De ulike kontaktorganene skal som et minimum holdes åpne i vanlig arbeidstid på sine respektive territorier.
5. Forsikringen eller den økonomiske garantien nevnt i artikkel 28 nr. 4 i konvensjonen skal, for hver enkelt hendelse, dekke et beløp som ikke ligger under luftfartøysgjenstandens maksimumsverdi som fastsatt av tilsynsmyndigheten.
6. Ingen bestemmelse i konvensjonen skal være til hinder for at registreringsmyndigheten tegner forsikring eller sørger for økonomisk

Registrar is not liable under Article 28 of the Convention.

garanti som dekker hendelser der registreringsmyndigheten ikke har ansvar etter artikkel 28 i konvensjonen.

Chapter IV

Jurisdiction

Article XXI

Modification of jurisdiction provisions

For the purposes of Article 43 of the Convention and subject to Article 42 of the Convention, a court of a Contracting State also has jurisdiction where the object is a helicopter, or an airframe pertaining to an aircraft, for which that State is the State of registry.

Article XXII

Waivers of sovereign immunity

1. Subject to paragraph 2, a waiver of sovereign immunity from jurisdiction of the courts specified in Article 42 or Article 43 of the Convention or relating to enforcement of rights and interests relating to an aircraft object under the Convention shall be binding and, if the other conditions to such jurisdiction or enforcement have been satisfied, shall be effective to confer jurisdiction and permit enforcement, as the case may be.
2. A waiver under the preceding paragraph must be in writing and contain a description of the aircraft object.

Chapter V

Relationship with other conventions

Article XXIII

Relationship with the Convention on the International Recognition of Rights in Aircraft

The Convention shall, for a Contracting State that is a party to the Convention on the International Recognition of Rights in Aircraft, signed at Geneva on 19 June 1948, supersede that Convention as it relates to aircraft, as defined in this Protocol, and to aircraft objects. However, with respect to rights or interests not covered or affected by the present Convention, the Geneva Convention shall not be superseded.

Kapittel IV

Kompetanse

Artikkel XXI

Endring av bestemmelsene om kompetanse

Ved anvendelse av artikkel 43 i konvensjonen og med forbehold for artikkel 42 i konvensjonen, skal en domstol i en konvensjonsstat også ha kompetanse når luftfartøysgjenstanden er et helikopter, eller et flyskrog tilhørende et luftfartøy, som er registrert i denne stat.

Artikkel XXII

Avkall på suveren immunitet

1. Med forbehold for nr. 2 skal et avkall på suveren immunitet mot rettsforfølgning ved de domstoler som er angitt i artikkel 42 eller artikkel 43 i konvensjonen, eller med hensyn til håndheving av rettigheter og sikkerhetsretter i en luftfartøysgjenstand i henhold til konvensjonen, være bindende, og avkallet skal gi kompetanse og tillate håndheving, alt etter hva som er tilfellet, dersom de øvrige vilkår for tildeling av slik kompetanse eller myndighet til håndheving er oppfylt.
2. Et avkall etter foregående ledd skal være skriftlig og inneholde en beskrivelse av luftfartøysgjenstanden.

Kapittel V

Forholdet til andre konvensjoner

Artikkel XXIII

Forholdet til Overenskomst om internasjonal anerkjennelse av rettigheter i luftfartøyer

Konvensjonen skal, for en konvensjonsstat som er part i Overenskomst om internasjonal anerkjennelse av rettigheter i luftfartøyer, undertegnet i Genève 19. juni 1948, gå foran nevnte overenskomst i den grad den får anvendelse på luftfartøyer som definert i denne protokoll og på luftfartøysgjenstander. Hva angår rettigheter eller sikkerhetsretter som ikke omfattes eller berøres av denne konvensjon, skal den imidlertid ikke gå foran overenskomsten fra Genève.

*Article XXIV***Relationship with the Convention for the Unification of Certain Rules Relating to the Precautionary Attachment of Aircraft**

1. The Convention shall, for a Contracting State that is a Party to the *Convention for the Unification of Certain Rules Relating to the Precautionary Attachment of Aircraft*, signed at Rome on 29 May 1933, supersede that Convention as it relates to aircraft, as defined in this Protocol.
2. A Contracting State Party to the above Convention may declare, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to this Protocol, that it will not apply this Article.

*Article XXV***Relationship with the UNIDROIT Convention on International Financial Leasing**

The Convention shall supersede the *UNIDROIT Convention on International Financial Leasing*, signed at Ottawa on 28 May 1988, as it relates to aircraft objects.

*Chapter VI***Final provisions***Article XXVI***Signature, ratification, acceptance, approval or accession**

1. This Protocol shall be open for signature in Cape Town on 16 November 2001 by States participating in the Diplomatic Conference to Adopt a Mobile Equipment Convention and an Aircraft Protocol held at Cape Town from 29 October to 16 November 2001. After 16 November 2001, this Protocol shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT) in Rome until it enters into force in accordance with Article XXVIII.
2. This Protocol shall be subject to ratification, acceptance or approval by States which have signed it.
3. Any State which does not sign this Protocol may accede to it at any time.
4. Ratification, acceptance, approval or accession is effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Depositary.
5. A State may not become a Party to this Protocol unless it is or becomes also a Party to the Convention.

*Artikkel XXIV***Forholdet til Overenskomst om innføring av visse ensartede regler om arrest i luftfartøyer**

1. Konvensjonen skal, for en konvensjonsstat som er part i Konvensjon om innføring av visse ensartede regler om arrest i luftfartøyer, undertegnet i Roma 29. mai 1933, gå foran nevnte konvensjon i den grad den får anvendelse på luftfartøyer som definert i denne protokoll.
2. En konvensjonsstat som er part i nevnte konvensjon kan, på det tidspunkt denne protokoll ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den ikke vil anvende denne artikkel.

*Artikkel XXV***Forholdet til UNIDROIT-konvensjonen om internasjonal finansiell leie**

Konvensjonen skal gå foran UNIDROIT-konvensjonen om internasjonal finansiell leie, undertegnet i Ottawa 28. mai 1988, i den grad den får anvendelse på luftfartøysgjenstander.

*Kapittel VI***Sluttbestemmelser***Artikkel XXVI***Undertegning, ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse**

1. Denne protokoll skal legges fram til undertegning i Cape Town den 16. november 2001 for deltakerstatene på Diplomatkonferansen om vedtakelse av en konvensjon om mobilt løsøre og en protokoll om luftfartøystyr i Cape Town fra 29. oktober til 16. november 2001. Etter 16. november 2001 skal denne protokoll kunne undertegnes av alle stater ved UNIDROITs hovedkontor (Det internasjonale institutt for ensartet privatrett) i Roma, fram til den treer i kraft i samsvar med artikkel XXVIII.
2. Denne protokoll skal ratifiseres, godtas eller godkjennes av signatarstatene.
3. Enhver stat som ikke undertegner denne protokoll, kan tiltre den på ethvert tidspunkt.
4. Ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse skal finne sted ved at det deponeres et formelt dokument for dette formål hos depositaren.
5. En stat kan ikke bli part i denne protokoll med mindre den også er eller blir part i konvensjonen.

*Article XXVII***Regional Economic Integration Organisations**

1. A Regional Economic Integration Organisation which is constituted by sovereign States and has competence over certain matters governed by this Protocol may similarly sign, accept, approve or accede to this Protocol. The Regional Economic Integration Organisation shall in that case have the rights and obligations of a Contracting State, to the extent that that Organisation has competence over matters governed by this Protocol. Where the number of Contracting States is relevant in this Protocol, the Regional Economic Integration Organisation shall not count as a Contracting State in addition to its Member States which are Contracting States.
2. The Regional Economic Integration Organisation shall, at the time of signature, acceptance, approval or accession, make a declaration to the Depositary specifying the matters governed by this Protocol in respect of which competence has been transferred to that Organisation by its Member States. The Regional Economic Integration Organisation shall promptly notify the Depositary of any changes to the distribution of competence, including new transfers of competence, specified in the declaration under this paragraph.
3. Any reference to a «Contracting State» or «Contracting States» or «State Party» or «States Parties» in this Protocol applies equally to a Regional Economic Integration Organisation where the context so requires.

*Article XXVIII***Entry into force**

1. This Protocol enters into force on the first day of the month following the expiration of three months after the date of the deposit of the eighth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, between the States which have deposited such instruments.
2. For other States this Protocol enters into force on the first day of the month following the expiration of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

*Artikkel XXVII***Regionale organisasjoner for økonomisk integrasjon**

1. En regional organisasjon for økonomisk integrasjon som er sammensatt av suverene stater og har kompetanse på visse saksområder som reguleres av denne protokoll, kan også undertegne, godta, godkjenne eller tiltre denne protokoll. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal i et slikt tilfelle ha en konvensjonsstats rettigheter og forpliktelser, i den grad vedkommende organisasjon har kompetanse på saksområder som reguleres av denne protokoll. Når antallet konvensjonsstater er relevant i denne protokoll, skal den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon ikke telle som en konvensjonsstat i tillegg til de av sine medlemsstater som er konvensjonsstater.
2. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal på tidspunktet for undertegning, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse avgi en erklæring til depositaren der den angir på hvilke saksområder regulert av denne protokoll organisasjonen har fått overført kompetanse fra sine medlemsstater. Den regionale organisasjonen for økonomisk integrasjon skal uten opphold gi depositaren melding om enhver endring i fordelingen av kompetanse, herunder nye overføringer av kompetanse, i en erklæring i henhold til dette ledd.
3. Når det er vist til «konvensjonsstat» eller «konvensjonsstater» eller «stat som er part» eller «stater som er part» i denne protokoll, menes også en regional organisasjon for økonomisk integrasjon når sammenhengen tilsier det.

*Artikkel XXVIII***Ikrafttredelse**

1. Denne protokoll trer i kraft den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tre måneder fra den dag det åttende ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumentet deponeres, mellom stater som har deponert slike dokumenter.
2. For andre stater trer denne protokoll i kraft den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tre måneder fra den dag deres ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument deponeres.

*Article XXIX***Territorial units**

1. If a Contracting State has territorial units in which different systems of law are applicable in relation to the matters dealt with in this Protocol, it may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that this Protocol is to extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify its declaration by submitting another declaration at any time.
2. Any such declaration shall state expressly the territorial units to which this Protocol applies.
3. If a Contracting State has not made any declaration under paragraph 1, this Protocol shall apply to all territorial units of that State.
4. Where a Contracting State extends this Protocol to one or more of its territorial units, declarations permitted under this Protocol may be made in respect of each such territorial unit, and the declarations made in respect of one territorial unit may be different from those made in respect of another territorial unit.
5. If by virtue of a declaration under paragraph 1, this Protocol extends to one or more territorial units of a Contracting State:
  - a) the debtor is considered to be situated in a Contracting State only if it is incorporated or formed under a law in force in a territorial unit to which the Convention and this Protocol apply or if it has its registered office or statutory seat, centre of administration, place of business or habitual residence in a territorial unit to which the Convention and this Protocol apply;
  - b) any reference to the location of the object in a Contracting State refers to the location of the object in a territorial unit to which the Convention and this Protocol apply; and
  - c) any reference to the administrative authorities in that Contracting State shall be construed as referring to the administrative authorities having jurisdiction in a territorial unit to which the Convention and this Protocol apply and any reference to the national register or to the registry authority in that Contracting State shall be construed as referring to the aircraft register in force or to the registry authority having jurisdiction in the territorial unit or units to which the Convention and this Protocol apply.

*Artikkel XXIX***Territoriale enheter**

1. Dersom en konvensjonsstat har territoriale enheter med forskjellige rettssystemer som anvendes på saksområder regulert ved denne protokoll, kan den på tidspunktet for ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse erklære at denne protokoll skal omfatte alle dens territoriale enheter eller bare én eller enkelte av dem, og kan på ethvert tidspunkt endre sin erklæring ved å avgi en ny.
2. En slik erklæring skal uttrykkelig angi de territoriale enheter der denne protokoll skal gjelde.
3. Dersom en konvensjonsstat ikke har avgitt erklæring etter nr. 1, skal denne protokoll gjelde for alle territoriale enheter i vedkommende stat.
4. Når en konvensjonsstat erklærer at denne konvensjon skal omfatte en eller flere av dens territoriale enheter, kan erklæringer etter denne protokoll avgis for den enkelte territoriale enhet, og erklæringer avgitt for én territorial enhet kan være forskjellige fra erklæringer avgitt for en annen territorial enhet.
5. Dersom denne protokoll, i samsvar med en erklæring avgitt etter nr. 1, omfatter en eller flere territoriale enheter i en konvensjonsstat,
  - a) skal debitor anses å befinne seg i en konvensjonsstat bare dersom den er stiftet etter gjeldende lovgivning i en territorial enhet der konvensjonen og denne protokoll gjelder, eller dersom den har sitt vedtektsbestemte sete, sin hovedadministrasjon, sitt forretningssted eller sitt vanlige bosted i en territorial enhet der konvensjonen og denne protokoll gjelder,
  - b) skal enhver henvisning til at luftfartøysgjenstanden befinner seg i en konvensjonsstat, forstås som at luftfartøysgjenstanden befinner seg i en territorial enhet der konvensjonen og denne protokoll gjelder, og
  - c) skal enhver henvisning til forvaltningsmyndighetene i denne konvensjonsstat, også anses å vise til de kompetente forvaltningsmyndigheter i en territorial enhet der konvensjonen og denne protokoll gjelder, og enhver henvisning til det nasjonale registret eller registermyndigheten i den konvensjonsstaten også anses å vise til luftfartøysregisteret eller den kompetente registermyndigheten i den eller de territoriale enheter der konvensjonen og denne protokoll gjelder.

*Article XXX***Declarations relating to certain provisions**

1. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to this Protocol, declare that it will apply any one or more of Articles VIII, XII and XIII of this Protocol.
2. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to this Protocol, declare that it will apply Article X of this Protocol, wholly or in part. If it so declares with respect to Article X(2), it shall specify the time-period required thereby.
3. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to this Protocol, declare that it will apply the entirety of Alternative A, or the entirety of Alternative B of Article XI and, if so, shall specify the types of insolvency proceeding, if any, to which it will apply Alternative A and the types of insolvency proceeding, if any, to which it will apply Alternative B. A Contracting State making a declaration pursuant to this paragraph shall specify the time-period required by Article XI.
4. The courts of Contracting States shall apply Article XI in conformity with the declaration made by the Contracting State which is the primary insolvency jurisdiction.
5. A Contracting State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to this Protocol, declare that it will not apply the provisions of Article XXI, wholly or in part. The declaration shall specify under which conditions the relevant Article will be applied, in case it will be applied partly, or otherwise which other forms of interim relief will be applied.

*Article XXXI***Declarations under the Convention**

Declarations made under the Convention, including those made under Articles 39, 40, 50, 53, 54, 55, 57, 58 and 60 of the Convention, shall be deemed to have also been made under this Protocol unless stated otherwise.

*Article XXXII***Reservations and declarations**

1. No reservations may be made to this Protocol but declarations authorised by Articles XXIV, XXIX, XXX, XXXI, XXXIII and XXXIV may be made in accordance with these provisions.
2. Any declaration or subsequent declaration or any withdrawal of a declaration made under this

*Artikkel XXX***Erklæringer om visse bestemmelser**

1. En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt denne protokoll ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den vil anvende en eller flere av artiklene VIII, XII og XIII i denne protokoll.
2. En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt denne protokoll ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den helt eller delvis vil anvende artikkel X i denne protokoll. Dersom den avgir en slik erklæring om artikkel X nr. 2, skal den angi antall virkedager omhandlet der.
3. En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt denne protokoll ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den vil anvende alternativ A eller alternativ B i artikkel XI i sin helhet, og skal i tilfelle angi på hvilke typer insolvensbehandling den eventuelt vil anvende alternativ A, og på hvilke typer insolvensbehandling den eventuelt vil anvende alternativ B. En konvensjonsstat som avgir en erklæring i henhold til dette ledd, skal angi det tidsrom som er omhandlet i artikkel XI.
4. Konvensjonsstatenes domstoler skal anvende artikkel XI i samsvar med den erklæring som er avgitt av konvensjonsstaten som har hovedjurisdiksjon ved insolvens.
5. En konvensjonsstat kan, på det tidspunkt denne protokoll ratifiseres, godtas, godkjennes eller tiltres, erklære at den helt eller delvis vil unnlate å anvende bestemmelsene i artikkel XXI. Erklæringen skal angi på hvilke vilkår den relevante artikkelen vil bli anvendt, om den bare vil bli anvendt delvis, eller hvilke andre midlertidige tiltak som vil bli anvendt.

*Artikkel XXXI***Erklæringer i henhold til konvensjonen**

Erklæringer som er avgitt i henhold til konvensjonen, herunder erklæringer avgitt etter artikkel 39, 40, 50, 53, 54, 55, 57, 58 og 60 i konvensjonen, skal anses avgitt også etter denne protokoll, med mindre det er angitt noe annet.

*Artikkel XXXII***Forbehold og erklæringer**

1. Det kan ikke tas noen forbehold mot denne protokoll, men erklæringer omhandlet i artikkel XXIV, XXIX, XXX, XXXI, XXXIII og XXXIV kan avgis i samsvar med disse bestemmelser.
2. Enhver erklæring eller senere erklæring, eller enhver tilbaketrekning av en erklæring avgitt

Protocol shall be notified in writing to the Depositary.

Article XXXIII

Subsequent declarations

1. A State Party may make a subsequent declaration, other than a declaration made in accordance with Article XXXI under Article 60 of the Convention, at any time after the date on which this Protocol has entered into force for it, by notifying the Depositary to that effect.
2. Any such subsequent declaration shall take effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of receipt of the notification by the Depositary. Where a longer period for that declaration to take effect is specified in the notification, it shall take effect upon the expiration of such longer period after receipt of the notification by the Depositary.
3. Notwithstanding the previous paragraphs, this Protocol shall continue to apply, as if no such subsequent declarations had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such subsequent declaration.

Article XXXIV

Withdrawal of declarations

1. Any State Party having made a declaration under this Protocol, other than a declaration made in accordance with Article XXXI under Article 60 of the Convention, may withdraw it at any time by notifying the Depositary. Such withdrawal is to take effect on the first day of the month following the expiration of six months after the date of receipt of the notification by the Depositary.
2. Notwithstanding the previous paragraph, this Protocol shall continue to apply, as if no such withdrawal of declaration had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such withdrawal.

Article XXXV

Denunciations

1. Any State Party may denounce this Protocol by notification in writing to the Depositary.
2. Any such denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the date of receipt of the notification by the Depositary.

etter denne protokoll, skal meldes skriftlig til depositaren.

Artikkel XXXIII

Senere erklæringer

1. En stat som er part, kan avgi en senere erklæring, med unntak av erklæringer avgitt i samsvar med artikkel XXXI etter artikkel 60 i konvensjonen, på ethvert tidspunkt etter at denne protokoll er trådt i kraft for denne stat, ved å gi depositaren melding om dette.
2. Enhver senere erklæring skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på seks måneder fra den dag depositaren mottar meldingen. Når det er angitt i meldingen at erklæringen skal få virkning først etter et lengre tidsrom, skal den få virkning etter utløpet av et slikt lengre tidsrom regnet fra depositaren mottar meldingen.
3. Uten hensyn til de foregående ledd skal denne konvensjon fortsatt gjelde som om det ikke var avgitt noen senere erklæringer, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før den senere erklæringen får virkning.

Artikkel XXXIV

Tilbaketrekning av erklæringer

1. En stat som er part og har avgitt en erklæring etter denne konvensjon, med unntak av en erklæring avgitt i samsvar med artikkel XXXI etter artikkel 60 i konvensjonen, kan på ethvert tidspunkt trekke erklæringen tilbake ved å gi depositaren melding om dette. Tilbaketrekningen skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på seks måneder fra den dag depositaren mottar meldingen.
2. Uten hensyn til foregående ledd skal denne protokoll fortsatt gjelde som om ingen erklæring var trukket tilbake, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før tilbaketrekningen får virkning.

Artikkel XXXV

Oppsigelse

1. Enhver stat som er part, kan si opp denne konvensjon ved skriftlig varsel til depositaren.
2. Oppsigelsen skal få virkning den første dagen i måneden som følger etter utløpet av et tidsrom på tolv måneder fra den dag depositaren mottar varselet.

3. Notwithstanding the previous paragraphs, this Protocol shall continue to apply, as if no such denunciation had been made, in respect of all rights and interests arising prior to the effective date of any such denunciation.

Article XXXVI

Review Conferences, amendments and related matters

1. The Depositary, in consultation with the Supervisory Authority, shall prepare reports yearly, or at such other time as the circumstances may require, for the States Parties as to the manner in which the international regime established in the Convention as amended by this Protocol has operated in practice. In preparing such reports, the Depositary shall take into account the reports of the Supervisory Authority concerning the functioning of the international registration system.
2. At the request of not less than twenty-five per cent of the States Parties, Review Conferences of the States Parties shall be convened from time to time by the Depositary, in consultation with the Supervisory Authority, to consider:
  - a) the practical operation of the Convention as amended by this Protocol and its effectiveness in facilitating the asset-based financing and leasing of the objects covered by its terms;
  - b) the judicial interpretation given to, and the application made of the terms of this Protocol and the regulations;
  - c) the functioning of the international registration system, the performance of the Registrar and its oversight by the Supervisory Authority, taking into account the reports of the Supervisory Authority; and
  - d) whether any modifications to this Protocol or the arrangements relating to the International Registry are desirable.
3. Any amendment to this Protocol shall be approved by at least a two-thirds majority of States Parties participating in the Conference referred to in the preceding paragraph and shall then enter into force in respect of States which have ratified, accepted or approved such amendment when it has been ratified, accepted or approved by eight States in accordance with the provisions of Article XXVIII relating to its entry into force.

3. Uten hensyn til de foregående ledd skal denne protokoll fortsatt gjelde som om ingen oppsigelse hadde funnet sted, med hensyn til alle rettigheter og sikkerhetsretter som oppstår før oppsigelsen får virkning.

Artikkel XXXVI

Tilsynskonferanser, endringer og andre relaterte spørsmål

1. Depositaren skal hvert år eller med andre passende mellomrom, i samråd med tilsynsmyndigheten, utarbeide en rapport til de stater som er part, om hvordan det internasjonale regimet som er innført ved konvensjonen og endret ved denne protokoll, har virket i praksis. I sitt arbeid med rapportene skal depositaren ta hensyn til tilsynsmyndighetens rapporter om hvordan den internasjonale registreringsordningen virker.
2. På anmodning fra minst tjudefem prosent av de stater som er part, skal depositaren fra tid til annen og i samråd med tilsynsmyndigheten innkalle til tilsynskonferanse for partene for å få vurdert:
  - a) hvordan konvensjonen, endret ved denne protokoll, anvendes i praksis, og hvorvidt den faktisk letter finansiering mot sikkerhet i aktiva og leie av luftfartøysgjenstander som kommer inn under dens bestemmelser,
  - b) den rettslige fortolkningen og anvendelsen av bestemmelsene i denne protokoll og i reglementet,
  - c) hvordan den internasjonale registreringsordningen virker, hvordan registreringsmyndigheten driver sin virksomhet, og hvordan tilsynsmyndigheten gjennomfører sin oppfølging av den, på grunnlag av rapportene fra tilsynsmyndigheten, og
  - d) hvorvidt det er ønskelig å endre denne protokoll eller bestemmelsene om det internasjonale registeret.
3. Enhver endring av denne protokoll skal godkjennes med minst to tredjedels flertall blant de stater som er part og deltar i konferansen nevnt i foregående ledd, og skal deretter tre i kraft for de stater som har ratifisert, godtatt eller godkjent endringen, når den er ratifisert, godtatt eller godkjent av åtte stater i samsvar med bestemmelsene i artikkel XXVIII om protokollens ikrafttredelse.

*Article XXXVII***Depositary and its functions**

1. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT), which is hereby designated the Depositary.
2. The Depositary shall:
  - a) inform all Contracting States of:
    - i. each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;
    - ii. the date of entry into force of this Protocol;
    - iii. each declaration made in accordance with this Protocol, together with the date thereof;
    - iv. the withdrawal or amendment of any declaration, together with the date thereof; and
    - v. the notification of any denunciation of this Protocol together with the date thereof and the date on which it takes effect;
  - b) transmit certified true copies of this Protocol to all Contracting States;
  - c) provide the Supervisory Authority and the Registrar with a copy of each instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date of deposit thereof, of each declaration or withdrawal or amendment of a declaration and of each notification of denunciation, together with the date of notification thereof, so that the information contained therein is easily and fully available; and
  - d) perform such other functions customary for depositaries.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorised, have signed this Protocol.

DONE at Cape Town, this sixteenth day of November, two thousand and one, in a single original in the English, Arabic, Chinese, French, Russian and Spanish languages, all texts being equally authentic, such authenticity to take effect upon verification by the Joint Secretariat of the Conference under the authority of the President of the Conference within ninety days hereof as to the conformity of the texts with one another.

*Artikkel XXXVII***Depositaren og dens oppgaver**

1. Ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumentene skal deponeres ved Det internasjonale institutt for ensartet privatrett (UNIDROIT), heretter kalt depositaren.
2. Depositaren skal:
  - a) underrette alle konvensjonsstater om:
    - i. all ny undertegning eller deponering av et ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, med angivelse av tidspunkt,
    - ii. tidspunktet for denne protokolls ikrafttredelse,
    - iii. alle erklæringer avgitt i samsvar med denne protokoll, med angivelse av tidspunkt,
    - iv. tilbaketrekning eller endring av erklæringer, med angivelse av tidspunkt, og
    - v. varsler om oppsigelse av denne protokoll, med angivelse av oppsigelsestidspunkt og tidspunktet da oppsigelsen får virkning,
  - b) oversende bekreftede kopier av denne protokoll til alle konvensjonsstater,
  - c) sørge for at tilsynsmyndigheten og registreringsmyndigheten får kopi av alle ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumenter, med angivelse av deponeringstidspunkt, av enhver erklæring eller tilbaketrekning eller endring av en erklæring, og av ethvert varsel om oppsigelse, med angivelse av oppsigelsestidspunkt, slik at alle opplysninger er fullt ut og lett tilgjengelige, og
  - d) utføre de øvrige oppgaver som vanligvis tillegges en depositar.

SOM BEKREFTELSE PÅ DETTE har nedenstående befullmektigede undertegnet denne konvensjon.

UTFERDIGET i Cape Town den sekstende november to tusen og ett, i ett originaleksemplar på engelsk, arabisk, kinesisk, fransk, russisk og spansk, med samme gyldighet for alle tekster, etter at konferansesekretariatet under konferanseledelsens myndighet innen nitti dager fra dette dokumentets dato har kontrollert at tekstene samsvarer.

Annex 2

Form of irrevocable de-registration and export request authorisation

Annex referred to in Article XIII

[Insert Date]

To: [Insert Name of Registry Authority]

Re: Irrevocable De-Registration and Export Request Authorisation

The undersigned is the registered [operator] [owner]¹ of the [insert the airframe/helicopter manufacturer name and model number] bearing manufacturer's serial number [insert manufacturer's serial number] and registration [number] [mark] [insert registration number/mark] (together with all installed, incorporated or attached accessories, parts and equipment, the «aircraft»).

This instrument is an irrevocable de-registration and export request authorisation issued by the undersigned in favour of [insert name of creditor] («the authorised party») under the authority of Article XIII of the Protocol to the Convention on International Interests in Mobile Equipment on Matters specific to Aircraft Equipment. In accordance with that Article, the undersigned hereby requests:

- i. recognition that the authorised party or the person it certifies as its designee is the sole person entitled to:
  - a) procure the de-registration of the aircraft from the [insert name of aircraft register] maintained by the [insert name of registry authority] for the purposes of Chapter III of the *Convention on International Civil Aviation*, signed at Chicago, on 7 December 1944, and
  - b) procure the export and physical transfer of the aircraft from [insert name of country];
And
- ii. confirmation that the authorised party or the person it certifies as its designee may take the action specified in clause (i) above on written demand without the consent of the undersigned and that, upon such demand, the authorities in [insert name of country] shall co-operate with the authorised party with a view to the speedy completion of such action.

Vedlegg

Skjema for ugjenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og tillatelse til eksport

Vedlegg henvist til i artikkel XIII

[Dato]

Til: [Registermyndighetens navn]

Sak: Ugjenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og tillatelse til eksport

Undertegnede er den registrerte [operatør] [eier]¹ av [sett inn produsentens navn og flyskrog-/helikoptermodell], med serienummer [sett inn nummeret] og registrert som [registreringsnummer] [registreringsmerke] [sett inn registreringsnummer/registreringsmerke] (og tilbehør, deler og utstyrskomponenter som er montert på, integrert i eller festet til dette, heretter kalt «luftfartøyet»).

Dette dokument er en ugjenkallelig fullmakt til å anmode om avregistrering og tillatelse til eksport, utstedt av undertegnede i favør av [kreditors navn] (heretter kalt «den bemyndigede part») med hjemmel i artikkel XIII i Protokoll til konvensjonen om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løssøre om særlige forhold for luftfartøysløssøre. I samsvar med nevnte artikkel ber undertegnede om:

- i. godkjenning av den bemyndigede part, eller den person denne part utpeker, som den eneste person med rett til:
  - a) å sørge for avregistrering av luftfartøyet i [navnet på luftfartøysregisteret] som føres av [navnet på registermyndigheten] i samsvar med kapittel III i Overenskomst om internasjonal sivil luftfart, undertegnet i Chicago 7. desember 1944, og
  - b) å sørge for eksport og fysisk overføring av luftfartøyet fra [landets navn], og
- ii. bekreftelse på at den bemyndigede part eller den person denne part utpeker, etter skriftlig anmodning kan treffe tiltak som angitt i bokstav i) uten samtykke fra undertegnede, og at myndighetene i [landets navn] når anmodningen mottas, skal samarbeide med den bemyndigede part med sikte på en rask iverksettelse av de aktuelle tiltak.

¹ Select the term that reflects the relevant nationality registration criterion.

¹ Velg det som svarer til det nasjonale registreringskriteriet

The rights in favour of the authorised party established by this instrument may not be revoked by the undersigned without the written consent of the authorised party.

Please acknowledge your agreement to this request and its terms by appropriate notation in the space provided below and lodging this instrument in [insert name of registry authority].

[insert name of operator/owner]

Agreed to and lodged this By: [insert name of signatory]

[insert date] Its: [insert title of signatory]

[insert relevant notational details]

Den bemyndigede parts rettigheter i henhold til dette dokument kan ikke tilbakekalles av undertegnede uten skriftlig samtykke fra den bemyndigede part.

Denne anmodningen og dens vilkår godtas ved undertegning og deponering hos [registermyndighetens navn].

[Operatørens/eierens navn]

Godkjent og deponert den:

[dato] av: [navn og tittel]

[Merknader]

Offentlige institusjoner kan bestille flere
eksemplarer fra:
Departementenes servicesenter
Post og distribusjon
E-post: publikasjonsbestilling@dss.dep.no
www.publikasjoner.dep.no

Opplysninger om abonnement, løssalg og
pris får man hos:
Fagbokforlaget
Postboks 6050, Postterminalen
5892 Bergen
E-post: offpub@fagbokforlaget.no
Telefon: 55 38 66 00
Faks: 55 38 66 01
www.fagbokforlaget.no/offpub

Publikasjonen er også tilgjengelig på
www.regjeringen.no

Trykk: Lobo Media AS – 06/2010

